

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗

วันจันทร์ที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

คณะกรรมการตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

สภารับรองในคราวประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ครั้งที่..... วัน.....เดือน..... พ.ศ.

สารบัญ

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗

วันจันทร์ที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

ณ ตึกรัฐสภา

	หน้า
ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม	
- รับทราบเรื่องการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์	๑
- รับทราบประกาศสภาปฏิรูปแห่งชาติ เรื่อง วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลา ๙๐ วันของการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ	๒
- รับทราบการลาออกของกรรมการวิสามัญประจำสภาและขอให้สภาตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง	๒
- ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจัดทำจดหมายเหตุและเจตนารมณ์ในการปฏิรูปของสภาตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ	๕
ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี	๕
ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว	๖
รายงานของคณะกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ เรื่อง สรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการวิสามัญประจำสภา ๑๘ คณะ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว	

ผู้อภิปราย

- นายโกวิท ศรีไพโรจน์ ๘
- นายไพโรจน์ พรหมสาส์น ๑๐
- นายเสรี สุวรรณภานนท์ ๑๘

คณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค ๑๙

ผู้อภิปราย

- นางสาวสารี อ๋องสมหวัง ๑๙, ๓๖
- นายเข้มแข็ง สุขอนธสังข์ ๓๐
- นายชูชาติ อินสว่าง ๓๒
- นายวินัย ตะห์ลัน ๓๓
- ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ ๓๗

คณะกรรมการปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย ๓๘

นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา

ผู้อภิปราย

- นายศักรินทร์ ภูมิรัตน์ ๓๘, ๕๒
- นายธรรณ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ๔๔
- นายสมเกียรติ ชอบผล ๔๗
- นายคุรุจิต นาครทรรพ ๔๘
- นายพงศ์โพยม วาศภูติ ๕๐
- นายกระแส ชนะวงศ์ ๕๓

คณะกรรมการการปฏิรูปการกีฬา	๕๔
----------------------------	----

ผู้อภิปราย

- พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา	๕๔
- นายกษิติเดชธนทัต เสกขุนทด	๖๖
- นางกุไชหะวันชาพีหะนะ มนุญทวี	๖๘
- พลเอก จิระ โคมุทพงศ์	๖๙
- นายทิวา การกระสัง	๗๐
- นายศานิตย์ นาคสุขศรี	๗๓
- พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช	๗๕
- นายมานิจ สุขสมจิตร	๗๘

คณะกรรมการการปฏิรูปการป้องกันและปราบปราม การทุจริตและประพฤติมิชอบ	๗๙
--	----

ผู้อภิปราย

- นายประมนต์ สุธีวงศ์	๗๙
- นายเชื้อ ฮั่นจินดา	๘๕
- นายทงศักดิ์ ทวีทอง	๘๘
- นายพลเดช ปิ่นประทีป	๙๑
- นายวสันต์ ภัยหลีกถี้	๙๓
- นายวันชัย สอนศิริ	๙๕
- นายสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์	๙๙
- นายอุดม เฟื่องฟุ้ง	๑๐๒
- นายปกรณ์ ปรียากร	๑๐๖

คณะกรรมการการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส	๑๐๗
---	-----

ผู้อภิปราย

- นายอำพล จินดาวัฒนะ	๑๐๗, ๑๓๓, ๑๓๗
- นายกษิต์เดชธนทัต เสกขุนทด	๑๑๕
- นายเดชฤทธิ์ ปัญจะมูล	๑๑๘
- นายไพโรจน์ พรหมสาส์น	๑๑๙
- นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์	๑๒๑
- นางสาวสารี อ๋องสมหวัง	๑๒๔
- นางสีลาภรณ์ บัวสาย	๑๒๖
- นายอมรวิชัย นาครทรรพ	๑๒๙
- นางสาวอรพินทร์ สฟโชคชัย	๑๓๐
- นางพันธุ์ทิพย์ สายสุนทร	๑๓๓
- นางนริวรรณ จินตกานนท์	๑๓๘

คณะกรรมการการปฏิรูปสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยี	๑๓๙
---	-----

สารสนเทศ

ผู้อภิปราย

- นายจุมพล รอดคำดี	๑๓๙, ๑๕๓
- นายทิวา การกระสัง	๑๔๘
- นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา	๑๕๐
- นายมานิจ สุขสมจิตร	๑๕๓

คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์

ผู้อภิปราย

- นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร ๑๕๖
- นางประภาภัทร นิยม ๑๕๙
- นายคณิศร ชุริรัง ๑๖๕
- ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรรานนท์ ๑๖๗
- นายจิรวุฒิ เวียงด้วน ๑๗๐
- นายเจน นำชัยศิริ ๑๗๒
- นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ ๑๗๕
- นายชัย ชิดชอบ ๑๗๖
- นายชัยพร ทองประเสริฐ ๑๘๔
- นายชาติ เอียดสกุล ๑๘๖
- พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย ๑๘๙
- นายทวีกิจ จตุรเจริญคุณ ๑๙๑
- นายธรณ์ อังรณาวาสวัสดิ์ ๑๙๔
- นายปรีชา เกาทอง ๑๙๗
- นายศักดิ์ดา ศรีวิริยะไพบูลย์ ๒๐๐
- นายสมเกียรติ ชอบผล ๒๐๓
- นายสีบพงศ์ ธรรมชาติ ๒๐๕
- นายสุชาติ นวกวงษ์ ๒๐๘
- นางสาวอรพินท์ สโพชชัย ๒๑๑
- นายชูชัย ศุภวงศ์ ๒๑๔

คณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
การท่องเที่ยวและบริการ

ผู้อภิปราย

- นายเกริกไกร จีระแพทย์	๒๑๖, ๒๖๖
- นายกิตติ โกสินสกุล	๒๒๗
- พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์	๒๓๐
- นายจิรววัฒน์ เวียงค้ำ	๒๓๒
- นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ	๒๓๕
- นายจำลอง โพธิ์สุข	๒๓๗
- นายณรงค์ พุทธิชีวิน	๒๓๘
- นางเตือนใจ สินธุวนิก	๒๔๑
- นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ	๒๔๓
- นายประเสริฐ ชิตพงศ์	๒๔๔
- นายพิสิฐ ลี้อาธรรม	๒๔๗
- นางภัทริยา สุมะโน	๒๕๐
- นายศักดิ์ดา ศรีวิริยะไพบูลย์	๒๕๓
- นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์	๒๕๔
- นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง	๒๕๗
- นายอลงกรณ์ พลบุตร	๒๖๐
- นายอุทัย สอนหลักทรัพย์	๒๖๒
- ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ	๒๖๘

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗
วันจันทร์ที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๓ นาฬิกา
จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๒๔๖ คน

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : เรียนท่านสมาชิก
ขณะนี้สมาชิกลงชื่อมาประชุมจำนวน ๑๘๑ ท่าน ครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอดำเนินการ
ประชุมตามระเบียบวาระนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ซึ่งไม่ปรากฏ
ในระเบียบวาระ จำนวน ๔ เรื่อง

เรื่องแรก รับทราบเรื่องการถ่ายทอดการประชุมทางสถานีวิทยุกระจายเสียง
และวิทยุโทรทัศน์

ด้วยในการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อพิจารณารายงาน
ของคณะกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ
เรื่อง สรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการวิสามัญ
ประจำสภา ๑๘ คณะ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว นอกจากมีการถ่ายทอด
ทางสถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย และสถานีวิทยุกระจายเสียงรัฐสภาตามปกติแล้ว
ผมได้อนุญาตให้มีการถ่ายทอดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ตามข้อบังคับ
ข้อ ๑๓ วรรคสอง จนเสร็จสิ้นการประชุมด้วย -----

ทั้งนี้สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจะของดการถ่ายทอดการประชุมเป็นการชั่วคราวในแต่ละวัน ดังนี้ เวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา จะดำเนินการถ่ายทอดสดการแข่งขันกีฬาแห่งชาติ ครั้งที่ ๔๓ นครราชสีมาเกมส์ ณ สนามกีฬาจังหวัดนครราชสีมา เวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา หลังเคาะพรธงชาติจะตัดเข้ารายการเดินหน้าประเทศไทยเวลาประมาณ ๑๕ นาที และระหว่างเวลา ๒๐.๐๐ นาฬิกา ถึง ๒๐.๓๐ นาฬิกา เสนอข่าวในพระราชสำนัก และหากเกิดเหตุการณ์สำคัญที่ประชาชนควรรับรู้ในกรณีเร่งด่วน สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจะตัดกลับมาเสนอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวด้วย จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบนะคะ

เรื่องที่ ๒ รับทราบประกาศสภาปฏิรูปแห่งชาติ เรื่อง วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลา ๙๐ วันของการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาตินี้เป็นไปตามข้อบังคับข้อ ๗๘ ซึ่งกำหนดว่าสมาชิกที่ไม่แสดงตน ขออนุญาตไม่ใช้แฟลช (Flash) ในสภานะครับ สมาชิกที่ไม่แสดงตนเพื่อลงมติในที่ประชุมสภาตามข้อ ๖๕ เกินกว่าหนึ่งในสามของจำนวนครั้งที่มีการแสดงตนเพื่อลงมติทั้งหมดในรอบระยะเวลาเก้าสิบวัน ให้สมาชิกภาพของสมาชิกสิ้นสุดลงตามมาตรา ๒๙ ประกอบมาตรา ๙ (๕) ของรัฐธรรมนูญ วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลาให้เป็นไปตามที่ประธานสภากำหนดนั้น ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติได้กำหนดวันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดของแต่ละรอบระยะเวลา ๙๐ วันของการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ตามประกาศสภาปฏิรูปแห่งชาติ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๗ ดังนี้

รอบที่ ๑ เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

รอบที่ ๒ เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘

รอบที่ ๓ เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘

รอบที่ ๔ เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ และ

รอบที่ ๕ เริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙

จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบนะคะ

เรื่องที่ ๓ รับทราบการลาออกของกรรมาธิการวิสามัญประจำสภาและขอให้สภาตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง

ตามที่สภาปฏิรูปแห่งชาติได้มีมติแต่งตั้งกรรมาธิการวิสามัญประจำสภาไปแล้วนั้น เนื่องจากได้มีสมาชิกขอลาออกจากตำแหน่งกรรมาธิการในคณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

๑. คณะกรรมการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ลาออก จำนวน ๒ คน คุณพรพันธุ์ บุญยรัตพันธุ์ และพลโท เตชา ปุญญบาล
๒. คณะกรรมการปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา ลาออกจำนวน ๕ คน คุณกุไชหิมะวันชาพีหِنَّะ มนูญทวี คุณพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา คุณทองฉัตร หงส์ลดารมภ์ คุณวินัย ดะห์ลัน และ คุณปรีชา เกาทอง
๓. คณะกรรมการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ลาออกจำนวน ๑ คน คือ คุณเนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์
๔. คณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ ลาออกจำนวน ๒ คน คือ คุณเกริกไกร จีระแพทย์ และคุณสมบัติ อารังธัญวงศ์
๕. คณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค ลาออกจำนวน ๗ คน คือ คุณเสรี สุวรรณภานนท์ คุณสมชัย ฤชุพันธุ์ คุณปราโมทย์ ไม้กลัด พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา คุณจุมพล รอดคำดี คุณพรรณวิรินทร์ รัตนวานิช และคุณไวภูณท์ ทองอร่าม
๖. คณะกรรมการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน ลาออกจำนวน ๓ คน คือ คุณพงศ์ไพยม วาศภูติ คุณอำพล จินดาวัฒนะ และคุณประมนต์ สุธีวงศ์

๗. คณะกรรมาธิการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ลาออกจำนวน ๒ คน คือ รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์ และคุณเอกราช ช่างเหลา

๘. คณะกรรมาธิการปฏิรูปพลังงาน ลาออกจำนวน ๑ คน คือ คุณสารี อ๋องสมหวัง

๙. คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา ลาออกจำนวน ๑ คน คือ คุณวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร

๑๐. คณะกรรมาธิการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ลาออกจำนวน ๑ คน คือ คุณเป็รื่อง จันดา และ

๑๑. คณะกรรมาธิการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ลาออกจำนวน ๑ คน คือ คุณมนู เลียวไพโรจน์

ดังนั้น สมาชิกดังกล่าวจึงเป็นอันพ้นจากตำแหน่งกรรมาธิการตามข้อบังคับข้อ ๑๐๐ (๓) จึงขอแจ้งที่ประชุมทราบนะครับ

ต่อไปผมจะเรียนขอให้สภาตั้งกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่างตามข้อบังคับข้อ ๑๐๑ ดังต่อไปนี้

๑. ประธานกรรมาธิการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ มีหนังสือแจ้งขอให้สภาตั้งคุณมนู เลียวไพโรจน์ และคุณไวคุณท์ ทองอร่าม เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง

๒. ประธานกรรมาธิการปฏิรูปการแรงงาน มีหนังสือแจ้งขอให้สภาตั้งคุณภูไซหะวันชาพีหะนะ มนูญทวี เป็นกรรมาธิการ

๓. ประธานกรรมาธิการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ประพฤติมิชอบ มีหนังสือแจ้งขอให้สภาตั้งคุณวิวรรธน์ แสงสุริยะฉัตร เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง

๔. ประธานกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา มีหนังสือแจ้งขอให้สภาตั้งคุณพรณวีรินทร์ รัตนวานิช เป็นกรรมาธิการแทนตำแหน่งที่ว่าง และตั้งคุณเอกราช ช่างเหลา เป็นกรรมาธิการเพิ่มเติม

๕. ประธานกรรมการปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา มีหนังสือแจ้งขอให้สภาตั้งรองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์ เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง

๖. ประธานและกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค มีหนังสือแจ้งขอให้ สภาตั้งคุณวินัย ดะห์ลัน เป็นกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่าง ขอผู้รับรองตามข้อบังคับด้วยครับ (มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : รับรองนะครับ ขอขอบคุณครับ ก่อนไปเรื่องที่ ๔ ต้องขอมติสภาด้วยนะครับ สำหรับตั้งกรรมการตามรายชื่อ เมื่อสักครู่นี้ เอาเป็นว่ามีท่านใดขัดข้องไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ไม่มีนะครับ เป็นอันว่าเป็นมติเอกฉันท์

เรื่องที่ ๔ ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจัดทำจดหมายเหตุและเจตนารมณ์ ในการปฏิรูปของสภาตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ (๕) ตามข้อบังคับ ข้อ ๘๔ กำหนดให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญจัดทำจดหมายเหตุและเจตนารมณ์ในการปฏิรูปของสภา ตามรายงานซึ่งที่ประชุมได้เห็นชอบไปแล้วนั้น กำหนดให้ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติเป็นผู้สรรหารายชื่อผู้สมควรเป็นกรรมการจำนวน ไม่เกิน ๑๐ คน ประกอบด้วยสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ๓ คน ผู้เชี่ยวชาญ ๕ คน ผู้ชำนาญการด้านเทคนิค ๒ คน ผมจึงขอเสนอรายชื่อกรรมการวิสามัญจัดทำ จดหมายเหตุและเจตนารมณ์ในการปฏิรูปของสภา ดังนี้ ๑. คุณประสาร มฤคพิทักษ์ ๒. ศาสตราจารย์สุกัญญา สุตบรรทัด ๓. คุณนัยนา แยมสาขา ๔. คุณสีบพงศ์ ธรรมชาติ ๕. คุณทรงสรรค์ นิลกำแหง ๖. คุณสุวคนธ์ ตั้งสุहन ๗. คุณจุฑาทิพย์ อังศุสิงห์ ๘. คุณสวณีย์ วิเศษสินธุ์ ๙. คุณอภิชาติ คำทอง และ ๑๐. คุณสุรีย์ ขวัญบัว จึงขอแจ้ง ที่ประชุมทราบนะครับ

(ที่ประชุมรับทราบ)

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) :

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มีนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว คือรายงานของ
คณะกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ
เรื่อง สรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการวิสามัญ
ประจำสภา ๑๘ คณะ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑ กำหนดให้สภาปฏิรูปแห่งชาติเสนอความเห็นหรือข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญภายในหกสิบวันนับตั้งแต่วันที่ที่มีการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติครั้งแรก ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญได้รวบรวมและสังเคราะห์ความเห็นหรือข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการวิสามัญประจำสภาทั้ง ๑๘ คณะเสร็จแล้ว และได้เสนอรายงานต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อพิจารณา ซึ่งรายงานของคณะกรรมการวิสามัญผมได้ให้เจ้าหน้าที่จัดวางให้ท่านสมาชิกเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว

ด้วยประธานกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้มีหนังสือขออนุญาตให้กรรมการที่ไม่ใช่สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จำนวน ๑๕ คน เข้าร่วมฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะในที่ประชุมสภาเพื่อได้รับข้อมูลอย่างละเอียดและมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปใช้ประกอบการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ ทั้งหมดก็นอกเหนือจากที่คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้จัดทำรายงานต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติเป็นประจำอยู่แล้วทุกสัปดาห์นะครับ ผมจึงได้อนุญาตตามข้อบังคับ ข้อ ๖๓ ดังนั้นจึงขอเรียนเชิญคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญเข้าประจำที่ทางด้านขวาของประธานรายนามต่อไปนี้ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดอกเตอร์ นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ ศาสตราจารย์สุจิต บุญบงการ ศาสตราจารย์พิเศษประสพสุข บุญเดช คุณจรูญ อินทจาร คุณกฤต ไกรจิตติ คุณปกรณ์ ปรียากร ศาสตราจารย์นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ ศาสตราจารย์บรรเจิด สิงคะเนติ คุณวิชัย ทิตตภักดิ์ คุณดิศทัต โหตระกิตย์ คุณกาญจนารัตน์ ลีวีโรจน์ คุณปรีชา วัชรากัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์วุฒิศักดิ์ ลาภเจริญทรัพย์ พลเอก ยอดยุทธ บุญญาธิการ และคุณแจษฎ์ โทณะวนิก

ขอเรียนเชิญคณะกรรมการมาธิการวิสามัญติดตามให้ข้อเสนอการยกร่างรัฐธรรมนูญ และท่านประธานกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะของสภาปฏิรูปแห่งชาติเชิญทางด้านซ้ายมือของท่านครับ เชิญทุกท่านเลยครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ท่านสมาชิกครับ ในการพิจารณารายงานคณะกรรมการวิสามัญฉบับนี้ คณะกรรมการวิสามัญกิจการสภาปฏิรูปแห่งชาติได้กำหนดให้ดำเนินการดังนี้

ประการแรก ให้ประธานกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญนำเสนอสรุปเป็นประเด็นปฏิรูปในภาพรวมใช้เวลาไม่เกิน ๓๐ นาที

ประการที่ ๒ ให้ประธานกรรมการวิสามัญประจำสภาแต่ละคณะทั้ง ๑๘ คณะตามลำดับที่ประชุมคณะกรรมการกิจการสภาปฏิรูปแห่งชาติมีมติเห็นชอบได้แถลงรายละเอียดความเห็นและข้อเสนอแนะประเด็นปฏิรูปประมาณ ๒๐ นาที และสรุปไม่เกิน ๑๐ นาที รวมทั้งหมดแล้วใช้เวลาไม่เกิน ๓๐ นาที

ประการที่ ๓ สมาชิกสภาที่ได้แจ้งความจำนงที่จะอภิปรายประเด็นการปฏิรูปสมาชิกแต่ละคนอภิปรายแต่ละประเด็นได้ไม่เกิน ๒ คณะ เวลาที่แต่ละท่านจะอภิปรายได้เดี่ยวจะประกาศให้ทราบ ระหว่างนี้ประมวผลอยู่นะครับ

ประการที่ ๔ เมื่อแถลงชี้แจงทั้งหมดจบแล้ว ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะจัดส่งความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมดต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ผมจะขอดำเนินการตามนี้นะครับ เชิญครับ

นายโกวิท ศรีไพโรจน์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม โกวิท ศรีไพโรจน์ สมาชิกหมายเลข ๑๙ ครับ จากจังหวัดสุราษฎร์ธานี คือด้วยความเคารพท่านประธานแล้วก็คณะของท่านรองประธานที่กรุณาว่างกฎเกณฑ์ให้กับพวกเราในการอภิปรายในวันนี้ แต่ว่าผมขออนุญาตตั้งข้อสังเกตกับท่านประธานอยู่เรื่องหนึ่ง คือที่มาของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติของเรานั้นมีที่มาจาก ๒ ทาง ทางหนึ่งเป็นผู้แทนองค์กรแต่ละองค์กรส่งตัวแทนเข้ามาถือว่าตัวแทนประชาชนในองค์กรนั้น อีกกลุ่มหนึ่งคือสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติซึ่งมาจากจังหวัดต่าง ๆ ภารกิจของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่มาจากจังหวัดต่าง ๆ นั่นคือการเข้าไปรับฟังประชาชนทั้งจังหวัด ซึ่งประชาชนนั้นได้แสดงความเห็นมากับพวกเราในทุกด้านทั้งหมด ๑๘ ด้าน ในการที่จะให้สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ

ซึ่งเป็นตัวแทนจังหวัดนั้นมีโอกาสอภิปรายในหัวข้อซึ่งคณะกรรมการธิการแต่ละด้านรวมทั้งหมด ๑๘ ด้าน โดยให้พวกเราสามารถจะอภิปรายความเห็นของประชาชนต่อกรรมการธิการได้เพียง ๒ ด้านนั้นน่าจะจะไม่ครอบคลุม ก็เลยขออนุญาตตั้งข้อสังเกตกับท่านประธานไว้ในประเด็นนี้ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอเรียนทำความเข้าใจโดยรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว พุทธศักราช ๒๕๕๗ ไม่ได้กำหนดจำแนกประเภทหน้าที่ของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่มาจากจังหวัดและมาจากตัวแทนที่ได้รับการสรรหาทั้ง ๑๑ คณะ ทุกคนทำหน้าที่เหมือนกัน ขณะเดียวกันความเห็นเพิ่มเติมที่ได้รับจากแหล่งต่าง ๆ นั้นสามารถจะนำเสนอให้กรรมการวิสามัญประจำสภาทั้ง ๑๘ คณะได้โดยตรงแม้แต่หลังจากนี้ ขอขอบคุณล่วงหน้าที่ท่านจะส่งนะครับ ถ้าพร้อมแล้วผมขอเชิญประธานกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญแถลงครับเชิญท่านไพโรจน์ครับ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (ประธานกรรมาธิการ) : ขอประทานกราบเรียน ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และท่านคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้กรุณามาร่วมรับฟังการประชุมของสภาปฏิรูปแห่งชาติในวันนี้ กระผม นายไพโรจน์ พรหมสาส์น สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในฐานะประธานกรรมาธิการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ สภาปฏิรูปแห่งชาติ ขอประทานกราบเรียนรายงานผลการดำเนินงานการสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญจากคณะกรรมการวิสามัญประจำสภาทั้ง ๑๘ คณะต่อท่านประธานและที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติโดยสรุปดังนี้

ตามที่ที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ได้มีมติแต่งตั้งคณะกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗ ข้อ ๘๔ (๑) จำนวน ๑๒ คน โดยให้กรรมาธิการมีอำนาจหน้าที่ในการรวบรวมและสังเคราะห์ความเห็นหรือข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญจากคณะกรรมการวิสามัญประจำสภาแห่งชาติทั้ง ๑๘ คณะ และจากแหล่งอื่นเสนอสภาปฏิรูปแห่งชาติพิจารณาเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญเพื่อประโยชน์ในการจัดทำรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๑ (๒) รวมทั้งให้ประสานงานและติดตามความก้าวหน้าในการยกร่างรัฐธรรมนูญ รวบรวมประเด็นและข้อสังเกตจากการยกร่างรัฐธรรมนูญเพื่อนำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติต่อไปนั้น บัดนี้ คณะกรรมาธิการได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ โดยได้ดำเนินการและปรากฏผลการดำเนินงานของคณะกรรมการโดยสรุปดังนี้

ในประการแรก คณะกรรมาธิการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ ซึ่งประกอบด้วย ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรรานนท์ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง นายชิงชัย หาญเจนลักษณ์ นางตรึงใจ บุรณสมภพ นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช นายไพโรจน์ พรหมสาส์น พลเอก วิชิต ยาทิพย์ นายศุภชัย ยาวะประภาษ นายเสรี สุวรรณภานนท์ นางอรพินท์ วงศ์ชุมพิศ และเลขาธิการสภาปฏิรูปแห่งชาติ ซึ่งได้มอบหมายให้นางพรรณนิภา เสริมศรี ที่ปรึกษาด้านกฎหมาย สภาผู้แทนราษฎร มาปฏิบัติหน้าที่แทน รวมทั้งได้ประชุมศึกษาและมีมติเลือกตำแหน่งต่าง ๆ ในคณะกรรมการคือ นายไพโรจน์ พรหมสาส์น เป็นประธานกรรมาธิการ นางสาวพจนีย์ ธนวานิช เป็นรองประธานกรรมาธิการ คนที่ ๑ นายเสรี สุวรรณภานนท์

เป็นรองประธานกรรมการ คนที่ ๒ พลเอก วิชิต ยาทิพย์ เป็นที่ปรึกษากรรมการ นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เป็นที่ปรึกษาและโฆษกกรรมการ และนายศุภชัย ยาวะประภาช เป็นกรรมการและเลขานุการ และได้แต่งตั้งให้ นายชูพงศ์ นิลสกุล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงาน คณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ สำนักกรรมการ ๒ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ปฏิบัติหน้าที่ผู้ช่วยเลขานุการในคณะกรรมการ นอกจากนี้ยังได้มีมติแต่งตั้งอนุกรรมการ ๑ คณะ จำนวน ๑๕ คน เพื่อทำหน้าที่ช่วยรวบรวม สั่งเคราะห์ และสรุปความเห็นข้อเสนอแนะจากกรรมการทั้ง ๑๘ คณะ โดยมี นายศุภชัย ยาวะประภาช เป็นประธานอนุกรรมการ ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรรานนท์ เป็นรองประธานอนุกรรมการ นายสุชาติ สหัสโชติ นายภักดี รัตนผล นายศิวะ ศิริเสาวลักษณ์ นางพรรณนิภา เสริมศรี นางพงษ์ทอง ตั้งชูพงศ์ นายอำนาจ ศรีพูนสุข นางสาวณปภัช โพธิ์ทัต นายภาณุ แยมศรี นายวัชรินทร์ สืบสิทธิ์ นายวัชรพงษ์ จารุ่งวงษ์สกุล นายประสงค์ ประสพทรัพย์ และนางอรชชาติ สืบสิทธิ์ เป็นอนุกรรมการ นายชูพงศ์ นิลสกุล เป็นอนุกรรมการ และเลขานุการ

ประการที่ ๒ เพื่อให้การรวบรวมความเห็นหรือข้อเสนอแนะจาก คณะกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะเป็นไปด้วยความเรียบร้อยรวดเร็วและแล้วเสร็จตามกรอบเวลาที่กำหนด ประธานกรรมการจึงได้มีบันทึกกราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูป แห่งชาติพิจารณาลงนามในหนังสือแจ้งเวียนประธานกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะ ให้สรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการร่างรัฐธรรมนูญตามแบบที่กำหนด และตามโครงการพิจารณาการร่างรัฐธรรมนูญเสนอประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติภายใน วันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ เพื่อมอบหมายให้คณะกรรมการติดตามพิจารณาดำเนินการ ตามอำนาจหน้าที่ต่อไป ซึ่งก็ปรากฏว่าคณะกรรมการได้รับความร่วมมือจาก คณะกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะ เป็นอย่างดี จึงขอขอบพระคุณไว้ ณ โอกาสนี้

ในประการที่ ๓ คณะกรรมาธิการได้มอบหมายให้คณะอนุกรรมาธิการรวบรวม สันเคราะห์ สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะในการยกย่องรัฐธรรมนูญจาก คณะกรรมาธิการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะ โดยแยกการดำเนินการออกเป็น ๒ ส่วน คือ

ส่วนแรก เป็นการประมวลความเห็นและข้อเสนอแนะทั้ง ๒๔๖ ประเด็น โดยแยกตามรายชื่อของคณะกรรมาธิการวิสามัญแต่ละคณะที่เสนอมา แล้วรวบรวมจัดทำเป็นรายงานเป็นรูปเล่ม ดังปรากฏในเอกสารการประมวลความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการทั้ง ๑๘ คณะ ตามเอกสารเล่มใหญ่คือเล่มนี้นะครับ อันนี้เป็นการประมวลความเห็นทั้ง ๑๘ คณะที่ส่งมา ๒๔๖ ประเด็น ดังที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติแล้ว

ส่วนที่ ๒ เพื่อให้สามารถมองเห็นภาพรวมของความเห็นและข้อเสนอแนะทั้ง ๒๔๖ ประเด็นได้โดยง่าย จึงให้จัดทำเป็นรายงาน โดยจำแนกประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะออกเป็นภาค หมวด และส่วนต่าง ๆ ตามโครงการพิจารณารัฐธรรมนูญ พร้อมทั้งจัดทำภาคผนวกเป็นตารางและสไลด์ (Slide) ภาพประกอบดังที่ปรากฏในเอกสารรายงานอีกเล่มหนึ่งคือเล่มเล็ก เล่มที่ ๒ คือเล่มนี้ จะอยู่ในเล่มนี้นะครับ และที่จะนำเสนอเป็นสไลด์และภาพประกอบต่อที่ประชุมสภาเพื่อประกอบการพิจารณาต่อไป ซึ่งกระผมใคร่ขออนุญาตท่านประธานได้นำสไลด์ดังกล่าวเสนอต่อที่ประชุมด้วย ก่อนที่กระผมจะได้นำเสนอในรายละเอียดต่อไปนั้น กระผมขอเรียนว่า สรุปเอกสารที่นำเสนอที่ประชุมวันนี้มี ๓ ชุดนะครับ ชุดแรกเป็นคำแถลงของประธานกรรมาธิการซึ่งทุกท่านได้รับแล้ว ชุดที่ ๒ คือเอกสารเล่มนี้นะครับ ชุดที่ ๓ เป็นเอกสารที่สรุปรายงานแยกตามโครงการรัฐธรรมนูญ ซึ่งขณะที่กระผมนำเสนอวันนี้จะมีสไลด์ แล้วก็จะมีภาพประกอบอาจจะดูไม่ชัด ก็ขอความกรุณาท่านดูได้จากตารางอะไรต่าง ๆ อยู่ในเล่มเล็กนี้แล้วนะครับ

นอกเหนือจากนั้นก็อยากจะเรียนว่าก็มีความคลาดเคลื่อนในการจัดพิมพ์และการนำเสนออยู่บ้างเล็กน้อยในเอกสาร เพราะว่าล่าสุดมีการเปลี่ยนแปลงข้อมูลบางประการ เพราะฉะนั้นผมใคร่ขอให้ที่ประชุมได้กรุณาแก้ไขข้อมูลบางอย่างในใบแทรกเพิ่มเติมเอกสารซึ่งได้แจกให้แล้วนะครับ ซึ่งก็มีอยู่ ๔-๕ เรื่อง อย่างเช่นว่า แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แทนที่จะเป็น ๘๑ ประเด็น ก็เป็น ๘๒ ประเด็น ภาค ๓ นิติธรรม ศาล และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ แทนที่จะเป็น ๑๗ ประเด็น ก็เหลือเพียง ๑๖ ประเด็นนะครับ

๑๓

สปช. ๙/๒๕๕๗

ตรุณี ๗/๒

คณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ ได้เพิ่ม (๑๗) เข้ามาในนี้คือ (๑๗) บก (๑) รัฐควบคุมให้มีการรักษาวินัยทางการเงิน การคลัง และสนับสนุนเสถียรภาพและความมั่นคง (๒) การใช้จ่ายเงินแผ่นดินต้องเป็นไปตามกฎหมาย วิธีการงบประมาณ ไม่บิดเบือนกลไกตลาด เรื่องที่ ๔ ก็คือหน้า ๓๕ (๕) การปฏิรูปองค์การอัยการ ให้ตัดออกทั้งหมด แล้วก็หน้า ๓๘ คณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ ได้เสนอมาล่าสุดอีกประเด็นหนึ่งก็คือ (๗) รัฐต้องปรับปรุงปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษีเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคม ผมต้องขอภัยต่อที่ประชุมด้วยที่จำเป็นต้องมีการแก้ไขเอกสารดังกล่าวดังที่กราบเรียนแล้วนะครับ

กระผมขออนุญาตกราบเรียนรายงานต่อไปเลยว่าในประการที่ ๔ นั้น จากผลของการรวบรวม สังเคราะห์และจำแนกข้อมูลความเห็นและข้อเสนอแนะจาก คณะกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะ รวมทั้งสิ้น ๒๔๖ ประเด็น ดังที่ได้กราบเรียนแล้ว ตามรายชื่อของคณะกรรมการดังที่ได้กล่าวแล้วนั้น จำแนกข้อมูลและแสดงให้เห็นด้วย ตารางและสไลด์ภาพประกอบดังแสดงในภาพตารางที่ ๑ ช่วยกรุณาขึ้นสไลด์ภาพที่ ๑ ด้วยนะครับ

(เจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการเปิดพรีเซนเทชัน)

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น (ประธานกรรมการ) : ก็จะปรากฏข้อมูล ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๑ เลยนะครับว่า มีคณะกรรมการทั้ง ๑๘ คณะ เสนอมานใน ๒๔๖ ประเด็นนั้น แยกเป็นคณะกรรมการปฏิรูปการเมือง ๒๐ ประเด็น การบริหารราชการแผ่นดิน ๑๑ ประเด็น กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม ๑๗ ประเด็น การปกครองท้องถิ่น ๘ ประเด็น การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ๖ ประเด็น -----

เศรษฐกิจ การเงินและการคลัง ๒๙ ประเด็น เกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยว ๒๔ ประเด็น ไม่แน่ใจว่าแก้หรือยังนะครับ พลังงาน ๖ ประเด็น ระบบสาธารณสุข ๘ ประเด็น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๙ ประเด็น การสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยี ๑๐ ประเด็น สังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ๘ ประเด็น การแรงงาน ๗ ประเด็น การป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ ๓๐ ประเด็น ค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรมและศาสนา ๑๕ ประเด็น การกีฬา ๒ ประเด็น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา ๑๖ ประเด็น และการคุ้มครองผู้บริโภค ๑๙ ประเด็น รวม ๒๔๖ ประเด็น จากภาพที่ ๑ ก็จะพบว่าคณะกรรมการที่เสนอประเด็นมากที่สุด ๓ ลำดับแรก ได้แก่ คณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามทุจริตและประพฤติมิชอบ เสนอมาถึง ๓๐ ประเด็น คณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง เสนอมา ๒๙ ประเด็น คณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ เสนอมา ๒๔ ประเด็นรายละเอียดก็ปรากฏข้อมูลในเอกสารเล่มเล็ก

ในประการที่ ๕ คณะกรรมการได้ประชุมปรึกษาและได้พิจารณาความเห็นหรือข้อเสนอของกรรมการทั้ง ๑๘ คณะในภาพรวมแล้ว และได้ประมวลแยกแยะความเห็นและข้อเสนอดังกล่าวโดยยึดโครงสร้างการพิจารณารัฐธรรมนูญเพื่อให้สะดวกต่อการพิจารณาสรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะเป็นภาพรวมได้โดยง่าย ปรากฏผลว่าความเห็นหรือข้อเสนอแนะทั้ง ๒๔๖ ประเด็นนั้น สามารถจำแนกตามภาค หมวด และส่วนต่าง ๆ ตามโครงสร้างการพิจารณารัฐธรรมนูญดังปรากฏในสไลด์ภาพที่ ๒ ก็จะเห็นได้ว่าเมื่อแยกเป็นภาคต่าง ๆ แล้ว ตอนแรกบททั่วไปมีการเสนอมา ๑ ประเด็น ภาค ๑ พระมหากษัตริย์และประชาชนเสนอมาทั้งหมด ๔๓ ประเด็น แยกเป็นหมวดที่ ๑ พระมหากษัตริย์ไม่มีการเสนอเลยนะครับ ประชาชนมี ๔๓ ประเด็น ซึ่งแยกเป็นความเป็นพลเมือง ๒ ประเด็น สิทธิเสรีภาพพลเมือง ๒๘ ประเด็น หน้าที่พลเมือง ๗ ประเด็น การมีส่วนร่วมทางการเมือง ๔ ประเด็น การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบ ๒ ประเด็น ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง ซึ่งผมได้กราบเรียนแล้วนะครับว่าเสนอมามากที่สุดถึง ๑๓๒ ประเด็น ก็แยกเป็นหมวดระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำทางการเมืองที่ดี ๑๒ ประเด็น แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ๘๒ ประเด็น รัฐสภา ๔ ประเด็น คณะรัฐมนตรี ๕ ประเด็น การคลังและงบประมาณ ๑๒ ประเด็น ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมืองและประชาชน ๒ ประเด็น

๑๕

สปช. ๘/๒๕๕๗

นวพร ๘/๒

การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น ๑๖ ประเด็น ส่วนภาคที่ ๓ นิติธรรม ศาล และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มี ๓๔ ประเด็น แยกเป็นศาลและกระบวนการยุติธรรม ๑๗ ประเด็น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ๑๗ ประเด็น ภาคที่ ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง ๓๕ ประเด็น แยกเป็นการปฏิรูปลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ๓๓ ประเด็น การสร้างความปรองดอง ๒ ประเด็น และสุดท้ายบทเฉพาะกาลเสนอมา ๑ ประเด็น รวม ๒๔๖ ประเด็น จากข้อมูลดังกล่าวก็สรุปประเด็นความเห็นหรือข้อเสนอแนะตามโครงการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญได้ดังนี้ครับ ก็อย่างที่ทราบเรียบร้อยแล้วผมไม่ต้องเรียนซ้ำอีก บททั่วไป ๑ ประเด็น พระมหากษัตริย์และประชาชน ๔๓ ประเด็น ผู้นำทางการเมืองอะไรต่าง ๆ ๑๓๒ ประเด็น นิติธรรม และศาล ๓๔ ประเด็น แล้วก็การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง ๓๕ ประเด็น บทเฉพาะกาล ๑ ประเด็น ทั้งนี้ในบททั่วไปนั้นเป็นการเสนอของคณะกรรมการการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ซึ่งได้เสนอข้อคิดเห็นมาในบททั่วไปนี้เพียงคณะเดียว ประเด็นก็มีอยู่ว่าเป็นประเด็นขอบเขตความคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญในสไลด์ที่ ๓ นะครับ รวม ๔ ประเด็น คือ

- (๑) ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญและพันธกรณีระหว่างประเทศ
- (๒) บุคคลมีสิทธิที่จะได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย
- (๓) ประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเหล่ากำเนิด สีผิว เพศสภาพ ภาษาชาติพันธุ์ สัญชาติ หรือศาสนาใดย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญเสมอกัน
- (๔) คนสัญชาติไทยย่อมได้รับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในหรือนอกประเทศ

อันนี้เป็นเรื่องของบททั่วไปที่เสนอมา

ต่อไปในสไลด์ที่ ๔ ครับ เป็นภาค ๑ ว่าด้วยพระมหากษัตริย์และประชาชน สามารถจำแนกได้ดังนี้ หมวดพระมหากษัตริย์ไม่มีประเด็นที่เสนอมา หมวดประชาชน ส่วนที่ ๑ ความเป็นพลเมือง ๒ ประเด็น ต่อไปสิทธิเสรีภาพพลเมือง ๒๘ ประเด็น หน้าที่พลเมือง ๗ ประเด็น การมีส่วนร่วมทางการเมือง ๔ ประเด็น การมีส่วนร่วม ในการตรวจสอบ ๒ ประเด็น รวม ๔๓ ประเด็น

ต่อไปเป็นสไลด์ถัดไป จากสไลด์อันนี้พระมหากษัตริย์และประชาชน ก็จะได้เห็นว่าคณะกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะได้เสนอประเด็นความเห็นและ ข้อเสนอแนะการปฏิรูปเฉพาะหมวดที่ ๒ ประชาชน รวมทั้งหมด ๔๓ ประเด็นนั้น โดยให้ความสำคัญกับเรื่องสิทธิและเสรีภาพของพลเมืองมากที่สุดคณะรับ ๒๘ ประเด็น หน้าที่พลเมืองเป็นลำดับรองลงมาคือ ๗ ประเด็น การมีส่วนร่วมทางการเมือง ๔ ประเด็น ขณะที่ความเป็นพลเมืองและการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบมีคณะกรรมการเสนอมาเพียง เรื่องละ ๒ ประเด็น

ต่อไปในภาคที่ ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง สามารถจำแนกได้ ดังนี้ นะครับ ตามสไลด์ที่ ๕ เป็นหมวดว่าด้วยระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี ๑๒ ประเด็น แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ๘๑ ประเด็น รัฐสภา ๔ ประเด็น คณะรัฐมนตรี ๕ ประเด็น การคลังและการงบประมาณ ๑๒ ประเด็น ความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชน ๒ ประเด็น การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น ๑๖ ประเด็น รวมภาคที่ ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง เสนอทั้งสิ้น ๑๓๒ ประเด็น ซึ่งมากที่สุดดังที่กราบเรียนแล้ว จากสไลด์ที่ ๕ ก็จะได้พบว่าภาคที่ ๒ เป็นภาคที่มีคณะกรรมการเสนอประเด็นมามากที่สุดถึง ๑๓๒ ประเด็น หรือร้อยละ ๕๔ โดยมุ่งไปที่แนวนโยบายแห่งรัฐมากที่สุด ๘๑ ประเด็น รองลงมาคือการกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่น ๑๖ ประเด็น และระบบผู้แทนที่ดีและผู้นำการเมืองที่ดี ๑๒ ประเด็น ขณะที่เรื่องความสัมพันธ์ระหว่างข้าราชการ นักการเมือง และประชาชนมีคณะกรรมการ เสนอมาน้อยที่สุดเพียง ๒ ประเด็น

ต่อไปเป็นภาคที่ ๓ นิติธรรม ศาล และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ สามารถจำแนกประเด็นที่เสนอมาได้ดังนี้ ในสไลด์ที่ ๖ หมวด ๑ ศาลและกระบวนการ ยุติธรรม ๑๗ ประเด็น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ซึ่งหมายถึงองค์กรอิสระตาม รัฐธรรมนูญ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญและองค์กรตามที่รัฐธรรมนูญบัญญัติจำนวน

๑๗ ประเด็น รวมทั้งสิ้น ๓๔ ประเด็น จากสไลด์ที่ ๖ จะพบว่าข้อเสนอจากกรรมาธิการ วิสามัญบางคณะในภาคที่ ๓ นี้ให้น้ำหนักทั้ง ๒ หมวดใกล้เคียงกัน โดยในหมวดที่ ๒ ศาลและกระบวนการยุติธรรมมีจำนวน ๑๗ ประเด็น ซึ่งเท่ากับหมวด ๒ การตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐที่เสนอ ๑๗ ประเด็นเช่นกัน ซึ่งในส่วนนี้ท่านเสรี สุวรรณภานนท์ เป็นประธานกรรมาธิการและเป็นรองประธานชุดของผมด้วย เดียวท่านคงจะมีการชี้แจง ข้อมูลเพิ่มเติมในบางประเด็นที่อาจจะคลาดเคลื่อนไปนะครับ

ในภาคที่ ๔ การปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง สามารถจำแนกตาม สไลด์ประกอบที่ ๗ ได้เป็นหมวด หมวด ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและ สร้างความเป็นธรรมมีจำนวนถึง ๓๓ ประเด็น การสร้างความปรองดองมี ๒ ประเด็น รวม ๓๕ ประเด็น ภาค ๔ นี้เป็นเรื่องการปฏิรูปและการสร้างความปรองดอง จากสไลด์ที่ ๗ จะพบว่ามีประเด็นที่เสนอมาทั้งหมด ๓๕ ประเด็น ซึ่งการให้ความสำคัญของ คณะกรรมาธิการทั้ง ๑๘ คณะเกือบทั้งหมดจะอยู่ที่การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมเป็นจำนวนประเด็นที่เสนอถึง ๓๓ ประเด็น ในขณะที่หมวดที่ ๒ ซึ่งว่าด้วยการสร้างความปรองดองมีประเด็นเสนอมาเพียง ๒ ประเด็นเท่านั้นครับ

บทสุดท้ายเป็นบทเฉพาะกาล อันนี้ก็คงไม่ใช่เฉพาะเฉพาะกาลในเรื่องนี้ อาจจะมีบทเฉพาะกาลเรื่องอื่นด้วยนะครับ แต่ว่าเฉพาะกรรมาธิการของเราคือ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคได้เสนอมาเพียงคณะเดียว ในสไลด์ที่ ๘ ก็อ่าน ได้ความว่า ในวาระเริ่มแรก ให้คณะรัฐมนตรีที่เข้าบริหารราชการแผ่นดินภายหลังจาก การเลือกตั้งทั่วไปเป็นครั้งแรกตามรัฐธรรมนูญนี้ ดำเนินการจัดทำกฎหมายที่ให้ มีองค์การคุ้มครองผู้บริโภคเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่แถลงนโยบาย ต่อรัฐสภา และรัฐสภาต้องดำเนินการพิจารณากฎหมายดังกล่าวให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มีการเสนอ โดยหากรัฐบาลหรือรัฐสภาไม่สามารถดำเนินการภายในระยะเวลา ดังกล่าวได้จะต้องชี้แจงอธิบายเหตุผลต่อสาธารณชน หรือต่อรัฐสภาในกรณีที่เป็นรัฐบาล รวมทั้งระยะเวลาที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จ

นั่นก็เป็นการเสนอภาพรวมของการรวบรวม สังเคราะห์ แล้วก็จำแนกข้อมูลเป็น ๒ ประเภทใหญ่ ๆ ดังที่ผมกล่าวแล้วตามในคณะกรรมการธิการและตามโครงสร้างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานที่เคารพ ท่านคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญและท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติผู้ทรงเกียรติครับ จากคำแถลงชี้แจงรายงานการสรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญจากคณะกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะ ที่กระผมได้นำเรียนต่อท่านประธานและที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติทั้งหมดในวันนี้ กระผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะเป็นรายงานที่เป็นประโยชน์ในการประชุมปรึกษาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ เพื่อพิจารณาสรุปความเห็นหรือข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญที่จะนำเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อประโยชน์ต่อการจัดทำรัฐธรรมนูญตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ มาตรา ๓๑ (๒) ภายในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ที่จะถึงนี้ครับ ส่วนรายละเอียดของความเห็นและข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการวิสามัญแต่ละคณะเสนอให้กำหนดไว้ในการยกร่างรัฐธรรมนูญว่าจะมีประเด็นสำคัญอะไร มีคำอธิบายตลอดจนหลักการและเหตุผลอย่างไรนั้น ประธานคณะกรรมการวิสามัญทั้ง ๑๘ คณะจะเป็นผู้นำเสนอต่อที่ประชุมในโอกาสต่อไป เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอเสนอต่อท่านประธานและที่ประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : เชิญท่านเสรีครับ

นายเสรี สุวรรณภานนท์ (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม เสรี สุวรรณภานนท์ ในฐานะกรรมการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะขอเพิ่มเติม กราบเรียนที่ประชุมและกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ โดยเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของเอกสารที่กราบเรียนมอบให้ท่านไปแล้วนั้นนะครับ กรุณาแก้ไขหน้า ๖๔ นะครับ หน้า ๖๔ นี้ถูกแก้ไขไปแล้วโดยหน้า ๙๒ หน้า ๗๔ ถูกแก้ไขไปแล้วโดยหน้า ๘๓ หน้า ๗๐ แก้ไขไปแล้วโดยหน้า ๙๔ ๓ ส่วน ทันนะครับ เพื่อจะได้บันทึกไว้ด้วยครับ เดี่ยวเผื่อท่านไปดูแล้วอาจจะเห็นว่ามันซับซ้อนหรืออาจจะทำให้เข้าใจคลาดเคลื่อน เนื่องจากว่าเรามีเอกสารจำนวนมากแล้วเราก็มีเวลาที่จำกัด การรวบรวมเอกสารด้วยความรวดเร็วครับ ส่วนที่แก้ไขแล้วไม่ได้เอาออกนะครับ จากหน้า ๖๔ เป็นหน้า ๙๒ จากหน้า ๗๔ เป็นหน้า ๘๓ จากหน้า ๗๐ แก้ไขแล้วอยู่ที่หน้า ๙๔ ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ เราจะเริ่มจากคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคคณะครับ ขอเรียนเชิญประธานกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคแถลงครับ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธาน คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ประธานกรรมการและเพื่อนสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ดิฉัน สารี อ๋องสมหวัง ประธานกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค ดิฉันคิดว่าการทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปฏิรูปโครงสร้างทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองของประเทศ เพื่อนำไปสู่การลดความขัดแย้งทางการเมือง ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม และสร้างการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน คณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคได้รวบรวมข้อมูลความรู้ จัดตั้งคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานในการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ โดยมีประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้ -----

สิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคย่อมได้รับการคุ้มครองตามพันธกรณีระหว่างประเทศ และได้รับความเป็นธรรมในการทำสัญญา สิทธิผู้บริโภคสากลที่ประเทศไทยยังไม่ได้รับรอง ในกฎหมาย มีอย่างน้อย ๓ ประการ

ประเด็นที่ ๑ สิทธิที่ได้รับสินค้าและบริการที่จำเป็นในการดำรงชีวิต

ประเด็นที่ ๒ สิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นและร่วมกำหนดหลักเกณฑ์ กับหน่วยงานของรัฐ

ประเด็นที่ ๓ สิทธิที่ได้รับความรู้และไหวพริบอันจำเป็นต่อการบริโภค อย่างเท่าทัน

ให้มีองค์การคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่กำหนดแผนยุทธศาสตร์แห่งชาติด้านการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้สิทธิของผู้บริโภคได้รับการปฏิบัติและติดตามตรวจสอบให้มีการปฏิบัติตามแผนดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประกอบการพิจารณา การตรากฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และบทบัญญัติอื่นที่มีผลบังคับ เป็นการทั่วไป การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบด้านการคุ้มครองผู้บริโภค การสนับสนุนให้องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคเข้มแข็ง โดยรัฐให้หลักประกันเกี่ยวกับงบประมาณในการดำเนินการที่เพียงพออย่างเป็นอิสระและยั่งยืนเพื่อการบริหารงาน จะเห็นว่าการสร้างความเข้มแข็งของผู้บริโภคเป็นทิศทางที่สำคัญที่จะทำให้ผู้บริโภคมีส่วนร่วมในการคุ้มครองตัวเอง ซึ่งในต่างประเทศถือเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องสนับสนุนองค์กรผู้บริโภค ไม่ว่าจะประเทศที่พัฒนาแล้ว ประเทศกำลังพัฒนา หรืออย่างประเทศเพื่อนบ้านของเรานะคะ ทั้งฝั่งเยอรมัน ฮองกง และดิฉันคิดว่าภารกิจที่มีองค์การที่จะแสดงความคิดเห็นและร่วมกำหนดกติกาหลักเกณฑ์ของรัฐเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เพื่อลดการฟ้องคดีที่ไม่จำเป็นจากประชาชน แทนที่การทำกติกาต่าง ๆ จะได้ถูกพูดคุย ดิฉันขอยกตัวอย่างวันนี้คะ ที่คณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติกำลังจะพิจารณาประเด็นสำคัญ เรื่องโครงสร้างกิจการพลังงาน ซึ่งฝั่งผู้บริโภคก็มีข้อเสนอว่าควรเก็บเงินจากธุรกิจปิโตรเคมีอย่างน้อย ๑๒ บาท เพื่อเข้ากองทุนน้ำมัน ปรบลดค่าผ่านท่อให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ กำหนดราคาเนื้อก๊าซที่จำหน่ายให้กับผู้ซื้อในอัตราเดียวกัน ดังนั้น ดิฉันคิดว่าหากเรามีองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคในการที่จะร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมกำหนด

หลักเกณฑ์ต่าง ๆ กับภาครัฐจะช่วยให้ปัญหาผู้บริโภคได้รับการยอมรับมีส่วนร่วมและเป็นการกำหนดกติกาที่เป็นธรรมกับผู้บริโภคมากขึ้น

ประเด็นที่ ๓ รัฐต้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำธุรกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้บริโภค ไม่ให้ผู้ใดนำข้อมูลดังกล่าวไปแสวงประโยชน์ทางธุรกิจหรือทางด้านอื่น ๆ โดยปราศจากความยินยอมของผู้บริโภค เรามีรูปธรรมมากมายนะคะ ที่การนำข้อมูลชื่อลูกค้า หมายเลขโทรศัพท์ เสนอขายสินค้าบริการมากมาย แล้วก็ทำให้เป็นภาระกับผู้บริโภค เพราะฉะนั้นรัฐต้องคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการทำธุรกรรมด้านต่าง ๆ ของผู้บริโภค มิให้ผู้ใดนำข้อมูลดังกล่าวไปแสวงหาประโยชน์ทางธุรกิจหรือทางด้านอื่น ๆ โดยปราศจากความยินยอมของผู้บริโภค

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้บริโภค การมีส่วนร่วมทางตรงทางการเมืองที่สำคัญก็คือการเข้าชื่อเสนอกฎหมายของประชาชน จะเห็นได้ว่ากฎหมายของประชาชนจำนวนมากต้องรอให้มีกฎหมายของรัฐบาล บางฉบับรอระยะเวลาในการพิจารณา รับหลักการนานถึง ๕ ปี เช่น พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้เสียหายจากบริการสาธารณสุข

ประเด็นที่ ๒ การไม่รับหลักการกฎหมายของภาคประชาชนบางฉบับ เช่น พระราชบัญญัติประกันสังคม

ประเด็นที่ ๓ การที่เราไม่มีขั้นตอนที่ชัดเจนในการทำกฎหมายของรัฐสภา ถึงแม้ว่ากฎหมายนั้นจะออกจากรมการร่วมกันของทั้งสองสภา แต่เมื่อไม่มีขั้นตอนที่ชัดเจนก็ทำให้กฎหมายไม่สามารถที่จะออกมาบังคับใช้ได้ เราใช้เวลามากเหลือเกินในการทำกฎหมาย ๕-๗ ปี ดิฉันคิดว่าเราต้องปฏิรูปกระบวนการทำกฎหมายในรัฐสภา และโดยเฉพาะการปฏิรูปการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเข้าชื่อเสนอกฎหมายตามรัฐธรรมนูญ สภาผู้แทนราษฎรต้องใช้เวลาในการพิจารณารับหลักการในวาระแรกภายใน ๓ เดือนนับแต่วันที่ยื่นคำร้องขอต่อประธานรัฐสภา หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ ให้ถือว่าได้รับหลักการแล้ว และในการพิจารณาตามขั้นตอนต่าง ๆ ของรัฐสภาให้แต่ละสภากำหนดระยะเวลาในการพิจารณาไว้ในข้อบังคับการประชุมของแต่ละสภา รวมทั้งให้มีสัดส่วนตัวแทนประชาชนผู้เสนอกฎหมายไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ เข้าไปมีส่วนร่วมในกรรมวิธีการของแต่ละสภา รวมทั้งกรรมวิธีการร่วมกันของทั้งสองสภา

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่มีความสำคัญต่อการคุ้มครองผู้บริโภค รัฐต้องรับรองสิทธิพลเมืองในฐานะผู้บริโภคโดยดำเนินการตามยุทธศาสตร์แห่งชาติ ด้านการคุ้มครองผู้บริโภคที่องค์การคุ้มครองผู้บริโภคตามรัฐธรรมนูญนี้ได้กำหนดไว้ให้มีผลบังคับใช้อย่างเคร่งครัด และกำหนดสิทธิของบุคคลซึ่งเป็นผู้บริโภคให้ได้รับการคุ้มครองตามพันธกรณีระหว่างประเทศ นอกจากนี้รัฐต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของตัวแทนผู้บริโภคไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งในโครงสร้างคณะกรรมการทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค เราจะเห็นนะคะว่าเรามีคณะกรรมการบางส่วนที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ว่าตัวแทนของผู้บริโภคในการกำหนดกติกาต่าง ๆ น้อยเหลือเกินนะคะ

ประเด็นถัดมา การคุ้มครองผู้บริโภคควรมีกฎหมายกลางหรือประมวลกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคเพียงฉบับเดียวซึ่งครอบคลุมการคุ้มครองผู้บริโภคทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งบูรณาการการใช้อำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ในกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค นอกจากนี้รัฐมีหน้าที่ปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคให้ทันสมัย จะเห็นได้ชัดเจนนะคะว่าหน่วยงานที่พิจารณาว่าสารเคมีที่ใช้ในทางการเกษตรอยู่กับหลายหน่วยงาน อย่างเช่น กรมวิชาการเกษตร

๒๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

ฉบับชญา ๑๒/๒

กระทรวงอุตสาหกรรมภายใต้ พ.ร.บ. วัตถุประสงค์ราย เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีกฎหมายกลาง หรือประมวลกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภคที่ชัดเจน คุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างดี ก็มีความสำคัญ

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือ รัฐต้องดำเนินการ กำกับดูแลสภาวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรภาคเอกชนอื่นของ ผู้ประกอบธุรกิจให้มีหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้ผู้ประกอบธุรกิจปฏิบัติตามสิทธิของผู้บริโภค รวมทั้งปฏิบัติให้เป็นธรรมกับผู้บริโภค โดยให้มีตัวแทนผู้บริโภคซึ่งมีส่วนได้เสียอยู่ในองค์กร ดังกล่าวด้วย ดิฉันขออนุญาตยกตัวอย่างบางสมาคมนะคะ เรามีสมาคมขายตรงไทย ขอภัยที่ต้องเอ่ยชื่อ มีบริษัทที่เป็นสมาชิกของสมาคมเพียง ๑๐๐ กว่าบริษัท แต่ขณะที่ บริษัทที่ดำเนินการเกี่ยวกับการขายตรงมีเป็นพันบริษัทนะคะ เพราะฉะนั้นการกำกับดูแล โดยเอกชนของภาคเอกชนก็ดี ของสภาวิชาชีพก็ดี หรือแม้กระทั่งในหลายประเทศตัวแทน สภาวิชาชีพมีบุคคลภายนอก ดิฉันขอยกตัวอย่างแพทยสภา แพทยสภาในประเทศไทย มีบุคคลภายนอกประมาณ ๕๐ เปอร์เซนต์ -----

ในอินโดนีเซียเพื่อนบ้านเรามีประมาณอย่างน้อย ๓ คน ในคณะกรรมการแพทยสภา แล้วก็ก็เป็นเพื่อนของตัวเอง ในฮ่องกงก็มีตัวแทนจากบุคคลภายนอก ในสิงคโปร์ก็มีตัวแทนบุคคลภายนอก ในออสเตรเลีย เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการมีตัวแทนบุคคลภายนอก ในสภาวิชาชีพ องค์กรวิชาชีพ รัฐวิสาหกิจ หรือภาคเอกชนอื่นเพื่อควบคุมดูแลให้ปฏิบัติตามสิทธิผู้บริโภค รวมทั้งปฏิบัติให้เป็นธรรมกับผู้บริโภค ซึ่งขอให้ผู้บริโภคอยู่ในองค์กรดังกล่าวด้วยนะคะ

ประเด็นถัดมาเกี่ยวข้องกับการค้าที่เราจะต้องให้ชุมชนและท้องถิ่นตัดสินใจในการพัฒนาของตนเอง รัฐต้องดำเนินการให้การค้ามีความเป็นธรรมและให้ความสำคัญอัตลักษณ์ การมีส่วนร่วมของประชาชนและท้องถิ่น โดยเฉพาะการตัดสินใจเกี่ยวกับมาตรการอนุญาตให้มีการค้าในท้องถิ่นเพื่อรักษาอัตลักษณ์ท้องถิ่น ประเพณีการค้าและการประกอบอาชีพ วิธีชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและการมีส่วนร่วมของชุมชน นอกจากนี้ต้องส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เจริญเติบโตและเข้มแข็งเข้าสู่การแข่งขันตามกลไกตลาด

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอีกประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการคุ้มครองผู้บริโภค รัฐต้องจัดกลไกเพื่อคุ้มครองความมั่นคงด้านอาหารรวมทั้งสินค้าอื่นและบริการ ที่ส่งผลกระทบต่อ การเข้าถึงสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ด้วยการบริหารจัดการกลไกและมาตรการทางการค้าไม่ให้เกิดการผูกขาดตัดตอน โดยกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่เพื่อคุ้มครองเกษตรกรและผู้ผลิตรายย่อยให้คงอยู่และพัฒนาทักษะในอาชีพของตน อันนี้เชื่อมั่นว่าหลายท่านก็คงเห็นภาพปัญหาการมีอำนาจเหนือตลาดของกลุ่มธุรกิจขนาดใหญ่ด้านอาหารในปัจจุบัน

ประเด็นถัดมานะคะ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่จะต้องมีการคุ้มครองผู้บริโภค รัฐต้องกำหนดมาตรการกรณีรัฐทำความตกลงระหว่างประเทศในเรื่องธุรกิจสินค้าหรือบริการเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำอันเป็นการผูกขาด หรือก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมต่อผู้บริโภค หรือเกิดผลกระทบต่อการจัดบริการสาธารณะ รวมทั้งต้องให้ข้อมูลในการเจรจาเพื่อทำความตกลงดังกล่าว การทำข้อตกลงเขตการค้าเสรี หรือเอฟทีเอ (FTA) ก็ดี ที่มีผลกระทบต่อผู้บริโภคไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเข้าถึงยา เรื่องทรัพย์สินทางปัญญา รัฐจะต้องกำหนดมาตรการที่ชัดเจน แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่สำคัญเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ดิฉันคิดว่ารัฐต้องจัดให้มีกองทุนเพื่อชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายให้กับผู้บริโภคที่ได้รับ

ความเสียหายจากสินค้าหรือบริการที่ไม่ปลอดภัยโดยผู้บริโภคไม่ต้องพิสูจน์ความผิดกรณีกระเบื้องหล่นทับผู้บริโภคที่ไปใช้บริการในห้างสรรพสินค้า หรือกรณีผู้บริโภคที่ต้องฟ้องคดีเพื่อเรียกร้องหาความเป็นธรรมให้กับตัวเองที่ใช้เวลามากกว่า ๒๐ ปี กรณีสินค้าไม่ได้มาตรฐานต่าง ๆ ที่เป็นปัญหากับผู้บริโภคมากมายในปัจจุบันที่จะต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า ๕-๗ ปี ในการฟ้องคดี เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าการมีกองทุนเพื่อชดเชยหรือเยียวยาความเสียหายให้กับผู้บริโภคที่ได้รับความเสียหายจากสินค้าหรือบริการโดยไม่ต้องพิสูจน์ความผิดเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอีกประเด็นหนึ่งที่จะต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ รัฐต้องจัดให้มีกลไกอัตโนมัติหรือสถาบันกลางที่สร้างหลักประกันด้านความปลอดภัยของสินค้าและบริการที่เป็นมาตรฐานโดยใช้หลักการป้องกันล่วงหน้า พรีคอสันนารี พรินซิเพิล (Precautionary principle) ในการกำหนดหรือหามาตรการที่จำเป็นและเหมาะสมเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายที่สามารถคาดหมายได้ล่วงหน้า และให้เกิดผลกระทบหรือความเสียหายต่อผู้บริโภคน้อยที่สุด รวมทั้งคำนึงถึงผู้ประกอบการด้วย -----

ทั้งนี้ไม่ต้องรอผลอันตรายเชิงประจักษ์ที่เกิดขึ้นแก่ผู้บริโภคในประเทศไทย ดิฉันขออนุญาตยกตัวอย่างบางเรื่องนะคะที่คิดว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ การถอนทะเบียนยาที่ดี ยาตัวหนึ่งเมื่อถูกถอนทะเบียนในต่างประเทศ กว่าจะมีการถอนทะเบียนในประเทศไทยใช้เวลาหลายปี ซึ่งสิ่งเหล่านี้ไม่ได้ต้องการความรู้ที่เพิ่มเติม แต่เราต้องการขั้นตอนที่รวดเร็ว ขั้นตอนที่ดี กระบวนการที่ทันสมัย หรือกรณีกระเบื้องใยหินนะคะ ซึ่งดิฉันเชื่อว่ากรมการปฏิบัติการสาธารณสุขก็คงมีความเห็นไม่แตกต่างกัน คณะรัฐมนตรีมีมติให้ยกเลิกการนำเข้าการผลิตนะคะ แล้วก็ให้ไปทำแผนดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ขณะนี้เราเตรียมการที่จะศึกษาว่าไม่มีผู้ป่วยในประเทศไทย เพราะฉะนั้นต้องศึกษาใหม่ ดิฉันคิดว่าหลักการป้องกันไว้ก่อน ขณะนี้ ๖๐ กว่าประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การอนามัยโลกยกเลิกการใช้แร่ใยหินเนื่องจากเป็นมะเร็งเยื่อหุ้มปอดชัดเจน เพราะฉะนั้นการที่เราจะมีกลไกอัตโนมัติหรือประเด็นที่เรากำลังจะเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนนะคะ หลายประเทศยกเลิก อย่างเช่น สารบีพีเอ (BPA) ในขวดนมเด็ก ในสิงคโปร์ก็ดี มาเลเซียก็ดี แต่ประเทศไทยเรายังใช้อยู่ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่ากลไกนี้จะมันโยบาย วัน แบน ออล แบน (One ban all ban) หรือยกเลิกประเทศหนึ่ง ยกเลิกทั้ง ๑๐ ประเทศในภูมิภาคอาเซียนอย่างไรนะคะ

ประเด็นถัดมา ดิฉันคิดว่ามีความสำคัญมากก็คือการกระจายอำนาจ และการปกครองท้องถิ่นนะคะ องค์กรท้องถิ่นในปัจจุบันมีบทบาททำงานเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคไม่น้อย หลายจังหวัดหลายท้องถิ่นทั้งขนาดเล็กและขนาดกลางมีความตื่นตัวและทำงานเรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค บางจังหวัด บาง อบต. เตรียมออกข้อบังคับของ อบต. ในการที่จะให้มีสินค้าและบริการที่ปลอดภัยนะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าเราต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมและสนับสนุนการคุ้มครองผู้บริโภค ในท้องถิ่นของตนอย่างน้อยต้องกำหนดให้มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้ ๑. ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมตัวกันเพื่อพิทักษ์สิทธิของผู้บริโภค และการแสดงความคิดเห็น การกำหนดหลักเกณฑ์ร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ๒. ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้บริโภคในท้องถิ่นได้รับสินค้าและบริการที่ปลอดภัย ส่งเสริมและร่วมมือกับองค์กรผู้บริโภคและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้ผู้บริโภคได้รับการคุ้มครองจากการลวงของโฆษณา ส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีโอกาสเรียนรู้เกี่ยวกับการบริโภคสินค้าและบริการ

๒๗

สปช. ๘/๒๕๕๗

จินตนา ๑๔/๒

ประเด็นถัดมา ภาค ๓ หมวดที่ ๑ ศาลและกระบวนการยุติธรรม ดิฉันคิดว่าเรามี ๒ ประเด็นนะคะ ประเด็นที่ ๑ จัดตั้งศาลคดีผู้บริโภคในศาลยุติธรรม ซึ่งมีผู้พิพากษาที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้บริโภค และให้ผู้พิพากษาดังกล่าวรับผิดชอบคดีคุ้มครองผู้บริโภค เมื่อได้รับตำแหน่งในศาลสูงด้วยนะคะ อันนี้ก็เพื่อส่งเสริมให้มีผู้พิพากษาที่มีความเชี่ยวชาญชำนาญในการพิจารณาคดีผู้บริโภค ซึ่งใช้กระบวนการพิจารณาคดีเชิงรุก แตกต่างจากคดีแพ่งทั่วไป ศาลมีหน้าที่ต้องใช้บทบาทเชิงรุกในการดำเนินกระบวนการพิจารณาคดีที่คู่ความเป็นผู้บริโภค ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค โดยการใช้บทบาทดังกล่าว ไม่ให้ถือว่าเป็นเหตุให้คัดค้านว่าผู้พิพากษาไม่มีความเป็นกลางนะคะ ดิฉันคิดว่าขณะนี้กระบวนการยุติธรรมหรือศาลเองก็กังวล เพราะฉะนั้นเราต้องทำให้ท่านสามารถทำหน้าที่ได้โดยที่ไม่มีความกังวลว่า จะมีการร้องจากคู่ความว่าไม่เป็นกลางนะคะ

- ๑๕/๑

ประเด็นถัดมา เรื่องการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ให้มีองค์กรผู้บริโภคนำหน้าทีในการตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานรัฐในทุกระดับองค์กรมหาชน องค์กรอิสระ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และสามารถเปิดเผยข้อมูล ผลการตรวจสอบต่อสาธารณชนได้ รวมทั้งรัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการดังกล่าวด้วย อันนี้ดิฉันก็คิดว่าเหตุผลมีความชัดเจนในตัวขอเสนอว่า การที่เราจะทำให้ ประเทศพัฒนาไปอย่างยั่งยืน การตรวจสอบ การมีส่วนร่วมของประชาชนพลเมือง มีความสำคัญ เพื่อที่จะทำให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาประเทศ

ประเด็นถัดมา การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม ดิฉันคิดว่าอันนี้ก็เป็นอย่างอื่นหนึ่งที่ใหญ่กว่าเราจะทำอะไรที่จะรับรองสิทธิของผู้บริโภค ที่จะได้รับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาหารปลอดภัย ที่อยู่อาศัย การเข้าถึงบริการสุขภาพ การสาธารณสุข การศึกษา การเลี้ยงดูบุตรที่เป็น ครอบครัวเดียว การมีงานทำ การยังชีพอย่างมีคุณภาพของผู้พิการ ผู้ทุพพลภาพ ผู้มีอายุเกิน ๖๐ ปี มีระบบบำนาญประชาชน การจัดสรรที่ดินทำกิน ทั้งนี้ให้รวมถึง การบรรเทาทุกข์อย่างเร่งด่วนในกรณีภัยพิบัติทางธรรมชาติ เด็ก เยาวชน ผู้พิการ และผู้สูงอายุซึ่งไม่มีผู้ดูแลมีสิทธิได้รับการเลี้ยงดูจากรัฐ ดิฉันคิดว่าเราทำรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องให้ความสำคัญกับการลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรม รวมทั้งปรับปรุง ระบบสวัสดิการของประเทศ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้มีสิทธิได้รับบริการ และสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นในด้านต่าง ๆ

ประเด็นสิทธิที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ดิฉันคิดว่ารัฐต้องมีมาตรการให้ ประชาชนสามารถเข้าถึงหรือเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดินสำหรับพลเมือง ใช้ร่วมกัน เราจะเห็นตัวอย่าง โรงแรม รีสอร์ท บุกรุกชายหาด ครอบครอง แล้วก็กีดกันไม่ให้ ผู้บริโภคหรือประชาชนทั่วไปที่จะไปใช้ชายหาดได้เลย เพราะฉะนั้นตรงนี้เราจะมีมาตรการ หรือทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงหรือเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินสาธารณะสมบัติของแผ่นดิน ของพลเมืองร่วมกันได้อย่างไร

ประเด็นสุดท้าย อย่างที่ท่านประธานไพโรจน์ได้เรียนไปแล้ว ประชาชนเฝ้ารอ กฎหมายตามรัฐธรรมนูญ ๗ ปีที่พระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคอยู่ใน รัฐสภา เราใช้เงินไปมากมาย เราเสียกำลังไปทั้งงบประมาณและกำลังกาย เพราะฉะนั้น ก็คิดว่ากฎหมายต่าง ๆ จะมีขั้นตอนที่ได้อย่างไร แล้วก็กฎหมายตามรัฐธรรมนูญดิฉันก็เสนอให้

๒๙

สปช. ๙/๒๕๕๗

จงถนอม ๑๕/๒

สามารถทำให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี โดยที่หากรัฐบาลหรือรัฐสภาไม่สามารถดำเนินการได้ ก็ต้องชี้แจงเหตุผลต่อสาธารณชน แล้วก็สาธารณชนเองก็ต้องตรวจสอบ แล้วรัฐสภาในกรณีนี้ ระยะเวลาที่คาดว่าจะดำเนินการแล้วเสร็จก็ต้องมีการชี้แจงต่อประชาชน ทั้งหมดก็เป็น ข้อเสนอของคณะกรรมการการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค สถาปนาปฏิรูปแห่งชาติ ดิฉันหวังว่าความเห็นและข้อเสนอแนะจะได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการ ยกร่างรัฐธรรมนูญ ขอบพระคุณมากค่ะท่านประธาน ขอบพระคุณค่ะ

- ๑๖/๑

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานกรรมการใช้เวลาไป ๒๘ นาทีครึ่ง เพราะเดี๋ยวจะไม่มีเวลาตอนประมวลสรุปอีกทีหนึ่ง เหลือนาทีครึ่งนะครับ ท่านสมาชิกที่ลงชื่ออภิปรายไว้ ผมเรียนข้อมูลอย่างนี้ก่อน ๓ วันนี้สมาชิกจะมีเวลาอภิปรายทั้งหมด ๑,๑๑๐ นาที เมื่อไม่นับรวมเวลาที่ท่านประธานเสนอทั้งหมดมี ๑๙๗ รายชื่อ เพราะฉะนั้นตกแล้ว ๕ นาทีเศษ ๆ เราปิดขึ้นให้เป็น ๖ นาที เพราะฉะนั้นสมาชิกอภิปรายได้ท่านละไม่ควรจะเกิน ๖ นาทีนะครับ กรณีคุ้มครองผู้บริโภคนี้ ท่านที่เข้าชื่ออภิปรายมีท่านเข้มทัต สุคนธสิงห์ คุณชูชาติ อินสว่าง และดอกเตอร์วินัย ดะห์ลัน ขอเรียนเชิญตามลำดับ ๖ นาทีนะครับ คุณเข้มทัต สุคนธสิงห์ ครับ

นายเข้มทัต สุคนธสิงห์ : เรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติและท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญครับ ผม เข้มทัต สุคนธสิงห์ ครับ ขออนุญาตเพิ่มเติมสิ่งที่ท่านสารีได้พูดไปแล้วนี้ะครับ เพื่อให้เกิดความครบถ้วน ๓ ประเด็นนะครับ

ในประเด็นที่ ๒ เกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของพลเมืองนั้น ผมอยากจะให้องค์กรที่จะตั้งขึ้นมานั้นต้องตรวจสอบการให้ข้อมูลบิดเบือนหรือที่เราเรียกว่าโกหกสีขาว ซึ่งทำให้ผู้ที่หลงเชื่อข้อมูลโดยสุจริตนี้เกิดความเสียหายโดยที่ไม่ต้องมีผู้มาร้องเรียน ผมยกตัวอย่างกรณีปี ๒๕๔๐ ที่รัฐบาลแล้วก็ธนาคารชาติก็ออกมาพูดเรื่องของอัตราแลกเปลี่ยน แล้วก็บอกว่าให้ลงทุน เอกชนก็หลงเชื่อ พอถึงเวลาเกิดปัญหาก็ไม่มีใครรับผิดชอบ เอกชนก็ไม่สามารถจะไปฟ้องร้องกับใครได้ เพราะฉะนั้นจะต้องมีองค์กรอิสระที่จะต้องตรวจสอบเรื่องของข้อมูลที่บิดเบือนแล้วก็โกหกสีขาว

ประเด็นต่อไปนะครับ อยู่ในประเด็นที่ ๕ ภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานและอาจจะเกี่ยวข้องกับประเด็นที่ ๘ ภาค ๓ หมวด ๒ นะครับ กล่าวคือกฎหมายต่าง ๆ เมื่อกี้ที่ท่านสารีพูดนั้นพูดถึงเฉพาะกฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค แต่มันจะมีกฎหมายต่าง ๆ จากหน่วยงานต่าง ๆ ของรัฐที่ใช้กำกับควบคุมการดำเนินงาน ทั้งหมดนี้ควรจะต้องมีกระบวนการควบคุมที่ไปในทางเดียวกัน ไม่ขัดแย้งกัน และให้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่เป็นสากล และสามารถสอบเทียบถึงที่มาของข้อมูลในการควบคุมและบังคับใช้ได้ ผมขออนุญาตยกตัวอย่างนะครับ ส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องของสิ่งแวดล้อม เรื่องของน้ำเสีย กรมควบคุมมลพิษ กรมควบคุมโรงงาน เรื่องของกรมเจ้าท่า ๓ หน่วยงานนี้มีกฎหมายของตัวเอง ใช้ตัวเลขคนละตัว ใช้วิธีการคนละวิธีการ เอกชนไม่ทราบจะทำตามไหน เพราะฉะนั้นตรงนี้ควรจะต้องออกมาเป็นกฎหมายที่ไปในทิศทางเดียวกัน แล้วก็จะต้องบ่งบอกถึง

๓๑

สปช. ๙/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๑๖/๒

วิธีการวัดทางกระบวนการวิทยาศาสตร์ที่เป็นสากล อีกจุดหนึ่งซึ่งเราเห็นกันมาก ๆ ก็คือเรื่องการตรวจสอบรถวันดำ เจ้าหน้าที่ก็มาตั้งแล้วก็ตรวจ เราก็เลยไม่รู้หรือกว่าที่ทำไมมันถูกต้องไหม อันนี้ก็ประเด็นที่น่าจะต้องนำมาพิจารณาแล้วก็ใส่ลงไปในส่วนนี้ที่จริงยังมีประเด็นอีกมากมายที่จะต้องคุ้มครองผู้บริโภคเรื่องของการชั่ง ตวง วัด ที่ทางผู้กำกับดูแลนั้นไม่ได้ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ ไม่มีการสอบเทียบ ทำให้ผู้บริโภคนั้นถูกเอาเปรียบ ยกตัวอย่างเรื่องการซื้อข้าวเปลือกนี่นะครับ ถึงแม้จะพูดกันว่าราคาสูงต่ำ แต่ตัวที่ชานาเสียเปรียบจริง ๆ ก็คือตัววัดความชื้น ความชื้นที่ต่างกันเพียงนิดเดียวนี่นะครับ ราคาต่างกันเป็น ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ตรงนี้จริง ๆ แล้วจะต้องให้หน่วยงานของรัฐ เช่น สถาบันมาตรวิทยาเข้าไปมีส่วนในการตรวจสอบ ไม่เช่นนั้นก็จะดูแลคุ้มครองผู้บริโภคไม่ได้

ประเด็นสุดท้ายนะครับ อยู่ในประเด็นที่ ๘ ภาคที่ ๓ หมวดที่ ๑ กรณีที่ผู้ประกอบการวิชาชีพไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ ทำให้เกิดความเสียหายกับผู้รับบริการ พอถึงเวลาที่เกิดความขึ้นมาผู้ประกอบการวิชาชีพก็อาศัยความรู้และความชำนาญที่มากกว่าออกมาต่อสู้ ทำให้ผู้บริโภคไม่กล้าร้องเรียนแล้วก็หาหลักฐานมาต่อสู้ไม่ได้ ตรงนี้คงจะต้องให้ศาลพิจารณากรณีย่างนี้ หรือมีหน่วยงานกลางที่จะให้ข้อมูลที่ถูกต้องกับศาล ผมขออนุญาตเสนอเพียง ๓ ประเด็นแค่นี้ ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
ใช้เวลาดีมาก ๆ เลย เชิญคุณชูชาติ อินสว่าง ครับ

๓๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๑๗/๑

นายชูชาติ อินสว่าง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม ชูชาติ อินสว่าง ในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ ท่านประธานที่เคารพครับ ผมเป็นคนต่างจังหวัด มักจะเห็นอกเห็นใจผู้คนที่อยู่ต่างจังหวัดว่าถูกเอารัดเอาเปรียบในเรื่องของการบริโภคอยู่เป็นประจำ โดยเฉพาะเรื่องข้อมูลข่าวสารทางอินเทอร์เน็ต (Internet) ก็ดี ทางวิทยุ ทางโทรทัศน์ก็ดี ท่านจะเห็นได้ว่าทุกวันนี้พ่อแม่ พี่น้องประชาชนทุกบ้าน ทุกครัวเรือน มีทีวี มีโทรทัศน์ มีอินเทอร์เน็ตดูกัน การโฆษณาชวนเชื่อต่าง ๆ มีขึ้นอยู่เป็นประจำตั้งแต่เข้าจรดค่ำ จรดกลางคืน ก็มีอยู่เป็นประจำ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ พวกนี้ถ้าเราได้มีองค์กรอิสระที่จะมาดูแลคุ้มครองผู้บริโภคพวกนี้ได้ก็ถือว่าเป็นการดี แต่ในอดีตที่ผ่านมาในความเป็นจริงเรามีองค์กรอิสระต่าง ๆ พวกนี้ซึ่งเป็นของรัฐทั้งสิ้น เช่น อย. กสทช. กรมการขนส่งทางบก กรมการค้าภายใน แต่องค์กรอิสระพวกนี้ซึ่งเป็นของรัฐนี่นะครับ ขึ้นอยู่กับรัฐทั้งสิ้น รัฐไม่สามารถดูแลหรือไม่สามารถลงลึกไปให้ความคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างแท้จริง เพราะบางทีลูบหน้าปะจมูก หวานอมขมกลืนที่จะดูแลกันไม่ได้ แม้แต่เรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภคครั้งสุดท้ายที่เรามีปัญหากันเยอะแยะในเรื่องของการให้ข้อมูลข่าวสาร ในเรื่องของการว่าโทรทัศน์จะเป็นดิจิทัล อนาล็อก (Digital Analog) ปัจจุบันนี้ทางต่างจังหวัดยังจัดสรรการดูแลกันยังไม่ครบถ้วน ยังโฆษณาชวนเชื่อกันเป็นแถว ๆ ว่าเราควรจะทำกันอย่างไรดี เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าถึงแม้ว่าองค์กรอิสระพวกนี้จะมาตรวจตราคุ้มครองผู้บริโภคได้มากก็ตามนะครับ แต่การคุ้มครองผู้บริโภคต่าง ๆ พวกนี้มันไม่มีความปลอดภัย ไม่มีคุณภาพที่แท้จริง ดังนั้นจึงควรต้องมีองค์กรอิสระหรือองค์การอิสระที่จะมาคุ้มครองดูแลคุ้มครองผู้บริโภคได้อย่างชัดเจนนะครับจริง ๆ แล้วผมอยากจะกราบเรียนว่าปัญหาต่าง ๆ พวกนี้ เราเองเราไม่สามารถที่จะดูแลตัวเองได้นะครับ นอกจากว่ารัฐเองจะดูแลให้ แต่รัฐก็ไม่สามารถลงลึกไปดูแลได้ทั่วถึงจึงจำเป็นต้องมีองค์กรอิสระที่จะมาดูแลสิ่งต่าง ๆ พวกนี้ได้ จากที่ท่านประธานกรรมการได้บอกไว้ นะครับ ได้กราบเรียนพี่น้องสมาชิกไว้ว่าจริง ๆ แล้วสิ่งต่าง ๆ พวกนี้มันเกิดขึ้นมาจากพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภคตั้งแต่ปี ๒๕๔๑ ทำกันมา ๑๐ กว่าปีแล้ว แต่ไม่ได้ถูกหยิบยกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ผมจึงเป็นห่วงเป็นใยผู้บริโภคทั้งหลาย ยกตัวอย่างเช่น ๒ วันนี้มีการขึ้นค่าทางด่วนเพิ่มขึ้นอีกแล้วครับ ทีวีหลายช่อง แม้แต่พิธีกรเองก็บอกว่าจะต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในครัวเรือนเพิ่มขึ้นอีกนะครับ แก๊สถึงแม้ว่าในส่วนของแก๊สโซฮอลล์ (Gasohol) ในส่วนของน้ำมันดีเซล (Diesel) อาจจะไม่ลดแต่แก๊สในครัวเรือนก็ไม่ได้ลดลง

๓๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๑๗/๒

กลับจะเพิ่มขึ้นอีกต่างหาก ในส่วนพวกนี้ถ้าเรามีองค์การอิสระที่จะมาช่วยดูแล
คุ้มครองผู้บริโภค รับฟังความคิดเห็น ช่วยออกกฎหมาย ช่วยรับฟังประเด็นปัญหาต่าง ๆ
และให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและเป็นตัวแทนสนับสนุนผู้บริโภคแบบเบ็ดเสร็จ อย่างนี้ผมเรียกว่า
จะช่วยผลักดันกฎหมายตัวนี้ได้แน่ครับ ก็ขอกราบเรียนไปยังท่านประธานผ่านไปถึง
ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องช่วยดูแลคุ้มครองผู้บริโภคให้ลงลึกไปถึงความเป็นจริงด้วยครับ
ขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงครับ ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
เชิญคุณวินัย ดะห์ลัน ครับ

นายวินัย ดะห์ลัน : ขอบพระคุณมากครับ ท่านครับ กราบเรียน
ท่านประธาน ท่านสมาชิก สปช. ผม วินัย ดะห์ลัน ครับ ประเด็นที่จะพูดนั้นก่อนอื่น
ผมขออนุญาตขอบพระคุณคณะทาง สปช. นะครับ สมาชิกที่ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องของ
การคุ้มครองผู้บริโภค และดูเหมือนว่าจะไม่มีใครขัดแย้งกับประเด็นต่าง ๆ ที่ทาง
คณะกรรมการการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคได้นำเสนอนะครับ ประเด็นที่จะนำเสนอ
เป็นความคิดเห็นแล้วก็เรื่องของการยกร่างรัฐธรรมนูญ คณะกรรมการว่าด้วยการให้มี
องค์กรคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระนะครับ ขอนำเสนอในเรื่องนี้

เหตุผล ก็คือปัจจุบันนี้โลกพัฒนาก้าวหน้าไปมากนะครับชาติพัฒนารับประโยชน์ ทั้งทางตรงและทางอ้อมกับการเพิ่มอำนาจให้กับภาคประชาชนในประเด็นด้านการคุ้มครอง ผู้บริโภคมานานหลายทศวรรษแล้ว แต่ว่าประเทศไทยนั้นดำเนินการในเรื่องนี้ค่อนข้างช้า ถ้าเราย้อนหลังกลับไปในปี ๒๕๔๐ เรามีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยเป็นรัฐธรรมนูญ ฉบับแรกที่สำคัญกับประเด็นการคุ้มครองผู้บริโภค มีบัญญัติถึงสิทธิของผู้บริโภคไว้ใน มาตรา ๕๗ ครอบคลุมถึงการให้มีองค์กรอิสระด้านการคุ้มครองผู้บริโภค ต่อมาในปี ๒๕๕๐ เรามีรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๑ กล่าวถึงการให้มีองค์กรอิสระคุ้มครอง ผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการ ขององค์กรอิสระดังกล่าวด้วย คราวนี้ก็จะเป็นอย่างเดียวกันกังวลว่าเราอาจจะมีปัญหาอีก แม้ว่าจะมีการระบุเรื่องขององค์กรอิสระด้านการคุ้มครองผู้บริโภคถึง ๒ ฉบับในรัฐธรรมนูญ วันเวลาผ่านไป ๑๗ ปี หรือถ้าเรานับตั้งแต่ปี ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นครั้งแรกที่ประเทศไทย มีพระราชบัญญัติการคุ้มครองผู้บริโภคก็เป็นเวลา ๓๕ ปี ปรากฏว่าองค์กรเพื่อการคุ้มครอง ผู้บริโภคที่เป็นอิสระที่ดำเนินการโดยผู้บริโภคไม่เคยเกิดขึ้นเลย ผู้บริโภคหรือประชาชน ไม่เคยได้รับสิทธิให้ปกป้องคุ้มครองตนเอง การคุ้มครองผู้บริโภคดำเนินการโดยภาครัฐ มาโดยตลอด ประชาชนอยู่กับค่านิยมเชิงลบที่ว่า อย่าแกว่งเท้าหาเสี้ยน นิ่งเสียตำลึงทอง แพ้เป็นพระ ชนะเป็นมาร แข่งอำนาจวาสนาแข่งไม่ได้ หรือแม้กระทั่งความเชื่อเรื่องกรรมเก่า พาดเคราะห์ ขอกันกินมากกว่านี้ เป็นค่านิยมเชิงลบที่ในที่สุดพัฒนาไปเป็นวัฒนธรรมเชิงลบ ส่งผลให้คนไทยคุ้นเคยกับการงอมืองอเท้าและยอมจำนนกลายเป็นคนที่ยอมรับความพ่ายแพ้ โดยไม่ได้เริ่มต่อสู้เลยนะครับ วัฒนธรรมเชิงลบเหล่านี้ทำให้ประเทศไทยเดินหน้าต่อไปไม่ได้ ในโลกในอนาคตนั้นเป็นเรื่องของการแข่งขันทั้งสิ้น ดังนั้นหากต้องการให้เราอยู่รอด ในอนาคตจำเป็นต้องปฏิรูปอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการปฏิรูปวิธีคิดของ คนไทยผ่านการปฏิรูปรัฐธรรมนูญ และวันนี้กฎหมายนั้นก็อยู่ในมือของเราแล้วนะครับ ไม่นานมานี้บนทางคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคได้เปิดรับฟังความคิดเห็น ของภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค มีตั้งแต่หน่วยราชการ ที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น อย. สคบ. หรือหน่วยงานอื่น มีภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็น สภาอุตสาหกรรม สภาหอการค้า รวมทั้งองค์กรคุ้มครองผู้บริโภคภาคเอกชน ข้อเสนอที่อาจ ช่วยอธิบายได้ว่าเหตุใดเราจึงปล่อยให้เนิ่นนานมาถึง ๓๕ ปีโดยไม่ยอมมอบอำนาจให้กับ ประชาชนได้ดูแลตนเองนั้น ก็คือความกังวลของภาคราชการในประเด็นความซ้ำซ้อน

๓๕

สปช. ๘/๒๕๕๗

หทัยกาญจน์ ๑๘/๒

ของอำนาจ รวมทั้งเรื่องของการจัดแบ่งอำนาจ เกิดความกังวลว่าองค์กรอิสระที่จะจัดตั้งขึ้นนั้น อาจทำให้ภาคราชการสูญเสียบทบาทในการดำเนินงาน ขณะที่ภาคเอกชนก็กังวลกับการเติบโตของผู้บริโภคที่อาจทำให้ตนลดอำนาจต่อรองลง แต่ฝ่ายนี้ก็กังวลกับปัญหาของตนเอง เพราะขาดความเข้าใจในหลักการพื้นฐานที่ว่า การให้อำนาจแก่ผู้บริโภคนั้น แท้จริงเพื่อประโยชน์ของผู้ประกอบการและภาครัฐทั้งสิ้น เป็นกลยุทธ์ที่ช่วยให้ภาคผู้ประกอบการเติบโตขึ้นแล้วก็ภาครัฐเข้มแข็งขึ้น สิ่งนี้ต่างหากที่เป็นวัตถุประสงค์สำคัญว่าเหตุใดจึงต้องเพิ่มอำนาจให้กับผู้บริโภค อาจจะมีคำถามนะครับว่าเหตุใดจึงกลับกลายเป็นเช่นนั้น คำอธิบายก็อยู่ที่ประสบการณ์สะสมจากสังคมเสรีนิยม จึงจะขอเล่าให้ฟังนะครับ ก็คือในสหรัฐอเมริกา ในสหรัฐอเมริกานั้นถ้าย้อนหลังกลับไป ๒๐๐ ปี ใน ค.ศ. ๑๗๗๖ โทมัส เจฟเฟอร์สัน ในครั้งนั้นได้เขียนไว้ในคำประกาศอิสรภาพของสหรัฐอเมริกาว่า คนทุกคนเกิดมาเท่ากัน ถ้อยคำนี้ถูกกำหนดให้เป็นหลักในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา หลังจากนั้นนะครับ -----

คำประกาศเลิกทาสของประธานาธิบดีอับบราฮัม ลินคอล์น เกิดขึ้นหลังจากนั้น ๑๐๐ ปี ก็คือในปี ค.ศ. ๑๘๖๓ เป็นเพราะตระหนักว่าหลักการที่ว่าทุกคนเท่าเทียมกันนั้น ได้สูญสลายไปหมดแล้ว ในเมื่อฝรั่งผิวขาวนำเอาคนผิวดำมาเป็นทาส ดังนั้นหากถ้าประสงค์จะให้ประเทศพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมต่อไปก็จำเป็นที่จะต้องทำให้คนกลับมาเท่าเทียมกัน ดังนั้นเราจะเห็นนะครับว่าในที่สุดแล้ว ถอยหลังมาอีก ๑๐๐ ปีนะครับ ต่อมานั้นประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี ก็ได้กำหนดให้มีการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้น แล้วก็นั่นเองนะครับที่ทำให้สังคมอเมริกันนั้นได้เพิ่มเรื่องของการคุ้มครองผู้บริโภค ได้เพิ่มเรื่องของการระงับการผูกขาดแล้วก็การทุบตลาด เพื่อที่จะทำให้ทุกฝ่ายนั้น เกิดดุลยภาพในการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจนะครับ

ข้อสรุปก็คือ ถ้าประเทศไทยต้องการจะเดินไปข้างหน้าเราต้องพัฒนา ศักยภาพของเอกชนให้พร้อมต่อการแข่งขัน วิธีการก็คือลดการผูกขาด แล้วก็ดีที่สุดก็คือ การจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคให้ประชาชนดูแลตนเองโดยรัฐสนับสนุน บางส่วน หากไม่ทำเช่นนั้นแล้วให้ประชาชนพึ่งพิงราชการต่อไป แล้วก็ไปไม่รอดในอนาคต ซึ่งมีแต่การแข่งขันนะครับ ต้องขอขอบคุณ ผมขอเพียงเท่านี้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ ท่านประธานกรรมการคุณสารีมีประเด็นจะเพิ่มเติมหรือสรุป

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง (ประธานกรรมการ) : ขอขอบคุณท่านประธานนะคะ ดิฉันเองก็คงมี ๒-๓ ประเด็นที่ท้าย ซึ่งอย่างที่ได้อธิบายตั้งแต่เบื้องต้นนะคะว่าการทำ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มีความสำคัญ เราทำรัฐธรรมนูญท่ามกลางความขัดแย้งของผู้คน เพราะฉะนั้นสิ่งที่เขียนในรัฐธรรมนูญมีความหมายมากนะคะ จะทำอย่างไรที่จะทำให้ลด ความขัดแย้งในสังคมได้จริง แล้วก็เปลี่ยนแปลงในเชิงโครงสร้าง และโดยเฉพาะเปลี่ยนแปลง ในเชิงโครงสร้างการคุ้มครองผู้บริโภคที่ต้องการการเปลี่ยนแปลง การเพิ่มบทบาทของ ประชาชนในการคุ้มครองผู้บริโภคโดยใช้องค์กรที่จะมาช่วยสนับสนุนให้ผู้บริโภคได้มีบทบาท มากขึ้น ได้ทำหน้าที่ของตัวเองมากขึ้น

ประเด็นสุดท้าย ดิฉันคิดว่าเราปฏิรูปโครงสร้างการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อที่จะต้องลดการทำในสิ่งที่ไม่มีความจำเป็นและลดการทำในสิ่งที่เป็นปลายเหตุนะคะ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการฟ้องคดี การตรวจสอบเพื่อที่จะลดค่าโง่ต่าง ๆ มากมายในสังคม ของเรา สุดท้ายดิฉันคิดว่าทั่วโลกนะคะ เรื่องการคุ้มครองผู้บริโภคเป็นเรื่องที่คู่กันกับ

๓๗

สปช. ๘/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๑๘/๒

ระบบการค้า การแข่งขัน เพราะฉะนั้นหากเราอยากเห็นทิศทางของการค้ามีการแข่งขัน
สังคมไทยต้องให้ความสำคัญเรื่องการค้าคุ้มครองผู้บริโภค ขอบพระคุณมากค่ะท่านประธาน
ขอบคุณค่ะ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
ท่านประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญมีประเด็นจะเพิ่มเติมไหมครับ

ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพครับ ในนามคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ
ผมขอขอบพระคุณท่านประธาน ท่านประธานคณะกรรมาธิการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค
และคณะกรรมาธิการ ที่กรุณาศึกษารายละเอียดซึ่งเป็นประเด็นที่น่าสนใจและควรได้รับ
การพิจารณาในรายละเอียดต่อไป คณะกรรมาธิการจะรับข้อสังเกตนี้ไว้เพื่อประโยชน์ในการ
จัดทำรัฐธรรมนูญต่อไป -----

- ๒๐/๑

แต่มีข้อสังเกตว่าในหน้า ๓๗๖ ที่คณะกรรมการธิการเสนอในวาระเริ่มแรกให้คณะรัฐมนตรีเป็นคนจัดทำกฎหมาย คณะรัฐมนตรีหลังจากการเลือกตั้งนอกระบบ เป็นคนจัดทำกฎหมาย เรื่องคุ้มครองผู้บริโภคนี้ กระทบเห็นว่าอย่าไปรอให้คณะรัฐมนตรีจัดทำเลย ครั้นคณะกรรมการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภคมีเวลาอีก ๑ ปี ควรจะจัดทำเสียเองแล้วรีบเสนอคณะรัฐมนตรีและสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ไม่น่าจะไปหวังให้คนอื่นทำนะครับ ถ้าทำอย่างนั้นได้ การปฏิรูปก็จะสมความมุ่งหมายทุกประการ โดยเฉพาะรายละเอียดที่ท่านนำเสนอมาทั้งหมดนี้ ควรจะกำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค แล้วก็ผมเองในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจะรอวันนั้นครับ วันที่ท่านประธานและคณะกรรมการยกร่างกฎหมายฉบับนี้เสร็จโดยไม่ต้องไปรอคณะรัฐมนตรีหลังเลือกตั้งครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ผมได้เห็นประธานกรรมการสภารายกหน้ารับไปแล้วนะ โอเค (OK) มีเวลา ๑ ปีคงเสร็จ

ถัดไปขอเรียนเชิญท่านประธานกรรมการปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา ได้แถลงครับ เรียนเชิญครับ

นายศักรินทร์ ภูมิรัตน (ประธานกรรมการ) : เรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาตินอกระบบ ท่านคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อนสมาชิก สปช. ทุกท่าน เรียนท่านประธานครับ ผมได้ขออนุญาตผมมีเอกสารแจกเพิ่มเพื่ออธิบายประเด็นให้ชัดเจนขึ้นนอกระบบ ผมจะขออนุญาตใช้เอกสารนั้นเป็นกรอบสำหรับการพิจารณาครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : เชิญแจกเอกสารครับ

นายศักรินทร์ ภูมิรัตน (ประธานกรรมการ) : ผม นายศักรินทร์ ภูมิรัตน ขออนุญาตเป็นตัวแทนกรรมการปฏิรูปด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญา ขอเรียนข้อมูลรายละเอียดเหตุผลที่มาของประเด็น ๑๖ ประเด็นที่กรรมการขอเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้ ผมจะขออนุญาตไม่ไปที่ละประเด็นนอกระบบ จะขอเสนอภาพรวม แต่อาจจะเลือกมาบางประเด็น อยากจะเรียนพื้นฐานก่อนว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของทุกคน และเป็นพื้นฐานในการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีของเราทุกคน ปัจจัยสี่ ไม่ว่าจะเป็นอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยา ล้วนมาจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทั้งสิ้นในปัจจุบันนอกระบบ และสิ่งต่าง ๆ ที่ทำให้เรามีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น รวมทั้งอินเทอร์เน็ตและไลน์ (Line) ที่เราใช้อยู่ทุกเมื่อเชื่อก็มีผลมาจาก วทน. ทั้งสิ้น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม

จึงเป็นเรื่องใกล้ตัวอย่างยิ่ง ความใกล้ตัวทำให้เราถือเอาว่ามีอยู่แล้วเราจึงมักละเลยและทำให้เกิดความอ่อนแอเสียหายต่อการพัฒนาการของประเทศชาติ ประเทศไทยจึงมีโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม วิจัย และด้านความรู้ที่อ่อนแอเป็นอย่างยิ่ง จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องปฏิรูปให้เข้มแข็งและดียิ่งขึ้น วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เป็นความจำเป็นต่อความมั่นคงของประเทศ ด้านอาวุธยุทธโปกรณ์ การป้องกัน การแก้ปัญหา และการฟื้นฟูเมื่อเกิดอุทกภัย ผมเชื่อว่าพวกเราต่างมีประสบการณ์และจะไม่ขอยกตัวอย่างในเรื่องนี้ ณ ตรงนี้

ประเด็นที่พึงอยากจะให้รายละเอียดเพิ่มขึ้นคือประเด็นที่วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม เป็นความรู้เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันไม่ให้ถูกเอาเปรียบ เพื่อพิทักษ์สิทธิ เพื่อประกอบสัมมาชีพ เพื่อกำหนดนโยบายและบริหารประเทศ และเพื่อสังคมที่มีเหตุผล และมีวินัย ขอยกตัวอย่างพอให้เห็นโดยสังเขป ประเด็นที่น่าสนใจในเชิงการไม่ให้เกิดเอาเปรียบน่าจะทำให้พวกเรานึกถึงตัวอย่างของเครื่องตรวจระเบิดจีที ๒๐๐ (GT200) ที่เป็นข่าวใหญ่เมื่อหลายปีก่อน ประเด็นเรื่องจีเอ็มโอ (GMO) เป็นตัวอย่างอีกอันหนึ่งในด้านความจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันไม่ให้ถูกเอาเปรียบ การขาดความรู้ความเข้าใจของสังคมทางวิทยาศาสตร์ทำให้การตัดสินใจไม่อยู่บนฐานของข้อเท็จจริง ตัวอย่างของการพิทักษ์สิทธิ ได้แก่ การใช้ดีเอ็นเอ (DNA) ตรวจความเป็นพ่อลูก การใช้จีพีเอส (GPS) กำหนดความเป็นเจ้าของพื้นที่เขตป่าอนุรักษ์ เป็นต้น ดังนั้นการกำหนดนโยบายและบริหารประเทศต้องมีข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ต้องมีความเข้าใจในผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ต่อสังคมและเศรษฐกิจ และที่สำคัญต้องเข้าใจโอกาสในการใช้นโยบายในการสร้างสมรรถนะความสามารถของประเทศในระยะยาว การพัฒนาแนวทางการลงทุนในโครงการระดับชาติที่จะช่วยสร้างสมรรถนะความสามารถระยะยาวไปพร้อมกับการได้มาซึ่งของใช้ เช่น ระบบราง เป็นต้น แล้วก็ยังมีเมกะโปรเจกต์ (Megaproject) อื่นอีกมากมายที่เราพึงจะใช้ในการจัดทำให้เกิดการสร้างความสามารถในระยะยาวของประเทศ ก็เป็นเรื่องที่จะต้องปฏิรูปในการบริหารจัดการ ประเทศและนโยบายของประเทศในการทำงานของผู้บริหารด้วย -----

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม ยังเป็นความจำเป็นในการสร้างสมรรถนะและความสามารถของชุมชน ท้องถิ่นและประเทศ เพื่อการดูแลและสร้างคุณค่าให้กับทรัพยากรและภูมิปัญญา เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ เพื่อการสร้างความรู้และการดูแลทรัพยากรสำคัญที่เรามีอยู่ เช่น ความหลากหลายทางชีวภาพ ให้เกิดการสร้างคุณค่า มูลค่าจากทรัพยากรและภูมิปัญญา เราคงจำเรื่องยารักษาโรคระเพาะจากเปล้าน้อยได้ดี ประเทศไทยสร้างความสามารถแล้วจะสามารถใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพทรัพยากรของเราได้อีกมากมาย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นความจำเป็นต่อการสร้างความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการเพื่อการพัฒนาที่เป็นธรรมและยั่งยืน ทำให้ผู้ประกอบการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการขนาดกลาง ขนาดเล็กได้มีส่วนเข้าไปเข้าถึงบริการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความรู้ให้เป็นส่วนหนึ่งของระบบโครงสร้างพื้นฐานทางนวัตกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ได้แบ่งปันส่วนมูลค่าเพิ่มจากภาคส่วนอื่น ๆ ได้อย่างเหมาะสมก็จะทำให้เกิดความเป็นธรรม ทำให้ลดความเหลื่อมล้ำในสังคมสำหรับผู้ประกอบการรายใหญ่ที่มีความพร้อมช่วยตัวเองได้เป็นอย่างดี ก็น่าจะมีบทบาทและส่วนร่วมในการสร้างความสามารถให้กับผู้ประกอบการรายเล็ก ขนาดกลางและรายย่อย ดังนั้นกลไกการบริหาร การส่งเสริม และการสนับสนุนซึ่งเป็นนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐพึงได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้เราได้มีโอกาสสร้างความสามารถเหล่านี้ เพื่อความเข้มแข็งของประเทศ ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญาควรจะเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อการสร้างให้ประเทศไทยมีเศรษฐกิจบนฐานความรู้และนวัตกรรม มุ่งสร้างความเป็นธรรมให้กับผู้ประกอบการ ชุมชนและสังคมประชาชน ให้สร้างความรู้ เข้าถึงความรู้ และมีการแบ่งปันความรู้ให้เกิดความเข้มแข็งในทุกกระดับ ประเทศไทยของเราละเลยการสร้างความรู้และพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมมาเป็นเวลานาน ทำให้ขาดองค์ประกอบที่สำคัญต่อการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจที่เป็นธรรม และการพัฒนาที่ยั่งยืน โครงสร้างพื้นฐานทางนวัตกรรมและความรู้จึงอ่อนแอ จำเป็นที่จะต้องได้รับการปฏิรูปอย่างเร่งด่วนและต่อเนื่อง ตัวอย่างประเทศที่ประสบความสำเร็จในการใช้ วทน. นำประเทศให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน ได้แก่ ประเทศ เช่น อิสราเอล เกาหลี ไต้หวัน คิวบาและจีน ประเทศเหล่านี้มีนโยบายใช้ วทน. นำประเทศอย่างชัดเจน โปรดสังเกตว่าประเทศเหล่านี้ไม่ใช่ประเทศตะวันตก การใช้วิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นวาระแห่งชาติจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่งที่เราได้เสนอ

ไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ ภาค ๔ ด้านการปฏิรูป ให้มีการจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานทางนวัตกรรมและความรู้อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งเรามีโครงสร้างพื้นฐานด้านนี้ที่เข้มแข็งเพียงพอ และทำให้เศรษฐกิจและสังคมของประเทศอยู่บนฐานนวัตกรรมและความรู้อย่างจริงจัง โดยรัฐจะต้องกำหนดให้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นวาระแห่งชาติ เพื่อใช้วิจัย วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญาและนวัตกรรมเป็นกลไกในการขับเคลื่อน เศรษฐกิจและสังคม นำพาประเทศด้วยการสร้างความเข้มแข็งทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีของประเทศ ซึ่งประกอบด้วยระบบต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงกัน จำเป็นต้องมีการปฏิรูปในระดับต่าง ๆ อาจจะแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ ๔ ส่วน ดังนี้

ระดับบุคคล รัฐต้องมีการปรับปรุงแบบการเรียนรู้ของบุคคลที่เน้นศาสตร์ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมและคณิตศาสตร์ เน้นการเรียนรู้ศาสตร์เหล่านี้ กับสภาพแวดล้อมตามความเป็นจริง ให้บุคคลสามารถนำความรู้และทักษะที่จำเป็น มาปรับใช้ในการคิด การดำรงชีวิต การเรียนรู้ และการทำงาน เมื่อคนส่วนใหญ่มีการคิด แบบวิทยาศาสตร์คือมีเหตุและผล ความเป็นเหตุเป็นผล ระบอบประชาธิปไตยจะเข้มแข็งขึ้น โดยธรรมชาติ เมื่อมีการผลิตกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมได้อย่างดี ประเทศก็จะมีฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เพียงพอต่อการพัฒนา ประเทศอย่างยั่งยืน

ระดับสถาบัน จะต้องบูรณาการหลายกระทรวง หลายองค์กร ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน เพื่อสร้างความสามารถทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ซึ่งต้องมีความเชื่อมโยงกับระดับโลก รวมทั้งการสร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคการศึกษา การเชื่อมโยงกับปราชญ์ชาวบ้าน ความรู้ท้องถิ่น และต้องปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายเดิมที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพย์สินทางปัญญา นวัตกรรม เพื่อให้มีการปรับอำนาจที่ให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ได้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ ทำให้เราสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญนี้ให้สำเร็จ

ด้านที่ ๓ โครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำเป็นที่จะต้องมีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมอย่างเร่งด่วน เพื่อรองรับการให้บริการทางวิทยาศาสตร์ที่เพียงพอ ทำให้เกิดอุทยานการเรียนรู้ การให้บริการความรู้กับชุมชนและสังคม มีการลงทุนในห้องปฏิบัติการ มีการลงทุนในการทดสอบผลิตภัณฑ์เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริโภคและผู้ประกอบการ มีอุปกรณ์ในโรงเรียนและในมหาวิทยาลัย มีพิพิธภัณฑ์วิทยาศาสตร์ มีกลไกการออกแบบที่ใช้ความรู้ ความเป็นไทย ร่วมกับวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนการลงทุนในเมืองหรือเขตวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ

ด้านที่ ๔ โครงสร้างพื้นฐานทางความรู้และระบบสารสนเทศ รัฐต้องพัฒนากลไกการเชื่อมโยงข้อมูลและบริการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมของภาครัฐ และผลงานวิจัยจากหน่วยงานของภาครัฐที่มีกระจายอยู่ทั่วประเทศ รวมถึงจัดให้มีข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่จะใช้ประโยชน์ต่อการประกอบอาชีพด้านการเกษตร การผลิต การบริการ ให้อยู่ในระบบที่เข้มแข็ง มีประสิทธิภาพสูง แข่งขันได้ เกิดความเป็นธรรม เกิดมูลค่า และคุณค่าสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อวิสาหกิจชุมชนและผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็ก กรมการของเราได้วิเคราะห์แล้วเห็นว่าประเด็นดังกล่าวพึงกำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐให้ชัดเจน รวมถึงรัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการเคารพ ค้ำครอง แลกเปลี่ยน และแบ่งปันทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการประดิษฐ์หรือการค้นคิดให้เกิดความรู้ในสิ่งที่มีอยู่และความรู้ใหม่เพื่อการรักษา พัฒนา และสร้างวัฒนธรรมการเคารพ ในทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อก่อให้เกิดการสร้างมูลค่าจากทรัพยากร จากภูมิปัญญาท้องถิ่น จากภูมิปัญญาไทย ตลอดจนให้มีการนำไปใช้อย่างเป็นธรรม ให้มีระบบการบริหารจัดการ และคุ้มครองปกป้องทรัพย์สินทางปัญญาของประเทศที่มีประสิทธิภาพ

ในภาค ๒ หมวด ๔ คณะรัฐมนตรี เราเสนอว่ารัฐจะต้องจัดให้มีผู้ทรงคุณวุฒิ ทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อให้ข้อเท็จจริง ทั้งนี้เพราะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีความก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ดังนั้นการวางนโยบายและการตัดสินใจ เพื่อการพัฒนาประเทศจำเป็นต้องมีฐานความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่มีความก้าวหน้าและทันสมัยเพื่อให้เกิดผลต่อการสร้างสมรรถนะและความสามารถ ของประเทศให้เข้มแข็งยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ประเทศ ๔-๕ ประเทศตัวอย่างที่ได้ยกเมื่อสักครู่นี้

๔๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

นวพร ๒๒/๒

ทุกประเทศล้วนมีกลไกที่ผู้บริหารประเทศได้ซื้อเท็จจริงจากวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร่วมในการตัดสินใจทั้งสิ้น

ในภาค ๒ หมวด ๗ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องส่งเสริมสนับสนุน หรือลงทุนทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อสร้าง สมรรถนะความสามารถของชุมชนและท้องถิ่น เพื่อให้ท้องถิ่นเห็นความสำคัญและ ความจำเป็นของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การวิจัยและพัฒนา และทรัพย์สินทางปัญญา เพื่อสร้างความสามารถของคนและชุมชน การพัฒนาท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจ และ คุณภาพชีวิต องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรับผิดชอบต่อการดำเนินการเพื่อการสร้าง สมรรถนะและความสามารถของท้องถิ่นให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาของท้องถิ่น อย่างต่อเนื่องและเป็นธรรม

ในเวลาจำกัดนี้ผมขอพูดถึงประเด็นปฏิรูปในภาค ๔ อีกเพียง ๑ เรื่อง คือปฏิรูปสังคม โดยการใช้ความรู้และทัศนคติทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อการจัดระเบียบสังคม ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรม โดยส่งเสริมให้ มีการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมาพัฒนา สร้างเครื่องมือ วิธีการตรวจสอบ พิสูจน์ ผลักดันให้มีการนำมาใช้อย่างเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิภาพ ตัวอย่างเช่น เครื่องวัดความเร็ว เครื่องวัดความชื้น เครื่องวัดสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ และเครื่องมือสอบเทียบ วิเคราะห์ เพื่อช่วยในการพิสูจน์ตรวจสอบข้อเท็จจริงอย่างเป็นระบบและเป็นรูปธรรม มีกลไกป้องกันและจัดการทุจริต และประพฤติชอบอย่างมีประสิทธิภาพ และมีการบังคับใช้ กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเป็นธรรม โดยรวมคณะกรรมการสิทธิการของเราได้เรียนเสนอประเด็น รวม ๑๖ ประเด็น และพร้อมที่จะให้รายละเอียดข้อมูลเพื่อการจับประเด็นในรัฐธรรมนูญ และการปฏิรูปเพื่อประเทศชาติที่รักของเราต่อไป ขอเรียนย้ำว่าวิทยาศาสตร์ไม่ใช่หลักการ ตะวันตก วิทยาศาสตร์เป็นหลักการตามเหตุผล ตามธรรมชาติ และอันที่จริงเป็นธรรมะ ด้วยความเคารพครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานศักรินทร์ มีสมาชิกได้แจ้งความจำนงขออภิปรายเพิ่มเติมในประเด็นนี้อยู่ ๔ ท่าน ดอกเตอร์ธรรณ อังรณาวาสวัสดิ์ อาจารย์สมเกียรติ ชอบผล คุณครุจิต นาครทรรพ คุณพงศ์โพยม วาศภูติ แล้วคุณกษิติเดชชันทัด เสกขุนทด ขอเชิญตามลำดับนะครับ ดอกเตอร์ธรรณ อังรณาวาสวัสดิ์ ครับ

นายธรรณ อังรณาวาสวัสดิ์ : กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกที่รักทุกท่านนะครับ ในส่วนของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีผมอ่านสรุปแล้ว และรายงานรายละเอียดต่าง ๆ แล้วผมเห็นด้วยนะครับ และขอบคุณท่านประธานที่อธิบายได้เป็นเหตุเป็นผลชัดเจนดีมากนะครับท่านประธานกรรมการ ผมคงจะขอเสริมนะครับ ในฐานะที่ตัวเองก็เรียนวิทยาศาสตร์มาตลอดในประเทศไทยก็เรียนมาจนจบปริญญาโท แล้วก็พอไปเรียนต่อกลับมาปุ๊บก็มาเป็นอาจารย์ทางด้านวิทยาศาสตร์อีก ๒๐ ปี ที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ผมทั้งเรียนทั้งสอน และปัจจุบันก็สอนนิสิตอยู่เกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ประมาณ ๑,๓๐๐ คนต่อปี เพราะฉะนั้นส่วนที่ผมพยายามจะเน้นก็คือในเรื่องนี้ละครับ ผมจะพูดใน ๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก ก็คือเรื่องของการเรียนในระบบ อันที่ ๒ ก็คือการเรียนนอกระบบ อันที่ ๓ ก็คืองานวิจัยและการใช้ประโยชน์ ในส่วนของการเรียนในระบบนะครับ คะแนนโอเน็ต (O-NET) ทางด้านวิทยาศาสตร์ของเรา เราตกต่ำจนน่าใจหาย คะแนนเฉลี่ย ๓๐ เปอร์เซ็นต์ หมายความว่าเด็กสอบโอเน็ต ทางด้านวิทยาศาสตร์ตกทั้งประเทศได้คะแนนเฉลี่ยแค่นั้น ในมุมมองของผมแล้วผมคิดว่ามันมีปัญหาอยู่นิดหนึ่ง อย่างแรกสุดก็คือว่า เรานั้นเด็กเก่ง คือไม่ว่าจะ สวทช. หรืออื่น ๆ อีกมากเรานั้นเด็กหัวกะทิ เราสนับสนุนเด็กหัวกะทิ ซึ่งอันนั้นเป็นสิ่งที่ดีมากเลยครับท่านประธาน ปัญหาก็คือว่าถ้าเกิดเราอยากได้สังคมทางวิทยาศาสตร์ เราต้องไม่ละเลยส่วนที่เหลืออีกประมาณ ๙๙.๙๙๙๙ เปอร์เซ็นต์ เด็กของเราไปแข่งชีวะแข่งอะไรต่าง ๆ ระดับโลกก็ชนะ แต่คนเก่งอย่างเดียวไม่สามารถทำให้ประเทศไทยเกิดสังคมทางวิทยาศาสตร์ขึ้นได้ ผมคิดว่าเด็กทั่วไปที่ไม่เก่งทางวิทยาศาสตร์ ในการตัดสินใจของอาจารย์บอกว่าไม่เก่งทางวิทยาศาสตร์นี่โดนละเลย เรามองไม่เห็นความสำคัญของคนพวกนั้น ทำไมคำว่าโดนละเลยคืออะไร เราก็ปล่อยเด็กเหล่านั้นเข้าไปตามระบบการเรียนการสอนทางวิทยาศาสตร์ของประเทศไทยที่ผมคิดว่ามันมีปัญหาอย่างแรกสุด ปัญหาที่สำคัญของเราก็คือว่าเราไม่ค่อยสนใจพื้นฐาน ลูกผมก็เรียนวิทยาศาสตร์

กำลังเรียนอยู่นี้ครับ ก่อนมาก็ฝากบอกพ่อว่าช่วยกรุณาด้วย เพราะว่าหนูจะตายอยู่แล้ว เราจำสูตร เราพยายามจะเรียนโดยใช้สูตร ม.๔ ม.๕ ม.๖ ใช้สูตรกันอย่างเดียว ท่องกันเข้าไป จำกันเข้าไป ด้วยเหตุผลว่าทำไมต้องใช้สูตร เพราะข้อสอบออกมามันเยอะมาก จนถ้าไม่ใช้สูตรก็ทำไม่ทัน แต่คำถามก็คือสูตรเหล่านั้นมันมีความสำคัญต่อการสร้างสังคม ทางวิทยาศาสตร์มากน้อยเพียงไรเมื่อเทียบกับพื้นฐาน ท่านประธานกรรมาธิการวิทยาศาสตร์ ก็บอกแล้วว่าเราต้องการสังคมวิทยาศาสตร์ ต้องการการปรับพื้นฐานให้เหมาะสม อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่ง ซึ่งจริง ๆ แล้วมันก็มีปัญหาต่อเนื่องมา งบประมาณที่สนับสนุนนี้ ต้องดูด้วยว่างบประมาณเหล่านั้นลงไปถึงเด็กแค่ไหน อย่างผมสอนวิทยาศาสตร์ ผมสอนเรื่อง แนวปะการัง ผมมีงบอยู่ ๒๐๐ บาทต่อเด็ก ๑ หัว เพื่อเรียนเรื่องแนวปะการังที่อยู่ในทะเล มันคงเป็นไปได้ เป้าหมายสำคัญของเราคือทำให้วิทยาศาสตร์สนุก สอนต้องสนุก สนุกต้องมีอุปกรณ์ ต้องมีงบประมาณเพียงพอที่ลงไปถึงระดับของอาจารย์กับเด็ก ไม่ได้ลงไป เป็นตึกเป็นอะไรต่ออะไรซึ่งใช้งบ ๑๐๐ ล้านบาท เด็กไม่ได้ใช้มันก็ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ในข้อ ๑ ผมสรุปง่าย ๆ นะครับว่า ในส่วนของการยกย่องรัฐธรรมนูญ การศึกษาทางวิทยาศาสตร์ต้องเท่าเทียม ห้ามเน้นเฉพาะเด็กเก่งอย่างเดียว เราต้องเฉลี่ยไป เด็กอ่อนด้อยด้วย เราทุ่มงบกับเด็กเก่ง ๒,๐๐๐,๐๐๐-๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ส่งไปเมืองนอก แต่เราให้เด็กที่ไม่เก่งในความคิดของพวกเขา ๒๐๐ บาท ในการเรียน วิทยาศาสตร์มันก็คงไปไม่ได้หรอกครับ นั่นข้อแรก

ข้อที่ ๒ ก็คือการเรียนนอกระบบ การเรียนนอกระบบคืออะไร ของเราเรามี พิพิธภัณฑสถานวิทยาศาสตร์อย่างที่ท่านพูดถึงเยอะแยะ ผมชอบไปพิพิธภัณฑสถานนะครับ ผมต้องพูดอย่างนี้ ปัญหาคือว่ามันไม่ใช่เกี่ยวว่าเรามีพิพิธภัณฑสถานี่แห่ง มันเกี่ยวว่าเราไป อย่างไร พิพิธภัณฑสถานี่ที่ผมไป ไม่ว่าจะเป็นที่โตเกียว ที่ฝรั่งเศส อังกฤษ เยอรมัน หรือตามทีต่าง ๆ ที่ผมไป ไปเองนะครับไม่ใช่ใช้งบหลวงไปนะครับ ทุกแห่งเข้าถึงหมด เข้าถึงง่ายมาก ของเราพิพิธภัณฑสถานี่ทางวิทยาศาสตร์หรืออะไรต่าง ๆ อยู่ตรงไหน พ่อแม่ต้องมีรถ ขับรถไปตึกลูกเต๋ากว่าจะถึง พิพิธภัณฑสถานี่ทางวิทยาศาสตร์มันควรจะอยู่ในที่ที่มันเข้าถึงง่ายที่สุด สะดวกสบาย ประหยัดค่าใช้จ่าย -----

ไม่ใช่ต้องใช้เวลาชั่วโมงครึ่งในการขับไปถึงแล้วอีกชั่วโมงครึ่งขับมา พิพิธภัณฑศึกษาวิทยาศาสตร์ ไม่ใช่สถานที่สำหรับการทัศนศึกษา พ่อแม่ลูกที่อยากไปเมื่อไรต้องไปให้ได้ แล้วที่น่าเสียดายก็คือเรามีที่ของรัฐมากมายที่สามารถทำพิพิธภัณฑศึกษาวิทยาศาสตร์ดี ๆ ได้ ยกตัวอย่างอย่างท้องฟ้าจำลองอย่างนี้มีทั้งรถไฟฟ้า แต่เราก็ไม่ใช่ เราไปใช้ที่แถวปทุมธานีแถวอะไรแถวนี้ เพราะฉะนั้นตรงนั้นอีกส่วนหนึ่งที่ผมเน้นก็คือการเข้าถึง

อีกส่วนหนึ่ง คือการจัดแสดง ผมไปพิพิธภัณฑเมืองไทยหลายต่อหลายแห่ง มีแต่เขียนว่ากำลังรอซ่อมแซม อุปกรณ์ชำรุด พิพิธภัณฑไม่ใช่ตึก ตึกข้างนอกไม่ต้องสวยก็ได้ แต่ข้างในต้องเวิร์ก (Work) อันนี้คือจุดที่สำคัญที่สุด เรามีการจัดแสดงทางวิทยาศาสตร์ ตอนนี้มีนาซา (NASA) นะครับ ท่านประธานเชิญไปชมได้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องต่าง ๆ ที่ผ่านมาก็ไปจัดในห้าง เราไม่มีพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์ที่สามารถเข้าถึงได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอเน้นนิดหนึ่งว่าถ้าจะสร้างพิพิธภัณฑวิทยาศาสตร์ต้องเข้าถึงได้สะดวก และรัฐธรรมนูญต้องคำนึงถึงเรื่องของค่าใช้จ่ายการเข้าถึงโดยง่าย

อีกอันหนึ่ง ก็คือเรื่องของการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ โทรทัศน์ต่าง ๆ ท่านพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับว่าความเชื่อของสังคมไทย ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ ว่าประเด็นหลายอย่างนี้มันมีปัญหา แต่เราไม่ค่อยแอคทีฟ (Active) ในการที่จะมาพูดคุยในเรื่องนี้ เช่นพระอาทิตย์ดับ นาซาออกมาทั้งที่เป็นข่าวลวงโลก พวกเราก็แชร์ (Share) กันใหญ่เพียบ ทำให้เราไม่สามารถที่จะตอบได้ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และหน่วยงานต่าง ๆ ต้องออกมาแสดงความชัดเจนในเรื่องนี้ให้มากยิ่งขึ้นนะครับ

สุดท้ายนะครับ ก็คือผมก็ขอสรุปประเด็นง่าย ๆ ว่าประชาชนต้องมีสิทธิในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์อย่างสะดวกสบาย ค่าใช้จ่ายประหยัด และมีการกระจายที่ทั่วถึง แหล่งเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์ต้องอยู่ในสภาพที่ตรวจสอบได้และใช้งานได้

และท้ายสุด ก็คือภาครัฐต้องมีบทบาทหน้าที่ประสานกับภาคประชาชนและวิชาการ เพื่อทำความเข้าใจกับสังคมในเรื่องของประเด็นวิทยาศาสตร์ให้ชัดเจนและว่องไวทันเหตุการณ์นะครับ ตรงนี้ก็คงเป็นส่วนสรุปของผม แล้วก็ฝากความหวังการเรียนวิทยาศาสตร์ของลูกผมไว้กับท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญทุกท่านนะครับ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
ถัดไปขอเชิญคุณสมเกียรติ ชอบผล ครับ

นายสมเกียรติ ชอบผล : ผม สมเกียรติ ชอบผล นะครับ ผมมี ๓ ประเด็นที่จริงที่ท่านประธานได้นำเรียนก็ชัดเจนแล้ว ผมขอเติมเรื่องเหตุผลและความจำเป็นนะครับว่า ในสมัยที่ประเทศเรามีทรัพยากรที่เพียงพอ สังคมที่ใช้แรงงานหรือใช้ทักษะฝีมือเพียงเล็กน้อยก็สามารถที่จะดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข แต่ในสังคมต่อไปทรัพยากรมีความจำกัดเป็นอย่างยิ่ง การใช้เทคโนโลยีแล้วก็การวิจัยและพัฒนาเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น ซึ่งประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกก็มีการดำเนินการ เพราะฉะนั้นการใช้วิทยาศาสตร์มันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับประเทศในอนาคต แล้วก็ที่สำคัญคือการเปลี่ยนวิถีชีวิตวิถีชีวิตของคนในประเทศให้เป็นคนที่มีเหตุผล เชื่อในสิ่งที่จริง วิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบคอบอะไรนี้เป็นความจำเป็นนะครับ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าข้อจำกัดอันหนึ่งที่สำคัญในประเทศไทยก็คือเรื่องของการพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัย ซึ่งถ้าไปดูอัตราส่วนต่อพันเปรียบเทียบกับประเทศที่พัฒนาเรายังค่อนข้างต่ำ แล้วก็การดูแลให้นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยได้มีความก้าวหน้าในวิชาชีพก็มีข้อจำกัดมากเช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราทำส่วนนี้ได้มันก็จะเสริม แล้วข้อจำกัดอันหนึ่งที่ท่านประธานได้เรียนแล้วก็คือการมีผู้ทรงคุณวุฒิที่สามารถให้ความคิดเห็นต่อ ครม. หรือต่อประเทศที่เกี่ยวกับการวิจัย ผมคิดว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็น

ประการสุดท้ายที่ผมอยากกราบเรียน ก็คือประสบการณ์ในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ถ้าเราพึ่งพาจากรัฐอย่างเดียวมันอาจจะเป็นไปได้ช้าแล้วก็มีข้อจำกัดหลายประเทศภาคเอกชนที่มีความก้าวหน้าก็จะเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี รวมทั้งการวิจัยด้านต่าง ๆ ถ้ามันมีประเด็นที่ตรงนี้มีเหตุผลความจำเป็นที่ผมกราบเรียนและมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนแล้วมันก็จะทำให้การพัฒนาวิทยาศาสตร์ของเราได้มีความก้าวหน้า ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
ท่านถัดไป ท่านศุภจิต นาครทรรพ ครับ

นายศุภจิต นาครทรรพ : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม
ศุภจิต นาครทรรพ ก่อนอื่นผมก็ต้องขอเรียนว่าขอสนับสนุนสิ่งที่ท่านประธานกรรมการ
ปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา ดอกเตอร์ศักรินทร์
ได้นำเสนอนะครับ ผมมีเรื่องที่จะนำเสนอเสริม ๒-๓ ประเด็นนะครับ

ประเด็นแรก ก็คือขอบเขตของกรรมการนี้ที่นำเสนอจริง ๆ มันมีอยู่
๓ เรื่องนะครับ ก็คือเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี แล้วก็เรื่องวิจัยและนวัตกรรม ซึ่งการวิจัย
ก็ไม่ได้หมายความว่า เป็นวิจัยเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีอย่างเดียว การวิจัยเพื่อช่วย
แก้ปัญหาของประเทศก็จะมีทั้งเรื่องวิจัยทางเรื่องของสังคม เรื่องการศึกษา
เรื่องเศรษฐศาสตร์และเรื่องสิ่งแวดล้อม ส่วนนวัตกรรมก็เป็นเรื่องที่มาจากการประยุกต์
จากการวิจัยต่าง ๆ แล้วก็เรื่องทรัพย์สินทางปัญญาจริง ๆ ก็อาจจะไม่เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีโดยตรง เพราะว่าทรัพย์สินทางปัญญามีเรื่องอื่น ๆ ที่มากกว่าวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีได้ นะครับ ผมเห็นด้วยกับข้อเสนอของคณะกรรมการที่จะส่งเสริมให้
วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของวิถีคิดของสังคมไทย คืออยากเห็นสังคมไทย
และคนไทยมีความคิดในเชิงวิทยาศาสตร์และมีตรรกะในการคิดอย่างเป็นระบบเพื่อนำมา
แก้ปัญหาของประเทศชาติ นะครับ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการวิจัยสามารถที่จะมา
แก้ปัญหาของประเทศในหลาย ๆ เรื่อง ปัจจุบันพลเมืองของโลก ๗,๐๐๐ ล้านคนแล้วนะครับ
แล้วก็พยากรณ์ว่าในอีกไม่ถึง ๓๐ ปี จะเป็น ๙,๐๐๐ ล้านคน เราจะต้องประสบกับปัญหา
การขาดแคลนอาหาร ขาดแคลนอากาศบริสุทธิ์ที่จะหายใจ ขาดแคลนพลังงาน หรือแม้แต่
เรื่องน้ำที่ประเทศไทยอุดมสมบูรณ์ แต่ถ้าเราประมาทเราก็อาจจะขาดแคลนน้ำทำการเกษตร
และอุปโภคบริโภค โรคติดต่อใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาในยุคที่เราเกิดมันก็ต้องอาศัยวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีในการแก้ปัญหา รวมทั้งเรื่องของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
ปัญหาภัยธรรมชาติ การกัดเซาะตลิ่ง หรือป่าไม้ต่าง ๆ เราต้องมียุทธศาสตร์ทางวิทยาศาสตร์
ที่จะช่วยมาแก้ปัญหาเหล่านี้ นะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่คณะกรรมการเสนอเรื่องปฏิรูป
ผมก็เห็นด้วยอย่างยิ่ง นะครับ คือต้องมีการลงทุนในเรื่องของวิทยาศาสตร์ของประเทศ
และสร้างโครงสร้างที่สำคัญ นะครับ แล้วก็ต้องมีการผลิตกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์
ไม่ใช่เฉพาะปริมาณ แต่ว่าเป็นคุณภาพด้วย และที่สำคัญอย่างเห็น แคะเรีย พาส

(Career path) ของนักวิทยาศาสตร์ไทยครับ คือผมได้ยินข่าวว่าเด็กไทยไปได้รางวัลเหรียญทองประกวดคณิตศาสตร์หรือฟิสิกส์ กลับมาก็ได้เหรียญทองแต่ไม่มีอาชีพที่จะรองรับให้เขาก้าวหน้าแล้วใช้ความรู้ความสามารถของเขาที่จะมาช่วยพัฒนาประเทศได้นะครับ ผมก็ฝันว่าสักวันนี้นักวิทยาศาสตร์ไทยควรจะได้รางวัลโนเบล ไพรซ์ (Nobel prize) ด้วย ไม่ใช่จะต้องรอ เพราะเราก็มีพื้นฐานของเราเป็นเกษตร เรามีความสามารถในเรื่องการเกษตร การผลิตอาหาร การประมง เราอยู่ในเขตร้อนชื้น ซึ่งเราก็สามารถจะวิจัยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสร้างองค์ความรู้ของเราได้นะครับ

และอีกเรื่องหนึ่งนะครับ เรื่องสุดท้ายที่อยากจะฝากไว้คือ เรื่องทรัพย์สินทางปัญญา หรือ อินเทลเลคชวล พรอพเพอร์ตี้ (Intellectual property) ผมคิดว่าเป็นสิ่งใหม่ที่สำคัญของสังคมไทยที่ควรจะต้องตระหนักถึงคุณค่าและความสำคัญของเรื่องทรัพย์สินทางปัญญานะครับ เราควรจะต้องมีความเชื่อมั่นและพร้อมที่จะก้าวไปสู่ในเรื่องนี้ เพราะว่ามันเป็นการคุ้มครอง ๒ ทาง เราคุ้มครองเขา เขาก็คุ้มครองเรานะครับ แล้วถ้าเรามีการคุ้มครองที่มีความน่าเชื่อถือมันก็จะนำไปสู่ความเชื่อมั่นของประชาคมโลกและของนักวิทยาศาสตร์และผู้ประดิษฐ์คิดค้นต่าง ๆ ที่จะประดิษฐ์คิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ เพื่อมาแก้ไขปัญหายกระดับคุณภาพชีวิตของมนุษย์นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาก็ควรจะเป็นเรื่องที่เราให้ความสำคัญ แล้วก็ควรจะระบุไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
ถัดไปคุณพงศ์ไพยม วาศฤติ ครับ

นายพงศ์โพยม วาศภูติ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ กระผม นายพงศ์โพยม วาศภูติ ในฐานะสมาชิก สปช. ก็มีความสนใจเป็นอย่างยิ่งครับ เกี่ยวกับการปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา ใน ๒ ประเด็นคือ ๑. เรื่องการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ซึ่งอยู่ในประเด็นที่ ๑๐ เรื่องการปฏิรูปการเรียนรู้ ประเด็นที่ ๒ คือกระผมสนใจในเรื่องของการผลักดันให้ ส่วนราชการของรัฐนำเอาเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปใช้ในการแก้ไขปัญหาการบริหาร และการให้บริการแก่ประชาชนและเอกชนที่สะดวกรวดเร็วกว่าเดิม

ประเด็นที่ ๑ เรื่องการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ อันนี้กระผมขออนุญาต ผากไปถึงคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาด้วย คืออย่างนี้ครับ ท่านประธานครับ ผมมีความเชื่อว่าถ้าเราอยากจะเรียนวิทยาศาสตร์ อยากจะเรียนวิศวะ เรียนแพทย์ เรียนอะไรอย่างนี้อาจารย์ธรรมเรียนนี่นะครับ มันจะต้องมีพื้นฐานที่สำคัญคือเรื่องของ คณิตศาสตร์ แต่กระผมไม่ได้เห็นการเน้นในเรื่องของคณิตศาสตร์ไว้ ผมมีความเชื่อว่า เด็กของเราหรือผู้คนของเราเป็นจำนวนมากก็อยากที่จะเรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีอะไรอย่างนี้แต่หมดปัญหาที่จะเรียน เนื่องจากมันไม่เก่งทางด้าน การคำนวณ เรียนคณิตศาสตร์ได้คะแนนน้อย ดังนั้นโอกาสที่จะไปเรียนทางด้านนี้มันก็น้อยลง เรื่องการเรียนท่านประธานและสมาชิกอาจจะบอกว่าเป็นไรนี่ก็มีด้านอื่นให้สนใจ อยู่แล้วครับ เราจะเห็นได้ว่าประเทศไทยของเราวัฒนธรรมในการคิดอะไรหรือการวิเคราะห์ เหตุผลอะไรนี่มันค่อนข้างจะน้อย เราเห็นคนไปชดถูดันไม่ยอมเห็นเลขเอาแบ่งไปไรอะไร นี่นะครับ ตามเห็นตามอะไร เพราะฉะนั้นมันเป็นเรื่องพิสดารที่พิสดารที่พิสดารที่พิสดารที่เรา ไม่ได้ยึดถือหลักเหตุผลอะไรเท่าที่ควร ทั้งนี้ทั้งนั้นมันก็อาจจะเป็นเพราะว่าเราสนใจ เรื่องคณิตศาสตร์ เรื่องตัวเลขอะไรน้อยไปหรือเปล่า เราอาจจะรู้ว่าภูเขาทองอยู่ที่ไหน แต่ว่าความสูง ความกว้าง ความยาวอะไรนี่เราก็มารู้ ผมเชื่อเลยนะครับว่าคนในกรุงเทพฯ อยู่ในกรุงเทพฯ มาตั้งแต่เกิดอาจจะไม่รู้เลยว่ากรุงเทพฯ นี่ใหญ่ขนาดไหน กี่ตารางกิโลเมตร อย่างนี้เป็นต้น ดังนั้นผมมาเปรียบเทียบเหมือนนักกีฬาครับท่าน คือว่าถ้าเราจะเล่นกีฬาเก่ง ถ้าเรามีขาที่แข็งแรงนะครับ สามารถเคลื่อนไหวได้เร็ว ผมก็เชื่อว่าจะไปเล่นกีฬาอะไร ก็จะประสบความสำเร็จ ก็เช่นเดียวกันกับการเรียนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือสาขาที่ เกี่ยวกับด้านวิทยาศาสตร์ ถ้าคณิตศาสตร์เก่งนะครับ หรือสนใจในเรื่องของการคำนวณ

คือไม่ต้องเก่งมาก แต่ว่าหมายความว่ามันไปได้เราก็จะได้ นักวิทยาศาสตร์หรือคนที่สนใจ เรื่องเหตุเรื่องผลมากกว่าเดิมในสังคมของเรา

ประการที่ ๒ คืออันนี้ก็จะฝากไปถึงคณะปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดินด้วย ผมมีความเชื่อว่าเรามีนวัตกรรม เรามีเทคโนโลยีดี ๆ ที่สามารถจะมาแก้ไขปัญหาของชาติ ได้มากมายแต่น่าเสียดายนะครับ นวัตกรรมพวกนี้ไม่ว่าจะมาจากต่างประเทศหรือคิดเอง ในประเทศก็ตามนี้เราเอามาใช้น้อยเหลือเกินโดยเฉพาะภาครัฐ ผมยกตัวอย่างเช่น ขณะนี้เราก็มีอุบัติเหตุทางถนนนะครับ เราตายวันละ ๔๐ กว่าคนทุกวัน ขณะที่เรากำลังพูดกันนี้ ก็มีคนตายแล้วนะครับ ดังนั้นการแก้ปัญหาสาธารณสุข การขับรถโดยประมาทขับรถเร็ว จริง ๆ แล้วมันมีเทคโนโลยีที่สามารถจะรู้เลยว่าคนขับรถคันนี้ขณะนี้ขับเร็วเกินกำหนด หรือเปล่า มันสามารถจะตั้งระบบเตือนได้ ระบบการตรวจสอบย้อนหลังได้ว่าคนขับรถคันนี้ ขับเป็นอย่างไร อะไรพวกนี้นะครับ หรือแม้แต่เรื่องของการให้บริการต่าง ๆ ผมเชื่อว่าเทคโนโลยีมีมากมาย ต่อไปมือถือที่เราเห็นสมาร์ทโฟน (Smart Phone) ต่อไปท่านไม่ต้องมีบัตรเครดิต (Credit card) ผมเชื่อว่าจะมีคิวอาร์โค้ด (QR Code) ที่ท่านเอาไปจ่อ ๆ แล้วเขาก็คิดเงินท่านอะไรพวกนี้ ดังนั้นเรื่องของความสะดวกสบาย เรื่องของการบริหารราชการเองนะครับ ไม่ใช่เอาคอมพิวเตอร์มาพิมพ์หนังสืออย่างเดียว ผมเชื่อว่าการประมวลผลหรือแม้แต่การแก้ปัญหาอาชญากรรม ตู๋แดงถ้าทำให้ดีเราก็สามารถ จะใช้ในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้ -----

ของพวกนี้ทำอะไรถึงจะเขียน ผมก็คิดว่ามันเขียนยากเหมือนกันที่จะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ แต่ผมคิดว่าเราน่าจะพยายามดู ผมยกตัวอย่างอย่างเช่นแผนที่ของกรมที่ดินที่ควรจะเป็น ดิจิทัล (Digital) มานานแล้ว ในต่างประเทศเขามีมา ๒๐-๓๐ ปีแล้ว เราสามารถ จะแบ่งแยกที่ดินที่ไหนก็ได้ ตรวจสอบผู้อยู่อาศัย ตีกรามบ้านช่อง เอาไปใช้เก็บ ภาษีบำรุงท้องที่และโรงเรียนได้อะไรพวกนี้นะครับ แต่ว่าเราก็ไม่ได้ใช้เท่าที่ควร ถึงแม้ว่า จะมีความพยายามของบางส่วนราชการอยู่บ้าง แต่ก็ไม่ได้รับงบประมาณเท่าที่ควร ผมก็อยากจะเสนอ ๒ ประเด็นนี้ ถ้าเวลายังมีเหลือก็อยากจะสนับสนุนในเรื่องของ งบประมาณ น่าจะเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเลยเรื่องงบประมาณของอาร์ แอนด์ ดี (R&D) หรือรีเสิร์ช แอนด์ ดีเวลลอปเมนต์ (Research and Development) ว่าวิจัยและการพัฒนา ผมฟังจากวิทยุเขาบอกว่าเมืองไทยเราไม่ถึง ๓๐ บาทต่อหัวนะครับ ในขณะที่สหรัฐอเมริกา เขา ๑,๐๐๐ กว่าบาท ก็อยากจะสนับสนุนให้บ้านเมืองของเราพ้นจากกับดักประเทศที่มี รายได้ปานกลาง พ้นจากกับดักของการเป็นเทคโนโลยี เซกเคิน แฮนด์ (Second hand) มือสอง เราทำอะไรถึงจะเป็นประเทศ ผมมีความเชื่อว่าเราจะเป็นประเทศที่พัฒนา หรือเจริญรุ่งเรืองไม่ได้เลย ถ้าเราไม่มีพื้นฐานของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่มากพอ อย่างเช่น ฟินแลนด์ สวีเดน เขาเป็นประเทศเล็ก ๆ แต่เขาลงทุนเรื่องการวิจัยและการพัฒนา อย่างมากมาย ดังนั้นผมก็อยากให้ผู้ร่างรัฐธรรมนูญได้ลองดูสิว่า เราจะส่งเสริมประเทศเรา ให้มีความก้าวหน้าในทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ผู้คนมีเหตุมีผล ไม่ต้องไปขัดถูดันไม้ หรือไปหาเห็ดในป่าอะไรเพื่อจะดูแลอะไรอย่างนี้ได้หรือไม่ครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ เมื่อตอนต้นผมประกาศผิดไป คุณกษิติเดชชันทัดขออภิปรายรายการต่อไป เพราะฉะนั้น ตอนนี้อย่างประธานกรรมการ ดอกเตอร์ศกรินทร์มีอะไรจะสรุปเพิ่มเติมไหมครับ

นายศกรินทร์ ภูมิรัตน์ (ประธานกรรมการ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธาน ผมต้องกราบขอบพระคุณความเห็นที่ยืนยันความสำคัญของการสร้าง ความสามารถทางวิทยาศาสตร์ของประเทศนะครับ เรียงเรียงว่าการปฏิรูปครั้งนี้ผมเชื่อว่า พวกเราทุกคนหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเราสามารถจะสร้างโครงสร้างพื้นฐานทางความรู้ของ ประเทศ โครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมของประเทศให้ เข้มแข็งพอที่เราจะสามารถที่จะเอาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีมาใช้ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ของ

๕๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

ภริญา ๒๗/๒

คนไทยของประชาชนชาวไทยให้เราสามารถจะมาสร้างสมรรถนะและความสามารถของประเทศให้เข้มแข็งแล้วก็แข่งขันกับนานาชาติอารยประเทศได้ ในขณะที่เดียวกันกลไกวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีก็จะลดความเหลื่อมล้ำที่มีอยู่ในสังคมได้ สร้างสังคมให้เป็นสังคมที่อยู่บนฐานของเหตุและผลได้ ทั้งหมดนี้ผมก็ต้องขอกราบเรียนฝากท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญนะครับว่า คงจะต้องคิดกันให้มั่นใจว่าเราได้ใส่สิ่งเหล่านี้ไว้มากเพียงพอในรัฐธรรมนูญนะครับ เพราะว่าที่ผ่านมายาวนานเราตกกระบวนเรื่องการสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญอย่างยิ่งของประเทศไว้นะครับ ก็ต้องฝากไว้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญมีข้อสังเกตเพิ่มเติมอะไรไหมครับ ท่านรองประธานเชิญครับ ศาสตราจารย์ นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์ ครับ

นายกระแส ชนะวงศ์ (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผมในนามของกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญรู้สึกประทับใจและก็ชื่นชมกับท่านประธานกรรมาธิการเกี่ยวกับเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญาครับ เท่าที่ได้เสนอไปนั้น ผมนอกจากจะรับทราบในฐานะที่เป็นครูบาอาจารย์แล้วก็ในฐานะที่เป็นหมอดูด้วยก็ชื่นชมกับความคิดความริเริ่มแล้วก็ข้อสรุปครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติหลายท่านก็ได้อภิปรายสนับสนุน -----

แล้วก็แสดงถึงความสนใจที่จะสนับสนุนเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม แล้วก็เรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินทางปัญญา แต่ทั้งหมดนี้กระผมคิดว่าที่สำคัญกว่านั้นก็คือที่ท่านประธานได้กรุณาเน้นเรื่องความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นว่าเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้น่าจะให้การปกครองท้องถิ่นมีส่วนรับรู้แล้วก็รับผิดชอบไปก็แสดงถึงความพยายามที่จะกระจายความรับผิดชอบในเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม แล้วก็ทรัพย์สินทางปัญญา แต่กระผมเองมีความเห็นเพิ่มเติมหนึ่งว่าเมื่อพูดถึงเรื่องนี้ แล้วก็มีการพูดถึงเรื่องอาร์ แอนด์ ดี อะไรต่าง ๆ ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกันมาก ผมคิดว่าอาจจะเป็นเวลาที่เหมาะสมที่เราจะต้องพูดเลยเถิดไปอีกนิดหนึ่ง คือเรื่องการใช้ซูเปอร์คอมพิวเตอร์ (Supercomputer) เพื่อให้ช่วยกันวิจัย ช่วยการพิจารณาต่าง ๆ ให้เร็วขึ้น เพราะว่าประเทศเราถ้าจะแพ้บางประเทศที่เราพูดถึงอยู่บ่อย ๆ เราอาจจะแพ้เรื่องเกี่ยวกับองค์ประกอบเกี่ยวกับการสนับสนุนอาร์ แอนด์ ดี ด้วย สนับสนุนวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี เพราะฉะนั้นซูเปอร์คอมพิวเตอร์ในอาเซียนก็มีอยู่ประเทศเดียวคือสิงคโปร์ เพราะฉะนั้นการที่จะทำอะไรต่าง ๆ ให้เป็นมรรคเป็นผลเร็วอาจจะต้องใช้ตัวประกอบคือซูเปอร์คอมพิวเตอร์ซึ่งมีประสิทธิภาพที่เหมาะสมครับ ขอขอบพระคุณครับท่านประธานที่เคารพ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบพระคุณครับ ถัดไปนะครับ จะขอเรียนเชิญท่านประธานกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาได้แถลงครับ พลเอก ยุทธศักดิ์ครับ

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในฐานะประธานกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา ใครขอนำเสนอเจตนารมณ์ ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องการปฏิรูปการกีฬาต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้นะครับ

ก่อนอื่นคณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาต้องขอขอบคุณท่านประธานและสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ได้เห็นความสำคัญของการกีฬา โดยกรุณาบรรจุไว้ให้การกีฬาเป็นหนึ่งในกรอบการปฏิรูปของประเทศ ทั้งนี้คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาก็ได้ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ และได้ตั้งโจทย์ว่าจะทำอย่างไรจะทำให้การกีฬามีส่วนผลักดันการปฏิรูปประเทศไทยโดยสมบูรณ์ ซึ่งก็ได้ข้อสรุปว่าต้องถือว่าการกีฬาเป็นส่วนสำคัญ

ในกิจกรรมทางสังคม และเป็นเครื่องมือสำคัญในการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่ากีฬาคือรากฐานและมีส่วนสำคัญต่อชีวิตของมวลมนุษยชาติอย่างมาก มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย โดยรัฐบาลในระดับนานาชาติต่างก็ให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมกีฬากับนโยบายด้านการกีฬาอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจากรายงานของคณะทำงานเตรียมการปฏิรูปเพื่อคืนความสุขให้กับคนในชาติ ที่ตั้งขึ้นโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการพัฒนาการกีฬา ในห้วงที่ผ่านมาพบว่าประเทศของเราประสบปัญหาที่สำคัญหลายประการ อาทิเช่น ปัญหาการจัดโครงสร้างและบริหารจัดการทางกีฬาที่ไม่สามารถให้บริการประชาชนได้อย่างทั่วถึง ทันสมัย เท่าเทียมและเพียงพอ ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษาที่ยังไม่เอื้อและจูงใจต่อการพัฒนาศักยภาพของนักกีฬา ปัญหาการขาดมาตรการจูงใจในการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคประชาสังคม -----

จึงสรุปได้ว่าปัญหาอุปสรรคสำคัญที่เป็นเหตุให้การพัฒนาการกีฬาของประเทศไทย มีความล่าช้า ก็คือการขาดความชัดเจน ความมุ่งมั่น และความต่อเนื่องทางด้านนโยบาย ของการพัฒนาการกีฬานั้นเอง เมื่อเป็นอย่างนี้วิถีทางที่จะทำให้การกีฬามีส่วนผลักดัน การปฏิรูปประเทศให้สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ก็คือรัฐจะต้องปลูกฝังค่านิยมในระดับ รากฐานที่มีต่อการกีฬาของประชาชนในประเทศ คือให้การกีฬาผสมผสานและกลายเป็น ส่วนหนึ่งของชีวิตของประชาชนในทุกๆระดับ สามารถจะให้ประชาชนได้เข้าถึงกิจกรรมกีฬา และนั่นหนทางการดำเนินการกีฬาอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเพียงพอ และต้องมีระบบบริหาร จัดการการกีฬาให้ครอบคลุมและทันสมัย โดยมีนโยบายการพัฒนาการกีฬาที่ชัดเจน และต่อเนื่อง คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬามีความเชื่อมั่นร่วมกันว่าการพัฒนากีฬาจะเป็น หนทางสำคัญประการหนึ่งในการปฏิรูปประเทศ เพราะมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนา ทรัพยากรบุคคลให้เป็นพลเมืองที่มีคุณภาพทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี และนอกจากนี้การพัฒนาการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศก็ยังเป็นการยกระดับเกียรติภูมิ ของประเทศ เพื่อสร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติอันเป็นผลดีต่อการพัฒนา ความมั่นคงของประเทศ และยังเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาอีกด้วย และเมื่อเป็นอย่างนี้ภารกิจสำคัญที่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ จะต้องเร่งดำเนินการเพื่อวางรากฐานในการสร้างความแข็งแกร่งทางด้านร่างกายและจิตใจ ให้กับประชาชนทั้งประเทศ ก็คือการปฏิรูปการกีฬาให้เป็นรูปธรรม เป็นสัญญาประชาคม ที่ทุกรัฐบาลจะต้องดำเนินการเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติ

คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาจึงได้จัดทำสรุปข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ พร้อมทั้งนำเสนอต่อสภาปฏิรูปแห่งชาติเรียบร้อยแล้ว โดยมีสาระสำคัญว่า รัฐจำเป็นต้อง แสดงออกและมีความมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ต่อการพัฒนาการกีฬาให้เป็นวาระแห่งชาติ ด้วยการกำหนดให้การพัฒนาการกีฬาเป็นหนึ่งในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ดังนั้น คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาจึงได้เสนอบรรจุถ้อยคำเรื่องกีฬาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย รวม ๒ มาตรา กล่าวคือมาตรา ๑ บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ ภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ โดยกำหนดไว้ ในส่วนแนวนโยบายด้านการกีฬาเป็นการเฉพาะ ดังนี้

๕๗

สปช. ๘/๒๕๕๗

จงถนอม ๒๘/๒

มาตรา .. รัฐต้องดำเนินการด้านการกีฬา ดังต่อไปนี้

(๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการพัฒนาการกีฬาเพื่อพัฒนาสุขภาพ
คุณภาพชีวิต จิตใจ รวมทั้งสร้างความสามัคคีและความภาคภูมิใจของคนในชาติ

(๒) จัดให้มีโครงสร้างและการบริหารจัดการด้านการกีฬาในทุกกระดับ
ที่ทันสมัย มีมาตรฐานอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเพียงพอ

(๓) ส่งเสริมและสนับสนุนด้านการกีฬาเพื่อความเป็นเลิศ และสร้างมูลค่า
ทางเศรษฐกิจของชาติ

ในประการแรก เพื่อให้เห็นความสำคัญของร่างรัฐธรรมนูญ กระผมใคร่ขอ
อัญเชิญพระบรมราโชวาทขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ทรงพระราชทาน
ต่อประชาชน ณ ตำหนักจิตรลดารโหฐาน ความว่า ในด้านการกีฬา จุดประสงค์ของการกีฬา
ทราบกันดีอยู่แล้วว่า เป็นการฝึกให้บุคคลและคณะมีความเข้มแข็งสามัคคี เพื่อให้แต่ละคน
มีความแข็งแรงทั้งในทางกายและจิตใจ -----

และอีกข้อความว่า เป็นสิ่งหนึ่งที่จะทำให้ंनाเกียรติยศมาสู่ประเทศ ได้เกียรติทั้งในความสามารถ ความแข็งแรง น่าเกรงขามของประชากรในแต่ละประเทศ จะเห็นได้ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระราชปณิธานที่จะพัฒนาประชาชนภายใต้ร่มพระบรมโพธิสมภาร ให้มีความแข็งแรงทั้งด้านร่างกายและจิตใจที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีนำไปสู่การสร้างสังคมที่ดี เสริมสร้างความรักสามัคคีของคนในชาติ ประการหนึ่ง

และอีกประการหนึ่ง ก็พายังเป็นกลไกสำคัญในการสร้างชื่อเสียงและดำรงเกียรติศักดิ์ศรีในเวทีสากล นำมาสู่เกียรติภูมิของชาติและความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ ซึ่งจะเห็นว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงชี้ให้เห็นประโยชน์ของการกีฬาไว้ทั้ง ๒ ประเด็น คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาลงนามนำแนวพระบรมราโชวาท กำหนดไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ โดยตระหนักเป็นอย่างยิ่งว่ากีฬาถือเป็นเครื่องมือสำคัญและมีประสิทธิภาพอย่างยิ่งต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศ และเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความมั่นคงทางสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่นและในระดับนานาชาติ รวมทั้งกีฬามีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ เป็นกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัว ชุมชนและสังคม สร้างความเข้มแข็งของการมีส่วนร่วมของชุมชน ให้มีจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัยและความรับผิดชอบต่อนานที่ สำนึกในการเคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น อันเป็นพื้นฐานที่ดีและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการพัฒนาสังคม ผลลัพธ์ประการนี้จะเป็นสิ่งที่มีความสำคัญสูงสุดในการปฏิรูปประเทศ นอกจากนี้ความเป็นเลิศในด้านการกีฬาในระดับนานาชาติยังเป็นสิ่งสำคัญที่แสดงออกถึงความเข้มแข็งของประเทศ และยังเป็นสิ่งที่สร้างความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติ อันส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีและสมัครสมาน และความปรองดองของคนในชาติด้วย เมื่อเป็นเช่นนี้ คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาลงนามจึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการพัฒนาการกีฬาไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ใน (๑) ข้างต้นที่ได้กล่าวมาแล้ว

ประการที่ ๒ ท่านทราบหรือไม่ว่าในปัจจุบันนี้ประชาชนชาวไทยเป็นจำนวนไม่น้อยยังขาดความตระหนักในเรื่องของการดำเนินกิจกรรมกีฬา จึงส่งผลให้สุขภาพและพละนามายอ่อนด้อย ซึ่งจากข้อมูลสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติที่เคยนำเสนอไว้เมื่อปีพุทธศักราช ๒๕๕๔ สรุปว่าประชาชนชาวไทยที่สนใจออกกำลังกายมีประมาณ ๑ ใน ๔

๕๙

สปช. ๙/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๓๐/๒

ของประชาชนทั้งหมด ซึ่งผลสำรวจเดียวกันนี้ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการเล่นกีฬา หรือการออกกำลังกายของผู้ป่วยพบว่า มีผู้ที่มีอาการป่วยเป็นผู้ที่ไม่ได้เล่นกีฬา หรือออกกำลังกายมากถึงร้อยละ ๗๓ และในขณะเดียวกันในผู้ป่วยที่พักรักษาตัว ในโรงพยาบาลเป็นผู้ที่ไม่ได้เล่นกีฬาหรือออกกำลังกายถึงร้อยละ ๗๖ จึงชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างชัดเจนว่า การออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ป้องกันการเจ็บป่วยได้ ผู้ที่ไม่ออกกำลังกายจะมีโอกาสป่วยมากกว่าผู้ที่ออกกำลังกายถึง ๓ เท่าตัว นอกจากนี้ หากประชาชนได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการกีฬาอย่างครบถ้วนแล้ว -----

- ๓๑/๑

สิ่งสำคัญที่คาดหวังก็คือการลดลงของปัญหาสังคมที่ไม่พึงประสงค์อีกด้วย อาทิเช่น ปัญหาครอบครัว ปัญหายาเสพติด ปัญหาสังคมอื่น ๆ อีกทั้งทักษะและลักษณะนิสัยอันเป็นสิ่งที่มีค่าจากการเล่นกีฬาในวัยเด็ก ทั้งเรื่องความมีวินัย การเคารพกฎเกณฑ์ ความรับผิดชอบ ความมุ่งมั่น การทำงานเป็นทีม และความมีจิตสำนึกต่อสังคม ล้วนแล้วแต่ส่งผลโดยตรงต่อความมั่นคงและความผาสุกของสังคมโดยรวม ซึ่งหากทุกรัฐบาลจะดำเนินการจัดให้มีโครงสร้างและการบริหารจัดการด้านการกีฬาในทุกกระดับที่ทันสมัย มีมาตรฐานอย่างทั่วถึงเท่าเทียม และเพียงพอ ก็จะช่วยพัฒนาสุขภาพ ลดสภาพการเจ็บป่วยของประชาชน สร้างคุณภาพชีวิตและสร้างมาตรฐานทางสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาก็จึงได้กำหนดแนวทางการดำเนินการของรัฐไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐใน (๒) ดังกล่าวข้างต้นแล้ว

ประการที่ ๓ เป็นที่ประจักษ์อย่างชัดเจนแล้วว่า กิจกรรมด้านกีฬาที่ได้รับการพัฒนาอย่างดีแล้วสามารถเติบโตและขยายผลต่อยอดไปเป็นกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สร้างรายได้ ทั้งรายได้โดยตรงของนักกีฬาจากการแข่งขัน และรายได้หรือผลประโยชน์อื่น ๆ จากหลาย ๆ ฝ่าย อันเกิดจากการแข่งขันกีฬาที่เป็นความนิยม ทั้งนี้อุตสาหกรรมด้านการกีฬาในหลายประเทศ ถือเป็นอุตสาหกรรมที่มีมูลค่ามหาศาลทางเศรษฐกิจ เป็นภาคส่วนสำคัญที่สามารถสร้างรายได้และกระตุ้นการบริโภคเพื่อสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศได้เป็นอย่างดี ดังจะเห็นได้จากข้อมูลทางสถิติที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ (Web site) เวิลด์ไวด์เว็บ ดอท สแตทิสต้า ดอท คอม (www.statista.com) ซึ่งทำให้เราทราบว่าในภาพรวมทั่วโลกอันมีอัตราการขยายตัวของรายได้จากการกีฬาในรอบ ๕ ปีจนถึงพุทธศักราช ๒๕๕๗ สูงถึงประมาณร้อยละ ๓๐.๒๑ และรายได้ที่เกิดจากกิจกรรมกีฬาสูงสุดของประเทศสหรัฐอเมริกา คือรายได้จากกีฬาเพื่อสุขภาพของประชาชน แทนที่จะเป็นอเมริกันฟุตบอลหรือบาสเกตบอลหรือเบสบอลกลับเป็นกีฬาเพื่อสุขภาพ อีกทั้งจะเห็นว่ารายได้ของนักฟุตบอลอังกฤษอย่าง เดวิด เบคแคม ในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมาเท่ากับ ๒๕๐ ล้านดอลลาร์สหรัฐ ก็ประมาณเกือบ ๘,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งท่านทราบหรือไม่ว่าอุปกรณ์กีฬาหลายประเภท อาทิ ลูกฟุตบอล ลูกตะกร้อ หรือนวมสำหรับชกมวยที่ใช้แข่งขันในระดับสากลมีการผลิตในประเทศไทยทั้งสิ้น ย่อมแสดงถึงศักยภาพในการผลิตของภาคธุรกิจไทย แต่ที่เราไม่สามารถพัฒนาตัวเข้าสู่ระบบการแข่งขันทางธุรกิจสากลได้ก็เพราะเราไม่ได้รับการสนับสนุนเท่าที่ควร หากภาครัฐกำหนดเจตนารมณ์ที่จะสนับสนุน

๖๑

สปช. ๙/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๓๑/๒

ธุรกิจกีฬาหรืออุตสาหกรรมกีฬาอย่างจริงจังและชัดเจน ย่อมจะทำให้ภาคธุรกิจไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีสากล และนำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างต่อเนื่อง อีกด้านหนึ่ง การพัฒนากีฬายังมีส่วนช่วยรัฐในการประหยัดงบประมาณด้านการดูแลสุขภาพของประชาชน ลดค่าใช้จ่ายในการสาธารณสุข ซึ่งปัจจุบันงบประมาณรัฐที่ใช้จ่ายในกิจการด้านดังกล่าวยังอยู่ในระดับที่สูง นอกจากนี้จากข้อมูลสถิติโลกที่เผยแพร่ทางเว็บไซต์ เวิลด์ไวด์เว็บ ดอท เวิลด์โคมิตเตอร์ส ดอท อินโฟ (www.worldometers.info) -----

- ๓๒/๑

ในภาพรวมทำให้เราทราบว่า ทั่วโลกมีการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อการสาธารณสุขสูงสุดเป็นอันดับหนึ่งมากกว่างบประมาณเพื่อการศึกษาและเพื่อการทหาร หากมีการส่งเสริมด้านการกีฬาให้ประชาชนมีพลาณามัยที่ดีก็ย่อมจะทำให้งบประมาณเพื่อการสาธารณสุขในภาพรวมลดลงได้เช่นกัน สำหรับในส่วนของความเป็นเลิศในด้านการกีฬาในระดับนานาชาติก็ยังคงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่แสดงออกถึงความเข้มแข็งของประเทศ เป็นสิ่งหนึ่งที่จะนำเกียรติยศมาสู่ประเทศสมดังความในพระบรมราโชวาทที่กระผมได้อัญเชิญไว้ข้างต้น นับเป็นการสร้างความสง่างามของประเทศชาติที่มีภาพการโบกสะบัดของธงไตรรงค์และเสียงเพลงชาติไทยที่จะกระหึ่มในต่างประเทศท่ามกลางผู้คนจากนานาชาติ ย่อมแสดงถึงเกียรติภูมิของชาติไทยให้ปรากฏในมหกรรมกีฬาที่สำคัญของโลก เมื่อเป็นเช่นนี้กระผมจึงขอเรียนต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า ผลพวงของการพัฒนากีฬาในมิตินี้มีผลต่อการสร้างเกียรติภูมิและสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจของประเทศในภาพรวมได้ และเมื่อเป็นเช่นนี้ คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาจึงได้กำหนดเจตนารมณ์ของการสนับสนุนการกีฬาไว้ในบทบัญญัติตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐใน (๓) ดังกล่าวข้างต้นแล้ว นอกจากนี้ในการบรรลุเป้าหมายของการปฏิรูปในด้านเดียวกันให้เกิดผลอย่างแท้จริง รัฐจึงจำเป็นต้องมีมุมมองใหม่เกี่ยวกับสิทธิที่ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับจากรัฐอันถือเป็นเป้าหมายและเป็นประการสำคัญของการปฏิรูป กล่าวคือรัฐจะต้องถือว่าการได้รับการบริการด้านการกีฬานั้นเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่ประชาชนทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับจากรัฐ เมื่อสิทธิการได้รับการบริการด้านการกีฬาจากรัฐเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รัฐให้การรับรองแล้ว ย่อมส่งผลกระทบต่อเนื่องโดยตรงต่อหน้าที่และความรับผิดชอบของรัฐในการพัฒนาและจัดหาสาธารณูปโภคด้านการกีฬา และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ ให้ได้ในระดับที่เพียงพอและทั่วถึงเป็นการทั่วไป เช่น สนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา และสนับสนุนบุคลากรทางกีฬาแก่ผู้รับบริการ เพื่อให้ประชาชนในทุกระดับได้มีโอกาสรับบริการอย่างทั่วถึงเท่าเทียมและเพียงพอ รัฐจึงมีหน้าที่ที่จะต้องจัดการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านกีฬา และจากแนวคิดในการกำหนดให้การกีฬาเป็นสิทธิที่พลเมืองพึงได้จากรัฐได้ปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญในหลายประเทศทั้งในยุโรปและเอเชีย เช่น ประเทศสวีตเซอร์แลนด์หรือฟิลิปปินส์ เป็นต้น ซึ่งหากมีการบรรจุเรื่องดังกล่าวไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแล้วย่อมเป็นเสมือนของขวัญอันล้ำค่าที่สภาอันทรงเกียรติแห่งนี้มอบให้กับประชาชนชาวไทยทุกคน และเมื่อเป็นเช่นนี้ คณะกรรมาธิการจึงได้เสนอถ้อยคำที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญในภาค ๑ พระมหากษัตริย์

๖๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

หทัยกาญจน์ ๓๒/๒

และประชาชน หมวด ๒ ประชาชน ส่วนที่ ๒ สิทธิเสรีภาพของพลเมือง โดยขอบรรจุเป็น มาตรา ๒ ดังนี้ มาตรา .. บุคคลย่อมมีสิทธิขั้นพื้นฐานในการเข้าถึงการได้รับการบริการ ด้านการกีฬาจากรัฐอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเพียงพอ

กล่าวโดยสรุปด้วยเหตุผลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์และแนวทางการปฏิรูป การกีฬาของประเทศที่ได้นำเสนอดังกล่าว กระผมใคร่เรียนต่อท่านประธานเพื่อได้โปรดนำ ข้อเสนอของคณะกรรมการมาธิการปฏิรูปการกีฬาเสนอต่อคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ โดยกำหนดให้

ประการที่ ๑ การพัฒนาการกีฬาเป็นหนึ่งในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เพื่อกำหนดให้การพัฒนาการกีฬาเป็นแนวนโยบายพื้นฐานที่รัฐจะต้องดำเนินการ และ

ประการที่ ๒ สิทธิการได้รับการบริการด้านการกีฬาจากรัฐเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่รัฐได้รับรองและคุ้มครองไว้เป็นผลที่ให้รัฐมีหน้าที่ต้องจัดการบริการและอำนวยความสะดวกด้านการกีฬา เพื่อให้ประชาชนในทุกระดับได้มีโอกาสรับบริการอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และพอเพียง คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าความชัดเจนและความมุ่งมั่นในการพัฒนาด้านกีฬา โดยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญจะเป็นหมุดหมายและเป็นรากฐานที่สำคัญในการพัฒนาการกีฬาของประเทศภายใต้กรอบวัตถุประสงค์การพัฒนาทรัพยากรบุคคล สังคม และเศรษฐกิจของประเทศ และถือเป็นก้าวแรกของประวัติศาสตร์การเมืองไทยที่มีการบรรจุการกีฬาไว้ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนที่จะได้มีโอกาสเข้าถึงการได้รับการบริการด้านการกีฬาจากรัฐอย่างทั่วถึง เท่าเทียม และเพียงพอ ทั้งยังจะเป็นความภาคภูมิใจของพี่น้องประชาชนที่จะได้มีสิทธิมีเสรีในการที่ได้รับการบริการด้านการกีฬา ทั้งนี้ตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๗๕ เป็นต้นมา ที่ประเทศไทยมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญฉบับแรกตราบจนถึงปัจจุบันเป็นเวลา ๘๒ ปีแล้ว รัฐธรรมนูญทั้ง ๑๙ ฉบับไม่เคยมีการบรรจุเรื่องของการกีฬาไว้เลยแม้แต่ฉบับเดียว จึงส่งผลให้ที่ยืนของการกีฬาไทยซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาสุขภาพพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตใจของประชาชนในระยะเวลาที่ผ่านมาอยู่ในสภาวะที่คลอนแคลนและย่ำอยู่กับที่ ไม่สามารถแสดงศักยภาพในการพัฒนาสุขภาพพลานามัยของประชาชนได้อย่างเต็มที่ นำมาสู่ความอ่อนแอทางด้านร่างกายและจิตใจของประชาชนในประเทศและเป็นเหตุสำคัญให้ประเทศต้องสูญเสียงบประมาณไปกับการรักษาพยาบาลประชาชน ทั้งยังส่งผลต่อภาวะการเสื่อมโทรมทางร่างกายและจิตใจของประชาชนเป็นอย่างมาก แม้ว่าบางรัฐบาลที่ผ่านมาอาจให้ความสำคัญต่อการกีฬาบ้าง แต่ก็ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างเต็มที่ เพราะประสบกับข้อจำกัดทางด้านกฎหมายและข้อจำกัดอื่น ๆ เพราะมิได้มีบทบัญญัติที่ทุกรัฐบาลให้ความสำคัญไว้ กระผมจึงขอเรียนต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ว่า หากทุกท่านร่วมกันสนับสนุนให้มีการบรรจุข้อความเกี่ยวกับการกีฬาไว้ในร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยที่กำลังยกร่างนี้ ย่อมจะเป็นคุณูปการต่อพี่น้องประชาชน เพราะจะเป็นรากแก้วแห่งการกีฬาไทยในการพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิตและจิตใจของพี่น้องประชาชนจนเกิดเป็นสังคมสุขภาพดีในอนาคต ท้ายที่สุดนี้ผมใคร่ขอให้สภาปฏิรูปแห่งชาติได้ร่วมกันเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างสถาปัตยกรรมแห่งประวัติศาสตร์ และร่วมกันบันทึกประวัติศาสตร์หน้าแรกของการกีฬาไทยที่กำลังจะวางรากฐานอันมั่นคงทางสุขภาพ

พลานามัย คุณภาพชีวิตและจิตใจ ทั้งยังจะเป็นความภาคภูมิใจร่วมกันของพี่น้องประชาชนชาวไทย สมดังความคาดหวังของพี่น้องประชาชนที่มีต่อสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจะได้เล็งเห็นถึงความสำคัญ และเห็นพ้องด้วยกับแนวทางและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา ดังที่ได้กล่าว และเรียนให้ทราบแล้ว ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ มีสมาชิกที่แสดงความจำนงอภิปรายเรื่องปฏิรูปการกีฬานี้ทั้งหมด ๖ ท่าน คุณภิชิต์เดชชนทัต เสกขุนทด คุณภูไซหมีะวันชาพิหน๊ะ มนูญทวี พลเอก จิระ โภมพิพงศ์ คุณทิวา การกระสัง คุณศานิตย์ นาคสุขศรี และ พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ขอเชิญตามลำดับนะครับ คุณภิชิต์เดชชนทัต เสกขุนทด ครับ

นายกษิติเดชชันทัด เสกขุนทด : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม กษิติเดชชันทัด เสกขุนทด ครับ ในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ จากการศึกษาแล้วก็ได้รับฟังคำชี้แจงของท่านประธานกรรมการปฏิรูปการกีฬาแห่งชาติครับ ผมได้มีความคิดเห็นแล้วก็เพิ่มเติม ๒ ประการนะครับ

ประการที่ ๑ สิ่งที่ผมอยากเรียนในที่ประชุมสภาแห่งนี้ก็คือว่า ภายใต้สถานการณ์ปัจจุบันของบ้านเมืองที่เกิดขึ้น ทศนะผมเองผมคิดว่ามันมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีเรื่องนี้เป็นสาระสำคัญในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ เหตุที่บอกว่าจะมีความจำเป็นก็คือว่า จากเท่าที่ศึกษาที่ฟังสาระสำคัญของกีฬาที่อยู่ ๔ ประการใหญ่ ๆ อันที่ ๑ ก็คือว่า ภายใต้สถานการณ์ครั้งนี้เรามีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาคนที่เรียกว่าเป็นพลเมืองของประเทศ กีฬาน่าจะเป็นสาระสำคัญหนึ่งที่ทำให้คนมีวินัย มีระเบียบ แล้วที่สำคัญก็คือว่าในเรื่องของสิทธิ ศักดิ์ศรีของความเป็นคน ตลอดทั้งเรื่องของธรรมาภิบาลก็จะตามมาอันนี้คือประการที่ ๑ เรื่องของคุณภาพของพลเมือง

ประการที่ ๒ ซึ่ง ณ วันนี้ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าเรื่องการกีฬามันเป็นการสร้างระบบเศรษฐกิจทั้งระดับบนแล้วก็ระดับล่าง สถานการณ์ ๒-๓ ปีที่ผ่านมาก็จะเห็นได้ชัดว่าผลกระทบในเชิงบวกของการกีฬาได้สร้างอาชีพระดับล่าง ๆ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่สำคัญก็คือว่า การเป็นนักกีฬาก็จะเป็นอาชีพด้วย

ประการที่ ๓ คุณูปการที่เกิดขึ้นจากการกีฬาก็คือว่า วันนี้ระบบสังคมมีความจำเป็นที่ต้องมีหมู่คณะ ต้องมีการรวมตัว ต้องสร้างระบบความสามัคคีและความปรองดอง แล้วที่สำคัญที่สุดก็คือเรื่องปัญหาเสพติดอย่างที่ว่า อันนี้โครงสร้างของการกีฬาทำให้เกิดโครงสร้างของประชากร โครงสร้างของพลเมืองที่มาร่วมไม้ร่วมมือในการทำงานร่วมกันเป็นพื้นฐานสำคัญ สำคัญที่สุดก็คือว่ากีฬาเองเป็นตัวที่ช่วยสร้างชาติเกิดมีความภาคภูมิใจ อันนี้คือประการแรกที่ผมคิดว่าเรื่องการกีฬาน่าจะเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างระบบสังคม ระบบเศรษฐกิจ แล้วก็ความเป็นพลเมืองที่ดีนะครับ ประการที่ ๒ ผมเองนั้นผมมีความคิดว่าจะทำให้เรื่องนี้เป็นสาระสำคัญเป็นเครื่องมือสำคัญในการสร้างชาติ สร้างพลเมือง สร้างสังคม แล้วก็สร้างระบบเศรษฐกิจได้จริง มันมีอยู่ ๒-๓ เรื่องที่ผมเองผมอยากจะเสนอเพิ่มเติมก็คือว่า ประการที่ ๑ วันนี้ต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่าการกีฬาเป็นที่ยอมรับของคนทุกระดับทุกชั้น เรื่องการกีฬาสาระสำคัญน่าจะเป็นเรื่องของ

วาระแห่งชาติได้ แล้วก็เป็นโยบายแห่งรัฐ เหตุที่เป็นอย่างนั้นได้ก็เพราะว่าตอนนี้มันกระจายครอบคลุมไปทุกพื้นที่แล้วทุกคนสนใจ แล้วก็สามารถรวมพลังคนโดยที่ไม่ได้แบ่งแยก แล้วทุกคนมาในจุดหมายเดียวกัน ประการที่ ๒ ผมคิดว่าวันนี้เอง พ.ร.บ. การกีฬา มีอายุประมาณเกือบ ๓๐ ปีมาแล้ว ซึ่งสถานการณ์ตอนนี้กับตอนนี้มีความต่างกันพอสมควร เข้าใจว่าน่าจะถึงเวลาแล้วในการที่จะปรับโครงสร้างองค์กร ปรับเรื่องระบบการทำงานน่าจะให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ซึ่งเราคาดหวังการกีฬาวันนี้มันมากกว่าคำว่า สุขภาพ มันไปถึงระบบสังคม มันไปถึงระบบเศรษฐกิจ มันไปถึงระบบของความเป็นชาติ เพราะฉะนั้น พ.ร.บ. เหล่านี้น่าจะมีการปรับปรุงทั้งเรื่องโครงสร้าง เรื่องขององค์กรของรัฐที่จะมาสนับสนุนในเรื่องนี้ จะสังเกตเห็นว่ามีภารกิจทุกระดับ ท้องถิ่นเองน่าจะมีส่วนร่วม ชุมชนท้องถิ่นน่าจะมีส่วนร่วม แล้วก็กลไกของรัฐตรงกลางก็น่าจะเป็นบทบาทในการที่จะหนุนเพิ่มขึ้นนะครับ

ประการสุดท้ายผมมองว่าถ้าเรื่องการกีฬาเป็นสาระสำคัญที่เราต้องการที่จะคาดหวัง ๔ เรื่องอย่างที่ผมกล่าวก็คือว่า ระบบกองทุนน่าจะมีความชัดเจนมากขึ้นที่สามารถลงเปิดพื้นที่ให้ประชาชนทุกส่วน องค์กรทุกส่วน สถาบันทุกส่วนสามารถเข้าถึงทรัพยากรแห่งรัฐ ระบบกองทุนน่าจะมีความชัดเจน ซึ่งอาจจะมาจากกองทุนภาษีอะไรก็ได้แต่ทั้ง ๒-๓ เรื่องนี้ผมเองผมอยากเสนอเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ ถัดไปขอเชิญคุณศานิตย์ นาคสุขศรี ครับ เชิญคุณกุไชหมีะวันซาฟิหนะครับ สลับลำดับนิดหนึ่ง ไม่เป็นไรครับ เชิญครับ

นางกุไชหมีะวันซาฟีหะนะ มนุญทวิ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ และสมาชิกผู้ที่มีเกียรติทุกท่าน ดิฉันนางกุไชหมีะวันซาฟีหะนะ มนุญทวิ ลำดับ ๑๓ ดิฉันมีความประสงค์ที่จะอภิปรายหนุนเสริมการปฏิรูปการกีฬา การวางรากฐานด้านการกีฬา ส่งเสริมทักษะการกีฬาสู่มาตรฐานสากลอย่างจริงจัง และทิศทางที่ชัดเจน นับว่าเป็นมิติใหม่และโอกาสที่ดีที่การกีฬาได้แยกออกจากการท่องเที่ยว เพราะการท่องเที่ยวต้องใช้บุคคลที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เพื่อนำเงินเข้าประเทศวัดเป็นจีดีพี (GDP) ส่วนการกีฬาเน้นย้ำเรื่องสุขภาพและพละนาฏยที่ดีของคนในชาติวัดเป็น ทีเอชไอ แดช ๑๕ (THI-15) ดัชนีวัดความสุขของคนไทย ไทย แฮพพิเนส อินดิเคเตอร์ (Thai Happiness Indicator) ต้องใช้บุคลากรที่มีสถานะต่างกัน ส่งเสริมการเรียนรู้ ทักษะ การทำงานเป็นทีม รู้รักสามัคคี รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ส่งเสริมการกีฬาให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม มีระเบียบวินัย การกีฬาส่งผลให้เกิดการพัฒนากระบวนการคิด การวางแผน และเทคนิคต่าง ๆ การกีฬาช่วยลดผู้ป่วยในโรงพยาบาลเหมือนท่านประธานกรรมาธิการได้กล่าวไว้เมื่อสักครู่นะคะ ส่งเสริมกีฬาพื้นบ้านสู่การเชื่อมโยงกับวิถีชีวิตและวัฒนธรรม ส่วน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้โอกาสเข้าถึงกีฬาของเยาวชนของเด็กและสตรีมุสลิม โดยเฉพาะสตรีมุสลิมมีข้อจำกัดตามหลักศาสนา สถานที่จะต้องมีแบ่งเป็นเฉพาะสตรี แยกหญิงชายอย่างชัดเจน การแต่งกายจะต้องปกปิดตามหลักการอิสลามเมื่อเล่นกีฬา ส่งเสริมนโยบายการออกกำลังกายเพื่อกีฬาเพื่อสุขภาพ ให้ประชาชนมีสุขภาพที่ปลอดโรค ลดงบประมาณในการแก้ไขปัญหาสุขภาพ ส่งเสริมกีฬากลุ่มแม่บ้าน เพื่อเชื่อมโยงตลาดการค้ากลุ่มแม่บ้านในประเทศไทย ประเทศมาเลเซีย ประเทศอินโดนีเซีย บรูไน และประเทศอื่น ๆ กีฬาเด็กกำพร้าเพื่อเชื่อมโยงกับกองทุนชะกาต (Zakat) กับประเทศมุสลิมทั่วโลก เพราะฉะนั้นดิฉันอยากเห็นสมควรจัดตั้งศูนย์กีฬาให้ครบวงจรใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้มีแต่ละหมู่บ้านแต่ละตำบล แต่ละอำเภอ แต่ละจังหวัดให้ทั่วถึง เพื่อต้อนรับอาเซียนและเปลี่ยนสนามรบเป็นสนามกีฬาใน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อเป็นของขวัญปีใหม่ ๒๕๕๘ นี้ ขอให้สันติสุขจงมีแก่ประเทศชาติและทุกท่าน ขอสวัสดิ์คืนะคะ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวทัศนาศุ บุญทอง รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่าน พลเอก จิระ โกมุทพงศ์ ค่ะ

พลเอก จิระ โกมุทพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญและสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพทุกท่านครับ กระผมก็สนับสนุนให้มีการบรรจุกีฬาไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ โดยขออนุญาตเสริมท่านประธานกรรมการปฏิรูปการกีฬาสักหนึ่งครั้ง ในประมาณ ๒ ประเด็นนะครับ ที่ท่านประธานกรรมการปฏิรูปการกีฬาได้อัญเชิญกระแสพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ในตอนที่ว่า กีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง ท่านผู้ทรงเกียรติไม่ทราบสังเกตอาคารรัฐสภา ๒ ไหมครับ จะมีข้อความอันนี้ปรากฏอยู่ที่อาคารรัฐสภา ๒ ด้านหน้าซ้ายมือก่อนที่จะเข้าอาคารนะครับ ได้จารึกเอาไว้ที่อาคารนั้น ก็แสดงให้เห็นว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ตระหนักถึงความสำคัญของเกมกีฬาไว้เป็นสำคัญนะครับ รวมทั้งรัฐสภาไทยก็ให้ความสำคัญจึงได้อัญเชิญกระแสพระราชดำรัสมาจารึกไว้ที่อาคารรัฐสภา ๒ นะครับ

ประเด็นต่อไป เกี่ยวกับอุตสาหกรรมกีฬา ท่านประธานกรรมการปฏิรูปการกีฬาก็ได้กล่าวถึงอุตสาหกรรมกีฬาของประเทศสหรัฐอเมริกาครับ ท่านทราบหรือไม่ว่า ส่วนแบ่งการตลาดขนาดใหญ่เป็นอันดับต้น ๆ ของธุรกิจโลกเลยนะครับ โดยมีมูลค่าการตลาดมากกว่าปีละ ๒.๑ แสนล้านเหรียญสหรัฐ หรือคิดเป็นร้อยละ ๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ส่วนในเอเชียก็มีประเทศจีนนะครับ มีอุตสาหกรรมกีฬาใหญ่ที่สุด มีมูลค่าเศรษฐกิจประมาณ ๘๐๐,๐๐๐ ล้านหยวน หรือคิดเป็นร้อยละ ๐.๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ รายได้ส่วนใหญ่ของจีนจะเป็นจากจำนวนผู้ชมกีฬานะครับ เช่น ฟุตบอล บาสเกตบอล วอลเลย์บอล เทนนิส และแบดมินตัน รวมถึงการจำหน่ายอุปกรณ์กีฬาทุกชนิด ทำให้จีนมีรายได้จากการดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬามากขึ้นทุกปี ท่านผู้ทรงเกียรติครับ พุ่งในวันที่ ๑๖ ธันวาคมคือวันกีฬาแห่งชาตินะครับ กระผมก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นของขวัญให้กับประชาชนชาวไทยได้เห็นการกีฬาบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับที่จะถึงนี้นะครับ ก็ขอกราบขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณทิวา การกระสัง ท่านมีเวลา ๖ นาที ขอเชิญค่ะ

นายทิวา การกระสัง : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ
ท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญและสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม ทิวา
การกระสัง สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาตินี้ครับ ขอเสริมท่านประธานกรรมการปฏิรูป
การกีฬาเกี่ยวกับการกีฬาในมิติทางด้านสังคมและเศรษฐกิจกับการท่องเที่ยวขณะนี้
ที่มีบทกำหนดว่าการกีฬานั้นทำให้เกิดความสามัคคี การมีส่วนร่วม และทำให้คนมีวินัย
เป็นเรื่องที่สามารถพิสูจน์ได้ ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมเป็นชาวบุรีรัมย์นะครับ
ทุกท่านคงจะทราบว่าบุรีรัมย์นั้นมีกีฬาอยู่ ๒ ชนิดที่สามารถสร้างชื่อเสียงให้กับจังหวัด
สร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ นั่นคือทีมฟุตบอลกับสนามแข่งรถยนต์ ผมพูดในมิติ
ทางด้านสังคมครับท่านประธาน เรามีทีมฟุตบอล คนในบุรีรัมย์เราสร้างทีมฟุตบอลของเรา
เนื่องจากว่าผมมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยนะครับ เราสร้างทีมฟุตบอล เรามีวิสัยทัศน์ว่า
ทำให้ทีมฟุตบอลทีมนี้เป็นทีมของชาวบุรีรัมย์ แล้วเราก็ทำได้ ท่านทราบไหมครับ
เมื่อชาวบุรีรัมย์เป็นเจ้าของทีมฟุตบอลแล้วเขาก็รักทีมของเขา มิติทางด้านการมีวินัยนะครับ

เวลาในช่วงเย็น ๆ ท่านจะเห็นว่าจะมีชาวบ้านมาเล่นกีฬาที่สนาม มานั่งทานอาหาร หลังจากเขาเล่นกีฬาเขาทานอาหาร ทำกับข้าวมาทานกันเองแล้วนี่นะครับ ขยะไม่มี แม้สักชิ้นเดียวเขาจะเก็บกลับไปหมดเลยเนื่องจากอะไรครับ นี่คือการมีส่วนร่วมในการที่ เขาคิดว่าสนามแห่งนี้เขาเป็นเจ้าของไม่ใช่สนามของใคร นอกจากมิติทางด้านนี้แล้วมันส่งผล ทางด้านการพัฒนาทางด้านสังคม ในจังหวัดบุรีรัมย์เดี๋ยวนี้เราทำธรรมนูญ ธรรมนูญ ๙ ดี ผมได้ขออนุญาตท่านประธานแจกแก่ท่านสมาชิกแล้ว ถ้าท่านมีเวลาก็ช่วยดูว่าธรรมนูญ เหล่านี้เราสร้างขึ้นเพราะอะไรนะครับ จากการที่เรามีส่วนร่วมโดยมีทีมฟุตบอลทีมเดียวกัน เมื่อเราสร้างความเข้มแข็งในชุมชนเราก็นำสิ่งที่เรามีส่วนร่วมนี้ไปสร้างธรรมนูญ ๙ ดี ในหมู่บ้าน ใช้หลักในการปกครองโดยใช้จารีตประเพณีนะครับ นี่คือทางด้านสังคมนะครับ ที่นี้มาพูดถึงทางด้านเศรษฐกิจนะครับ เดิมบุรีรัมย์ไม่มีใครรู้จัก เราสร้างทีมฟุตบอลของเรา ในช่วงประมาณปี ๒๕๔๔-๒๕๔๕ ใช้เวลาประมาณ ๕ ปี เรามีวิสัยทัศน์ว่าใน ๕ ปีนี้ เราจะทำให้ทีมของเราเป็นที่รู้จักของเอเชียแล้วก็โลก เราจะสร้างให้เมืองของเรา เป็นที่รู้จักของคนทั่วโลก ท่านประธานที่เคารพครับ เรามีสถิตินะครับ มีสถิติคนที่เป็นที่เที่ยว แล้วพักที่จังหวัดบุรีรัมย์ แต่เดิมเรามีห้องพักอยู่ประมาณ ๘๐๐-๙๐๐ ห้อง ในปัจจุบันเรามี ห้องพักอยู่ ๓,๐๐๐ ห้อง ที่พักยังไม่พอนะครับ ในปี ๒๕๕๕ เป็นปีที่เริ่มมีการแข่งขัน แล้วเราเป็นทีมฟุตบอลที่ไปแข่งในเอเชีย มีคนมาพักที่จังหวัดบุรีรัมย์ในปีนั้น ๑,๗๗๐,๐๘๔ คน มีการใช้จ่าย ๗๔๖ บาทต่อคน ในปี ๒๕๕๖ มีคนไปพักที่จังหวัดบุรีรัมย์ ๑,๑๘๖,๗๕๖ คน มีการใช้จ่ายต่อคน ๗๙๒ บาท นี่คือนิติทางด้านเศรษฐกิจต่อคนนะครับ ในปี ๒๕๕๗ ในเดือนสิงหาคมเราเปิดสนามแข่งรถยนต์ วันแรกมีคนเข้าไปชม ๕๗,๐๐๐ คน วันที่ ๒ ๗๐,๐๐๐ คน วันที่ ๓ ๑๒๐,๐๐๐ กว่าคน ใน ๓ วันมีคนเข้าไปชม ๒๐๐,๐๐๐ กว่าคน นี่ไม่รวมนักท่องเที่ยวที่เข้าไปผ่านจังหวัดบุรีรัมย์ไปใช้จ่ายแล้วก็ไม่พักนะครับ นี่คือนิติว่า ทำไมกีฬานี้ก่อให้เกิดผลนะครับ เดิมร้านอาหารในจังหวัดเราไม่ต้องรอคนเข้ามาทานนะครับ เดี่ยวนี้ศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ต้องจอง ร้านไม่พอ ที่พักไม่พอช่วงศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ นี่จะทำให้เรา เห็นว่ากีฬานี้ก่อให้เกิดผลพลอยได้ทางด้านเศรษฐกิจอย่างใหญ่หลวง มาดูว่าทางด้าน เศรษฐกิจ ทางด้านการกีฬานี้เป็นอย่างไร ท่านก็ทราบนะครับว่าในช่วง ๓ ปีนี้ประเทศไทย มีเอกชนไปซื้อลิขสิทธิ์พรีเมียร์ลีก (Premier) ของอังกฤษปีละ ๓,๐๐๐ ล้านบาท ๓ ปี ๙,๐๐๐ ล้านบาท มีการสำรวจสถิติออกมาว่าในประเทศไทยกีฬาที่มีคนไทยชอบมากที่สุดคือ ฟุตบอล ฟุตบอลลีก (League) ที่มีมูลค่าการตลาดในประเทศไทยมากที่สุดคือลีกของอังกฤษ

๗๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

ศิริพร ๓๗/๒

ลีกที่ ๒ คือลีกของไทย พรีเมียร์ลีก (Premier League) ของไทยมีคนนิยมอันดับที่ ๒ เพราะฉะนั้นมูลค่าการตลาดของอังกฤษปีหนึ่ง ๓,๐๐๐ ล้านบาทในประเทศไทยของไทยลำดับที่ ๒ น่าจะอยู่ที่ประมาณ ๒,๕๐๐ ล้านบาทในปี นี้เฉพาะทีมเดียวจะครบ มิติทางด้านเกี่ยวกับความสามัคคี ท่านทราบไหมครับว่า โดยปกติวัยรุ่นทั่วไปถ้ามาอยู่รวมกลุ่มแล้วก็จะเกิดการตีกันหรืออะไรกันนี้นะครับ ในแต่ละอาทิตย์มีการแข่งขันฟุตบอลมีคนมารวมในสนามฟุตบอลอาทิตย์ละประมาณ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ คน ไม่มีคนตีกันเพราะอะไรครับ เพราะเขามีส่วนร่วมในทีมนี้ ตอนนี้ท่านลองมาฝันกับผมว่าถ้าเรานำกีฬาสร้างคน ทำให้คนไทยทั้งประเทศรักกัน รักประเทศไทยความวุ่นวายต่าง ๆ ก็จะไม่เกิดขึ้น มิติทางด้านเศรษฐกิจก็มีนะครับ ถ้าเราสร้างประเทศเราโดยใช้กีฬาเป็นแนวแล้วก็คิดถึงอาเซียน ทางอาเซียนที่มีคนอยู่ ๖๐๐ ล้านคน ท่านคิดว่ามิติทางด้านเศรษฐกิจ ทางด้านกีฬานั้นจะกว้างขนาดไหน -----

- ๓๘/๑

ดังนั้นอยากจะฝากไปยังท่านประธานและกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญทุกท่านครับ ช่วยสนับสนุนให้การกีฬานั้นมีเจ้าภาพของตนเอง โดยการแยกการกีฬาออกจาก การท่องเที่ยว เพื่อให้รู้ว่าการกีฬานั้นสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศและคนในสังคม มากขนาดไหน ขอขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านศานิตย์ นาคสุขศรี ค่ะ ท่านมีเวลา ๖ นาทีค่ะ

นายศานิตย์ นาคสุขศรี : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติและคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ กระผม นายศานิตย์ นาคสุขศรี สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จังหวัดสระแก้ว ขอเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับข้อเสนอแนะของกรรมาธิการด้านการกีฬา ดังต่อไปนี้ ผมขอเสนอว่ารัฐธรรมนูญ ฉบับนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งจึงควรมีธีม (Theme) หรือแก่นที่เด่นชัด ซึ่งได้แก่ การชูกีฬา สร้างพลเมืองคุณภาพ เพื่อสร้างชาติอย่างยั่งยืน ก่อนอื่นผมขอทำความเข้าใจ ในเบื้องต้นว่าสาเหตุที่มีการปฏิรูปประเทศไทยครั้งสำคัญนี้ เนื่องจากประชาชน เรามีความแตกแยก ขาดความสามัคคี มีทัศนคติที่ไม่เป็นมิตรต่อกันอย่างรุนแรง ทำให้มีการใช้ กำลังอาวุธทำร้ายกันจนประชาชนดำรงชีวิตอยู่อย่างไม่เป็นสุข และสะสมต่อเนื่องมาหลายปี ดังที่ปรากฏในรัฐธรรมนูญชั่วคราวฉบับปัจจุบัน อย่างไรก็ตามหากจะพิจารณาถึงรากเหง้า ของปัญหาที่แท้จริงแล้ว ทุกคนไม่อาจปฏิเสธได้ว่าคนไทยขาดคุณภาพและชีวิตที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญา มีปัญหาเกิดขึ้นทั้งยาเสพติด อาชญากรรม การทุจริตคอร์รัปชัน (Corruption) และขยายรวมถึงความแตกแยกทางด้านการเมือง จนสุดเยียวยา ที่ผ่านมามีหลายยุคหลายสมัยจะกำหนดนโยบายด้านการพัฒนาคน ให้คนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาก็ตาม แต่ก็ไม่บังเกิดผลอย่างจริงจัง เพราะว่าไม่ได้ให้ความสำคัญของพลเมืองคุณภาพไว้ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ แต่ไปมุ่งเชิดชูเรื่องสิทธิเสรีภาพของคนและระบบการเมืองของประเทศมากกว่า เรามักเปรียบเทียบคนไทยกับประเทศอื่นว่าคนของเราด้อยกว่า ด้อยคุณภาพกว่า แต่ไม่ได้มีหน่วยงานใดที่รับผิดชอบโดยองค์รวมหรือใช้ยุทธศาสตร์ในระยะสั้นหรือระยะยาว จึงขอเสนอความเห็น ๓ ประเด็น ดังต่อไปนี้ครับ คือ

๑. การใช้กีฬาเป็นการสร้างพลเมืองให้เป็นพลเมืองคุณภาพ เพื่อขับเคลื่อน ประเทศไทยไปสู่เป้าหมายข้างหน้า สร้างพื้นฐานชีวิตคนที่สมบูรณ์และสมดุลทั้งร่างกาย

จิตใจ สติปัญญาและมีวินัย เนื่องจากกีฬาเป็นสหวิทยาการที่ครบถ้วนในการสร้าง ส่งเสริมและพัฒนาพลเมืองที่ได้ดีที่สุด และเป็นเรื่องที่คนไทยทุกคนได้รับรู้ แล้วมีความเข้าใจกันอย่างดีมาตลอดเวลา และจะมีวิทยาการอื่นเข้ามาสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง อย่างเช่น ด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุข ด้านศิลปวัฒนธรรม เทคโนโลยี ศาสนาและสังคม

๒. ผลักดันให้พลเมืองคุณภาพจะต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ในบททั่วไป ซึ่งรัฐจะต้องดำเนินการ และผมถือว่าเป็นจุดขายหลักประเด็นหนึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้

๓. หลักการบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญควรจะบัญญัติไว้ตามมาตรา ...
ดังนี้ รัฐต้องใช้การกีฬาในการสร้าง ส่งเสริมและพัฒนาคนให้เป็นพลเมืองคุณภาพ ที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและสติปัญญาตั้งแต่เกิดจนเจริญวัยและถึงตาย พร้อมทั้งพัฒนาทางด้านอื่นในสังคมอย่างเหมาะสมตลอดชีวิต โดยประชาชนทุกคนมีสิทธิเลือก กีฬาประจำตัวอย่างน้อย ๑ คน ๑ ประเภทกีฬา เมื่อคนไทยเกิดขึ้นมาจะต้องมีกีฬาประจำตัว อย่างน้อย ๑ กีฬา ซึ่งรัฐต้องให้เข้าถึงอย่างทัดเทียมและทั่วถึงและจะต้องส่งเสริม ผมจึงหวังว่า ข้อเสนอแนะจะเป็นมติใหม่ในการสร้างคนที่ขับเคลื่อนการปกครองประเทศอย่างแท้จริง และตั้งแต่นี้ต่อไปจนถึงอีก ๒๐ ปี ตามกรอบที่กำหนดไว้ -----

ท้ายที่สุดนี้หลังจากที่เรามีการประกาศรัฐธรรมนูญฉบับต่อไปแล้ว ผมหวังว่าเราคงจะต้องเห็นภาพดังต่อไปนี้ กีฬาสร้างคน คนสร้างชาติ ๑ คน ๑ กีฬา ๑ หมู่บ้าน ๑ ชุมชน ๑ ศูนย์การศึกษา ๑ ตำบล ๑ ท้องถิ่น ๑ ศูนย์การศึกษา ๑ มหาวิทยาลัย ๑ สถานศึกษา ๑ ศูนย์การศึกษา ๑ จังหวัด ๑ ศูนย์การศึกษา และคนไทยยุคใหม่จะมีความสมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย จิตใจและสติปัญญา ขอกราบขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่าน พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช ค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่เคารพ ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ กระผม พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ใคร่ขออนุญาตอภิปรายสนับสนุน คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาของสภาปฏิรูปแห่งชาติ ในฐานะที่เป็นคนกีฬาคนหนึ่ง ผมอยู่กับองค์การกีฬามาตั้งแต่ปี ๒๕๒๕ ได้คลุกคลีอยู่กับสมาคมกรีฑาสมัครเล่น แห่งประเทศไทยกว่า ๒๕ ปี ก็ได้เห็นได้เข้าถึงและเข้าใจถึงระบบการพัฒนาการกีฬา ของประเทศเพื่อเข้าไปแข่งขันในระดับนานาชาติ การที่คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ได้เสนอให้บรรจุเรื่องการส่งเสริมกีฬาไว้ในรัฐธรรมนูญ ในสิทธิขั้นพื้นฐานและเป็นส่วนหนึ่งในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้นกระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง เพราะว่าการกีฬามีความหมาย ที่สำคัญยิ่งต่อบ้านเมือง ต่อการพัฒนาคน การที่เราเห็นนักกีฬาที่มีความสามารถ ไม่ว่าจะเป็นระดับเป็นเลิศในด้านสมัครเล่น หรือเป็นนักกีฬาอาชีพเข้าแข่งขันจนสามารถ เป็นนักกีฬาในแนวหน้าของระดับโลกได้นั้นจะต้องมีพื้นฐานมาจากการพัฒนาตั้งแต่เยาว์วัย และเราจะมีนักกีฬาเหล่านั้นได้มากเท่าไร ก็อยู่ที่ว่าความกว้างในการส่งเสริมในการพัฒนา เยาวชนของเราได้มากเท่านั้น ถ้าท่านได้ไปดูงานด้านกีฬาในประเทศที่ส่งเสริมกีฬา อย่างจริงจัง เช่น ประเทศออสเตรเลีย ประเทศเยอรมัน หรือประเทศสหรัฐอเมริกา เราจะเห็นว่าเยาวชนของเขามีความสนใจในเรื่องการกีฬาตลอดเวลาเป็นจำนวนมาก เกือบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่สิ่งที่เขาได้รับจากรัฐก็คือได้รับบริการพื้นฐานด้านการกีฬาจากรัฐ อย่างทั่วถึง ไม่ว่าจะเป็นสนามกีฬา อุปกรณ์กีฬา บุคลากรในด้านการฝึก การทดสอบต่าง ๆ ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีต่าง ๆ เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้มันเกิดขึ้นเองไม่ได้ถ้าหากรัฐ ซึ่งเป็นผู้ปกครอง ซึ่งเป็นผู้ถืองบประมาณไม่ลงมาดูแลอย่างทั่วถึง ในบ้านเราเองนั้น สมาคมกีฬาสมัครเล่นต่าง ๆ ที่มีอยู่กว่า ๔๐ สมาคม ต้องต่อสู้ด้วยตนเองกันมายาวนาน

ต้องเป็นนักขอกที่เก่ง คือขอทั้งรัฐ ขอทั้งภาคเอกชน ขอทั้งครอบครัว เพื่อหาเงินมาสนับสนุน ส่งเสริมให้ในการสร้างนักกีฬา วันนี้เรามีนักกีฬาระดับชาติ ระดับโลกอยู่หลายท่าน ผมเองตื่นขึ้นมาก็จะไปเปิดดูเว็บไซต์ วันนี้โปรแหวน พรอนงค์ ตีเข้าที่เท่าไร อาริยา ผ่านทดสอบหรือยัง โปรช้าง ใจดี เมื่อวานนี้จบที่เท่าไรต่าง ๆ มันเป็นความภาคภูมิใจ เป็นความรู้สึกที่เรียกว่า ถ้าเราเป็นผู้ที่รักกีฬา เราจะติดตามคนเหล่านี้ด้วยความรู้สึกว่าเขาเป็นส่วนหนึ่งที่สร้างให้ประเทศของเรามีชื่อเสียง แต่คนเหล่านี้ ให้ความก่อกำเนิดที่ครับ ผมเพิ่งพูดไปแค่ ๒ นาที กตอดแล้ว

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :

๖ นาทีค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : แล้วนาฬิกานี้ก็ไม่ต้องครับ นาฬิกาจะไป ๑๒.๔๕ แล้ว ผมไม่รู้ว่านาฬิกามีปัญหาหรือเปล่า ตกกลางผมเหลืออีกกี่นาทีครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ให้ ๖ นาทีค่ะ แต่ว่าบังเอิญทางเจ้าหน้าที่บอกว่าท่านขอไว้ ๓ นาทีค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : ผมขอไป ๓๐ นาทีครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : เชิญค่ะ

พลเอก เลิศรัตน์ รัตนวานิช : จะพัฒนานักกีฬาระดับโลกได้มันต้องมีฐานที่กว้าง บ้านเราในด้านงบประมาณเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการพัฒนานักกีฬา ในด้านองค์การ จัดทุกอย่างนี้ครับ เราพูดถึงการส่งเสริมในระดับภูมิภาค ระดับจังหวัด อำเภอ มันต้องมีงบประมาณนะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องการจัดองค์กรกีฬาจะเป็นกระทรวงแยก กระทรวงรวม อันนั้นเราก็ไม่ขัดข้อง แต่ที่สำคัญคือถ้าเราสามารถบัญญัติเรื่องของกีฬาไว้สั้น ๆ ให้อยู่ในสิทธิขั้นพื้นฐานหรืออยู่ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ก็จะทำให้รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในการที่จะส่งเสริมการพัฒนาการกีฬาอย่างจริงจัง เพราะว่าไม่ใช่เราจะปล่อยให้ครอบครัวของเขาไปสร้างนักกีฬาเอง นักกีฬาระดับโลกของเราทุกวันนี้มาจากครอบครัวที่นั่นเลยครับ ถ้าเราไปอ่านบทความจะเห็นคุณพ่อคุณแม่สร้างลูกขึ้นมาอายุ ๓-๔ ขวบ ให้เป็นนักกอล์ฟแล้ว จนวันนี้เขาเข้าแข่งขันในระดับโลกได้ เพราะฉะนั้นสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มันไม่ใช่สิ่งที่จะเกิดขึ้นกับทุกครอบครัวทุกคนได้ แต่ในประเทศที่เขาเข้าใจในเรื่องนี้ การส่งเสริมเรื่องการกีฬาถือเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งในระดับพื้นฐาน เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะสนับสนุนให้คณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาให้โอกาสกีฬานะครับ ช่วยกันร่วมสร้างประวัติศาสตร์ ผมว่าสักบรรทัดหนึ่งก็ยังดีนะครับ เขียนไว้ในสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนหรือในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่จะให้รัฐบาลต้องให้ความสำคัญเรื่อง การส่งเสริมการกีฬาสันับสนุนงบประมาณ แล้วก็ให้โอกาสในการที่จะพัฒนาการกีฬาของเรา ให้เป็นเลิศเป็นตัวชี้วัดที่สำคัญเมื่อเราเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปลายปี ๒๕๕๘ ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบคุณค่ะ ต่อไปท่านประธานกรรมการปฏิรูปการกีฬาจะมีเพิ่มเติมไหมคะ ขอเรียนเชิญค่ะ

พลเอก ยุทธศักดิ์ ศศิประภา (ประธานกรรมการ) : กราบเรียน ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผมและคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬา ไคร่ขอขอบคุณท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านสมาชิกทุกท่านที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติมครับ ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสุขภาพ คุณภาพชีวิต ทั้งร่างกายและจิตใจให้แก่ประชาชนทุกเพศทุกวัยอย่างทั่วถึง เท่าเทียมแล้วก็เพียงพอ รวมทั้งจะเป็นกุศโลบายในการสร้างความรัก ความสามัคคีปรองดอง การสร้างเกียรติภูมิของประเทศและความภาคภูมิใจร่วมกันของคนในชาติด้วย สำหรับข้อเสนอแนะเพิ่มเติมนั้น เป็นข้อเสนอแนะที่มีคุณภาพอย่างยิ่ง คณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาจะได้นำไปพิจารณา

๗๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

ฉบับชญา ๔๐/๒

ศึกษาและวิเคราะห์เพื่อสร้างความครบถ้วน ความสมบูรณ์ต่อการปฏิรูปทางการกีฬา
แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแนวทางการปฏิรูปการกีฬาจะได้รับโอกาส และได้รับการสนับสนุน
จากสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ต่อไปด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปคณะกรรมการการยกย่องรัฐธรรมนุญ ท่านมานิจ สุขสมจิตร
จะเพิ่มเติม ขอเรียนเชิญค่ะ

นายมานิจ สุขสมจิตร (กรรมการ) : เรียนท่านประธานสภาปฏิรูป
แห่งชาติ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติครับ กระผม นายมานิจ สุขสมจิตร รองประธานกรรมการ
ยกย่องรัฐธรรมนุญ ในนามของคณะกรรมการยกย่องรัฐธรรมนุญขอเรียนว่าจะรับเอา
ความเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬาไว้พิจารณาประกอบ
การร่างรัฐธรรมนุญต่อไปครับ ข้อเสนอแนะของทุกท่านนะครับ ที่จะให้ปลุกฝังค่านิยม
การกีฬาและกระตุ้นการเล่นกีฬาในหมู่ประชาชนนั้นเป็นความเห็นที่ถูกต้องครับ และกระผม
ก็เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีกีฬาอยู่ในหัวใจทุกท่านนะครับ แต่ก็มีความเห็นส่วนตัวต่อไปว่า
การส่งเสริมให้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ เช่น การออกกำลังกายโดยไม่ต้องติดยึดอยู่กับรูปแบบ
ไม่ต้องติดยึดอยู่กับกติกานั้นจะช่วยป้องกันโรคร้ายไข้เจ็บได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะโรค
ที่เรียกว่าโรคไม่ติดต่อ ซึ่งควรจะได้มีการส่งเสริมให้มากกว่าเท่าที่เป็นอยู่ -----

ขณะนี้ก็มีหน่วยงานของรัฐเพียงแห่งเดียวที่ส่งเสริมการออกกำลังโดยไม่ต้องยึดติดอยู่กับ กติกา คือ สสส. แต่ก็ทำได้ยังไม่ทั่วถึงนะครับ สถานศึกษาทุกแห่ง สถานที่ทำงานทุกแห่ง เป็นเรื่องซึ่งควรจะทำอย่างมากระยะครับ ส่วนข้อเสนอแนะของท่านประธานกรรมการ และของกรรมการที่จะให้มีการจัดตั้งสถาบันต่าง ๆ นะครับ รวมทั้งที่จะใช้มาตรการทาง ภาษีสนับสนุนการกีฬาหรือให้มีกองทุนเพื่อพัฒนาการกีฬานั้นคิดว่าคงจะต้องไปตราเป็น กฎหมายปกติ เป็นกฎหมายธรรมดา ก็ฝากท่านช่วยคิดด้วยแล้วกันว่ากฎหมาย ซึ่งควรจะออกมามีทั้งหมดกี่ฉบับ แล้วก็สาระเนื้อหาจะเป็นอย่างไร ซึ่งอาจจะส่งไปที่ สภาปฏิรูปแห่งชาตินี้ได้ หรือจะส่งตรงไปที่กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญก็ได้ เพราะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญก็ได้มีประธานอนุกรรมการกฎหมาย ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ ในนามของคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็ขอขอบคุณท่านประธานกรรมการปฏิรูปการกีฬา แล้วก็ท่านกรรมการด้วยครับ ขอบพระคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ เป็นอันจบการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการกีฬานะคะ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขอเชิญท่านประธานค่ะ

นายประมนต์ สุธีวงศ์ (ประธานกรรมการ) : ท่านประธานสภาปฏิรูป
แห่งชาติที่เคารพ กระผม ประมนต์ สุธีวงศ์ ปฏิบัติหน้าที่เป็นประธานกรรมการปฏิรูป
การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขอนำเสนอประเด็นความเห็นและ
ข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญ ดังนี้ครับ

สำหรับหลักการและเจตนารมณ์ของคณะกรรมการชุดนี้

ข้อที่ ๑ วิเคราะห์และเสนอประเด็นเพื่อสร้างรัฐธรรมนูญที่วางรากฐานสังคม
เศรษฐกิจ และการเมืองไทยที่สุจริต โปร่งใส แก้ไขป้องกันและปราบปรามนำไปสู่การลด
การทุจริตประพฤติมิชอบ

ข้อที่ ๒ เสนอกติกาเพื่อส่งเสริมคนดี สุจริต คนเก่ง ให้เข้ามาปกครองประเทศ
และสกัดกั้นคนไม่ดี ไม่สุจริต โปร่งใส ไม่ให้เข้ามามีบทบาทในอำนาจและการปกครอง
ของประเทศไทย

สำหรับสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมดอยู่ในเอกสารหน้า ๒๕๑-๒๘๓ ซึ่งได้นำเสนอใน ๓๐ ประเด็น และมีบทเฉพาะกาล ๓ ประเด็น จะเห็นว่าเป็นคณะกรรมการธิการที่ได้นำเสนอข้อคิดเห็นมากที่สุด เพราะเห็นว่าเรื่องของการทุจริตคอร์รัปชันมันเป็นยาค้ำที่แทรกแซงอยู่ในแทบทุกส่วนของสังคมไทย

ในภาคที่ ๑ ในส่วนของพระมหากษัตริย์และประชาชนมีอยู่ ๕ ประเด็น

ในภาคที่ ๒ ผู้นำทางการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง มีอยู่ ๑๙ ประเด็น

ในภาคที่ ๓ นิติธรรม ศาล และการตรวจสอบการใช้อำนาจ มีอยู่ ๖ ประเด็น และท้ายที่สุดมีบทเฉพาะกาลอยู่ ๓ ประเด็นที่จะขอฝากเอาไว้ ท่านประธานที่เคารพครับ เนื่องจากเราได้ศึกษาแล้วว่าในหลาย ๆ ประเด็นที่นำเสนอมีความสอดคล้องกับกรรมการธิการอื่นที่มีหน้าที่โดยเฉพาะได้นำเสนออยู่แล้ว เพื่อรักษาเวลากระผมจะนำเสนอเพียงในประเด็นที่เห็นว่ามีค่าสำคัญเฉพาะในกรรมการชุดนี้ หรือว่าในส่วนที่กรรมการอื่นไม่ได้ให้ความสำคัญเท่าที่พอเพียง

ผมขอไปในภาคที่ ๑ ในหมวดที่ ๒ ที่เกี่ยวกับประชาชน ในภาคนี้ในส่วนแรกที่จะเสนอก็คือว่า ขอให้ประชาชนมีสิทธิพื้นฐานในการเข้าถึงข้อมูลและข่าวสารสาธารณะ และในการร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง นักการเมือง หน่วยงานของรัฐ และเจ้าหน้าที่ของรัฐ ข้อมูลสาธารณะเป็นสิ่งที่สำคัญที่จะสร้างความโปร่งใส ความสว่างให้เกิดขึ้น ในการทุจริตนั้นถ้าเผื่อว่ามีข้อมูลเปิดเผยออกมากลางที่จะทำอะไรทุจริตก็จะเป็นเรื่องยากขึ้น

ในเรื่องที่ ๒ ให้ประชาชนมีสิทธิในการติดตามและร้องขอให้มีการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ และผู้เกี่ยวข้อง เมื่อมีข้อมูลสาธารณะที่เปิดเผยออกมาแล้วก็อยากจะให้ประชาชนมีสิทธิในการที่จะเรียกร้องให้มีการตรวจสอบ

ในข้อที่ ๓ เสนอให้ประชาชนมีสิทธิและหน้าที่ ไม่ใช่สิทธิอย่างเดียว ขอให้มีความหน้าที่ในการที่จะปกป้องดูแลรักษาผลประโยชน์ของสาธารณชน และผลประโยชน์ของรัฐ รวมถึงมีสิทธิหน้าที่ในการป้องกัน ปฏิเสธและต่อสู้การทุจริตทุกรูปแบบ ดังที่เราได้พยายามรณรงค์มาตลอดเวลาว่าเป็นคนไม่โกงอย่างเดียวไม่พอ ต้องไม่ยอมให้คนอื่นโกงด้วย

ข้อที่ ๔ ประชาชนมีสิทธิและหน้าที่ในการที่เลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกระดับและจากพรรคการเมืองที่มีคุณธรรม จริยธรรม และต้องติดตาม สอดส่องผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกระดับ รวมทั้งมีสิทธิในการที่จะถอดถอนเขาเหล่านั้นได้

ข้อที่ ๕ กำหนดสิทธิและหน้าที่ของประชาชนในการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการดำเนินงานนโยบาย แผนงาน และโครงการสาธารณะทุกขั้นตอน และในทุกระดับอย่างสุจริตและเที่ยงธรรม เราเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน เพราะว่าการที่จะปล่อยให้หน่วยงานของภาครัฐตรวจสอบกันเองนั้นไม่พอเพียง ประชาชนจะต้องมีส่วนร่วมด้วยนะครับ

ในภาคที่ ๒ ในหมวดที่ ๑ ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับระบบผู้แทนและผู้นำทางการเมือง มีอยู่ ๓ ประเด็นที่อยากจะขอเสนอ ที่เราต้องนำเสนอในเรื่องของระบบผู้แทน เพราะว่าในการทุจริตที่เกิดขึ้นในประเทศในขณะนี้จะเห็นว่า มีอยู่ ๓ ฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้อง นักการเมือง ข้าราชการ และประชาชนหรือนักธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เพราะฉะนั้นการสอดส่องระบบผู้แทนจึงเป็นเรื่องสำคัญ

ในข้อแรกจะให้มีการกำหนดคุณสมบัตินักการเมือง ผู้นำทางการเมือง ผู้แทนของประชาชน หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมืองต้องมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ

ในส่วนที่ ๒ พรรคการเมืองเองต้องมีหน้าที่รับผิดชอบในการที่จะเสนอผู้สมัครรับเลือกตั้งทุกระดับที่มีความรู้ มีความสามารถ และมีคุณธรรม จริยธรรม และที่สำคัญก็คือพรรคการเมืองนั้นจะต้องร่วมรับผิดชอบต่อพฤติกรรมและผลงานที่ไม่ชอบหรือทุจริตของบุคคลที่เป็นตัวแทนของพรรคการเมืองนั้น ๆ

ข้อที่ ๓ ให้มีบทลงโทษในกรณีที่มีการซื้อสิทธิขายเสียง ทั้งผู้ซื้อสิทธิ และขายเสียง รวมทั้งผู้เกี่ยวข้อง

ในข้อที่ ๔ กำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดการปัญหาของการทุจริตที่เกิดขึ้นในการบริหารราชการแผ่นดิน นอกจากการที่ประชาชนจะมีส่วนร่วมแล้ว รัฐจะต้องเป็นผู้นำ

๘๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

จินตนา ๔๒/๒

ในการที่จะดำเนินการในเรื่องของการที่จะปราบปราม หรือขจัดการทุจริตมิชอบที่เกิดขึ้น เพราะถ้าเชื่อว่าผู้นำทางการเมืองหรือรัฐไม่ทำหน้าที่อย่างจริงจังนี้ การที่จะประสบความสำเร็จก็จะยากยิ่งนะครับ

ในภาคที่ ๒ หมวดที่ ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มีอยู่ ๓ ประเด็น ที่อยากจะขอเสนอ

ข้อแรกก็คือการบริหารราชการแผ่นดินต้องเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล

ข้อที่ ๒ กำหนดมาตรฐานในการสร้างและส่งเสริมค่านิยม คุณธรรมจริยธรรม ในการบริหารราชการแผ่นดิน

ข้อที่ ๓ กำหนดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และตรวจสอบการสรรหา ตลอดจนความประพฤติและการปฏิบัติของผู้นำและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

ในภาคที่ ๒ หมวดที่ ๓ และหมวดที่ ๔ ซึ่งเกี่ยวข้องกับรัฐสภาและ คณะรัฐมนตรี มี ๒ ประเด็นที่ทางกรรมาธิการใครจะขอเสนอ

๑. กำหนดมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะของผู้นำ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในรัฐสภาที่ดี และต้องให้มีบทลงโทษ

ข้อที่ ๒ กำหนดมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะของผู้นำ และผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในฐานะผู้บริหารประเทศ และต้องมีบทลงโทษเดียวกันครับ

ในส่วนที่ ๓ กำหนดให้มีมาตรฐานป้องกันเพื่อไม่ให้มีปัญหาเรื่องของความขัดแย้งเรื่องผลประโยชน์ หรือที่เราเรียกว่า ผลประโยชน์ทับซ้อนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยเฉพาะในฝ่ายบริหาร เช่น นายกรัฐมนตรีและคณะรัฐมนตรี เป็นต้น

สำหรับภาคที่ ๒ ในหมวดที่ ๕ ซึ่งเกี่ยวกับการคลังและงบประมาณ มีอยู่ ๒ ประเด็นที่ขอเรียนนำเสนอ จะขอให้มีการปฏิรูปกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างโดยให้เน้นในเรื่องประสิทธิภาพและประสิทธิผลและความโปร่งใส การใช้จ่ายงบประมาณและเงินกู้ ต้องกำหนดแผนงาน เป้าหมายการดำเนินงานที่ชัดเจน และสามารถคาดการณ์ล่วงหน้าได้ รวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลและผลการดำเนินงานเป็นประจำ ทั้ง ๒ ส่วนนี้จะเห็นว่าเป็นส่วนใหญ่ของการใช้เงินของภาครัฐในการจัดซื้อจัดจ้างที่ดี ในการทำงานงบประมาณที่ดี กระบวนการที่จะต้องทำ ก็คือจะต้องสร้างกระบวนการที่สามารถจะตรวจสอบได้

ในภาคที่ ๒ หมวดที่ ๖ และหมวดที่ ๗ เป็นเรื่องของความสัมพันธ์ของข้าราชการกับนักการเมือง และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ทางกรรมาธิการเองมี ๖ หรือ ๗ ประเด็นที่จะนำเสนอ แต่ว่าในชุดนี้ได้ดูแล้วว่าสอดคล้องกับอีกหลายกรรมาธิการที่ทำในเรื่องนี้โดยตรง ผมอยากจะขอเน้นเพียงประเด็นเดียวที่เห็นว่ามีค่ามากในหลาย ๆ เรื่องที่เราแนะนำ อันนั้นก็คือสร้างระบบการถ่วงดุลอำนาจและขอบเขตการใช้ อำนาจหน้าที่ระหว่างผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐให้ชัดเจน จะเห็นว่าหลายปีที่ผ่านมาปัญหาของประเทศไทยส่วนหนึ่งก็เพราะว่าข้าราชการประจำถูกครอบงำ หรือว่าแทรกแซงโดยนักการเมือง จนกระทั่งการปฏิบัติหน้าที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการ

ในภาคที่ ๓ หมวดที่ ๑ เกี่ยวกับศาลและกระบวนการยุติธรรม มี ๓ ประเด็นที่คณะกรรมาธิการเห็นว่ามีค่ามาก

ข้อแรก ศาลต้องเป็นองค์กรที่มีอำนาจตุลาการที่เป็นอิสระ มีความเป็นธรรม และยึดถือความถูกต้องเป็นหลัก

ข้อที่ ๒ กระบวนการยุติธรรมต้องอยู่บนหลักความเสมอภาค เท่าเทียม และเป็นธรรม สามารถคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของผู้ถูกกล่าวหา ผู้เสียหาย และปลอดจากการทุจริตคอร์รัปชัน

ข้อที่ ๓ บุคลากรในกระบวนการยุติธรรมจะต้องมีคุณธรรม จริยธรรม เคารพในจรรยาบรรณวิชาชีพเป็นที่ประจักษ์ และมีความรู้เป็นที่เชื่อมั่นและศรัทธาของ

ประชาชน ท่านสมาชิกที่เคารพครับ ศาลจะต้องเป็นที่พึ่งสุดท้ายของประชาชน จะต้องดำรงไว้ซึ่งสิ่งต่าง ๆ ที่เราได้เสนอแนะไว้เหล่านี้

สำหรับในภาคที่ ๓ หมวดที่ ๒ มีเรื่องของการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ มีอยู่ ๓ ประเด็นที่จะขอเสนอ

เรื่องแรก ให้องค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญที่มีหน้าที่ตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันมีอำนาจในการที่จะสอบสวนและส่งฟ้องคดีเอง เรื่องนี้เป็นที่ประจักษ์ว่าขณะนี้เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชันมีความล่าช้าในการดำเนินการเพื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเป็นอันมาก ทำให้ผู้ที่ประพฤติมิชอบมิได้มีความเกรงกลัวต่อกฎหมายของประเทศไทย

เรื่องที่ ๒ การสอบสวนคดีทุจริตคอร์รัปชันและประพฤติมิชอบที่เกี่ยวข้องกับการใช้อำนาจรัฐ ต้องมีกำหนดระยะเวลา ต้องมีการดำเนินการฟ้องอย่างรวดเร็ว และต้องรายงานความคืบหน้าต่อสาธารณชน อย่างที่ผมเรียนว่าขณะนี้คดีทุจริตต่าง ๆ ที่มีอาจจะใช้เวลา ๑๐-๑๕ ปีกว่าจะมีการตัดสิน นานเกินไปที่จะรอ ที่จะเห็นคนทำผิดมาถูกลงโทษ แล้วก็นานเกินไปสำหรับคนที่บริสุทธิ์ที่จะต้องทนอยู่ในภาวะที่ไม่สมควร เพราะฉะนั้นจะต้องเน้นว่าให้มีกำหนดระยะเวลา ต้องมีความรวดเร็ว และที่สำคัญก็คือว่าต้องรายงานความคืบหน้าต่อสาธารณชน

ในข้อสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ ขอให้มีการคุ้มครองการปฏิบัติงานขององค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ ให้มีความเป็นอิสระอย่างแท้จริง แล้วก็ให้มีความปลอดภัยในการทำงานของเขาด้วย -----

ทั้งหมดนี้เป็นข้อเสนอแนะที่ทางกรรมาธิการเห็นสมควรที่จะนำเสนอต่อที่ประชุม
ผมมีบทความเฉพาะกาลอยู่ ๓ ข้อที่จะขอเรียนนำเสนอ เมื่อตอนเช้าท่านประธานกรรมาธิการ
วิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะได้พูดว่ามีเพียง ๑ ข้อที่กรรมาธิการอื่น ๆ ได้นำเสนอ
ผมจะขอปรับปรุงว่าในส่วนนี้เราได้นำเสนอไปแล้ว และจะขอให้เป็นหลักฐาน
ในที่ประชุมด้วยนะครับ

ข้อแรกเลยเสนอว่า บรรดาข้อเสนอแนะที่ผ่านการรับรองของสมาชิก
สภาปฏิรูปแห่งชาติแล้ว และจะต้องตราเป็นกฎหมายเพื่อให้มีผลบังคับ แต่ยังคงดำเนินการ
ไม่เสร็จสิ้น จะขอให้สภานิติบัญญัติที่ตั้งขึ้นใหม่ตามรัฐธรรมนูญใหม่นี้ต้องดำเนินการต่อไปให้
เสร็จสิ้นภายในระยะเวลา ๒ ปี

ข้อที่ ๒ บรรดาข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปของสภาปฏิรูปแห่งชาติที่รัฐบาล
ได้ยอมรับเป็นแนวทางแล้ว และเริ่มเอาไปใช้ดำเนินการบริหารราชการแผ่นดินแล้ว จะขอให้
รัฐบาลใหม่ที่มารับงานต่อไปต้องดำเนินการต่อเป็นอย่างน้อยเวลาอีก ๓ ปี

ข้อที่ ๓ ให้มีกลไกที่ทำหน้าที่ติดตามและประเมินผล ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ
กับที่เราได้นำเสนอไปแล้ว มีการติดตามและมีการรายงานให้ทราบ ขอขอบคุณมากครับ
ท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปจะเป็นการอภิปรายของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ได้แจ้ง
ความจำนงไว้แล้วนะคะ ซึ่งขณะนี้ดิฉันมีอยู่ทั้งหมด ๗ ท่านด้วยกันค่ะ ดิฉันจะขออนุญาต
ที่จะอ่านรายชื่อเพื่อจะได้ทราบก่อน คุณเชื้อ ฮั่นจินดา คุณทองศักดิ์ ทวีทอง คุณหมอลพเดช
ปิ่นประทีป คุณวสันต์ ภัยหลีกหลี ท่านนายวันชัย สอนศิริ คุณสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์
กับท่านอุดม เฟื่องฟุ้ง ค่ะ ดิฉันจะขอเชิญคุณเชื้อ ฮั่นจินดา ท่านมีเวลา ๖ นาที ขอเชิญค่ะ

นายเชื้อ ฮั่นจินดา : ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพครับ กระผม
เชื้อ ฮั่นจินดา ครับ สิ่งที่จะนำเสนอต่อไปนี้ก็เป็นการเสนออภิปรายเพื่อสนับสนุน
คณะกรรมการด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตประพฤติมิชอบ โดยเฉพาะ
ในประเด็นที่สำคัญที่คณะกรรมการแล้วก็เป็นปัญหาเกิดขึ้นในบ้านเมืองนี้ ก็คือในเรื่องของ
การสร้างระบบการถ่วงดุลอำนาจในองค์กร ไม่ว่าจะเป็นระดับบนแล้วก็ระดับล่าง
โดยเฉพาะเรื่องของความชัดเจนของการใช้อำนาจของฝ่ายการเมืองกับฝ่ายข้าราชการประจำ

อันนี้เป็นเรื่องสำคัญที่สุดที่ต้องเสนอ แล้วก็นำเสนอต่อคณะกรรมการการยกร่างว่าต้องไปดูความชัดเจนทั้งระบบ ทั้งด้านบนและด้านล่าง โดยเฉพาะในเรื่องของการเข้าสู่ตำแหน่งในเรื่องของการสรรหา การแต่งตั้ง การโยกย้าย ซึ่งมันจะเป็นปัญหาสำหรับการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการมาโดยตลอด และนำไปสู่กระบวนการการประพฤตินิยมชอบและเกิดการทุจริตขึ้นในวงราชการ นำเงินงบประมาณของภาครัฐไปใช้ในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ และเกิดความสูญเสียครับ

อันที่ ๒ ที่อยากจะอภิปรายสนับสนุนนี่นะครับ ก็คือเรื่องของการให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้รัฐธรรมนูญกำหนด ที่ทางคณะกรรมการการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤตินิยมชอบได้นำเสนอเป็นประเด็นไว้ ๑ ประเด็นนะครับ ก็เพื่อส่งเสริมให้มีการสนับสนุนให้คณะกรรมการการยกร่างได้ร่างให้มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เป็นองค์กรภายใต้รัฐธรรมนูญกำหนด เหตุผลที่สนับสนุนอย่างนี้ก็เพราะว่าวันนี้ถ้าเกิดเราย้อนหลังมองไปดูอดีตของการใช้งบประมาณภาครัฐขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ก็ปรากฏว่าในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ แล้วก็ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นั้นปรากฏว่ารัฐบาลได้จัดสรรแล้วก็ท้องถิ่นได้จัดเก็บงบประมาณเพื่อดำเนินการในด้านบริการสาธารณะ แล้วก็แนวนโยบายของภาครัฐที่มอบให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการ ปรากฏว่าเป็นงบประมาณเกือบ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งถือว่าเป็นงบประมาณที่เกือบจะเป็น ๑ ใน ๕ ของงบประมาณของประเทศ วันนี้เรากำลังประสบปัญหาในเรื่องของการใช้งบประมาณแล้วก็การถ่ายโอนอำนาจ -----

เพราะว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำรงอยู่ปัจจุบัน ปรากฏว่ามีการไปอาศัยพื้นที่ของ
สำนักนายกรัฐมนตรี ไปอาศัยพื้นที่ของกระทรวงมหาดไทย ไปอาศัยพื้นที่ของ
กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ทำให้รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ
ไปดำเนินการที่ปลายทางมีการกระจัดกระจาย ไม่มีการรวบรวมให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

ประเด็นที่ ๒ ที่ให้สนับสนุน ก็คือให้มืองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภายใต้
รัฐธรรมนูญกำหนดที่เป็นรูปแบบใหม่ขึ้นมาเป็นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะครับ

หัวข้อที่ ๓ ที่ขออภิปรายสนับสนุน ก็คือเรื่องกระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง
ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งอยู่ในข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบครับ เหตุที่นำเสนออย่างนี้ก็เพราะว่าวันนี้ที่กระบวนการจัดซื้อจัดจ้าง
ที่กำลังมีปัญหาแล้วก็เป็นที่ปรากฏไปตามสื่อมวลชนว่ามีการทุจริต มีการเอาเงินงบประมาณ
ของภาครัฐไปใช้ในทางที่มีชอบ แล้วก็ทำให้สูญเสียมูลค่าของงบประมาณโดยไม่คุ้มกับค่างาน
ที่กลับมา วันนี้ผมขอแนะนำเรียนว่าในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติอยู่ที่ปลายทางวันนี้กระบวนการ
จัดซื้อจัดจ้างนั้นค่อนข้างจะเป็นรูปแบบที่ไม่เหมาะสม การตั้งองค์กรกลางขึ้นมาเพื่อ
ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง ไม่ว่าจะเป็นการ อีออกชัน (e-Auction) อะไรก็แล้วแต่ ปรากฏว่า
มันไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ทางรัฐเขาได้กำหนดเอาไว้ ปรากฏว่าหน่วยงานกลาง
ที่ไปดำเนินการนี้ละครับเป็นตัวการในการทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันเสียด้วยซ้ำไป
ฉะนั้นวันนี้สิ่งหนึ่งที่อยากจะเห็นก็คืออยากให้มืองค์กรกลางในการจัดซื้อจัดจ้างสำหรับภาครัฐ
แล้วก็ที่สำคัญที่สุดคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างและคณะกรรมการตรวจรับควรจะต้องอยู่
คนละองค์กรกัน เพื่อเป็นการทำให้เกิดความโปร่งใส เกิดประสิทธิภาพแล้วก็มีการนำเสนอ
อยากจะให้คณะกรรมการที่กำหนดราคากลางของภาครัฐ มันจะสามารถไปป้องกันการทุจริต
ที่ปลายทางได้ค่อนข้างจะเยอะ นั่นก็หมายความว่าวันนี้ผมยกตัวอย่างในฐานะ
ผู้ปฏิบัติปลายทาง เวลาภาครัฐกำหนดราคากลางของสำนักงบประมาณลงไป ราคากลาง
ที่กำหนดลงไปปรากฏว่า สมมุติปากกา ๑ ด้าม องค์กรของรัฐไปซื้อปากกา ๑ ด้าม
เขาให้คิดราคาสำนักงบประมาณ ๑๐ บาท แต่ปากกา ๑ ด้ามสามารถซื้อในราคา ๑๐ บาท
๙ บาท ๘ บาท แม้กระทั่ง ๒ บาทก็ซื้อได้ แต่เวลาซื้อเมื่อไรจะได้ราคา ๑๐ บาทตลอด
ซึ่งก็ไม่ผิดกติกา วันนี้ที่อยากจะเห็นก็คืออยากให้มีการกำหนดรายละเอียดในการกำหนด
ราคากลางของภาครัฐลงไป อย่างเช่นปากกา ถ้าเกิดจะซื้อในราคา ๑๐ บาท มันควรจะเป็นปากกา

ประเภทไหน ถ้าเกิดคุณซื้อในราคา ๒ บาท ควรจะเป็นปากกาประเภทไหน อย่างนี้เป็นต้น ผมยกตัวอย่างให้เป็นข้อคิดเอาไว้ว่าให้คณะกรรมการยกร่างช่วยไปดูว่า การกำหนดราคากลางของภาครัฐควรมีรายละเอียดมากกว่าที่มันเป็นอยู่ปัจจุบัน ก็คือควรมีองค์กรกลางที่รับผิดชอบโดยเฉพาะ โดยเฉพาะองค์กรกลางในการจัดซื้อจัดจ้าง และองค์กรกลางในการตรวจรับงานของภาครัฐน่าจะไปได้ นี่คือ ๓ ข้อที่ผมอยากจะอภิปรายสนับสนุนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบครับ ขอกราบขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณทงศักดิ์ ทวีทอง ค่ะ

นายทงศักดิ์ ทวีทอง : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม นายทงศักดิ์ ทวีทอง ขออภิปรายในเรื่องของประเด็นความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขออนุญาตกราบเรียนว่าเห็นด้วยกับในเรื่องที่ทางคณะกรรมการได้นำประเด็นเสนอมาทั้ง ๓๐ ประเด็น ซึ่งอาจจะมีข้อแตกต่างกันอยู่บ้าง แต่ในประเด็นที่อยากจะกราบเรียนมี ๒ ประเด็น คือประเด็นที่ ๖ ในเรื่องของการให้มีมาตรการกำหนดคุณสมบัติให้นักการเมือง ผู้นำทางการเมือง ผู้แทนของประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องในพรรคการเมืองมีคุณธรรม จริยธรรม ยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพ และประเด็นที่สำคัญที่อยากจะกราบเรียนในเรื่องของการกำหนดมาตรการเพื่อป้องกันปัญหาความขัดแย้งแห่งผลประโยชน์ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในฝ่ายบริหาร (นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี และผู้ที่เกี่ยวข้องกับคณะรัฐมนตรี) ในหลักการก็คงเห็นด้วยมากในเรื่องนี้ -----

เพราะว่าในเรื่องของคำอธิบายที่ได้ชี้แจงชัดเจนว่าผู้นำทางการเมือง (นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรี) ต้องสามารถแสดงตนเองว่าปลอดจากการขัดแย้งแห่งผลประโยชน์ โดยการไม่เกี่ยวข้องหรือทำธุรกรรมที่จะนำไปสู่ประเด็นการขัดแย้งแห่งผลประโยชน์ ในขณะที่ดำรงตำแหน่ง ซึ่งเป็นหลักการและมาตรฐานที่ยอมรับและถือปฏิบัติในประเทศที่พัฒนาทั้งหลาย ในประเด็นนี้นั้นก็คงอาจจะสืบเนื่องมาจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่ได้มีการยกมาตราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะเรื่องนี้นั้นก็อยากจะทราบเรียนว่าในเรื่องของนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีนั้นก็เป็นผู้ซึ่งบริหารได้ดูแลในเรื่องราวต่าง ๆ ของทั้งประเทศ แต่ในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับผู้ซึ่งมีผลกระทบจากการที่มีรัฐธรรมนูญ ซึ่งขณะนี้นั้นส่วนใหญ่ก็มีประเด็นที่ผู้เสนอแนะในเรื่องราวต่าง ๆ แต่ไม่ได้พูดถึงประเด็นที่มีปัญหากระทบ โดยเฉพาะในเรื่องของผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น และสมาชิกสภาท้องถิ่น ก็ขออนุญาตทราบเรียนในเรื่องของประเด็นที่อาจจะเกิดขึ้นและเรียนเพื่อกรรมาธิการยกร่างทราบว่า ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่ ได้บัญญัติว่าให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาตรา ๒๖๖ มาตรา ๒๖๗ และมาตรา ๒๖๘ มาใช้บังคับกับสมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น แล้วแต่กรณีด้วย โดยอนุโลม ประเด็นนี้ซึ่งพวกเราเองก็ไม่คาดคิดว่าจะมีผลกระทบกับผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นที่มีจำนวนเป็น ผมว่าประมาณรวม ๒๐๐,๐๐๐ คนทั่วประเทศ โดยเฉพาะมีมาตราที่เกี่ยวข้อง คือมาตรา ๒๖๗ ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ได้บอกว่าให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๖๕ มาใช้บังคับกับนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีซึ่งตรงนี้ก็เห็นด้วย เว้นแต่การดำรงตำแหน่งหรือดำเนินการตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย และจะดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์กร ที่ดำเนินการทางธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรมาแบ่งปันคือปัญหาตรงนี้ อันหนึ่งที่เป็นส่วนหนึ่งที่ประกอบกับมาตรา ๒๖๗ หมายความว่าและจะดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือว่าองค์กรที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใดก็ได้ด้วย ก็อยากจะเรียนว่าในเรื่องของรัฐบาล รัฐมนตรี นายกรัฐมนตรีนั้นที่ผมกล่าวมาแล้วว่าเป็นการที่จะบริหารประเทศทั้งประเทศ แต่ในเรื่องของสมาชิกสภาท้องถิ่น นายก อบต. นายกเทศมนตรี นายก อบจ. นั้นมีพื้นที่จำกัดในพื้นที่ของตัวเอง คือใน อบต. นั้น ๆ ในเทศบาลนั้น ๆ และ อบจ. นั้น ๆ แต่ปัญหาในเรื่องของมาตรา ๒๘๔ วรรคสี่นั้นใช้บังคับกับผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น ทำให้เหมือนกับเป็นการจำกัดไม่ให้มีอาชีพ หมายความว่าพวกเรานั้น

ไม่สามารถเป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วนได้ ผมเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสุราษฎร์ธานี
แน่นอนที่สุดผมยอมรับว่าผมไม่สามารถที่จะเป็นผู้จัดการห้างหุ้นส่วนบริษัทใด ๆ
ในสุราษฎร์ธานีได้ แต่ผมอาจจะมีบริษัทที่เชียงใหม่หรือที่สุพรรณบุรี ในเรื่องราวที่
ไม่เกี่ยวข้องกับกิจการดำเนินการของท้องถิ่น เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นกรณีกฎเกณฑ์ทำให้
ผู้บริหารท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่นถูกปลดจากตำแหน่งไม่น้อยในรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา
ซึ่งผมเกรงว่าจะเกิดปัญหาเหล่านี้อีก เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนว่าในเรื่องประเด็น
เหล่านี้พวกเรายอมรับในเรื่องของการตรวจสอบ ในเรื่องของปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน
แต่ในเรื่องการกำหนดคุณสมบัตินั้นก็อยากจะกราบเรียนว่า ถ้าเป็นการกำหนดเพื่อไม่ให้
ผู้บริหารท้องถิ่นหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นมีอาชีพได้นั้นมันน่าจะเป็นการที่ไม่ถูกต้อง
อันนี้ผมอาจจะเป็นการที่เกรงไปก่อนว่าอาจจะเกิดปัญหาประเด็นเหล่านี้ขึ้นมาอีก เพราะว่า
ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ นั้น จริง ๆ แล้วได้มีบันทึกเจตนารมณ์ชัดเจนนะครับ
แต่เจตนารมณ์นั้นไม่ได้เป็นพยานศาลได้ โดยเฉพาะเจตนารมณ์นั้นจริง ๆ แล้วจะต้อง
ดำเนินการทำประมวลกฎหมายท้องถิ่นตามมาตรา ๓๐๕ (๕) ก่อน จึงจะนำมาบังคับใช้
แต่ปรากฏว่าเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญในสมัยนั้นไม่สามารถคุ้มครองพวกเราได้
เพราะฉะนั้นก็อยากจะกราบเรียนเพื่อทราบครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณหมอฟลเดช ปิ่นประทีป ค่ะ ขอเชิญค่ะ ท่านมี ๖ นาทีนะคะ

นายพลเดช ปิ่นประทีป : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพครับ ผม พลเดช ปิ่นประทีป สปช. หมายเลข ๑๕๒ เพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการทำงานของคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ผมขอเพิ่มเติมในประเด็นที่เป็นข้อเสนอของท่านประธานกรรมการปฏิรูปแก้ทุจริตนะครับ ผมจะขอเพิ่มเติมเพียง ๒ ประเด็นที่สำคัญ ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านได้กล่าวนั้นก็ครอบคลุมเป็นที่เพียงพอแล้วนะครับ แต่ผมอยากจะเน้นย้ำใน ๒ ประเด็นสำคัญต่อไปนี้ครับ

เรื่องแรกนั้น ก็คือเรื่องของพลังทางสังคมครับ ผมคิดว่าตรงจุดนี้ทางกรรมการอาจจะพูดย้ำเรื่องนี้บ่อยเกินไปนะครับ ผมจึงขออนุญาตเสริมนะครับ ท่านประธานครับ พลังทางสังคมในการต่อต้านทุจริต ผมเองมีประสบการณ์ในการทำงานตรงนี้ เปรียบเทียบวันนี้กับเมื่อ ๑๐ ปี ๑๕ ปีที่ผ่านมา ผมถือว่ามีเติบโตขึ้นมากครับ แต่อย่างไรก็ตามเพียงพอต่อการที่จะเปลี่ยนประเทศในเรื่องนี้นะครับ ดังนั้นต้องการเครื่องมือช่วย เครื่องมือช่วยอันนี้ก็ต้องฝากกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญครับว่าอาจจะต้องไปพิจารณาในประเด็นนี้เป็นเรื่องสำคัญนะครับ

เรื่องที่สำคัญในเรื่องของพลังทางสังคมนั้นคือว่า ปัจจุบันนี้เรายอมรับกันครับว่าด้านอุปสรรคที่สำคัญที่สุดที่จะทำให้สังคมลุกขึ้นมาช่วยกันแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนั้นมันอยู่ในเนื้อตัวของเราครับ เป็นดีเอ็นเอในทางสังคมวัฒนธรรม คือว่าด้วยเรื่องของเจตคติเจตคติของสังคมไทยขณะนี้โดยรวมโดยทั่วไปต้องถือว่ายังไม่เอื้อต่อการเอาชนะปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนะครับ ดังนั้น การรณรงค์ในเรื่องเจตคตินั้นสำหรับเด็กนักเรียนเยาวชนรุ่นใหม่จำเป็นต้องใช้การปลูกฝัง ใช้กระบวนการทางสังคม ซึ่งใช้เวลายาวนานและต่อเนื่อง ต้องทำอย่างต่อเนื่องเป็น ๑๐ ปี ๒๐ ปี และหวังผลในรุ่นต่อไปแต่ขณะเดียวกันสำหรับผู้ใหญ่นั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องรณรงค์เพื่อป้องกันควบคุมปัญหาต่าง ๆ ทั้งหลายก็ต้องทำอย่างเข้มแข็งเช่นกัน ปัจจุบันที่เราทำงานกันอยู่นั้น รัฐบาลมีการสนับสนุนงบประมาณในเรื่องนี้จะน้อยมาก อาจจะไม่ได้เลยนะครับ เราต้องหางบประมาณในการทำงานกันเองนะครับ เอาง่าย ๆ ว่าทางสำนักงาน ป.ป.ช. เอง ทางภาครัฐได้งบประมาณในเรื่องนี้ในการรณรงค์ป้องกันโดยเฉลี่ยแล้วท่านทราบไหมครับปีหนึ่งประมาณ ๒๐-๓๐ ล้านบาทต่อปี คิดเป็นต่อหัวประชากรคือประชาชนไทยต่อหัวประมาณ ๕๐ สตางค์ต่อปีในการรณรงค์ ในการแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ในการปลูกฝังต่าง ๆ ทั้งหลายนะครับ ในขณะที่ฮ่องกงที่เราชื่นชมเขา เขาใช้งบประมาณในการรณรงค์

๙๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๔๗/๒

ป้องกันนี้ นะครับ ประมาณ ๕๐๐ บาทต่อหัวประชากรของเขานะครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นประเด็นใหญ่ที่อยากฝากกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญครับว่า เครื่องมืออะไรที่จะมาช่วยตรงนี้นะครับ เครือข่ายภาคประชาชนนั้นมีข้อเสนอว่าควรจะต้องคิดถึงระบบกองทุนครับ กองทุนมาสนับสนุนการทำงานของภาคประชาชนให้พลังทางสังคมเข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญในการที่จะแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันนะครับ ตรงระบบกองทุนนั้นก็มองไปคล้าย ๆ กับกองทุน สสส. แต่มีทางออกครับ มีทางออก ๒ แบบ อันนี้ฝากกรรมการ นะครับ การสร้างเครื่องมือนี้แบบที่ ๑ ทางเลือกที่ ๑ อาจจะทำให้มีการตั้งกองทุนเฉพาะขึ้นมาคล้าย ๆ กับ สสส. นะครับ แต่ทางเลือกที่ ๒ นั้นอาจจะบูรณาการหรือต่อยอดขึ้นมาจากกองทุนพัฒนาการเมือง ภาคพลเมือง อันนี้อยู่ภายใต้ พ.ร.บ. สถาพัฒนาการเมือง มันมีอยู่แล้วตรงนี้นะครับ ต่อยอดขึ้นมาอย่างใดอย่างหนึ่ง ก็อาจจะ เป็นสิ่งที่อยากจะฝาก กรรมการได้ไปช่วยพิจารณา

ประการที่ ๒ นั้น คือเรื่องการปฏิรูประบบงานของ ป.ป.ช. เองครับ ตรงนี้ไม่พูดไม่ได้ครับ เรื่องของการปฏิรูประบบงานของ ป.ป.ช. นั้นมันมีทั้งการปฏิรูปในระบบส่วนหัว ส่วนหัวก็คือกรรมการ ป.ป.ช. นะครับ องค์ประกอบ ที่มา กระบวนการต่าง ๆ ทั้งหลาย กับในส่วนที่เป็นแขนขาคือสำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิรูปเพื่ออะไรครับ เพื่อแก้ปัญหาเยียวยา อยู่ ๒-๓ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ นั้น ปัญหาของประเทศเราในขณะนี้คือคดีพอกหางหมู คดีพอกหางหมูที่สะสมทุกปี ๆ จนปัจจุบันมีประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าคดีนี้ นะครับ ตรงนี้ยังมองไม่เห็นเลยว่าด้วยระบบวิธีการจัดการกับคดีอย่างปัจจุบันนี้จะไปเอาชนะได้เมื่อไร เพราะมันสะสมมากขึ้นทุกปี ตรงนี้ต้องจัดการระบบใหม่ นะครับ เป้าหมาย ต้องแก้ปัญหาให้ได้ ทีนี้ก็ฝากกรรมการว่าจะไปคิดอย่างไร นะครับ

ประการที่ ๒ คือการบูรณาการองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านคอร์รัปชันนะครับ ไม่ว่าจะเป็น ป.ป.ช. ป.ป.ท. และ ป.ป.ง. ตรงนี้ผมคิดว่าถึงเวลาที่ฝากให้กรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญไปคิดถึงการบูรณาการ จะบูรณาการอย่างไรถึงจะทำให้กลไกในการที่จะต่อต้านอาชนะคอร์รัปชันนั้นมีประสิทธิภาพ มีความแข็งแรง มีพลัง และทำงานร่วมกับประชาชนนะครับ

เรื่องที่ ๓ นั้นคือการปฏิรูปตัวระบบงานของตัว ป.ป.ช. เอง ทั้งในส่วนตัวหัวก็คือตัวกรรมการ แล้วก็ส่วนสำนักงานก็เป็นแขนขาในการทำงาน วันนี้การทำงานของสำนักงาน ป.ป.ช. จะมีความเป็นราชการยิ่งกว่าราชการอื่น เพราะระวางตัวแจนะครับ ดังนั้นตรงนี้นั้นก็ไปลดทอนประสิทธิภาพในการที่จะทำงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานร่วมกับประชาชนนะครับ ตรงนี้ก็อยากฝากกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเช่นกันนะครับ ขอขอบคุณนะครับ

นางสาวทัศนาศา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอพระคุณนะครับ ต่อไปขอเชิญคุณวุฒันต์ ภัยหลีกลี้ นะครับ

นายวุฒันต์ ภัยหลีกลี้ : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ และท่านเพื่อนสมาชิกทุกท่านนะครับ ผม นายวุฒันต์ ภัยหลีกลี้ ในฐานะสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ อยากจะขออภิปรายสนับสนุนเรื่องการป้องกันและการแก้ไขปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันนี้เป็นปัญหาสำคัญซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และมีผลต่อเสถียรภาพทางการเมือง การเปลี่ยนแปลงทางการเมืองหลายครั้งที่ผ่านมาที่มีสาเหตุมาจากเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ในกรณีของประเทศไทยตัวเลขการทุจริตคอร์รัปชันตกปีละประมาณหลายแสนล้านบาท แล้วก็ยังมีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนต่อการพัฒนาประเทศ เราควรจะมีโรงเรียนที่มีคุณภาพ มีโรงพยาบาล แล้วก็มิดนหนทาง มีสาธารณูปโภคต่าง ๆ ที่ดี ๆ อีกมากมายนะครับ แต่การทุจริตคอร์รัปชันทำให้เปียดบังสิ่งเหล่านั้นไป เราอาจจะมิดไฟรางคุ่มาหลายปีแล้วก็ได้นะครับ ไม่นับเรื่องโครงการบำบัดน้ำเสีย หลายต่อหลายโครงการนะครับ การทุจริตคอร์รัปชันทำให้ประชาชนเสียผลประโยชน์ ผมคิดว่าข้อเสนอของกรรมาธิการนะครับ สิ่งสำคัญที่สุดก็คือว่าประชาชนมีสิทธิที่จะรับรู้ข่าวสารข้อมูลสาธารณะ เข้าถึงข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินงานของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ของหน่วยงาน แล้วก็เจ้าหน้าที่ของรัฐนะครับ เราเห็นว่าความโปร่งใสแล้วก็การเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การทุจริตลดลงนะครับ ขณะเดียวกัน

ประชาชนก็ต้องมีหน้าที่ในการที่จะปกป้องรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม รักษาผลประโยชน์สาธารณะ แล้วก็มีหน้าที่ในการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทุกรูปแบบนะครับ ทั้งไม่ร่วม ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แล้วก็ทั้งปฏิเสธเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ในส่วนของภาครัฐก็เห็นว่าจะต้องมีหน้าที่จัดการกับปัญหาการทุจริตในการบริหารราชการแผ่นดิน จะต้องมีการป้องกันปัญหาการขัดกันแห่งผลประโยชน์ หรือว่า คอนฟลิคท์ ออฟ อินเทอเรสต์ (Conflict of interest) นะครับ ในส่วนของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองทุกระดับจะต้องมีคุณธรรม จริยธรรม แล้วก็ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณสมบัติสำคัญควบคู่กับเรื่องของความรู้ความสามารถนะครับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่าง ๆ นั้นจะต้องไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่เพียงแต่เท่านั้น ต้องดูแลที่ปรึกษา เลขานุการ หรือว่าผู้ติดตามทั้งหลายด้วยไม่ให้เกิดอะไรขึ้นกับผลประโยชน์ทั้งหลาย ถ้าหากว่ามีการดำเนินการก็ต้องรับผิดชอบด้วยครับ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐตำแหน่งสำคัญ ๆ รวมถึงองค์กรอิสระจะต้องเปิดเผยโปร่งใสในเรื่องของการทำงาน จะต้องแสดง แล้วก็เปิดเผยบัญชีทรัพย์สิน รวมทั้งแสดงบัญชีการเสียภาษีย้อนหลัง ๕ ปี มีการเสนอว่าแม้กระทั่งก่อนเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองหรือก่อนเข้าสู่ตำแหน่งสำคัญต่าง ๆ ควรจะมีการเปิดเผยในเรื่องของบัญชีทรัพย์สิน แล้วก็เรื่องของบัญชีการเสียภาษีย้อนหลังนี้ด้วย แล้วก็จะต้องมีการตรวจสอบความสัมพันธ์ของบัญชีทรัพย์สิน แล้วก็เรื่องการเสียภาษี นะครับว่าเมื่อร่ำรวย เมื่อมีทรัพย์สินอยู่มากได้เสียภาษีถูกต้องหรือไม่ ถ้าหากว่าไม่เสียภาษีถูกต้อง เราคงยอมรับไม่ได้ นะครับ แม้แต่เรื่องของภาษีนี้ก็ยังไม่โปร่งกันนะครับ แล้วถ้าเข้าไปอยู่ในตำแหน่งที่สำคัญ ๆ ก็คงจะมาโกงกินนะครับ

ในส่วนของผู้มีอำนาจทางการเมือง ประชาชนเองก็คงจะต้องตรวจสอบเลือกคนดีเข้าไปทำหน้าที่บริหารราชการแผ่นดิน แล้วก็ตรวจสอบติดตามการทำงาน ถ้าหากว่าไม่ดีจริงก็ต้องทำหน้าที่ถอดถอนนะครับ

ในส่วนของการปกครองก็ต้องทำให้ระบบโปร่งใส แล้วก็การแต่งตั้งโยกย้ายของราชการก็ต้องเป็นระบบคุณธรรม ไม่ใช่การเล่นเส้นเล่นสาย ชื่อตำแหน่ง ชื่อเก้าอี้กันนะครับ

ในส่วนของภาคเอกชนเองนะครับ ภาคประชาชนจะต้องมีส่วนในการที่จะปฏิเสธไม่ร่วมมือกับการทุจริตคอร์รัปชัน และจะต้องมีส่วนในการติดตามตรวจสอบและเข้ามาเป็นพลังสำคัญในการที่จะแก้ไขปัญหาที่เรานะครับ

ผมคิดว่าเรื่องคอร์รัปชันวันนี้เรายังอยู่ในตำแหน่งที่ไม่ค่อยดีนัก ล่าสุดนี้ อยู่ตำแหน่งที่ ๘๕ ขององค์กรจัดลำดับความโปร่งใสสากลนะครับ คะแนนที่เราได้เราอยู่ที่ ๓๘ คะแนน จาก ๑๐๐ คะแนน ที่ผ่านมามีถือว่าสอบตกโดยตลอด ผมคิดว่าวันนี้ความหวังก็คือว่าสภาพปฏิรูปแห่งชาติจะมีมาตรการ แล้วก็นำข้อเสนอต่าง ๆ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาให้ลดน้อยถอยลงครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :

ขอขอบคุณมากค่ะ รักษาเวลาได้ดีมากเลยนะค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณวันชัย สอนศิริ ค่ะ

นายวันชัย สอนศิริ : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ท่านกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ท่านประธานครับ ถ้าฟังจากข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบที่ท่านได้ชี้แจงแถลงมาแล้วในเบื้องต้น จะเห็นได้ว่าเป็นมาตรการวิธีการในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันแนวใหม่ได้ในระดับหนึ่ง แต่ผมเชื่อเหลือเกินว่าตัวท่านประธาน กรรมการนี้ได้ต่อสู้เรื่องนี้มาโดยตลอด และท่านรู้ว่าตลอดระยะเวลาที่สู่มานั้น ยังไม่สามารถที่จะแก้ไขเรื่องการคอร์รัปชันในประเทศไทยได้อย่างเป็นมรรคเป็นผล

ท่านประธานครับ สิ่งที่ผมจะกราบเรียนเพิ่มเติมต่อที่ท่านประธานกรรมาธิการการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบได้ชี้แจงมาแล้วนั้น

ประเด็นที่ ๑ คือเรื่องค่านิยมครับท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ขอความกรุณาโปรดฟังด้วยว่าจะไปร่างอย่างไร เรื่องค่านิยม ความรู้สึก
ในการทุจริตคอร์รัปชันนั้น เห็นว่าเป็นเรื่องปกติครับท่านประธาน ข้าราชการที่โกงกิน
ทุจริตคอร์รัปชันมีความรู้สึกว่ามันปกติ โกงได้ รวยได้ ธรรมดา ๆ ประชาชนเองก็มีความรู้สึก
ว่าไอ้หมอนี้มันโกงแล้วก็ปกติ นักเรียน นิสิต นักศึกษากลับมีความรู้สึกจากผลการวิจัยบอกว่า
โกงบ้างแล้วประเทศชาติได้ประโยชน์พอรับได้ -----

เรื่องอย่างนี้ผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานผ่านไปยังกรรมการยกร่างว่าท่านจะเขียนด้วยประการใด แบบใด ๆ วิธีใด ที่จะสร้างความนิยม ความรู้สึก ค่านิยมหรือการปลุกฝังในระดับการศึกษาตลอดจนการศึกษาอบรมในครอบครัว มันจะมีกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญในมาตราใดที่บอกว่าจะต้องให้ทุกคนปลุกฝังในเรื่องเหล่านี้ ผมคิดว่ามันต้องเริ่มตั้งแต่วันนี้ นะครับท่านประธาน ถ้าไม่เริ่มวันนี้เราก็จะดึงเหวไปเรื่อย ๆ เกี่ยวกับคอร์รัปชันระดับสูงบ้าง ต่ำบ้าง แต่ในที่สุดต่ำลงครับ เพราะฉะนั้นกราบเรียนต่อท่านประธานเลยว่า

ประเด็นที่ ๑ เรายังมีความรู้สึกเรื่องค่านิยมนั้นเป็นเรื่องว่าใครทำได้ฉลาด เก่ง ท่านประธานกรรมการต้องเริ่มรณรงค์หนักกว่านี้ด้วย และต้องถือว่าเป็นงานของสภาปฏิรูปแห่งชาติ รอกฎหมายไม่ได้ รอรัฐธรรมนูญไม่ได้ ผมขออนุญาตเพิ่มเติม ตรงนี้ครับท่านประธาน

ประเด็นที่ ๒ เวลาน้อยมากท่านประธาน ประเด็นที่ ๒ ครับ ท่านประธานครับ การทุจริตคอร์รัปชันไม่ต้องพูดถึงมีทุกระดับ ไม่ว่าจะส่วนของข้าราชการประจำหน่วยไหนดีอยู่แล้ว ขอภัยไม่ว่ากัน แต่ส่วนใหญ่แล้วประชาชนมีความรู้สึกไม่ว่าจะส่วนข้าราชการประจำ ส่วนการเมือง ข้าราชการประจำไปติดต่อกับหน่วยงานนั้นเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เป็นเรื่องเบียดเบียนรายทางในหลายหน่วย หลายกรม ผมไม่จำเป็นจะต้องแจ้งท่านประธานระดับ อบต. อบจ. เทศบาล การเมืองระดับชาติ ดีมีไหมครับ มี แต่ส่วนใหญ่ถือเงินกันไป ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นที่รู้จักในระดับพ่อค้าทั้งหมด เพราะฉะนั้นในตัวรัฐธรรมนูญครับท่านประธาน ผ่านไปยังกรรมการยกร่าง ท่านจะต้องมีกลไกอันซังกจัดการกับนักการเมืองหรือข้าราชการทุจริตให้จงได้ ต้องเด็ดขาดด้วยครับ กลไกแบบเดิม ๆ ที่มันดีอยู่แล้วเรามาเติมเสียใหม่ นะครับท่านประธาน ประเภทว่าข้าราชการจะเข้ารับตำแหน่งต่าง ๆ จะให้แสดงบัญชีทรัพย์สินก็ควรจะต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่มีประโยชน์ได้เสียเกี่ยวกับเรื่องการค้าเงินการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน ตำรวจ ดีเอสไอ (DSI) ป.ป.ช. ป.ป.ท. หน่วยงานต่าง ๆ กรมที่ดินไปคิดกันดูครับ ว่าเราจะทำอย่างไรให้คนพวกนี้นั้นสามารถจะโปร่งใสได้ ไม่ว่าจะเป็นอธิบดีกันที่หนึ่ง เป็นปลัดกระทรวงกันที่หนึ่ง เป็น ผอ. ที่นั่นที่นี้กันที่หนึ่งรวกกันเป็นร้อย ๆ ล้านท่านประธาน ไหวหรือครับบ้านเมืองเราดังนั้นผมคิดว่าจะต้องมีมาตรการในการจัดการที่เข้มแข็ง ในทางการเมืองก็ต้องมีการถ่วงดุลกันได้ครับท่านประธาน ผมพูดมาโดยตลอด ในทางการเมืองเอานักทุจริตด้วยกัน

หาเสียงด้วยกัน โกงด้วยกัน แล้วก็มาโหวตให้พวกกันเป็นฝ่ายบริหาร ถึงเวลาพวกกันโกงกิน
ทุจริตคอร์รัปชัน ท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญครับ พวกเดียวกันเองโกงกิน
ทุจริตคอร์รัปชันอภิปรายกันมีทั้งพยานหลักฐาน มีทั้งเทป มีทั้งคลิป โกง แต่ถึงเวลาโหวต
ไว้วางใจ ท่านประธานครับ ไว้วางใจและถามว่ามันจะถ่วงดุลกันตรงไหน มันจะไล่รัฐมนตรี
ชี้้อออกไปได้อย่างไร เพราะฉะนั้นกลไกจัดการนักการเมืองทุจริตต้องมีใหม่ แหม เวลาน้อย
ขออีกนิดนะครับ .ท่านประธานนะครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
เครื่องนาฬิกา

นายวันชัย สอนศิริ : สุดท้ายเลยครับ ความจริงมีเรื่องสำคัญ ๆ อีกมาก เต็มจะหาว่าผมพูดได้แค่นี้ ความจริงยังมีอีกเยอะครับ สุดท้ายครับ องค์กรจัดการเกี่ยวกับ เรื่องการปราบปรามทุจริตคอร์รัปชันครับท่านประธาน เริ่มจากอะไรบ้างครับ ตำรวจ ดีเอสไอ ป.ป.ท. ป.ป.ช. สุดท้ายครับไปที่ศาลครับ ศาลผมยกไว้ก่อนครับ ถ้าท่านถามดูครับพวกเรา ที่นั่งอยู่ในที่นี้ พี่น้องประชาชนที่ฟังอยู่ทั่วประเทศ พอเขาบอกว่าหน่วยพวกนี้จะต้องไป ปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน เขารู้สึกอย่างไรครับ ท่านประธานครับ ๑. เล่นพวก ๒. โกงเอง ๓. ซ้ำ บางที่เขาตายไปแล้วยังปราบไม่ได้เลยครับท่านประธาน ไม่ทันใจแล้วก็ไร้ผล เหล่านี้เราต้องปรับกลไก ปรับกระบวนการขององค์กรเหล่านี้เสียใหม่ในรัฐธรรมนูญ ซึ่งผมมีรายละเอียดจะต้องอธิบาย แต่ว่าก็เกรงใจท่านประธาน กราบเรียนว่า กลไกในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันเหล่านี้ คนจะมีความรู้สึกว่าการกลไกนั้น มันต้องรวดเร็ว ทันใจ กระชับ กระฉับกระเฉง จริงจัง แต่ที่แล้วมาในประเทศไทยครับ ท่านประธานกรรมาธิการ ท่านประมนต์ครับ ท่านผู้เรื่องนี้มานานเห็นแล้วเป็นอย่างไรครับ ไร้ผลอย่างสิ้นเชิง เพราะกลไกบ้านเมืองเรา หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรัฐธรรมนูญเราไม่สามารถ ที่จะไปเอื้อหรือมีอยู่แล้วแต่มันไม่กระชับ คราวนี้ต้องแก้ไขให้ได้ ถ้าปฏิรูปเรื่องนี้ไม่ได้ นะครับ ท่านประธาน เสียคน เสียของ ปฏิวัติมาได้ประโยชน์อะไรเลยครับ พวกเรามา นั่งทำงาน ก็เสียเวลาครับ ท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ และส่วนที่เหลือช่วยนำไปเสนอที่คณะกรรมการกรรมาธิการร่างโดยตรง ได้ด้วยนะคะ ขอขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์ ค่ะ

นายสายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์ : เรียนท่านประธานครับ ผม สายัณห์ จันทร์วิภาสวงศ์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ หมายเลข ๒๑๑ ครับ ที่ผมจะอภิปรายต่อไปนี้เป็น การสนับสนุนท่านประธานกรรมาธิการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ท่านประธานครับ การคอร์รัปชันในประเทศไทยนั้นเป็นเรื่องที่เราได้รับการ กล่าวหาจากต่างประเทศนะครับ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๘-๒๕๔๕ ไทยได้รับการจัดอันดับ จากองค์การเพื่อความโปร่งใสนานาชาติให้ได้คะแนน ๓.๒๐ จากคะแนนเต็ม ๑๐ ครับ และ ๑๒ ปีผ่านไป ประเทศไทยได้รับการจัดอันดับให้เป็นอันดับที่ ๘๕ จาก ๑๗๕ ประเทศ ได้คะแนน ๓๘ จาก ๑๐๐ การที่คอร์รัปชันในประเทศไทยนั้นมีอยู่อย่างนี้ก็เพราะว่า การคอร์รัปชันในประเทศไทยนั้น หรือการทุจริตนั้นมีรูปแบบอยู่ ๓ รูปแบบครับ

รูปแบบที่ ๑ เจ้าหน้าที่รัฐใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่ของตนเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวกจากนักธุรกิจและประชาชนโดยตรง โดยมักจะอ้างกฎหมาย ระเบียบปฏิบัติที่ร่างหรือจัดทำขึ้นมาเองเพื่อใช้ หรือเพื่อให้เกิดความยุ่งยากเพื่อจะได้รับผลประโยชน์จากผู้ที่มาติดต่อ

แบบที่ ๒ เป็นการทุจริตที่ได้พัฒนาให้มีความสลับซับซ้อน เป็นการทุจริตที่ร่วมมือกันระหว่างนักการเมือง ข้าราชการและนักธุรกิจ ในการใช้กฎหมายหรือช่องว่างของกฎหมายในการหาผลประโยชน์จากรัฐในโครงการต่าง ๆ เช่น การผูกขาดด้วยรูปของสัมปทาน

แบบที่ ๓ เป็นกลุ่มที่ใช้เทคนิคในทางมิชอบในการทำให้เรื่อง หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่ไม่ถูกต้องทำให้เป็นเรื่องที่ถูกต้องเสีย ให้เป็นที่ยอมรับของสังคม เป็นเทคนิคระดับสูง ซึ่งเป็นการทำทุจริตร่วมกันของนักวิชาการ หรือกลุ่มข้าราชการที่มีบทบาทหน้าที่ในเชิงวิชาการของรัฐ หรือนักวิชาการ หรือผู้ชำนาญการในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในโครงการนั้น ๆ ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ซึ่งการทุจริตแบบนี้เรียกว่าเป็นการทุจริตเชิงนโยบาย หรือการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย หรือที่เราเรียกว่า โพลีซีคอร์รัปชัน (Policy corruption) นะครับ ซึ่งนักวิชาการหรือเจ้าหน้าที่รัฐที่ทุจริตทั้งวิชาชีพวิชาการ และทุจริตต่องานในหน้าที่นั้น จึงควรต้องได้รับการพิจารณาโทษขั้นหนักนะครับ

ท่านประธานครับ การที่ประเทศไทยนั้นยังคงมีคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูงซึ่งเดี๋ยวนี้ก็บอกว่ามากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์แล้วนะครับ โดยที่ไม่มีความเกรงกลัว ก็เพราะว่าการกระทำความผิดต่าง ๆ นั้นไม่เคยมีบทบัญญัติการลงโทษไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนกฎหมายป้องกันการปราบปรามทุจริตต่าง ๆ นั้นก็ไม่มีควมศักดิ์สิทธิ์เท่าที่ควร ตัวอย่างเช่น

๑. กฎหมายกำหนดให้ศาลต้องพิจารณาคดีอาญาต่อหน้าจำเลย หากจำเลยหนีต้องจำหน่ายคดีไว้ก่อนจนกว่าจะจับตัวได้ ดังนั้นจึงมีผู้กระทำความผิดทุจริตหลายคนที่ถูกพิพากษาแล้วไปอยู่ต่างประเทศ สุขสบายอยู่ต่างประเทศนะครับ
๒. อายุความสูงสุดไม่เกิน ๒๐ ปี
๓. กฎหมายกำหนดให้ความผิดต้องระงับไป หากผู้กระทำความผิดตายนะครับ

ท่านประธานครับ ในเมื่อมีการปฏิรูปประเทศแล้วนะครับ กระผมจึงอยากให้มีการปฏิรูปในการลงโทษผู้กระทำความผิดด้านทุจริตคอร์รัปชัน โดยกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญดังนี้ครับ ซึ่งตัวนี้ฝากกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญด้วย

๑. กำหนดบทลงโทษสูงสุดด้วยการจำคุกตลอดชีวิตครับ
๒. การพิจารณาผู้กระทำความผิดด้านทุจริตหรือคอร์รัปชัน ศาลควรจะพิจารณาคดีอาญาได้โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาต่อหน้าจำเลย
๓. อายุความในคดีทุจริตหรือคอร์รัปชันไม่ต้องกำหนด คืออายุความจะสิ้นสุดก็ต่อเมื่อจำเลยถึงแก่ความตายเท่านั้น
๔. หากผู้กระทำความผิดถึงแก่กรรมหรือถึงแก่ความตายให้ลูกหลานญาติที่ได้รับมรดกตกทอดต้องชดเชยค่าเสียหายต่อรัฐ
๕. การตรวจสอบทรัพย์สิน ต้องตรวจสอบข้าราชการตั้งแต่ระดับเทียบเท่า ซี ๗ ขึ้นไปครับ เพราะฉะนั้นผมขอฝากกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญในประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ด้วยครับ ขอบพระคุณครับ

๑๐๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

นำพร ๕๒/๒

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่ไปขอเชิญท่านอุดม เฟื่องฟูง ค่ะ ท่านย้ายที่ตรงที่ไมโครโฟนทำงาน
ก็ได้ค่ะ

นายอุดม เฟื่องฟูง : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ
และสมาชิกที่เคารพทุกท่านครับ กระผม นายอุดม เฟื่องฟูง สมาชิกหมายเลขที่ ๒๔๔ ครับ
ตอนแรกผมเข้าใจว่าวาระนี้อยู่ในวันที่ ๑๖ เพราะดูตามเอกสารที่แจกมาครั้งแรกครับ -----

- ๕๓/๑

แต่ตอนไปกินข้าวไปนั่งคุยกับพวกท่านสมาชิกด้วยกัน บอกมันอยู่วันนี้ผมก็ไม่แน่ใจว่าเป็นวันนี้หรือพรุ่งนี้นะครับ ก็เลยต้องมาเตรียมตัวเอาเมื่อสักครู่นี้ว่าจะพูดในเรื่องอะไร ความตั้งใจมีมาแล้ว แต่คิดว่าจะไปเขียนมาให้เป็นที่เข้าใจให้มากขึ้น เพราะฉะนั้นก็ต้องขอท่านประธานและท่านสมาชิกทั้งหลายว่าถ้าพูดไปไม่ติดต่อกัน หรือว่าเป็นห้วง ๆ อย่งไรนี้ ต้องขออภัยเป็นอย่างยิ่งครับ

มาตรการปัจจุบันตามที่เราคิดกันว่าจะต้องป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ตามที่ประธานกรรมการชุดนี้เสนอนั้นเป็นหลักการที่ทันสมัยถูกต้องสมควรอย่างยิ่ง ผมเห็นด้วยทุกประการ แต่ว่าในความเห็นของผมที่คิดไว้และเกี่ยวข้องกับระบบการอย่างนี้มามากเรื่องพอสมควรนั้น มาตรการปัจจุบันหรือความคิดของสังคมเราทั้งในภาครัฐ ภาคเอกชน ไปมองในมุมที่ว่าจะต้องให้คนได้มาติดคุกติดตะรางไปเลย รับโทษทางอาญา ซึ่งเรารู้ว่าสภาพของบุคคลถ้าจะเอาให้ติดคุกติดตะรางแล้วรับโทษทางอาญา อย่างดีก็พวกเสมียน พนักงาน พวกจำทั้นั้น ระดับนายร้อย นายพัน นายพล หรือนักการเมืองนั้นมันไม่มีโอกาสหрокนะครับ ซึ่งสิ่งที่เห็นเป็นประจักษ์อยู่กับสังคมก็เป็น ที่เห็นอยู่แล้ว ในความคิดเห็นของผมนั้นน่าจะทำความเข้าใจถึงคำพิงเพยในโบราณของเราที่ว่า เงินหลวงหรือทรัพย์สินของหลวงนั้นตกน้ำไม่ไหล ตกไฟไม่ไหม้ แต่ในปัจจุบันนี้ น้ำไม่มั้นก็ไหล ยิ่งน้ำท่วมมันยิ่งไหลใหญ่เลย แล้วก็ไม่มีพินมีไฟมันก็สูญหาย อย่างเช่นที่เราเห็นประจักษ์กันเป็นข่าวสังคมไว ๆ ก็คือว่า กรณีของคลองด่านนั้นหลวงไม่ได้อะไรเลยยังจะต้องเสียเงินอีกเป็นหมื่นล้านให้กับเอกชน ซึ่งผมไม่เชื่อว่าเอกชนเหล่านั้นท่านจะมีอะไรเป็นเบื้องหน้าเบื้องหลังกับการรับงานของคลองด่านหรือไม่ นี่เป็นตัวอย่งที่อยากจะยกขึ้นมาให้เห็นภาพปัจจุบัน ในอดีตก็มีกรณีที่ดินของอัลไพน์ต้องสูญหายไปเป็นของเอกชน โดยที่ใครทำอะไรไม่ได้ นะครับ ลงโทษก็ไม่ได้ ติดตามเอาคืนก็ไม่ได้ กระผมจึงเห็นว่า น่าจะต้องตรารัฐธรรมนูญไว้ให้ชัดเจนว่า ต้องกระทำการวางมาตรการในการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันนั้นในทางแพ่งและในทางอาญา อย่าไปเพ่งเล็งเฉพาะในทางอาญา เท่านั้น ในสภาพปัจจุบันนั้นในทางแพ่งราชการมองในมุมละเมิดเท่านั้น ในมุมมองละเมิดนั้นอย่างดีก็มีอายุความ ๒๐ ปี อย่างที่ท่านสมาชิกเมื่อสักครู่นี้ได้อภิปรายมา แต่ว่าในทางปฏิบัติแล้วเมื่อไม่สามารถที่จะดำเนินคดีอาญาได้ หรือไม่ดำเนินคดี ก็ปีเดียวสูญหมดทั้งสิ้น ในความคิดอันนี้ผมก็ได้อ่านงานวิจัยของมหาวิทาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งวิจัยโดยท่านศาสตราจารย์แสวง บุญโญภาส กับท่านศาสตราจารย์บรรเจิด สิงคะเนติ

ซึ่งเมื่อสักครู่นี้ผมพบกับท่านในห้องอาหารว่าท่านมาด้วยในชั้นกรรมาธิการนะครับ ในการวิจัยนั้นอยากเรียนนิดหนึ่งว่าท่านวิจัยโดยการส่งเสริมของ ป.ป.ช. แต่ว่างานวิจัยนี้มีนออกมาตั้ง ๓-๔ ปีแล้วนะครับ ผมก็ไปอ่านได้รับความรู้จากงานวิจัยอยู่ตอนหนึ่งว่า กระบวนการในการที่จะติดตามเกี่ยวกับการทุจริตคอร์รัปชันนั้นสามารถที่จะออกกฎหมายติดตามเอามาได้ -----

แล้วผมก็ได้สอบถามกับผู้ทำการวิจัยคือท่านบรรเจิดว่า ถ้าเราจะออกกฎหมายอย่างนี้ออกได้ไหม ท่านอาจารย์บรรเจิดท่านก็บอกว่าได้ ผมก็คุยกับนักกฎหมายแม้กระทั่งในสภานี้ผมก็คุยหลายท่านว่าออกได้ไหม บอกออกได้นะครับ ผมจึงมีความคิดเห็นเห็นว่าแล้วก็ขยายความคิดนี้ให้ท่านสมาชิก ๒-๓ คนไปแล้วว่าเราจะออกกฎหมายอย่างนี้ได้ไหมที่ผมเสนอให้คิดออกกฎหมายอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพครับ พวกกระผมเฉพาะท่านประธานกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนั้นส่วนใหญ่เป็นนักกฎหมาย นักกฎหมายเรามันไม่มีมวลชนหนุนหลัง ไม่มีกำลังอาวุธที่จะเปลี่ยนแปลงอะไรได้ นอกจากจะใช้สติปัญญาทางกฎหมายเท่านั้นที่จะดูแลบ้านเมืองให้ขึ้นมาได้นะครับ เราก็อยากจะเสนอกฎหมายในรูปแบบนี้ซึ่งกฎหมายในรูปแบบนี้นั้น ขออนุญาตครั้งนาทีนะครับว่าสามารถจะติดตามได้ชั่วลูกชั่วหลาน โดยใช้หลักการเหมือนกับประเพณีโบราณของเราก็คืออิริราชบาตรนะครับ เพราะฉะนั้นทรัพย์สินของแผ่นดินที่ตกไปที่ใครเอาไปนั้นสามารถติดตามได้ชั่วลูกชั่วหลานในหลักการย่อ ๆ ขอสรุปเพียงเท่านี้ครับ เพราะมีเวลาจำกัด ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนาศา บัญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอขอบคุณค่ะ เป็นอันหมดสมาชิกที่ได้ประสงค์ที่จะอภิปรายในคณะกรรมการชุดนี้แล้วนะค่ะ ต่อไปขอเรียนเชิญท่านประธานกรรมการหากว่าจะมีอะไรที่จะเพิ่มเติมค่ะ

นายประมนต์ สุธีวงศ์ (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม ประมนต์ สุธีวงศ์ ประธานกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ขอขอบคุณท่านสมาชิกที่ให้ความเห็นสนับสนุน หรือว่าเพิ่มเติมในประเด็นที่ต้องการที่จะเน้นให้เห็นความสำคัญเป็นพิเศษ ผมเรียนว่าความเห็นที่ได้กล่าวมานี้อยู่ในส่วนที่คณะกรรมการได้พูดกันมาตลอดนะครับ ในส่วนไหนที่เป็นเรื่องเร่งด่วนเราจะไม่รอรัฐธรรมนูญ เราจะรีบดำเนินการที่จะทำให้เสร็จสิ้นภายในปีนี้ ผมเชื่อว่าหลายอย่างที่คาใจประชาชนหรือพวกเราเองว่า ทำไมถึงมีปัญหาในอดีตน่าจะได้รับการแก้ไขในระดับหนึ่ง ส่วนที่เป็นปัญหาในระดับในขั้นของโครงสร้างหรือว่าเป็นสิ่งที่เป็หัวใจของการที่จะแก้ไขปัญหาในอนาคต ก็ขอเรียนฝากท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ และผมเชื่อว่าจะต้องเป็นเรื่องที่อยู่ในรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะทำให้มีการแก้ไขปัญหาเรื่องนี้ไปอย่างถาวรตลอดไปครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาวทัศนาศนา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญมีประเด็นใดที่จะให้ความเห็น
มีไหมคะ ขอเรียนเชิญค่ะ

นายปกรณ์ ปรียากร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ และโดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกัน
และปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ กระผม นายปกรณ์ ปรียากร กรรมาธิการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญ ผมขอขอบคุณท่านประธานและท่านคณะกรรมการที่ได้เสนอประเด็น
ของการปฏิรูปที่ชัดเจนอย่างยิ่งทั้ง ๓๐ ประเด็น รวมทั้งข้อเสนอเพิ่มเติมของ
ท่านสมาชิกอีก ๗ ท่านด้วยกัน ผมเชื่อว่าพวกเราทุกคนตระหนักดีนะครับว่าเรื่องที่เรากำลัง
อภิปรายอยู่ในประเด็นนี้เป็นที่คาดหวังของสาธารณชนที่รับฟังพวกเราอยู่ในวันนี้
เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่เราต้องทำให้ประชาชนสมหวังในเรื่องนี้ แล้วมันจะเป็น
ประโยชน์อย่างยิ่งต่อการที่จะสร้างความก้าวหน้า และความเจริญเติบโตของประเทศไปสู่จุด
ที่คนรุ่นหลังของเราคาดหวังไว้ว่า คนรุ่นเราจะสามารถสร้างอนาคตที่ดีทั้งในทางการเมือง
และการบริหารราชการแผ่นดิน ข้อเสนอหลายเรื่องนั้นผมคิดว่าเป็นประเด็นที่ตรงกับ
เจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ปี ๒๕๕๗ -----

ทั้งในเชิงของโครงสร้างของเรื่องที่น่าเสนอ กระบวนการ และขณะเดียวกันนั้นก็ใช้เรื่องของกลไกที่ต่อบุคคลของรัฐธรรมนูญในมาตรา ๓๕ ทั้งใน (๓) (๔) และใน (๘) กระผมเห็นด้วยที่ท่านประธานกรรมการได้พูดเมื่อสักครู่ที่ว่า หลายเรื่องนั้นจำเป็นต้องดำเนินการไปก่อนนะครับ และหลายเรื่องนั้นเป็นเรื่องที่จะต้องดำเนินการต่อเนื่องไม่มีวันสิ้นสุด ผมชอบคำคำหนึ่งที่มีสมาชิกบางท่านพูดบอกว่า เราต้องสร้างทั้งในเรื่องของค่านิยมและรวมถึงจิตวิญญาณของการที่จะปลูกฝังให้พลเมืองไทยทุกคนนั้นมีหน้าที่ในการที่จะป้องกันแก้ไข และขณะเดียวกันเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทางเรื่องต่าง ๆ ในการบรรจุเรื่องต่าง ๆ เหล่านี้เข้าไปในรัฐธรรมนูญนั้น ผมคิดว่าเราคงทำอย่างชนิดที่เรียกว่ามีลักษณะที่จะทำให้เกิดผลมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ เหมือนดังที่บางท่านบอกว่า ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วเราก็คงจะเสียเวลาและบางทีก็ใช้คำที่ชัดเจนนะครับ คือว่าเสียของ ของที่ท่านว่าเสียนั้นแน่นอนละครับ เป็นผลประโยชน์แห่งแผ่นดิน ในการประชุมของคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญทุกครั้ง เราได้เน้นย้ำในเรื่องนี้เป็นหลัก และเชื่อว่าในการประชุมในคณะกรรมการร่างก่อนที่จะเข้าสู่การประชุมในการรับฟังครั้งต่อ ๆ ไปนั้น เราก็คงจะหยิบเอาประเด็นต่าง ๆ โดยเฉพาะประเด็นในข้อเสนอสอดคล้องกัน ก็คือเรื่องของข้อเสนอนาม ท่านอุดม เพื่อฟังได้พูดเมื่อสักครู่ ก็คือเรื่องของอายุความ เพราะอันนี้เป็นข้อเรียกร้องที่เข้ามาจากการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนทั่วไปด้วย นอกจากนั้นแล้วที่หลายท่านได้บอกว่ามีเวลาน้อยก็เรียนเสริมท่านประธานว่า ท่านสามารถที่จะเสนอสาระสำคัญของเรื่องที่ท่านจะช่วยให้การจัดทำรัฐธรรมนูญนั้นมีกลไกตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๗ จึงขอขอบคุณทุกท่านอีกครั้งหนึ่งนะครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ เป็นอันจบการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบเพียงแค่นี้ค่ะ

ต่อไปเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส ขอเชิญท่านประธานกรรมการค่ะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพครับ ผม นายแพทย์อำพล จินดาวัฒนะ ประธานกรรมการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสครับ

ต้องขอขอบคุณครับ เข้าสู่เวลาบ่ายสองพอดีครับ ช่อง ๑๑ ถ่ายทอดกีฬาพอดีครับ แต่อย่างไรก็ตามยังมีการถ่ายทอดทางวิทยุอยู่ครับ อย่างไรก็ตามนั้นในนามของ คณะกรรมการปฏิรูปด้านสังคมครับ ใช้ชื่อสั้น ๆ ขอกราบเรียนรายงานต่อที่ประชุม แทนกรรมการทุกท่านครับ กระผมจะขออนุญาตท่านประธานให้เจ้าหน้าที่ได้แจก เอกสาร ๒ แผ่น เพื่อประกอบการนำเสนอครับ ทางเจ้าหน้าที่ได้กรุณาแจกครับ เป็นเอกสารแผ่นอย่างนั้นครับ เอ (A) ๓ ๒ แผ่นครับ อยากเรียนท่านประธานแล้วก็ ท่านสมาชิกครับว่า คณะกรรมการเราได้พิจารณาเห็นว่าในรัฐธรรมนูญ ฉบับปี ๒๕๔๐ และฉบับปี ๒๕๕๐ มีการเขียนเรื่องดี ๆ ไว้ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสังคม ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ นั้นไว้เป็นจำนวนมาก มีการนำไปดำเนินการจนเกิดผลบางส่วน และยังไม่ได้นำดำเนินการอีกจำนวนมากไม่น้อยนะครับ เราเชื่อว่าคณะกรรมการ ยกร่างรัฐธรรมนูญท่านคงจะได้ดูทั้งหมดอยู่แล้ว และคงจะได้นำเรื่องดี ๆ ที่มีอยู่แล้ว ในรัฐธรรมนูญ ๒ ฉบับนั้นให้เขียนอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ไม่ได้ตกหล่นหายไปไหนครับ

ในขณะที่เดียวกันนั้นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับด้านสังคม ชุมชน และกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ นั้น เป็นข้อเสนอที่กว้างมากนะครับ อยู่ในข้อเสนอของคณะกรรมการหลายชุดด้วยกัน ซึ่งผมเชื่อว่าในที่สุดแล้วคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญท่านก็จะได้ดูในภาพรวมทั้งหมด ในส่วนของกรรมการปฏิรูปด้านสังคม เราได้เสนอขออย่าเป็นประเด็นสำคัญเพียง ๘ ประเด็น แล้วก็หวังว่าใน ๘ ประเด็นนี้หลายเรื่องจะได้นำไปบรรจุในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ เพื่อวางกรอบของสังคมไทยเราให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้นกว่าเดิมครับ เพื่อจะนำไปสู่การสร้างสังคม สุขภาวะที่ลดความเหลื่อมล้ำ เพิ่มความเป็นธรรม ปรับจากสังคมที่เป็นแนวตั้งไปสู่สังคม ที่เป็นแนวราบ ให้ความสำคัญกับฐานรากของสังคมอย่างชัดเจนนะครับ ไม่ว่าจะเป็น ประเด็นเรื่องใด เน้นให้มีการรวมตัวของผู้คนร่วมคิดร่วมทำ ในทุกภาคส่วนเสมอ กันเพื่อจะขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวหน้าไปพร้อม ๆ กันครับ คณะกรรมการเราขอเสนอ ๒ แผ่น อินโฟกราฟฟิก (Infographic) ที่ได้มอบให้กับท่านแล้วนะครับ และถ้าเป็นไปได้ กรุณาขึ้นจอด้วยก็จะเป็นประโยชน์ครับ แต่อาจจะไม่ต้องทุกจอ สุดแล้วแต่ครับ และเราเสนอ ๘ ประเด็นสำคัญ ซึ่งมีรายละเอียดต่าง ๆ อยู่ในเอกสารที่ท่านได้รับแล้วนะครับ กระผมจะขออนุญาตไปที่ละประเด็นนะครับ ซึ่งคงใช้เวลาไม่มากนัก

ประเด็นที่ ๑ เราได้เสนอเพื่อจะพิจารณาไว้อยู่ในหมวดภาคทั่วไป เป็นเรื่องของ ประเด็นความคุ้มครองของรัฐธรรมนูญนะครับ เราเสนอว่าควรจะระบุในรัฐธรรมนูญที่ เกี่ยวกับขอบเขตความคุ้มครองของรัฐธรรมนูญ ๔ ประเด็นด้วยกัน ซึ่งเมื่อเข้านี้ ท่านประธานกรรมการติดตามและให้ข้อเสนอแนะท่านได้กล่าวถึงแล้วเล็กน้อย

เรื่องที่ ๑ ครับ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาค ของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ และพันธกรณีระหว่างประเทศ บุคคลมีสิทธิได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมาย ประชาชนที่อาศัยอยู่ใน ประเทศไทย ไม่ว่าจะเหล่ากำเนิด สีผิว เพศสภาพ ภาษาชาติพันธุ์ สัญชาติ หรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญเสมอกัน และคนสัญชาติไทยย่อมได้รับความคุ้มครอง ไม่ว่าจะอาศัยอยู่ในหรือนอกประเทศนะครับ เหตุผลนั้นก็ชัดเจนนะครับว่า เป็นการขยายความคุ้มครองมากกว่ารัฐธรรมนูญฉบับ ๒๕๕๐ เป็นการคุ้มครองให้เป็นไปตาม สิทธิมนุษยชนและตราสารระหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิมนุษยชนนะครับ ในขณะเดียวกันนั้น เป็นการขยายเรื่องสิทธิที่จะเป็นสิทธิที่จะมีคุณภาพชีวิต สิทธิที่จะมีส่วนร่วม สิทธิในการได้รับความยุติธรรมอย่างสมบูรณ์ สิทธิเหล่านี้รวมถึงสิทธิที่ได้รับการจดทะเบียนการเกิด

อย่างครบถ้วนตอน และมีสิทธิที่จะมีชื่อสกุลนับแต่เกิดครับ ในขณะที่เดียวกันนั้นในรัฐธรรมนูญฉบับก่อนนั้นจะไม่ได้บัญญัติไว้ในเรื่องบางเรื่อง ซึ่งเราได้เสนอเพิ่มเติมไป ๔ ประเด็นเมื่อครั้งนั้นครับ เพื่อคุ้มครองบุคคลที่ได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกัน ในสิทธิเรื่องการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ ให้เป็นไปตามปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน และอีกเรื่องสุดท้ายที่ใน ๔ ประเด็นนั้น ก็คือเรื่องการคุ้มครองคนสัญชาติไทย ไม่ว่าจะอยู่ในประเทศไทยหรือนอกประเทศ ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติหรือวิกฤติต่าง ๆ ไม่ว่าจะอยู่ในต่างประเทศ ทั้งคนสัญชาติไทยซึ่งครอบคลุมไปถึงคนที่มีสิทธิในสัญชาติไทย แต่ยังไม่ได้มีชื่อในทะเบียนราษฎรของประเทศไทย หรือตามข้อเท็จจริงที่ถูกบันทึกในทะเบียนราษฎรไทยในลักษณะของคนต่างด้าวนะครับ อันนี้ก็จะประเด็นสำคัญ ประเด็นที่ ๑ ที่ทางคณะกรรมการได้เสนอไว้ครับ

ประเด็นที่ ๒ เรื่องของสิทธิที่ควรได้รับการคุ้มครองจากรัฐธรรมนูญ ได้เสนอขยายการคุ้มครองครอบคลุมไปถึงสิทธิการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์ และสิทธิการได้รับรองสถานะบุคคลตามกฎหมาย เป็นการขยายจากมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ที่เขียนไว้ว่า ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับการคุ้มครอง นี้ก็ขยายขึ้นนะครับ เพื่อให้ครอบคลุมไปถึงสิทธิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ของสิทธิต่าง ๆ เหล่านั้น สิทธิในการเข้าถึงประโยชน์ที่ควรบัญญัติในรัฐธรรมนูญ คือสิทธิการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสวัสดิการ สภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะ โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางด้านกายภาพ การขนส่ง ข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนบริการอื่น ๆ -----

รวมทั้งการช่วยเหลืออย่างสมเหตุสมผล อย่างเท่าเทียมทั่วถึงปราศจากการเลือกปฏิบัติ โดยไม่เป็นธรรม และสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร คือข้อมูลข่าวสารสาธารณะในครอบครองของรัฐ โดยต้องอยู่ในรูปแบบช่องทางและวิธีการที่ทุกคน รวมถึงผู้พิการ ผู้สูงอายุสามารถ เข้าใช้ประโยชน์ได้ตามมาตรฐานสากล สำหรับข้อมูลประกอบเหตุผลนั้นก็อยู่ในเอกสารแนบ

ประเด็นที่ ๓ ก็คือเรื่องของความเสมอภาค ความเท่าเทียมและไม่เลือกปฏิบัติ เสนอให้เขียนว่า เขียนในภาคที่ ๑ หมวดที่ ๒ ส่วนที่ ๒ เรื่องสิทธิเสรีภาพพลเมือง ในการจัดสรรบุคคลดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในกลไกของรัฐทุกระดับต้องมีสัดส่วนเพศตรงข้าม ไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๑๐ เพื่อให้เกิดความเสมอภาค เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ในประเทศของเรา ขณะนี้ในเรื่องของการเลือกปฏิบัติในทางเพศก็ดีขึ้นตามลำดับ ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถึงมีการเสนอว่าควรจะทำให้มีความก้าวหน้าที่จะมากกว่าเดิม คือการกำหนดสัดส่วนให้มี เพศตรงข้าม ไม่น้อยกว่า ๔ ใน ๑๐ ครั้ง เสนอให้ขยายขอบเขตการไม่เลือกปฏิบัติให้ กว้างขวางขึ้น โดยขยายการไม่เลือกปฏิบัติรวมถึงเหตุที่มาจากความแตกต่างทาง เพศสภาพ ขาดพันธุ สัญชาติ สีผิว พื้นเพทางชาติและสังคม ทรัพย์สินและการเกิด เป็นการเพิ่มเติมจากรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ในเรื่องเพศสภาพ องค์การอนามัยโลกได้ให้ ความหมายไว้ถึงคุณลักษณะของผู้หญิงและผู้ชายในบทบาทประกอบการทางสังคม พฤติกรรม กิจกรรม และคุณลักษณะที่ทำให้สังคมพิจารณาว่าเป็นผู้ชายหรือผู้หญิง มีลักษณะ เพศสภาพหรือเพศสภาวะนี้ไม่ใช่เพียงการแบ่งเพศชาย เพศหญิง ทางกายวิภาคและ สรีระวิทยาเท่านั้น แต่รวมหมายถึงการถูกกำหนดโดยสังคม วัฒนธรรมที่กำหนดความเป็น หญิงชาย ความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทหญิงชาย อันนี้ก็เป็นเหตุผลว่าควรจะมีการเพิ่มเติม ให้มีความครอบคลุม

ประเด็นที่ ๔ ท่านประธานครับ เรื่องสิทธิชุมชน ตรงนี้อาจจะถือว่าเป็นหัวใจ อย่างหนึ่ง ที่คิดว่าควรจะต้องมีการเขียนให้ชัดเจน เสนอให้เขียนเรื่องสิทธิชุมชนให้ชัดเจน ในการกำหนดอนาคตตนเอง จัดการตนเอง ชุมชนสามารถเป็นนิติบุคคลเพื่อจัดการ กิจการสาธารณะ ดูแลทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และอัตลักษณ์กันเองได้ มีการสนับสนุนสมาชิกชุมชนที่เป็นจริงให้สอดคล้องกับแนวคิด ทุนสัมมา ตรงนี้คือหัวใจก็ว่าได้ เพราะว่าสังคมของเรานั้นให้ความสำคัญกับข้างบนที่ยอดมาก ทั้งอำนาจและทรัพยากรอยู่ข้างบน ถึงเวลาที่เราจะต้องเขียนรัฐธรรมนูญเพื่อจะกำหนด กรอบเกณฑ์กติกาของสังคมที่จะต้องคืนอำนาจกลับไปให้ชุมชนท้องถิ่นอย่างชัดเจน

๑๑๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

จงถนอม ๕๗/๒

เพื่อให้ชุมชนท้องถิ่นข้างบนนี้ดำเนินการไปได้อย่างที่ทราบเรียบร้อยแล้ว เสนอให้เขียนว่าการกระจายอำนาจรัฐไปสู่ชุมชนให้อำนาจจัดการกันเองโดยภาครัฐทำหน้าที่หนุนเสริมการพัฒนาโลก สนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งและสามารถกำหนดเขตคุ้มครองวัฒนธรรมและอัตลักษณ์เฉพาะชุมชนได้ รวมทั้งให้มีการประเมินผลกระทบด้านต่าง ๆ อย่างรอบด้านจากนโยบายสาธารณะที่จะไปกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น โครงการกิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการที่จะกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น ให้เน้นให้มีการประเมินผลกระทบรอบด้านและเน้นการมีส่วนร่วม อาจจะใช้คำว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องหัวใจก็ได้เนอะครับ เรื่องชุมชนในความหมายนี้ หมายถึงชุมชนที่อาจจะจะเป็นชุมชนในลักษณะพื้นที่ การรวมตัวกันทางกายภาพหรือชุมชนที่รวมตัวกันเชิงประเด็นด้วยครับ

สำหรับประเด็นที่ ๕ ท่านประธานครับ เรื่องหน้าที่พลเมือง ทุกคนควรจะมีหน้าที่ในการร่วมพัฒนา ร่วมรับผิดชอบชุมชนและประเทศชาติ อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นอันดีงามของชุมชนและชาติ มีหน้าที่เข้าไปมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะของรัฐ และเสียภาษีตามความสามารถ อย่างเป็นธรรมและทั่วถึง รัฐก็มีหน้าที่ในการพัฒนาศักยภาพ ไม่ใช่เรียกร้องให้มีหน้าที่พลเมืองอย่างเดียว พัฒนาศักยภาพการทำหน้าที่พลเมือง ตระหนักถึงคุณค่าหรือค่านิยมในการทำงาน -----

เพื่อประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความภูมิใจในความเป็นชาติไทย รักชาติ เสียสละ มีความเกื้อกูลแบ่งปันกัน เป็นสังคมแห่งพลังปัญญา สามารถอยู่ร่วมกันได้ในสังคมพหุวัฒนธรรม และสามารถรวมตัวกันเป็นองค์กรภาคประชาสังคม ภาคประชาชน หรือเครือข่ายพลังพลเมืองที่หลากหลาย โดยมีการสนับสนุนทางการเงินเพื่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนที่พึ่งพาตนเองและทำงานเพื่อประโยชน์สาธารณะครับ

สำหรับประเด็นที่ ๖ เรื่องครอบครัวครับ การสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวให้ร่มเย็นเป็นสุข สถาบันครอบครัวมีหน้าที่พัฒนาสมาชิกให้เป็นพลเมืองที่ดี สร้างครอบครัวที่อบอุ่น พ่อและแม่มีสิทธิลาในการดูแลบุตรในระยะเวลาที่เพียงพอครับ สร้างระบบและกลไกหนุนเสริมให้ครอบครัวมีบุตรที่มีคุณภาพ ครอบครัวนั้นเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของการอยู่ร่วมกันของผู้คนนะครับ รัฐธรรมนูญที่ผ่านมาไม่ได้เคยมีการบัญญัติให้ความสำคัญกับการสร้างกลไกสนับสนุนการสร้างครอบครัวที่จะเข้มแข็งและร่มเย็นเป็นสุข รัฐจึงควรส่งเสริมครอบครัวที่เข้มแข็ง ร่มเย็นเป็นสุข ให้สมาชิกอยู่ร่วมกัน มีระบบหนุนเสริมครอบครัวเลี้ยงเดี่ยว เด็กที่ถูกทอดทิ้งได้รับการส่งเสริมให้มีครอบครัวอุปถัมภ์และครอบครัวบุญธรรม มีการป้องกันความรุนแรงในครอบครัว การปฏิบัติอันไม่เป็นธรรม รวมทั้งมีสิทธิในการได้รับการบำบัดฟื้นฟู เยียวยาในกรณีที่เกิดเหตุครับ

ในประเด็นที่ ๗ นั้นป้องกันและสอดคล้องกันกับของกรรมาธิการชุดที่ได้นำเสนอไปเมื่อสักครู่นี้ครับ คือเรื่องของสังคมคุณธรรม เสนอให้เขียนให้ชัดเจนครับว่า การจัดระบบและกลไกที่จะทำให้เกิดสังคมคุณธรรม มีความเกื้อกูลแบ่งปัน เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น มีมาตรการและกลไกป้องกันและควบคุมการทุจริตประพฤติมิชอบในทุกวงการอย่างจริงจัง อันนี้ก็สอดคล้องกันนะครับ

และประเด็นที่ ๘ ครับ ประเด็นเรื่องการปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในระยะยาว ท่านทั้งหลายก็ทราบดีเหมือนกันแล้วว่าสภาพปฏิรูปแห่งชาตินั้น มีหน้าที่ทำงานเพียงประมาณ ๑ ปี ภายในปีหน้าเราก็จะมีรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ แต่การปฏิรูปคงไม่ได้สิ้นสุดลงเพียงเท่านี้ อาจจะเรียกว่าเป็นการตั้งต้นในการปฏิรูปอย่างเป็นระบบนะครับ คณะกรรมาธิการได้เสนอประเด็นย่อย ๆ เพื่อเป็นกรณีตัวอย่างว่า ควรจะมีการปฏิรูปด้านสังคมเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุในประเทศไทย ซึ่งเราเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว และจะมีประเด็นเกี่ยวกับสังคมผู้สูงอายุมากมายในอนาคต ควรจะมีการพูดถึงระบบการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชรา เตรียมพร้อมเข้าสู่วัยผู้สูงอายุอย่างเหมาะสม

๑๑๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๕๘/๒

ของประชาชน ปรับปรุงระบบการเกษียณอายุที่เหมาะสม และที่สำคัญคือมีการนำทุนทางปัญญาของผู้สูงอายุมาใช้ในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งมีระบบกลไกให้เกิดการรวมตัวกันเป็นเครือข่ายชมรมที่เข้มแข็งของผู้สูงอายุ ในข้อนี้จริง ๆ แล้วในสภาพปฏิรูปแห่งชาติก็มีการใช้ทุนทางผู้สูงอายุเยอะมากแล้วนะครับ แต่ก็จะต้องใช้มากกว่านี้ต่อไปและต้องเป็นระบบครับ

ควรมีการปฏิรูประบบสวัสดิการที่นำไปสู่คุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้ ครอบคลุมการบริการทางสังคม ประกันสังคม การช่วยเหลือทางสังคม และการสนับสนุนการเป็นหุ้นส่วนทางสังคม และควรเปิดช่องทางให้แรงงานได้เข้าไปเป็นหุ้นส่วนในกิจการที่ตนเองทำงานอยู่ด้วย

และข้อสำคัญอีกข้อหนึ่งสุดท้ายครับ ได้เสนอไว้ว่าควรจะมีการกำหนดเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเลยครับ กำหนดให้มีกลไกทำหน้าที่พัฒนาข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปประเทศไทย และมีสิทธิในการเสนอกฎหมายต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้เกิดสุขภาวะในทุกมิติ ให้เกิดสังคมที่มีความเป็นธรรมสูง ลดความเหลื่อมล้ำ โดยสามารถดำเนินการต่อเนื่องและเป็นอิสระอย่างมีความคล่องตัวต่อไปอย่างน้อยสัก ๑๐ ปี

ตรงนี้เป็นข้อเสนอเชิงกลไกนะครับ เพื่อจะได้มีการทำงานได้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งทั้ง ๘ ประเด็นนั้นที่กระผมกราบเรียนแล้ว ที่อยู่ในเอกสารที่มอบให้ท่านนะครับ ทั้งหมดก็จะนำมาสู่ภาพฝัน ซึ่งเป็นเอกสารอีกชิ้นหนึ่งที่มอบให้กับท่าน คือภาพฝันว่าสังคมไทยจะมีพลเมืองที่มีคุณภาพ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม สังคมแห่งพลังปัญญา ชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งจำแนกออกเป็นความเสมอภาค ความเท่าเทียม การเข้าถึงกัน และการใช้ประโยชน์ พลเมืองบนแผ่นดินไทยได้รับการคุ้มครองสถานะ ประชากรมีคุณภาพ มีความเกื้อกูลแบ่งปัน ภาคภูมิใจในความเป็นไทย -----

ตระหนักในหน้าที่พลเมือง มีสุขภาพเหมาะสมตามกลุ่มวัย สวัสดิการสังคมที่ดีและครอบคลุม สิทธิเสรีภาพ ได้รับการคุ้มครอง ไม่เลือกปฏิบัติ เคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เป็นสังคม คุณธรรม ชุมชนมีความเข้มแข็ง มีอำนาจ กำหนดอนาคตตนเอง ครอบครัวเข้มแข็ง ร่วมเย็นเป็นสุข และประชากรกลุ่มต่าง ๆ ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ ได้รับการดูแลจากรัฐเสมอกัน และสนับสนุนให้เกิดศักยภาพในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ทั้งหมดนี้ก็เป็นงานที่ทาง คณะกรรมาธิการปฏิรูปสังคมใคร่ขอเสนอต่อท่านคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญ ผ่านทางสภาเพื่อท่านจะได้พิจารณาประกอบในการทำหน้าที่ต่อไปครับ ขอขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอขอบพระคุณท่านประธานกรรมาธิการนะค่ะ ต่อไปจะเป็นการอภิปรายของสมาชิก ซึ่งได้แสดงความประสงค์ไว้แล้ว มีจำนวนทั้งหมด ๘ ท่านด้วยกันค่ะ ดิฉันขออนุญาตที่จะแจ้ง รายชื่อเดี๋ยวนี้เลยนะค่ะ มีคุณกษิติเดชชันทัด เสกขุนทด คุณเดชฤทธิ์ ปัญจะมูล คุณไพโรจน์ พรหมสาส์น คุณวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ คุณสารี อ๋องสมหวัง คุณสีลาภรณ์ บัวสาย คุณอมรวิชัย นาคกรทรพร แล้วก็คุณอรพินท์ สฟโชคชัย ค่ะ ดิฉันขอเชิญตั้งแต่ รายชื่อแรกเลยนะค่ะ ขอเชิญคุณกษิติเดชชันทัดค่ะ ท่านมีเวลา ๖ นาทีค่ะ

นายกษิติเดชชันทัด เสกขุนทด : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ ผม กษิติเดชชันทัด เสกขุนทด สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ สาระสำคัญที่ผมจะได้ให้ข้อคิดเห็นในช่วงนี้ ต่อกรรมาธิการด้านสังคมนะค่ะ ประเด็นที่ ๔ ว่าด้วยเรื่องสิทธิชุมชน

ประการแรก สิ่งที่ผมอยากจะให้ข้อคิดเห็นก็คือว่า สาระสำคัญที่ทาง ท่านประธาน ท่านคุณหมออำพล ขออนุญาตเอ่ยนามนะค่ะ ที่พูดถึงเรื่องของการลดอำนาจรัฐ ส่วนบน ขยายอำนาจฐานล่างนี้เป็นสาระสำคัญที่น่าจะเป็นทิศทางสำคัญในการปฏิรูป ครั้งนี้นะค่ะ ซึ่งมองมิติที่พูดถึงเรื่องของชุมชน ราชการ การเมือง และผมขออนุญาตเติม คำว่า ภาคเอกชน เข้าไปอีกส่วนหนึ่งนะค่ะ ซึ่งในเรื่องนี้ก็คือจะบอกถึงเรื่องของทั้งชุมชน ส่วนราชการ การเมือง แล้วก็ภาคเอกชนนะค่ะ ซึ่งในเรื่องราวเหล่านี้ถ้าทั้ง ๔ ภาคส่วน ได้มีเวทีกลางให้เกิดความสมดุลซึ่งกันและกัน สังคมมันก็จะขยับขับเคลื่อนไปได้ เหตุที่ผมพูดประเด็นตรงนี้ขึ้นมาก็คือว่า ที่ผ่านมาในระยะเวลาที่ผ่านมาอาจจะประมาณ สัก ๑๐ ปี โดยส่วนของภาคชุมชนเองจะมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถที่จะไปร่วมเวทีที่มันเป็น เวทีกลางตรงนี้ได้ แต่ผมมีความเชื่อว่า ๑๐ ปีที่ผ่านมาอันหลัง หลังจากเปิดพื้นที่ให้

๑๑๖

สปช. ๙/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๕๙/๒

ภาคประชาชนได้มีการรวมกลุ่มผนึกกำลังเป็นเครือข่าย เป็นองค์กร แล้วก็ที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ได้มีการขยับขับเคลื่อนร่วมกันมาอย่างต่อเนื่อง มีโครงสร้างทั้งระดับพื้นที่ตำบล พื้นที่จังหวัด แล้วก็พื้นที่ระดับชาติ การผนึกพลังครั้งนี้ของประชาชน ผมว่าสถานะมีเพียงพอที่จะสามารถสร้างความสมดุลในสังคมได้ ซึ่งจะประกอบเป็นส่วนสำคัญกับภาคราชการ ภาคการเมือง แล้วก็ภาคเอกชนนะครับ ในขณะที่เดียวกันวันนี้เองต้องยอมรับข้อเท็จจริงว่า มันมีเครื่องมือเครื่องมือสำคัญหลายประการ ไม่ว่าจะเป็น พ.ร.บ. สภามณฑลเอกชน พ.ร.บ. สภาพัฒนาการเมือง หรือ พ.ร.บ. อื่น ๆ ที่เปิดพื้นที่ให้กับภาคประชาชนในการได้มีโอกาสได้มีส่วนร่วม มีพื้นที่ทางการเมือง พื้นที่การมีส่วนร่วมในครั้งนี้ สำคัญเหล่านี้เอง ในสถานการณ์ปัจจุบัน สถานการณ์บ้านเมืองปัจจุบันที่เป็นแบบนี้ผมเข้าใจว่ามันสามารถที่จะไปสู่สังคมสิทธิชุมชนและสังคมอันดีงามได้ ในเชิงการปฏิบัติเอง ผมใคร่ขอเสนอเพิ่มเติมในส่วนของสิทธิชุมชน ๓ เรื่อง ๓ ประการ

อันที่ ๑ ก็คือว่า ถ้ากระบวนการการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ ในเรื่องของสิทธิชุมชน ถ้านำหน้าหนักไปในเรื่อง ๒ คำ ก็คือว่า การใช้บริบทของพื้นที่เป็นตัวตั้ง แล้วก็ใช้ความเป็นอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ที่มันให้เปิดพื้นที่ตรงนี้ให้มีอิสระในการที่จะออกแบบคิดค้น ในการจัดการของตัวเองได้ โดยใช้ระบบนิเวศวัฒนธรรมมาเป็นตัวจับ ก็น่าจะเป็น สำคัญในการที่จะให้พื้นที่ของภาคประชาชนแต่ละส่วนได้มีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ อันนี้คือประการที่ ๑ นะครับ

อันที่ ๒ คำว่า การกระจายอำนาจรัฐสู่ชุมชน ในความหมายตรงนี้ก็คือว่า ถ้าเราใช้พื้นที่เป็นตัวตั้ง ใช้ความเป็นนิเวศวัฒนธรรม ใช้ความอัตลักษณ์ของแต่ละพื้นที่ ให้เขากำหนดอนาคตของตนเอง การกำหนดอนาคตของตนเอง รูปธรรมของคำว่า การกระจายอำนาจสู่ชุมชนที่ชัดเจน จะมีรูปธรรมที่ชัดเจนมากขึ้น แต่ว่าถ้าเป็นเรื่องของการกระจายอำนาจแล้วก็ใช้ระบบมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศคงเป็นไปได้ แต่ถ้าใช้คำว่า นิเวศวัฒนธรรม ให้คนในชุมชนตรงนั้น ในพื้นที่ตรงนั้นใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งแล้วพลังชุมชนที่นั่นเป็นตัวกำหนด การจัดการตนเอง การกำหนดอนาคตของตนเองในระยะยาวมันจะเกิดเป็นรูปธรรมมากขึ้นนะครับ

ประการที่ ๓ ผมใคร่ขอเสนอเชิงเป็นรูปธรรม ก็คือว่าถ้าสร้างให้เกิดความสมดุลกันก็คือว่ามันมีพื้นที่กลางหรือเวทีกลางที่ให้คนในพื้นที่ตรงนั้น ในนิเวศตรงนั้น ในบริบทตรงนั้นให้ได้มีโอกาสสร้างพื้นที่ร่วมกันในการกำหนดอนาคตของตัวเอง กำหนดนโยบายของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการศึกษา ถ้าได้พื้นที่กลางตรงนั้นอาจจะเป็นรูปของสภาพเมืองก็ได้ หรือจะเป็นสภาอะไรก็ได้ แต่ว่าพื้นที่ของชุมชนที่มีสถานะที่เท่าเทียมต่อระบบของราชการ ระบบของการเมือง ระบบของเอกชน คุณภาพของการกำหนดอนาคตมันจะเป็นจริงมากขึ้น กับอันที่ ๒ ผมมีความเชื่อว่าจากพลังของชุมชนที่ได้มีการยึดโยงเป็นเครือข่าย ได้มีการทำงานร่วมกันมาอย่างต่อเนื่อง แล้วก็มีความเชี่ยวชาญ ผมมีความเชื่อว่าประชาชนมีศักยภาพพอในการที่จะกำหนดอนาคต ในการกำหนดในการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ทั้งนั้นก็คิดว่า จะทำอย่างไรให้พื้นที่ตรงนี้เป็นพื้นที่ของประชาชนได้เข้าถึงได้มากที่สุด มีส่วนร่วมในการกำหนด มีส่วนร่วมในการออกแบบ และสาระสำคัญก็คือว่าภูมิปัญญา อัตลักษณ์ที่มีอยู่ จะถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นอาชีพที่เรียกว่าสัมมาชีพได้อย่างไร ระบบกองทุนตรงนี้นั้นเกิดจากความสวยงามของอัตลักษณ์ที่มีอยู่ในพื้นที่ เป็นสาระสำคัญที่มันน่าจะเกิดการมีส่วนร่วม มีสิทธิชุมชนมากขึ้น

สุดท้ายผมอยากย้ำก็คือว่าวันนี้ภาคประชาชนมีความพร้อม วันนี้ภาคประชาชนมีความเป็นองค์กร วันนี้ภาคประชาชนเท่าทันกับสถานการณ์ในการกำหนดอนาคตของตนเองที่เรียกว่าชุมชนท้องถิ่นจัดการตนเอง ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณเดชฤทธิ์ ปัญจะมูล ค่ะ

๑๑๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

หทัยกาญจน์ ๖๐/๒

นายเดชฤทธิ์ ปัญจะมูล : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม เดชฤทธิ์ ปัญจะมูล จังหวัดปราจีนบุรี ตามที่ท่านประธานกรรมการได้กรุณานำเสนอในที่ประชุมสภาแห่งนี้ในประเด็นที่ ๑ ๒ ๓ ๖ ๗ ๘ ผมเห็นว่ามีเหตุและมีผลที่สอดคล้องแล้วก็เชื่อมโยงกันได้อยู่ครับ เพียงแต่ว่าในประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๕ ซึ่งผมขอเป็นจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ตัวหนึ่งซึ่งจะต่อให้เต็มเต็ม โดยกราบเรียนกับทางท่านประธานผ่านไปทางประธานกรรมการ สำหรับประเด็นในการยกร่างประเด็นที่ ๔ นั้น ในเรื่องของสิทธิชุมชนได้กำหนดให้ ให้กำหนดอนาคตของตนเองในการจัดการตนเองและสนับสนุนสมาชิกชุมชนสอดคล้องกับแนวคิดของทุนสามมา และประเด็นที่ ๕ เป็นเรื่องของหน้าที่พลเมืองซึ่งรัฐจะต้องพัฒนาความภาคภูมิใจ ความเป็นไทย มีการเกื้อกูลแบ่งปันกัน รวมตัวกันเป็นองค์กรภาคประชาสังคม สนับสนุนทางการเงินให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนที่พึ่งพาตนเองและทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ทั้ง ๒ ประเด็นนี้ครับคือประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๕ นั้นก็สอดคล้องกับวัฒนธรรมไทยเดิม ซึ่งมีเรื่องของการช่วยเหลือเกื้อกูลหลังจากประสบวิกฤติเศรษฐกิจในปี ๒๕๔๐ เป็นต้นมา ก็มีการรวมกลุ่มกันก่อตั้งกันเป็นกองทุนต่าง ๆ ขึ้นมา และกองทุนที่สำคัญ ๆ ที่เกิดขึ้นมากก็มีใน ๒ ลักษณะ นั่นก็คือกองทุนของภาคประชาชนซึ่งก่อตั้งกันขึ้นมาเอง รวมกันขึ้นมาเอง อย่างเช่น กองทุนสัจจะสะสมเงินทุนวันละ ๑ บาทของพี่น้องประชาชน กองทุนฌาปนกิจสงเคราะห์ กองทุนอะไรต่าง ๆ ซึ่งต่อมาภายหลังก็เป็นกองทุนซึ่งทางรัฐบาลก็มีส่วนที่จะจัดสรรปันส่วนสนับสนุนงบประมาณให้ ทั้งของท้องถิ่นและของรัฐบาลเองนะครับ ซึ่งเป็นกองทุนที่เข้มแข็งทั้งกองทุนสวัสดิการชุมชนแล้วก็กองทุนหมู่บ้าน ซึ่งขณะนี้ก็มีการพัฒนากันขึ้นไป -----

สิ่งที่สำคัญนั้นก็คือในขณะนั้นเรามีกองทุนที่หลากหลายและมีวัตถุประสงค์แตกต่างกัน นั่นก็คือกองทุนบางกองทุนก็เอื้อต่อปัจเจกชน บางกองทุนก็เอื้อต่อชุมชน เพราะฉะนั้นตรงจุดนี้ว่าทำอะไรที่จะให้กองทุนทั้งหลายนั้นสามารถเชื่อมโยงแล้วก็สอดคล้องกัน ให้เป็นกองทุนซึ่งสามารถที่จะเอื้อต่อสวัสดิการของชุมชนได้หรือไม่ ผมขอเสนอว่าน่าจะมองดูแล้วความชัดเจนในเรื่องของกองทุนสัมมาชีพไม่แน่ใจว่าจะครอบคลุมในเรื่องของกองทุนสวัสดิการชุมชน หรือกองทุนอื่น ๆ มากน้อยแค่ไหน เพียงไรครับ เพียงแต่อยากจะเสนอว่าขอให้สอดคล้องกับกองทุนสวัสดิการชุมชน และถ้าเป็นไปได้ขอให้ลงในคำอธิบาย หากไม่สามารถที่กำหนดเป็นประเด็นในรัฐธรรมนูญได้ก็ขอให้เพิ่มไว้ในคำอธิบายว่าขอให้มีการกองทุนสวัสดิการชุมชนแห่งชาติ เพื่อสามารถดำเนินการได้เป็นกองทุนในระดับท้องถิ่น ในระดับจังหวัดหรือในระดับชาติต่อไป โดยมีแผนพัฒนากองทุนสวัสดิการชุมชนอย่างไร ในระดับชาติในโอกาสต่อ ๆ ไปนะครับ ก็คิดว่ามันจะเป็นจิ๊กซอว์อีกตัวหนึ่งซึ่งจะทำให้ประเด็นที่ ๔ และประเด็นที่ ๕ ในเรื่องของกองทุนสัมมาชีพและการบริหารการเงิน ให้เข้มแข็ง ให้ชุมชนนั้นสามารถดำเนินการจัดการกับตนเองได้ในอนาคตอย่างเข้มแข็ง และในอนาคตนั้นจะได้สมบูรณ์และยั่งยืนต่อไปครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณไพโรจน์ พรหมสาส์น ค่ะ

นายไพโรจน์ พรหมสาส์น : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม ไพโรจน์ พรหมสาส์น ครับ ก่อนอื่นกระผมขอชื่นชมทางท่านประธานและคณะกรรมการด้านสังคม ที่ได้พยายามที่จะกำหนดความเต็มเต็มให้กับรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ในเรื่องทางด้านสังคมซึ่งมีหลายเรื่องหลายประการด้วยกันนะครับ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ดีนะครับ แต่กระผมก็ยังไม่มั่นใจหรือยังกังขาว่าในบางเรื่องบางอย่างนั้นในทางปฏิบัติเราจะมีปัญหาในทางปฏิบัติหรือไม่ หรือสมควร หรือถึงเวลาที่ประเทศชาติเรา สังคมเรามีความพร้อมที่จะมีการกำหนดกฎหมายกติกาอย่างกว้าง ๆ เช่นนั้นหรือไม่ อย่างไร กระผมมีข้อสังเกต ๒ ประการครับ

ประเด็นแรก ในเรื่องของประเด็นที่ ๑ ที่ทางคณะได้เสนอมาว่าในเรื่องขอบเขต และความคุ้มครองของรัฐธรรมนูญ ซึ่งได้กำหนดไว้ในเรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ และพันธกรณีระหว่างประเทศนะครับ แล้วก็ในประเด็นหนึ่งก็บอกว่าประชาชนที่อาศัย

ในประเทศไทย ไม่ว่าจะกำเนิด สีผิว เพศ เพศสภาพ ภาษาชาติพันธุ์ สัญชาติหรือศาสนาใด ย่อมอยู่ในความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญเสมอกัน การคุ้มครองโดยรัฐธรรมนูญเสมอภาคกันนั้น กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ แต่ว่าการที่จะไปกำหนดว่าบุคคลผู้อาศัยอยู่ในประเทศไทย ซึ่งไม่ใช่เฉพาะสัญชาติไทยนะครับ ประเทศเพื่อนบ้านอพยพมาเท่าไร อย่างไร จะมาอยู่เท่าไร อย่างไร ก็ต้องมีสิทธิเสรีภาพเสมอภาคเหมือนเราทุกคนหมด ทั้ง ๆ ที่คนเหล่านั้นไม่มีโอกาสที่จะเสียภาษี ทั้ง ๆ ที่คนเหล่านั้นก็ไม่มีที่ไปที่มา นะครับ ก็เป็นปัญหาการอพยพหลบหนีเข้าเมืองโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายอะไรก็มีเยอะแยะมากมาย เพราะฉะนั้นประเด็นนี้ มันก็จะแตกต่างจากคำว่า ประชาชนชาวไทยมีสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคเท่าเทียมกันนะครับ ไม่ใช่ประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ความข้อนี้ขอฝากท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญรับไปพิจารณาว่าเราจะเขียนในประเด็นนี้ ให้มีความชัดเจนแค่ไหน เพียงใด ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญมาก รวมทั้งเรื่องเพศสภาพ ซึ่งผมก็จะได้กล่าวต่อไป

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องเพศสภาพนะครับ อันนี้ก็เช่นเดียวกันรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ปี ๒๕๕๐ ไม่ได้กำหนดเอาไว้ ผมจำได้ว่ากระผมเองเป็นกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ เราได้ถกเถียงกันในเรื่องนี้เป็นเวลาหลายวันนะครับ เรื่องเพศสภาพ เรื่องของรักทางเพศอะไรต่าง ๆ นี้ครับ ประเด็นก็คงจะย้อนกลับมาถามว่า สังคมไทย คนไทย ประเทศไทย พ่อแม่ผู้ปกครองเราพร้อมที่ยอมรับกันหรือยังว่าเราจะให้มีเพศที่ ๓ ในรัฐธรรมนูญ -----

และจำเป็นจะต้องไปแก้ไขกฎหมาย ระเบียบที่เกี่ยวข้องอีกหลายเรื่องหลายอย่าง ไม่ว่าจะกฎหมายทะเบียนราษฎร ในเรื่องคำนำหน้าชื่อ กฎหมายเกี่ยวกับครอบครัว ชายกับชาย อาจสมรสกันได้ หญิงกับหญิงอาจสมรสกันได้ หรืออะไรอย่างอื่นอีกเยอะแยะ แม้กระทั่งกฎหมายเกณฑ์ทหารซึ่งกำหนดว่าชายไทยทุกคนต้องเป็นทหาร ก็ต้องไปกำหนดใหม่ว่าเขาไม่ใช่ชายนะ เขาไม่ใช่หญิงนะ เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นทหาร อะไรทำนองนั้นนะครับ ซึ่งมีอีกหลายเรื่อง หลายอย่าง เพราะฉะนั้นอันนี้ด้วยความรอบคอบก็ขอฝากท่านกรรมาธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญหรือที่ประชุมได้พิจารณาด้วยความละเอียดรอบคอบเช่นเดียวกันครับ แม้กระทั่งในองค์การอนามัยโลกจะไปกำหนดในเรื่องของความแตกต่างระหว่าง คำว่า เพศสภาพกับเพศ ให้แตกต่างกันไป แต่นั่นก็ไม่ได้หมายความว่าทุกสิ่งทุกอย่างจะต้องเหมือนกัน เสมอภาคกัน เหมือนกันทุกสิ่งทุกประการนะครับ ในปฏิญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อันนี้เป็นสากลทุกประเทศในโลกนี้เหมือนกันหมดเลยนะครับ ก็เพียงแต่กำหนดว่า ประทานโทษนะครับ ผมขอคุณิตหนึ่ง ในข้อ ๒.๒ ในหน้า ๒๓๐ สิทธิได้รับความรับรองสถานะบุคคลตามกฎหมายไว้ด้วย เป็นไปตามปฏิญญาสิทธิมนุษยชน

ข้อ ๒ บัญญัติว่า บุคคลชอบที่จะมีสิทธิและเสรีภาพประดาที่ระบุไว้ในปฏิญญา นี้ ทั้งนี้ โดยไม่มีการจำแนกความแตกต่างในเรื่องใด ๆ เช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเห็นทางการเมือง หรือทางอื่นใด ชาติ หรือสังคม อันเป็นที่มาเดิม ทรัพย์สิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใด ไม่มีคำว่า เพศสภาพ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าก็คงจะมีเพียงบางประเทศ หรือในสหรัฐอเมริกาที่มีเพียงบางมลรัฐเท่านั้นที่ให้สิทธิในเรื่องทางเพศสภาพ อะไรต่าง ๆ ที่แตกต่างกัน ที่ให้เหมือนกันหรือใกล้เคียงกันนะครับ เพราะฉะนั้น ทั้ง ๒ ประเด็นผมคิดว่ามีความสำคัญไม่น้อยที่เราจะต้องมีความละเอียดรอบคอบในการที่จะกำหนดในรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ เมื่อกำหนดในรัฐธรรมนูญอย่างไรแล้วแน่นอนครับ กฎหมายลูก บทบัญญัติใดที่จะตามมา ก็ต้องสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญนะครับ กระผมขอฝากเป็นข้อสังเกตครับ ขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ค่ะ

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ : กราบเรียนท่านประธานและกรรมาธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพ ผม วิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์ ผมจะขอพูดว่ารัฐธรรมนูญนั้นเรามีเป้าหมายชัดเจนที่จะทำให้สังคมไทยเป็นสังคมที่อยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันนะครับ

๑๒๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

วีรพร ๖๒/๒

คืออินคลูซีฟ โซไซตี (Inclusive society) หัวใจสำคัญก็จะอยู่ในประเด็น ๒ และ ๓ นะครับ ผมจึงต้องขออธิบายไปพร้อมกันนะครับ นั่นก็คือความเท่าเทียมครับ ความเท่าเทียมนั้น มันมีทั้งมาตรการในทางลบก็คือการขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมซึ่งก็อยู่ใน ประเด็น ๓ ได้เสนอมมาแล้ว แต่ผมต้องการเอาประเด็น ๒.๒ เอามาประกบด้วยเพื่อให้เข้าใจ มากยิ่งขึ้นว่า การที่จะทำให้สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันทุกคนหรืออินคลูซีฟ โซไซตีได้นั้น นอกจากขจัดการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมแล้ว สังคมเราต้องเป็นสังคมที่สร้างขึ้นมาจาก เพื่อสำหรับทุกคน เพราะฉะนั้นต้องเป็นสังคมที่ให้บุคคลมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ใน สภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะ สภาพแวดล้อมอันเป็นสาธารณะทางกายภาพก็อย่างเช่น อาคารสถานที่ก็ต้องออกแบบสำหรับทุกคน ไม่ใช่ให้เฉพาะคนที่มีความแข็งแรงใช้ได้เท่านั้น ขนส่งสาธารณะก็ต้องออกแบบสำหรับทุกคน เช่น เป็นรถเมล์ขานต่ำ เทคโนโลยีก็ต้อง ออกแบบที่ให้ทุกคนใช้ได้ อย่างเช่น ไอโฟน (iPhone) ที่ผมใช้อยู่ทุกวันนี้ หรือเทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเช่น เครื่องอ่านหนังสือสำหรับคนตาบอด เป็นต้นนะครับ นอกจากนั้นใน ๒.๒ อาจจะตกหล่นไปบางเรื่อง เช่น โทรคมนาคม เช่น เรื่องโทรศัพท์ คนหูหนวกก็ต้องใช้ได้ทุกวันนี้มูลนิธิผมก็ให้บริการให้คนหูหนวกใช้โทรศัพท์ได้ ใครอยากรู้ว่า คนหูหนวกใช้โทรศัพท์ได้อย่างไร เชิญติดต่อมูลนิธิผมได้นะครับ อันนี้คือการเข้าถึง คือเราต้องออกแบบให้ทุกคนใช้ได้ โทรคมนาคม การสื่อสาร วิทยุ โทรทัศน์ และบริการ ซึ่งในประเด็นนั้นเขียนว่า บริการอื่น ๆ จริง ๆ หมายถึงบริการต่าง ๆ บริการต่าง ๆ ที่เป็น บริการสาธารณะ เช่น บริการสาธารณะทางการศึกษาหรือเราเรียกว่า เอ็ดดูเคชัน เซอร์วิส (Education service) ก็ต้องฟอร์ ออล (For all) พับลิค เฮลธ์ (Public health) ก็ต้องฟอร์ ออล -----

คือการสาธารณสุขก็ต้องสำหรับทุกคน การอาชีพก็ต้องสำหรับทุกคนนะครับ อันนี้คือพวกบริการก็ต้องออกแบบสำหรับทุกคนให้ทุกคนเข้าถึงใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงเท่าเทียม การออกแบบมันมีการออกแบบที่เราเรียกว่า ยูนิเวอร์แซล ดีไซน์ (Universal design) ออกแบบสากล คือออกแบบเพื่อทุกคน อย่างเช่น ถ้าเป็นหนังสือที่เป็นดิจิทัล เขาก็เรียกว่ามาตรการ อีพับทรี (e-Pub ๓) นั้นหมายความว่าทุกคนสามารถเข้าถึงหนังสือดิจิทัลนั้นได้ ซึ่งถ้าท่านประธานจะกรุณาสั่งที่นี้ทำไว้ด้วยนะครับ ให้มันเป็น อีพับ ๓ คนทุกคนก็จะเข้าถึงและใช้ประโยชน์มันได้ อันนี้ผมยกตัวอย่าง เพราะฉะนั้นอันนี้เป็นเรื่องสำคัญที่เราจะต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าเราเขียนหลักใหญ่ ๆ นี้ไว้แล้ว คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญสามารถที่จะไปดัดสิทธิเฉพาะเรื่องของคนพิการผู้สูงอายุในหลายเรื่องออกได้ เพราะมันมารวมอยู่ที่นี้ เราอยากเน้นคำว่า บุคคล เพราะว่าอย่างเช่นเรารณรงค์เรื่องรถเมล์ขานดำเพื่อให้ทุกคนใช้ได้ รัฐบาลก็บอกเอาขานสูง แต่ฉันทำลิฟต์ (Lift) ให้คนพิการใช้ได้ เราบอกเราต้องการให้ทุกคนใช้ได้ ไม่ใช่ไฮดรอลิก (Hydraulic) ให้คนพิการใช้ได้ เพราะเราต้องการเห็นขนส่งสาธารณะสำหรับทุกคน เพราะฉะนั้นเราจึงต้องเขียนเอาไว้ ณ จุดนี้ว่า บุคคลคือทุกคนมีสิทธิที่จะใช้ได้ เพื่อให้ผู้สูงอายุ คนพิการ สตรีมีครรภ์ และอื่น ๆ ใช้ได้เหมือนกัน แม้แต่เดี๋ยวนี้ห้องน้ำเราก็ต้องพยายามบอกว่าเป็นห้องน้ำสำหรับทุกคน พอไปบอกว่าเป็นห้องน้ำสำหรับคนพิการ ท่านประธานครับ ก็ไม่ยอมให้คนอื่นใช้ คนพิการนาน ๆ ไปใช้ก็เต็มไปด้วยฝุ่นสกปรก แถมที่คณะนิติศาสตร์ผมเอาเป็นที่เก็บมี๊พ (Mop) ถูพื้น เวลาอาจารย์วิริยะไปที่ก็วิ่ง เฮ้ยอาจารย์มาแล้ว วิ่งเก็บกันออกมาใหญ่ เพื่อให้อาจารย์เขาใช้ได้อันนี้ครับ เราจึงอยากให้มันเป็นห้องน้ำสำหรับทุกคน ไม่ใช่สำหรับคนพิการ เพราะฉะนั้นหลักการนี้จึงเป็นหลักการสำคัญ ผมจึงขอกราบเรียนคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญว่า กรุณาช่วยใส่เอาไว้ให้ชัดเจนเป็นมาตรฐานสากล เพื่อให้สังคมเราเป็นสังคมที่เปิดกว้างสำหรับสังคมผู้สูงอายุ และผมคิดว่า

ประเด็นที่ ๓ อีกประเด็นหนึ่งคือชุมชน ชุมชนนั้นท่านประธานกรรมาธิการก็ได้บอกแล้วว่าทั้งเชิงประเด็นและเชิงพื้นที่ เชิงประเด็นก็อาจจะรวมถึงกลุ่มคนพิการ สตรี เราต้องเขียนชุมชนนี้ต้องเปิดโอกาสให้คนที่กำลังทำสิ่งที่ติงามได้ ต้องเปิดโอกาสให้เขาสามารถที่จะช่วยกันเข้าไปดูแลทรัพยากรส่วนกลางของเขาได้ เพราะฉะนั้นทรัพยากรส่วนกลางต้องยอมให้ชุมชนเป็นเจ้าของ ต้องยอมให้ชุมชนเป็นนิติบุคคล เรามีนิติบุคคลอาคารชุด มีนิติบุคคลหมู่บ้าน ทำไมเราจะมินิติบุคคลชุมชนไม่ได้ และนิติบุคคลชุมชนเราก็ต้องให้สิทธิ

๑๒๔

สปช. ๙/๒๕๕๗

กรณี ๖๓/๒

เขาที่จะเรียกเก็บค่าใช้จ่าย เพื่อไปใช้จ่ายดูแลทรัพย์สินส่วนกลางของเขาได้ด้วย ไม่ใช่ให้สิทธิ
อย่างอื่น แต่สิทธิเก็บค่าใช้จ่ายไม่มี อันนี้ผมจริง ๆ ก็ไปเสนอฝ่ายคลัง แต่ก็อยากจะพูดเป็น
ภาพรวมให้เห็นบูรณาการว่า คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญต้องให้ชุมชนมีโอกาสสร้าง
สิ่งดีงาม ให้ชุมชนมีโอกาสเข้าไปต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน ท่านจะเขียนอย่างไรที่จะให้
ชุมชนได้รับการสนับสนุนทั้งทรัพยากรในเรื่องความรู้หรือเรื่องเงินทอง ว่าเข้ามาร่วมกันสร้าง
เครือข่ายต่อต้านคอร์รัปชัน อันนี้ผมขอตอกย้ำให้เห็นภาพรวมว่า สังคมที่อยู่เย็นเป็นสุข
ร่วมกันได้นั้นต้องจัดการเลือกปฏิบัติ ต้องเปิดทำให้เป็นสังคมสำหรับทุกคน และต้องเปิดให้
ชุมชนสามารถสร้างสิ่งที่ดีงามได้ครับ ขอขอบคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณคะคุณวิริยะ ต่อไปขอเชิญคุณสารี อ๋องสมหวัง ค่ะ

นางสาวสารี อ๋องสมหวัง : ขอบพระคุณคะท่านประธาน ดิฉัน สารี
อ๋องสมหวัง ดิฉันสนับสนุนกรรมาธิการสังคม แล้วก็ชื่นชมนะคะที่เขียนไว้อย่างชัดเจนเรื่อง
ความเสมอภาคเท่าเทียมและการไม่เลือกปฏิบัติ และที่ได้เสนอให้เขียนว่าในการจัดสรร
บุคคลตำแหน่งต่าง ๆ ในกลไกของรัฐทุกระดับต้องมีสัดส่วนเพศตรงข้ามไม่น้อยกว่า
๔ ใน ๑๐ เพื่อให้เกิดความเสมอภาค เท่าเทียม ไม่เลือกปฏิบัติ ดิฉันคิดว่ารัฐธรรมนูญ
หลายฉบับเราเขียนแต่เพียงคำนี้ถึง เพราะฉะนั้นมันไม่เกิดขึ้นจริง ก็ขอสนับสนุนประเด็นนี้
ซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นประเด็นสำคัญ

ประเด็นที่ ๒ ดิฉันคิดว่าดิฉันอยากเสนอเพิ่มเติมเรื่องบำนาญประชาชน ซึ่งก็ต้องเรียนว่าสังคมไทยเรามีความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ในระดับที่เรียกว่า รุนแรง กลุ่มครัวเรือนที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๒๐ มีรายได้ประจำเฉลี่ย ๖๓,๐๑๑ บาท ต่อครัวเรือนต่อเดือน เทียบกับครัวเรือนที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๒๐ ล่างสุดมีรายได้ประจำ เพียง ๕,๑๔๑ บาทต่อครัวเรือนต่อเดือน ซึ่งแตกต่างกันถึงเกือบ ๑๓ เท่า ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจดังกล่าวเกิดจากโอกาสการเข้าถึงทรัพยากรที่ต่างกัน การจัดการโครงสร้างภาษีที่ไม่เป็นธรรม ดังนั้นรัฐต้องมีบทบาทในการลดความเหลื่อมล้ำ แนวคิดเรื่องสวัสดิการทางสังคมเป็นเรื่องที่จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำได้อย่างชัดเจน ดิฉันขอยกตัวอย่าง การจัดสวัสดิการพื้นฐานโดยรัฐที่ลดช่องว่างจากการศึกษาของหน่วยงาน โดยเฉพาะการจัดระบบหลักประกันตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ ถึงปี ๒๕๕๒ ที่ช่วยป้องกันครัวเรือนยากจนลงจาก ๑๒๐,๐๕๐ ครัวเรือน เหลือเพียง ๓๙,๗๕๐ ครัวเรือน ที่เรียกว่าไม่ล้มละลายจากภาวะโรคจากสุขภาพ เพราะฉะนั้นระบบบำนาญประชาชนจะเป็นการสร้างหลักประกันทางรายได้ให้แก่ประชาชนในยามที่สูงอายุ เป็นสิทธิพื้นฐาน เป็นสวัสดิการที่มีศักดิ์ศรี ไม่ใช่การสงเคราะห์ ผู้สูงอายุทุกคนเมื่ออายุครบ ๖๐ ปีจะได้รับบำนาญประชาชนรายเดือนจนตลอดชีวิต ดิฉันอยากเห็นการที่เราปรับบำนาญผู้สูงอายุในระบบเบี้ยยังชีพ ซึ่งขึ้นอยู่กับพรรคการเมือง บางพรรคอาจจะให้ ๖๐๐ บาท บางพรรคอาจจะให้ ๑,๐๐๐ บาท แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้ผู้สูงอายุพ้นจากขีดความยากจนไปได้ เพราะฉะนั้นบำนาญประชาชนที่อยากจะเสนอ ดิฉันคิดว่าถ้าเรานับจำนวนผู้สูงอายุ ซึ่งในปี ๒๕๕๖ ที่เราจ่ายเบี้ยยังชีพให้ผู้สูงอายุ ๗,๓๔๒,๐๒๘ คน เราใช้เงินเพียง ๕๘,๐๐๐ ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๒.๔๓ ของงบประมาณแผ่นดินของรัฐเท่านั้นเอง หรือ ๐.๕๓ ของจีดีพี ดิฉันอยากสนับสนุนแล้วก็อยากเชิญชวนเพื่อนสมาชิกนะคะ เราต้องทำให้ระบบสวัสดิการทางสังคมไปอยู่ในรัฐธรรมนูญ แล้วทำให้ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมให้กับทุก ๆ คน และโดยเฉพาะผู้สูงอายุ ซึ่งดิฉันคิดว่ามีความสำคัญ และระบบบำนาญในปัจจุบันหรือเบี้ยยังชีพในปัจจุบันยังน้อยกว่าเส้นความยากจน อย่างน้อยก็ควรให้อยู่ในเส้นความยากจน เพราะฉะนั้นความเสมอภาคความเท่าเทียมกันต้องลงมือปฏิบัติ แล้วก็ดิฉันคิดว่าสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญที่เราจะทำให้ระบบบำนาญพื้นฐานซึ่งมีความแตกต่างกันมาก แล้วก็มีหลายระบบ อย่างน้อยทุกคนก็มีระบบบำนาญพื้นฐานที่เพิ่มขึ้นจากเบี้ยยังชีพ ซึ่งเป็นประเด็นทางการเมือง ขอบพระคุณค่ะท่านประธาน

๑๒๖

สปช. ๘/๒๕๕๗

นวพร ๖๔/๒

นางสาวทัศนาศนา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณ ต่อไปขอเชิญคุณสีลาภรณ์ บัวสาย ค่ะ

นางสีลาภรณ์ บัวสาย : กราบเรียนท่านประธาน ท่านคณะกรรมการ
ดิฉันมี ๓ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องงานด้านสังคม

ประเด็นแรก เป็นเรื่องการคุ้มครองประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย
ที่จริงความเห็นทั้ง ๓ ข้อ ต้องเรียนก่อนว่าดิฉันเห็นด้วยในหลักการทั้งหมดกับเรื่องการยึดถือ
หลักสิทธิมนุษยชน หลักของการกระจายอำนาจลงไปสู่ฐานราก ข้อคิดเห็นที่จะให้นี่จะเป็น
เพื่อความรอบคอบ แล้วก็เพื่อให้เห็นมุมมองที่อาจจะต้องเตรียมรับด้วยถ้าหากว่าเราจะเดิน
ไปในทิศทางนี้ค่ะ

- ๖๕/๑

ประเด็นแรกคือเรื่องการคุ้มครองประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย การคุ้มครองในแง่คนที่เข้ามาในแผ่นดินไทยได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะเป็นมนุษย์ คือสิทธิมนุษยชนดิฉันคิดว่าเป็นสิ่งจำเป็นและควรจะต้องทำ แต่การให้เขาได้รับบริการสวัสดิการต่าง ๆ ด้วยนั้นจะเป็นประเด็นที่ทำให้รัฐไทยจะต้องแบกรับภาระมากขึ้น ขอให้ตระหนักถึงประเด็นนี้ด้วย ตัวหารจะเพิ่มขึ้น หมายความว่าสมมุติว่าปัจจุบันนี้งบประมาณแผ่นดิน ๒.๖ ล้านล้านบาท ในปี ๒๕๕๘ ตัวหาร ๖๕ ล้านคน อยู่ ๆ ไปตัวหารกลายเป็น ๗๐ ล้านคน หรือแม้กระทั่งเพื่อนบ้านถ้ารู้ว่าเข้ามาในนี้แล้วจะได้เหมือนบัตรทอง จะได้รับบริการสุขภาพทันที ตัวหารที่เพิ่มขึ้นจะทำให้บริการคุณภาพตกลงโดยธรรมชาตินะคะ แล้วหมายถึงว่าประชาชนไทยเองก็ต้องได้รับบริการที่มันตกลงด้วย อันนี้เป็นข้อพิจารณาที่ดิฉันคิดว่าอาจจะต้องคำนึงถึงในการที่จะไปชี้ว่าเราจะให้สิทธินั้น แปลว่าสิทธิมนุษยชนหรือสิทธิการเข้าถึงบริการที่ยืนอยู่บนฐานภาษาของคนไทยจำนวนหนึ่งที่เป็นผู้เสียภาษี ซึ่งก็ไม่ใช่ทุกคนเสียภาษีอยู่

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของสิทธิชุมชน เรื่องของการที่กระจายอำนาจรัฐลงไปสู่ฐานล่างอันนี้เห็นด้วยทั้งหมดเลยนะคะ ข้อพิจารณาที่อยากจะชี้ถึงเพื่อความปลอดภัยก็คือในที่นี้ระบุถึงชุมชนค่อนข้างหลวมมากนะคะ พูดถึงว่ากลุ่มคนที่รวมตัวกันในทางกายภาพ และเชิงประเด็น สมมุติว่าเกิดมีคนหัวใสกลุ่มผลประโยชน์จัดรวมตัวกันเชิงประเด็น แล้วก็อ้างอิงว่าเขาคือ ๑ ชุมชน แล้วเรียกร้องสิทธิในการจัดการโนนนั้นนั่น ซึ่งไม่ใช่ชุมชนแบบที่เราคุย ๆ กันอยู่นี้นะคะ เพราะฉะนั้นการกำหนดนิยามที่มา ลักษณะของกิจกรรม จุดมุ่งหมายของชุมชนเพื่อประโยชน์ส่วนรวมน่าจะมีความชัดเจน มิฉะนั้นเราจะมึะไรเป็นหลักประกันว่ากลุ่มผลประโยชน์ที่มุ่งแสวงหาผลประโยชน์เฉพาะกลุ่มของเขาจะไม่เข้ามาแล้วมาอาศัยช่องในจุดนี้ขอใช้สิทธิแบบชุมชนในการที่บอกว่าขออำนาจในการจัดการโนนนี้ของตัวเอง ซึ่งก็อาจจะทำให้เกิดผลกระทบไปอีกในทิศหนึ่งที่ไม่ใช่แบบที่ชุมชนอย่างที่เราทำงานชุมชนเข้มแข็งเขาทำกันอยู่ คือต้องระวังกลุ่มแบบนี้ด้วย เพราะว่าเวลาเปิดออกไปแล้วนิยามไม่ชัดเจนก็จะมีข้อที่พึงระมัดระวังได้

ประการสำคัญอีกอันก็คือมันจะเชื่อมกันอย่างไรกับองค์กรปกครองท้องถิ่น ดิฉันเข้าใจว่าชุมชนถ้าเทียบกับองคคพแล้ว องค์กรปกครองท้องถิ่นจะเป็นเสมือนโครงกระดูก ชุมชนมันคือเลือดเนื้อ จิตวิญญาณ กล้ามเนื้อทั้งหลายของการทำงาน ซึ่งเราควรจะต้องส่งเสริมให้แข็งแรงอันนั้นใช่ แต่ต้องวางข้อต่อและจุดเชื่อมที่ทำให้ทำงาน

๑๒๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

ศิริพร ๖๕/๒

เชื่อมกัน มิฉะนั้นบอกว่ายานาจอไปอยู่ที่ชุมชนแล้วท้องถิ่นอยู่ตรงไหน แล้วถ้าหากว่ามีข้อขัดแย้งขึ้นมากการตัดสินใจจะต้องโหวต (Vote) จะต้องลงมติจะต้องอะไรแบบนี้มันจะไปลงที่ไหน จะไปอยู่ที่ท้องถิ่น ซึ่งเป็นกลไกตามรัฐธรรมนูญ ตามกฎหมายของโครงสร้างการบริหารราชการแผ่นดินกับชุมชนซึ่งไม่ใช่ แต่เราต้องการให้ชุมชนเข้ามามีบทบาทในการบริหารจัดการท้องถิ่น เพราะฉะนั้นอยากเรียนเสนอว่าตรงนี้ควรจะเขียนรองรับบทบาทของชุมชนอย่างชัดเจน เช่น จะบอกว่าชุมชนเมื่อรวมตัวกันจะมาเป็นสภาพลเมืองทำงานคู่ขนานกับสภาท้องถิ่นเลย อย่างนี้เป็นต้น ที่ทำให้มันเกิดระบบรองรับชัดเจนในบทบาทของชุมชน

ประเด็นสุดท้ายคือประเด็นเรื่องของชุมชนกับการจัดกิจการสาธารณะ แล้วก็กิจการโดยเฉพาะในเรื่องการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติ การดูแลสุขภาพนี้ก็เป็นของที่มีจำกัด ใคร ๆ ก็ทราบและมันจะต้องแบ่งกัน ความขัดแย้งก็จะเกิด เมื่อเกิดความขัดแย้งความเห็นที่ไม่ลงรอยกันอะไรคือข้อยุติ กระบวนการหาข้อยุติแบบชุมชนเป็นแบบหนึ่ง กระบวนการหาข้อยุติแบบลงมติโหวตกันในสภาท้องถิ่นก็เป็นอีกแบบหนึ่ง เรากำลังพูดถึงแบบไหน ต้องเตรียมคิดเผื่อของพวกนี้ไว้ด้วยนะคะ ในเรื่องทรัพยากรธรรมชาติอันที่เป็นปัญหาใหญ่ที่อาจจะต้องคิดด้วยก็คือว่า มันมีทรัพยากรขนาดใหญ่ เช่น ลุ่มน้ำ ซึ่งก้าวพาดและข้ามชุมชนขนาดพื้นที่เล็ก ผลประโยชน์ของชุมชนที่หนึ่งอาจจะขัดกับผลประโยชน์ของชุมชนอีกที่หนึ่ง เช่น น้ำท่วมที่จังหวัดสุโขทัยกับการสร้างเขื่อนแก่งเสือเต้น อย่างนี้เป็นต้น มันอยู่คนละที่และคนละปัญหา -----

๑๒๙

สปช. ๙/๒๕๕๗

นำพร ๖๖/๑

เพราะฉะนั้นกลไกที่จะหาข้อยุติกับการจัดการทรัพยากรสาธารณสุขขนาดใหญ่พวกนี้ เป็นสิ่งที่ควรจะต้องคำนึงถึงไว้ด้วยว่าเรากำลังพูดถึงขนาดของทรัพยากร การจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติที่มีขนาดไม่เท่ากันนะคะ มีทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก เพราะฉะนั้น กลไกที่พูดถึงให้ชุมชนเข้าไปจัดการนั้นก็ควรมีข้อพิจารณาที่เหมาะสมด้วย ขอบพระคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณอมรวิรัช นาคทรพรพ ค่ะ

นายอมรวิรัช นาคทรพรพ : เรียนท่านประธานที่เคารพครับ ผม อมรวิรัช นาคทรพรพ สปช. ด้านการศึกษาครับ ผมมี ๔ ประเด็นนะครับ

เรื่องที่ ๑ เรื่องครอบครัวครับ ผมคิดว่าเรื่องนี้สำคัญมาก ต้องขอบคุณ ทางคณะกรรมการนะครับ ที่ได้พยายามเสนอสาระสำคัญของเรื่องนี้ แต่คิดว่าเรื่องนี้อาจจะ ยังแรงไม่พอนะครับ ผมทำข้อมูลเรื่องเด็ก เยาวชนมาเป็น ๑๐ ปี เห็นได้ชัดเจนว่า สภาพครอบครัวที่อ่อนแอนี้เป็นต้นทางของปัญหาเด็ก เยาวชนและปัญหาอื่น ๆ อีกมากมาย เราสำรวจสภาพการณ์เด็ก เยาวชนรายจังหวัด เราพบว่าจังหวัดที่อ่อนแอด้านครอบครัว จะโดยตัวชี้วัดเรื่องอัตราการหย่าร้าง การที่เด็กไม่อยู่กับพ่อแม่อะไรก็แล้วแต่นี้ มันจะมีผลตามมาทั้งเรื่องปัญหาเรื่องเพศ เรื่องความรุนแรง เรื่องยาเสพติด เรื่องความเครียดในเด็กนะครับ ผมอยากเสนอว่าเรื่องนี้อาจจะต้องเสนอเรื่องกลไก และนโยบายระดับชาติที่แรงกว่านี้นะครับ เราอาจน่าจะต้องมีกลไกด้านครอบครัว นโยบายด้านครอบครัวระดับชาติที่จะมีพลังมากกว่านี้ในการเยียวยา ฟื้นฟูความเข้มแข็ง ของสถาบันครอบครัวนะครับ

ประการที่ ๒ ครับท่านประธาน เป็นเรื่องที่อยู่ในหมวดสิทธิชุมชนนะครับ อันนี้ต้องขอบคุณท่านประธาน คุณหมออำพล ขออนุญาตนะครับ คุณหมอก็มีประสบการณ์ เรื่องการประเมินผลกระทบกับชุมชนมาก ผมไม่แน่ใจว่าคิดไว้แล้วหรือยังนะครับ ถ้าคิดไว้แล้ว ก็ขอประทานโทษ แต่ผมคิดว่าเรื่องนี้อาจจะต้องเชื่อมโยงกับนโยบายมหภาคด้านอื่น ๆ ด้วยนะครับว่า ในเรื่องการพัฒนาเศรษฐกิจ เรื่องอะไรก็แล้วแต่นะครับ การประเมินผลกระทบด้านสังคมต้องได้ไพโอริตี (Priority) ได้รับความสำคัญมากกว่านี้นะครับ ไม่ใช่เป็น เรื่องระดับชุมชนเท่านั้น แต่ขอให้เป็นเรื่องนโยบายระดับชาติด้วยที่ต้องเดินนโยบาย เศรษฐกิจกับนโยบายการประเมินผลกระทบด้านสังคมเดินควบคู่กันครับ

เรื่องที่ ๓ ครับท่านประธาน อันนี้อยู่ในส่วนที่พูดถึงเรื่องสังคม คุณธรรม เรื่องระบบและกลไก ผมพยายามหาคำว่า ผู้ประกอบการทางสังคม นะครับ แต่ผมหาไม่เจอ ผมไปเจออยู่ในกรมการที่พูดเรื่องเกษตรและอุตสาหกรรมนะครับ ที่ส่งเสริมเรื่องวิสาหกิจ เพื่อสังคม ผมอยากเรียนเสนอว่าแนวคิดเรื่องผู้ประกอบการทางสังคมก็ไม่ใช่เรื่องใหม่ ในบ้านเราอีกต่อไปแล้ว เป็นเรื่องซึ่งก็มีการสร้างกระแสและมีผู้เข้ามาทำงานด้านนี้อยู่บ้างพอสมควร ในระบบกลไกที่ว่านี้ถ้าขยายความไปรวมผู้ประกอบการทางสังคมได้ แล้วก็มีความมาตรการส่งเสริมที่ชัดเจน อันนี้ก็จะ เป็นเครื่องมือการทำงานด้านสังคมที่สำคัญมากครับ

ประการสุดท้ายครับท่านประธาน ประการที่ ๔ อันนี้ผมด้วยความคิดเห็นว่า งานด้านสังคมสำคัญมากนะครับ ผมไม่ได้อยู่ในชุดนี้ก็จริง อยู่ด้านการศึกษา แต่ว่าอยากฝาก กรรมการยกร่างนะครับ ช่วยดูความเชื่อมโยงของนโยบายด้านสังคมให้นโยบายด้านอื่น ๆ ที่พอจะเกี่ยวพันนโยบายด้านสังคมได้ นะครับ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายเศรษฐกิจ การเงิน การคลัง แม้แต่เรื่องการปฏิรูปการเมือง การปกครอง การปกครองท้องถิ่น นโยบายเรื่องวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีทุกเรื่องครับ ที่พอจะมีความเชื่อมโยงและเกี่ยวพันกับประเด็นนโยบายและเป้าหมายด้านสังคมได้ก็ขอให้กรรมการยกร่างได้กรุณาพิจารณาให้ความเชื่อมโยงและเกี่ยวพันกับเป้าหมายของงานด้านสังคมด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณอรพินท์ สฟโซคชัย ค่ะ

นางสาวอรพินท์ สฟโซคชัย : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพแล้วก็ ท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนะค่ะ วันนี้ดิฉันขออนุญาตเพิ่มเติมประเด็นที่เกี่ยวกับเรื่อง ของกลุ่มเป้าหมายใหญ่ของสังคมไทยคือเรื่องของผู้หญิงนะค่ะ ในรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่าน ๆ มา เราได้พยายามพูดถึงเรื่องของสตรีเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของผู้หญิงต่าง ๆ นะค่ะ ดิฉันคิดว่า มันมีส่วนที่อ่านดูที่ทางกรมการทางด้านปฏิรูปสังคม -----

แล้วก็กลุ่มต่าง ๆ ได้ยกไว้ แต่ยังไม่มีการพูดถึงเรื่องประเด็นของเรื่องผู้หญิงมากนักนะคะ ซึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับที่ผ่าน ๆ มา อย่างเช่นปี ๒๕๕๐ นั้น ก็ได้มีการพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับผู้หญิงและผู้ชายในรัฐธรรมนูญในเรื่องของประกันสิทธิ วันนี้ดิฉันอยากจะขออนุญาตว่า ในการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นี้ ขอความกรุณาโปรดอย่าลืมในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของผู้หญิงในประเด็นรัฐธรรมนูญด้วยนะคะ เพราะว่าผู้หญิงเราเป็นพลเมืองครึ่งหนึ่งของประเทศไทย แล้วก็ต้องได้รับการดูแลจากรัฐ แล้วก็ในอนาคตนั้นกลุ่มเป้าหมายสตรีจะมีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากว่าผู้หญิงจะอายุยืนมากขึ้นแล้วก็มีปัญหาใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นค่อนข้างมาก วันนี้ดิฉันขออนุญาตฝากประเด็นการปฏิรูป ๓ ประเด็น ที่คิดว่าน่าจะบรรจุไว้หรือว่าน่าจะเขียนให้ชัดเจนในรัฐธรรมนูญนะคะ

ประเด็นแรกก็คือในเรื่องของความเท่าเทียมกัน เรื่องสิทธิความเท่าเทียมกัน ในการรับบริการหรือการเข้าถึงบริการสาธารณะต่าง ๆ ของภาครัฐ ที่ผ่านมานั้นเรามีการกำหนดนโยบายที่ดี แผนงานที่ดี โครงการที่ดี แต่สิ่งที่เกิดขึ้นที่ผ่านมาก็คือว่ากำหนดนโยบายต่าง ๆ นั้น โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างหรือความต้องการของกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ อย่างเมื่อที่ท่านอาจารย์วิริยะได้พูดถึงนะคะ ขออนุญาตเอ่ยนามนะคะ พูดถึงเรื่องของการออกแบบโครงการสาธารณะต่าง ๆ สำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้พิการหรือผู้ที่สามารถที่จะใช้บริการสาธารณะต่าง ๆ เช่นเดียวกันนะคะ จากการศึกษาที่ผ่านมาเราพบว่า นโยบายที่ดี โครงการสาธารณะต่าง ๆ สาธารณูปโภคต่าง ๆ นั้น ที่ภาครัฐได้มีการจัดไว้จัดไว้เหมือนเป็นกลาง ๆ แต่พอไปดำเนินการนั้นเราพบว่ากลุ่มเป้าหมายสตรีหลายกลุ่มไม่สามารถเข้ารับบริการได้ ไม่เคยมีการตั้งคำถามเลยว่า โครงการลงทุนขนาดใหญ่เช่นนี้ กลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ ได้รับประโยชน์อะไร แนวทางในการปฏิบัติในเรื่องนี้ ในประเทศที่พัฒนาแล้วหลายประเทศ อย่างเช่น ประเทศแคนาดาก็ดี ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกาก็ดีนะคะ เขามีการกำหนดอย่างชัดเจนนะคะว่า เมื่อรัฐจะลงทุนโครงการสาธารณูปโภคต่าง ๆ อย่างเช่น สร้างถนน ตัดถนนไฮเวย์ (Highway) หรือว่าถนนใหญ่ ๆ สักสายหนึ่ง เขาจะมีการตั้งคำถามว่า และกลุ่มเป้าหมายผู้หญิงที่เป็นผู้ใช้บริการ เพราะว่าผู้หญิงก็ขับรถเหมือนกันนะคะ ใช้บริการนี้มีผลกระทบอะไร ได้รับประโยชน์อย่างไร เข้าถึงบริการหรือไม่นะคะ จากการจัดตั้งคำถามแบบนี้โดยคณะรัฐมนตรีก็ดี โดยรัฐสภาเขาก็ดี ทำให้ผู้ดำเนินโครงการนั้นจำเป็นต้องกลับไปคิดวิเคราะห์นะคะ ปรากฏว่าจะต้องเปลี่ยนแปลงหลายอย่างในการสร้างถนนสายนั้น ในการดำเนินการอย่างนี้ ในประเทศไทยเรายังไม่ค่อยมีการตระหนักถึงเรื่องนี้ชัดเจนนะคะ

๑๓๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

ศรัณรัตน์ ๖๗/๒

อย่างเช่น หลายโครงการที่เราได้ไปวิเคราะห์และพบว่างบประมาณต่าง ๆ นั้น ที่ได้ใช้จ่ายไป บางหน่วยงานหรือบางส่วนราชการ ไม่ว่าจะเป็นระดับกระทรวงหรือระดับท้องถิ่นนั้น ปรากฏว่าผู้ได้รับประโยชน์นั้นกลายเป็นกลุ่มเป้าหมายผู้ขายมากกว่าผู้หญิง มีการวิเคราะห์ ในกระทรวงหนึ่งนะคะ พบว่างบประมาณมากกว่าร้อยละ ๘๐ นั้นกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับ ประโยชน์เป็นกลุ่มของผู้ขายนะคะ เพราะฉะนั้นในรัฐธรรมนูญน่าจะกำหนดถึง ความเท่าเทียมกันในการได้รับบริการสาธารณะนะคะ

เรื่องที่ ๒ ดิฉันคิดว่ามีความสำคัญ ก็คือเรื่องของการจัดสรรงบประมาณ เมื่อก็พูดถึงเรื่องการออกแบบโครงการและนโยบาย ในการจัดสรรงบประมาณนั้น ควรจะต้องคำนึงถึงความสมดุลระหว่างกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้หญิงและผู้ขายนะคะ เพราะฉะนั้นในกระบวนการจัดทำงบประมาณซึ่งดิฉันอยากจะฝากไว้ ว่าในอนาคต น่าจะมีการกำหนดไว้ให้มีการพิจารณาถึงสิ่งที่เรียกว่า ความสมดุลระหว่างกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มเป้าหมายผู้หญิงและผู้ขายนะคะ

เรื่องสุดท้ายที่อยากจะฝากไว้แล้วก็ในรัฐธรรมนูญฉบับก่อน ๆ เคยเขียนไว้ คือเรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนในเวทีต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในข้อที่พูดถึง เรื่องของการมีส่วนร่วมของประชาชนในหมวดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้น ได้กำหนดให้ผู้หญิง กับผู้ชายเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ในการวางแผนหรือกระบวนการที่จะ มีการตัดสินใจอะไรต่าง ๆ นั้นนี่นะคะ ให้มีลักษณะที่มีความเท่าเทียมกัน เพราะฉะนั้น ดิฉันอยากจะฝากไว้ว่าประเด็นเหล่านี้ก็กรุณาอย่าลืมที่จะบรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ด้วยคะ ขอบพระคุณคะ

๑ ๓ ๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

ธนัญญา ๖๘/๑

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะ ท่านสมาชิกที่ได้แจ้งความประสงค์อภิปรายไว้ในการประชุม
ด้านนี้หมดแล้วค่ะ ต่อไปดิฉันจะขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการให้ข้อมูลเพิ่มเติมค่ะ
ขอเชิญค่ะ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพครับ ผม อำพล จินดาวัฒนะ ประธานกรรมาธิการนะครับ ก็ต้องกราบขอขอบคุณ
ท่านสมาชิกทั้งหลาย เดี่ยวผมจะขออนุญาตกลับมาตรงนี้อีกนิดหนึ่งนะครับ จะขออนุญาต
ท่านประธานขอเชิญดอกเตอร์พันธุ์ทิพย์ สายสุนทร นะครับ ซึ่งเป็นกรรมาธิการได้กรุณา
ให้ข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นเกี่ยวกับเรื่องประเด็นที่ ๑ นะครับ ประเด็นที่ ๑ และประเด็นที่ ๒
ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของสิทธิของประชาชนชาวไทย และรวมทั้งเรื่องเพศสภาพด้วยนะครับ
ขออนุญาตเชิญท่านประธานให้กรรมาธิการได้ชี้แจงก่อนนะครับ

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
เชิญค่ะ ขอเชิญดอกเตอร์พันธุ์ทิพย์ สายสุนทร ค่ะ

นางพันธุ์ทิพย์ สายสุนทร (กรรมาธิการ) : ขอขอบคุณค่ะ ขอประทานโทษค่ะ
ดิฉันคงจะต้องขออนุญาตที่จะอธิบายชี้แจงท่านสมาชิก โดยเฉพาะกรรมาธิการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญนะค่ะ ดิฉันทราบว่ามีเวลา ๕ นาที พยายามจะอธิบายนิดหนึ่งค่ะ อยากจะ
สรุปก่อนว่าสิ่งที่กรรมาธิการปฏิรูปสังคมได้เสนอเป็นรายละเอียด ๔ ประการนี้ค่ะ
โดยงานวิจัยที่ทำมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ เราก็มักปฏิบัติมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ นับตั้งแต่
พระพุทธเจ้าหลวงทรงเลิกทาสนะค่ะ ในแง่ของการคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ
เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล ย่อมได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญ
และพันธกรณีระหว่างประเทศ จริง ๆ เราเพิ่งมารับปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน
เมื่อปี ๒๕๓๑ นะค่ะ ฉะนั้นคราวนี้เราก็ไม่ได้ทำอะไรใหม่เพียงแต่แค่เราจะมาย่อความเอาใส่
ไว้ในรัฐธรรมนูญเพื่อให้ชัดเจนมากขึ้นเพื่อเวลาที่ในทางปฏิบัตินี้ค่ะ ถ้าหากมีใครที่คิดสุดโต่ง
ไปทางด้านใดด้านหนึ่งนี้ค่ะ ก็จะได้ไม่ต้องมาถกเถียงกันให้มากนักนะค่ะ ฉะนั้นเราจะเห็นได้ว่า
ประเด็นแรกนั้นก็อยู่ในรัฐธรรมนูญไทยชัด ๆ มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ แล้วเรื่องของการคุ้มครอง
สิทธิในความเป็นมนุษย์ ซึ่งสิทธิในความเป็นมนุษย์ที่ความเป็นมนุษย์ก่อตั้งสิทธินี้นะค่ะ
ที่สำคัญ ๆ ก็คงชีวิตร่างกาย เสรีภาพ ทรัพย์สิน ซึ่งตรงนี้เราก็ปฏิบัติได้โดย

๑๓๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

ฉบับชญา ๖๘/๒

ประมวลกฎหมายอาญาซึ่งคุ้มครองชีวิตมนุษย์โดยไม่เลือกปฏิบัติด้วยสัญชาติหรือการที่เขาจะอาศัยอยู่ในประเทศไทย ประเด็นนี้ก็คงไม่ต้องกังวลใจนะคะ

คราวนี้ในประการที่ ๒ ที่อาจจะตระหนักกันมากหน่อยก็คือเรื่องของความเป็นประชาชนนะคะ ซึ่งตรงนี้อเองก็ไม่ใช่ของใหม่ค่ะ ประเทศไทยมี พ.ร.บ. ทะเบียนราษฎรมาตั้งแต่ ๒๔๕๒ นะคะ เรามีประสบการณ์ในการที่ดูแลคนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทยมานาน หลักฐานที่ชัดเจนก็คือถนนเยาวราช เจริญกรุง ที่เราเรียกว่า ทฤษฎีเยาวราชในการจัดการประชากรนะคะ ซึ่งตรงนี้อถ้าเราดูที่สำคัญในข้อที่ ๒ ในหน้า ๒๒๘ บุคคลมีสิทธิจะได้รับการยอมรับนับถือว่าเป็นบุคคลตามกฎหมายนี้ค่ะว่าไปแล้วก็สรุปได้สั้น ๆ ว่าถ้าใครเกิดในประเทศไทยก็ต้องรับรองการเกิดค่ะ ใครอยู่ในประเทศไทยก็ต้องบันทึกในทะเบียนราษฎร ซึ่งทะเบียนราษฎรไทยถ้าเป็นคนที่อยู่ถาวรสัญชาติไทยก็อยู่ใน ทร. ๑๔ -----

- ๖๘/๑

คนที่เป็นต่างด้าวอยู่ถาวรที่ ทร. ๑๔ ค่ะ บางทีคนเข้าใจผิดว่า ทร. ๑๔ เป็นคนสัญชาติไทยเท่านั้น ส่วนคนต่างด้าวอยู่ชั่วคราวอยู่ใน ทร. ๑๓ ซึ่งประเทศไทยก็ปฏิบัติได้และสหประชาชาติก็ชมเชยมาตลอด แม้กระทั่งครั้งล่าสุดที่ทำคันทรี รีพอร์ท (Country report) ไป อาจจะมี ความเข้าใจผิดคิดว่าเรื่องของการรับรองในข้อที่ ๓ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในประเทศไทย ไม่ว่าจะเหล่ากำเนิด สีผิว เพศสภาพ ภาษา ชาติพันธุ์ สัญชาติ หรือศาสนาโดยอ้อมอยู่ใน ความคุ้มครองแห่งรัฐธรรมนูญเสมอกัน ตรงนี้ไม่ได้หมายความว่าถ้าเขาไม่มีสัญชาติไทย เขาจะเลือกตั้งได้อันนี้ไม่ใช่ ก็คือบุคคลในสถานการณ์เดียวกันต้องได้รับการปฏิบัติเหมือนกัน ถ้าเขาไม่มีบัตรประชาชนเขาก็เลือกตั้งไม่ได้ค่ะ ดังนั้นตรงนี้คงเป็นเรื่องหลักตามหลัก กฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคลที่เป็นเรื่องของภูมิลำเนานิยาม ซึ่งประเทศไทย ก็มีการกำหนดเรื่องภูมิลำเนา มาตั้งแต่ ๒๔๖๘ ในประมวลแพ่งนะคะ แล้วส่วนภูมิลำเนา ตามกฎหมายมหาชนก็อยู่ในกฎหมายการทะเบียนราษฎรปัจจุบันก็มาตรา ๒๙ ซึ่งไม่ได้เขียน อะไรใหม่ค่ะ ฉะนั้นสิทธิที่จะไม่เลือกปฏิบัตินั้นต้องเป็นบุคคลในสถานการณ์เดียวกัน ฉะนั้นถ้าสถานการณ์ไม่เหมือนกันก็จะถูกปฏิบัติเหมือนกันไม่ได้ค่ะ เพียงแต่ถ้าเหมือนกัน ก็ต้องเหมือนกันตรงนี้มากกว่า แล้วสิ่งนี้ในทางระหว่างประเทศจะทำให้คุณภาพของมนุษย์ แต่ละคนดีขึ้น การที่จะเลือกปฏิบัติแบบไม่เป็นธรรมก็จะไม่ไปรกศาลค่ะ ตรงนี้ก็น่าจะดีกว่า ฉะนั้นพูดเรื่องสวัสดิการสังคมในทางนิติศาสตร์ก็มองมันเป็นเรื่องของ แอคทีฟ ไรท์ส (Active rights) ก็คือว่าถ้าทำได้ก็ทำ ถ้าทำไม่ได้ก็ยังไม่ต้องทำ ฉะนั้นอย่างเรื่องของหลักประกันสุขภาพ ถ้าบอกว่า เฮลท์ ฟอร์ ออล (Health for all) ไม่ได้หมายความว่า ฟรี ฟอร์ ออล (Free for all) ดังนั้นที่กังวลใจว่าเราจะต้องไปแบกเขาทั้งหมดที่เป็นต่างด้าวเข้ามาในประเทศไทยเวลาที่ คนสัญชาติไทยไปอยู่ในต่างประเทศ ประเทศอื่นเขาก็แบกเราเหมือนกันแต่เขาคงไม่แบกเรา ฟรี ๆ นะคะ เขาก็ต้องให้เราซื้อหลักประกันสุขภาพเหมือนกัน ดิฉันเพิ่งไปศิริราชเมื่อเข้า ดิฉันก็ต้องเริ่มจ่ายแล้วเหมือนกันนะคะ ฉะนั้นวันนี้ถึงบอกว่าสวัสดิการที่ว่ามันจะโจนเข้ามาใส่ เราเต็ม ๆ คงไม่ใช่แล้ว แล้วนอกจากนั้นคนต่างด้าวเขาจะต้องจ่ายภาษีทั้งทางอ้อมและ ทางตรง ดังนั้นในกรณีที่ประเทศไทยท่านทั้งหลายคงพอทราบแล้วว่าเรามีคนวัยทำงาน จะลดลงเรื่อย ๆ ค่ะ ฉะนั้นเวลาที่คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยเขาจะมาเพิ่ม จำนวนเงินในกองทุนสวัสดิการสังคม ประกันสังคมอันนี้ให้เรานะคะ ฉะนั้นจะเรียกว่า ในแง่ของสิ่งที่คิดกันตรงนี้คงไม่ได้พูดถึงคนจนคนรวย แต่พูดถึงบริบทใหม่ของประเทศไทย ซึ่งอยู่ในบริบทอาเซียน ซึ่งถ้าดูจากประสบการณ์ของหลายที่โดยเฉพาะยุโรปเราจะเห็นได้เลยว่า

๑๓๖

สปช. ๙/๒๕๕๗

ภริญา ๖๙/๒

คนไทยเราก็จะไปเป็นต่างด้าวในต่างประเทศและคนต่างด้าวก็จะเข้ามาอยู่ในประเทศไทย ซึ่งการอาศัยอยู่มันอาจจะไม่ชัดเจนว่ามาอยู่แล้วไม่ออกไป มันก็ข้ามไปข้ามมาคะ ฉะนั้นถามว่าบริบทนี้อาจจะเป็นบริบทอนาคตมากกว่า ท่านที่กังวลใจเรื่องชนกลุ่มน้อย ที่เรามีอยู่เยอะจากงานวิจัยตอนนี้เราจะเหลือน้อยเต็มที่แล้วคะ เพราะว่าจากยุทธศาสตร์ของ สภาความมั่นคงแห่งชาติตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ ปี ๒๕๔๘ จนถึงปี ๒๕๕๕ จำนวนคนที่เคยเป็น อดีตคนหนีภัยความตาย ถ้าเกิดในประเทศไทยก็ถือบัตรประชาชนไปเกือบหมดแล้วกระมังคะ หรือถ้าเกิดกำลังค้างอยู่ดิฉันได้ทราบว่ายี่สิบห้าทางกระทรวงมหาดไทยก็เร่งที่จะให้หมดไป ดังนั้นถามว่าใน ๗ ปีข้างหน้าสิ่งที่เราจะกังวลมากกว่าคงไม่ใช่ชนกลุ่มน้อย ๑๗ กลุ่มดั้งเดิมคะ แต่การที่เราทำอย่างไรที่จะให้คนที่ข้ามมาจากประเทศที่จนกว่าเราเขาได้รับการปฏิบัติ และเขาสามารถกลับคืนสู่ประเทศต้นทาง ซึ่งปัจจุบันนี้ก็เป็น การปฏิบัติที่ค่อนข้างจะ คืบหน้ามาก การพิสูจน์สัญชาติพม่า ลาว กัมพูชาก็คืบหน้าคะ ตั้งแต่เมียนมาร์ เปิดประเทศ แล้วก็เข้าสู่ระบอบประชาธิปไตย ดังนั้นในงานวิจัยถ้าดูงานวิจัยถ้าไม่พูดแบบ จากข้อมูลในอดีตคือตรงนี้เราจะห่วงมากกว่ากับการที่ศักยภาพของผู้ประกอบการไทย ที่จะเข้าไปใน ซีแอลเอ็มวี (CLMV) ฉะนั้นในข้อที่ ๔ ที่พยายามจะพูดถึงคนสัญชาติไทย ย่อมได้รับความคุ้มครองไม่ว่าอยู่ในหรือนอกประเทศไทย เดิมทีรัฐธรรมนูญก็พูดถึง สิทธิเลือกตั้งของคนไทยในต่างประเทศ แล้วก็พูดถึงสิทธิในการกลับเข้ามาในประเทศไทย ของคนสัญชาติไทยแม้ไม่ถือบัตรประชาชน -----

เรานี้มาถึงไทเกอร์ วูดส์ ซึ่งคุณแม่เป็นไทยมีสิทธิในสัญชาติไทย แต่เธอยังไม่ถือบัตรประชาชนไทย เพราะเธออาจจะกังวลเรื่องเกณฑ์ทหารอะไรอย่างนี้เป็นต้นนะคะ ซึ่งเราจะเห็นได้ว่า มันมีบริบทใหม่ที่ต้องจัดการมนุษย์ ซึ่งดิฉันคิดว่าเรื่องนี้คงไม่ใช่เรื่องที่มีมันจะพอรัฐธรรมนูญ บัญญัติมันคงค่อย ๆ เกิด แล้วมันคงค่อย ๆ ปฏิรูปประเทศไทย ช็อต (Shot) ต่อไปที่จะต้องทำ คือการปฏิรูปให้เกิดความเหมาะสมและประโยชน์ต่อประเทศไทยสูงสุด ตรงนี้ค่ะที่ต้องมาช่วยกันดู สิทธิในความคุ้มครอง อาจไม่หมายถึงการที่เราจะต้องพรงี้ มะรินนี้ต้องวิ่งให้สวัสดิการสังคมกับใครต่อใครไปหมด แต่หมายถึงว่าเราตั้งฐานความคิดที่จะมองภาพกว้างให้เราอยู่ในบริบทที่เราไป อย่างน้อยปฏิบัติมายาวนานและมีพันธกรณีกับสหประชาชาติถึง ๗ ฉบับ ตรงนี้ไม่ใช่ของใหม่ค่ะ โดยหลักกฎหมายประเทศไทยทำได้อยู่แล้ว และนโยบายส่วนใหญ่ก็ทำได้อยู่แล้ว ขอขอบคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการ

นายอำพล จินดาวัฒนะ (ประธานกรรมาธิการ) : ขอขอบคุณท่านประธานครับ ผมขอใช้เวลาอีกนิดสั้น ๆ นะครับ ก็ต้องขอบคุณทางกรรมาธิการได้กรุณาช่วยชี้แจง ผมคิดว่าเผชิญด้านสังคมมันกว้างมาก สังคม ชุมชนและกลุ่มเป้าหมายต่าง ๆ มันไม่ใช่สาขาเฉพาะ ก็ต้องขอภัยที่มีประเด็นหลายประเด็น แต่ผมคงจะไม่ตอบสนองทุกประเด็นนะครับ ท่านอาจารย์พันธุ์ทิพย์ก็ได้กรุณาไปแล้วบางประเด็น ผมคิดว่าอาจจะพูดบางเรื่องเท่านั้นเองครับ เช่น เรื่องเพศสภาพ ไม่ได้หมายความว่าพอเขียนแบบนี้เรื่องเราไม่ให้มีการเลือกปฏิบัติ ในเหตุจากความแตกต่างระหว่างเพศสภาพ ชาติพันธุ์ สัญชาติ สีผิว แล้วหมายความว่าไม่ต้องไปเกณฑ์ทหารไม่ใช่อะไรอย่างนั้นนะครับ แต่หมายความว่าเราให้ความเคารพ ในความเป็นเพศสภาพที่ต่างกันไปแล้วก็ไม่เลือกปฏิบัติเขา เช่น เขาเป็นลักษณะแบบนี้ ก็เลยไม่รับเข้าทำงานอะไรแบบนี้ครับ คนละครณีกันนะครับ หลาย ๆ ประเด็นที่ท่านกรรมาธิการได้กรุณาให้ความเห็นไว้ ผมคิดว่าดี ๆ ทั้งสิ้นเลยนะครับ ผมคงจะไม่ลงไปในทุกประเด็น แล้วก็หลายเรื่องท่านให้ข้อสังเกตไว้ก็เป็นเรื่องที่น่าจะต้องเอาไปขบคิดในขั้นถัดไป แต่สิ่งที่ทางคณะกรรมาธิการเสนอเป็นการเสนอหลักการสำคัญ เพื่อไปบรรจุในรัฐธรรมนูญนะครับ ซึ่งผมเรียนตอนต้นแล้วว่าหลายเรื่อง ท่านคณะกรรมาธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญท่านก็ต้องไปดูในภาพรวม ไปเชื่อมโยงกับระบบอื่นด้วยนะครับ

๑๓๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

จินตนา ๗๐/๒

ในประเด็นที่อยากเรียนคือเรื่องของชุมชนครับ ชุมชน ผมกราบเรียนนิดเดียวว่า หลักการที่เขียนมันคือหลักการใหญ่ในเรื่องการให้ความสำคัญกับชุมชนท้องถิ่น แล้วก็ให้ความสำคัญกับพลังพลเมืองที่จะมารวมตัวกันเป็นอีกภาคส่วนหนึ่งที่ไม่ใช่ภาครัฐหรือภาคเอกชนเท่านั้นนะครับ ส่วนเวลาถ้าเราไปเขียนในรัฐธรรมนูญแล้ว ก็จะต้องมีการคิดเรื่องของกฎหมายเพื่อจะให้เกิดกลไก ระบบกติกาต่าง ๆ ที่จะดำเนินการในเรื่องนั้น ๆ ต่อไป ซึ่งท่านห่วงใยไว้ก็เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่ง อย่างไรก็ตามเวลาเราเขียนรัฐธรรมนูญแล้ว มันไม่ได้หมายความว่าปฏิบัติได้ทุกเรื่องทันทีนะครับ แต่ทิศทางการปฏิรูปครั้งนี้ การเขียนรัฐธรรมนูญครั้งนี้ก็ควรจะไปสู่ทิศทางที่ทำให้ฐานรากของสังคมไทยมีความเข้มแข็ง พลังพลเมือง ประชาชนต่าง ๆ กลุ่มต่าง ๆ ได้มีโอกาสที่มีความเข้มแข็ง โดยรัฐต้องมีหน้าที่สนับสนุนศักยภาพให้เขาได้พัฒนาแล้วก็ให้โอกาส รวมทั้งจริง ๆ แล้วก็คือต้องไปลดข้อจำกัดต่าง ๆ แก่กฎหมาย ลดข้อจำกัดต่าง ๆ ที่ทำให้เขาอ่อนแออยู่ทุกวันนี้ให้ได้นะครับ แล้วก็สร้างโอกาสให้เกิดขึ้น ก็ต้องกราบเรียนขอขอบคุณทุกท่านอีกครั้งหนึ่งครับ แล้วก็ขอขอบคุณกรรมการทุกท่านที่ได้ช่วยทำงานเรื่องนี้ เราได้มีทำงานนอกรอบกับทางอนุกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญไปด้วยนะครับ และคงจะได้มีการทำงานต่อเนื่องไปอีกรายครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นางสาวทัศนาศา บัญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ค่ะ ขอขอบคุณค่ะ ท่านประธานกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญมีอะไรจะเพิ่มเติมไหมคะ ขอเชิญอาจารย์นริวรรณค่ะ

นางนริวรรณ จินตกานนท์ (กรรมการ) : ขอขอบคุณนะค่ะท่านประธานดิฉัน รองศาสตราจารย์นริวรรณ จินตกานนท์ รองประธานกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณท่านประธานกรรมการ แล้วก็ต้องขอแสดงความยินดีและชื่นชมนะค่ะ เพราะว่าโจทย์ที่ท่านได้รับก็คือชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสมันก็ครอบคลุมทุกภาคส่วนของคนไทย ซึ่งจริง ๆ แล้วก็คือครอบคลุมพวกเราด้วย เพราะฉะนั้นสิ่งใดก็ตามที่ท่านได้เสนอแนะมา ท่านได้ให้ประเด็นมา ท่านได้สรุปมาก็จะเป็นเรื่องสำคัญที่จะกระทบพวกเราทุกคนไม่มากก็น้อย -----

คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญก็ยินดีที่จะรับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะของท่าน ตลอดจนของท่านกรรมการ แล้วก็ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติที่ได้กรุณาเพิ่มเติม เพื่อที่จะนำไปประกอบการพิจารณากร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อที่จะลดความเหลื่อมล้ำ แล้วก็สร้างความเป็นธรรมให้กับทุกภาคส่วนของสังคมตามที่ท่านประธานกรรมการได้พูดถึงให้ประชาชน ให้ชุมชนได้เข้มแข็งแล้วก็มีส่วนร่วม ขอขอบพระคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ เป็นอันจบการพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสนะคะ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ขอเชิญท่านประธานกรรมการค่ะ

นายจุมพล รอดคำดี (ประธานกรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม จุมพล รอดคำดี ครับ ผมไม่ทราบว่าทางสไลด์ เพาเวอร์พอยต์ (PowerPoint) พร้อมไหมครับ ข้างบนครับ อยากเรียนอย่างนี้นะครับว่า สื่อสารมวลชนในเหตุการณ์บ้านเมืองที่เราได้ประสบปัญหา เราได้ผ่านพันวิกฤติอะไรต่าง ๆ มาหลายสิ่งหลายอย่าง สังคมเองก็ได้มีการวิพากษ์วิจารณ์สื่อมวลชนอย่างมาก แล้วก็กระแสสังคมก็มองไปจนถึงในแง่ของการที่ว่าสื่อทั้งหลายได้ทำหน้าที่ของตัวเองได้ดีแค่ไหน และมีความรับผิดชอบเพียงใด สิ่งเหล่านี้ก็เป็นกระแสและเป็นสิ่งที่คณะกรรมการก็ได้นำมาพิจารณาอยู่ในเรื่องต่าง ๆ และที่สำคัญที่สุดก็คือว่า ในสังคมของเรานี้นะครับ ผมอยากจะชี้ให้เห็นว่ามันมีการเชื่อมโยงกันระหว่างประชาชนกับสื่อมวลชน ประชาชนกับรัฐ และรัฐกับสื่อ มันมีความเชื่อมโยงกันโดยเรื่องของสิทธิ เรื่องเสรีภาพ เมื่อมีเสรีภาพต่าง ๆ แล้วมันก็มาดูกันในเรื่องของว่าใช้เสรีภาพอย่างมีขอบเขต มีความรับผิดชอบ มีจริยธรรมหรือไม่ อยากรู้ซึ่งเมื่อไรก็ตามที่สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่ของตัวเองเกินขอบเขตหรือทำหน้าที่อย่างขาดจริยธรรม ประชาชนก็มักจะไปเรียกร้องให้รัฐมากำกับดูแล แต่พอรัฐได้กระทำการอย่างใดก็ตามที่ไปล่วงละเมิดสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือทำการอย่างใดก็ตามที่เป็น การปิดบังซ่อนเร้นประชาชน ประชาชนก็ไปเรียกร้องให้สื่อมวลชนเข้าไปค้นหาข้อมูลข้อเท็จจริง เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้มันเชื่อมโยงกันอย่างไม่มีการขาดตอน หมายความว่า มันจะมีลักษณะอย่างนี้เกิดขึ้นอยู่เสมอ ซึ่งก็ทำให้เราได้มองเห็นในคณะกรรมการว่าเราจะดำเนินการในการปฏิรูปสื่อ หรือปฏิรูปการสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศอะไรอย่างนี้

จะอย่างไร การดำเนินการของเราก็ได้พิจารณาในสิ่งที่เป็นประเด็นทางด้านสิทธิเสรีภาพ เรื่องของจริยธรรม เรื่องของการกำกับดูแล การที่จะส่งเสริมให้มีการพัฒนาการกำกับดูแลให้กว้างขวางยิ่งขึ้นจะทำได้อย่างไร ซึ่งก็ออกมาเป็นประเด็นต่าง ๆ

ในประเด็นแรกที่เราได้นำเสนอก็คือว่า รัฐธรรมนูญประกันสิทธิเสรีภาพของประชาชน ก็เป็นเรื่องของเราต้องการเห็นว่ารัฐธรรมนูญฉบับต่อไปหรือฉบับไหน ๆ ก็ตามก็ได้เขียนเอาไว้เหมือนกันว่า เรื่องของสิทธิเสรีภาพของประชาชนและสื่อมวลชนนั้นไม่ว่าจะเป็นการแสดงความคิดเห็น การพูด การเขียน การพิมพ์ การโฆษณา และการสื่อความหมายโดยวิธีอื่นใด -----

รวมถึงสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนโดยทั่วไปด้วยนะครับ จะต้องทำอย่างทั่วถึงและเสมอภาค สิ่งนี้เรามีหลักการหรือมีเหตุผลในแง่ของการที่ว่าเราอยากให้มีเสรีภาพกับประชาชนนั้นเปรียบเทียบเสมือนเป็นเสรีภาพที่เขาจะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อการดำรงชีวิตที่ดีขึ้น เพื่อเขาจะได้รู้ว่าเขาจะต้องทำอะไร เตรียมตัวอย่างไร ในการดำรงชีวิต เพราะฉะนั้นเสรีภาพเหล่านี้ครับ ผู้ที่จะได้รับเสรีภาพเหล่านี้ก็คือว่าประชาชนเองก็ควรจะได้รับสิทธิเสรีภาพตรงนี้ หรือให้มีหลักประกันตรงนี้อย่างชัดเจนนะครับ เพราะฉะนั้นเราเองเราก็มองดูว่าในคณะกรรมการการเมืองว่าประชาชนหรือสื่อมวลชน ซึ่งสื่อมวลชนเองนี้เข้ามาอย่างไร สื่อมวลชนเองก็ไม่ได้ต่างจากประชาชนคนหนึ่ง สื่อมวลชนก็ทำหน้าที่แทนประชาชนในแง่ของการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ทำหน้าที่ในการที่จะดูแลว่าข่าวสารต่าง ๆ ที่มันมีอยู่ในสังคมนี้มันมีอะไรบ้าง เพื่อเป็นการบอกกล่าวให้ประชาชนได้รับรู้ครับ แต่ก็ใช้เสรีภาพเช่นเดียวกันกับประชาชนนั่นเองครับ เพราะฉะนั้นการที่จะได้ข้อมูลข่าวสารทั้งหลายนี้เราก็ถือหลักการว่าถ้าเป็นข้อมูลข่าวสารใด ๆ ก็ตามข่าวสารที่เกิดขึ้นจากหน่วยงานของรัฐ เราก็ถือว่าการเปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น ยกเว้นเสียแต่ถ้าข้อมูลข่าวสารนั้นมีบทบัญญัติทางกฎหมายกำหนดไว้ไม่ต้องเปิดเผย อันนั้นเราก็เคารพนะครับ

ถัดมาเมื่อเราบอกว่ามีการประกันเสรีภาพแล้ว ประเด็นต่อไปเราก็มาดูว่าแล้วเสรีภาพที่บอกว่าจะต้องถูกจำกัด พุดง่าย ๆ ใช้สิทธิเสรีภาพนั้นไม่ได้ จะมีเหตุผลอะไร การจำกัดสิทธินั้นเราถือว่าถ้าจะจำกัดสิทธิในเรื่องเสรีภาพต่าง ๆ ของประชาชน รวมทั้งสื่อมวลชนด้วยนั้นจะต้องถูกบัญญัติหรือว่ามีการบัญญัติไว้เป็นกฎหมายเฉพาะ เช่น การรักษาความมั่นคงของรัฐ การคุ้มครองสิทธิเสรีภาพ เกียรติยศ ชื่อเสียง สิทธิในครอบครัวหรือความเป็นอยู่ส่วนตัวของบุคคลอื่น หรือเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเพื่อป้องกันหรือระงับความเสื่อมทรามทางจิตใจหรือสุขภาพของประชาชน อันนี้ก็กันไปตามหลักสากลโดยทั่วไปนะครับ ซึ่งอันนี้เราก็เห็นว่าการจำกัดเสรีภาพนี้ก็คงจะเป็นสิ่งที่จะต้องดูแลเช่นเดียวกัน ควรจะต้องมีบัญญัติเอาไว้อยู่ในรัฐธรรมนูญด้วยนะครับ

ถัดมานะครับ หลังจากที่เมื่อเรามีพุดถึงเรื่องการจำกัดเสรีภาพ เราก็อยากเห็นว่าการใช้เสรีภาพนั้นจะต้องมีหลักประกันในความเป็นอิสระ ความไม่ถูกครอบงำ โดยการแทรกแซงของอำนาจรัฐหรืออำนาจทุนนะครับ ในเหตุผลของเราเราก็มองดูว่า

๑๔๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๗๒/๒

ถ้ามีการแทรกแซงต่าง ๆ เกิดขึ้น การเปิดเผยข้อมูลหรือความจริงทั้งหลายนี้มันก็ไม่สามารถที่จะทำได้โดยตรงไปตรงมา และมันก็จะทำให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือน ซึ่งอันนี้เราก็มองดูว่าการที่เราจะให้มีความเสรีภาพเหล่านี้ได้ หรือสื่อมวลชนนี้จะมีหลักประกันได้ดี ก็คือว่า ต้องปราศจากการแทรกแซงอำนาจรัฐและทุนนะครับ อันนี้ก็เป็นประเด็นที่เราได้มองกันว่าอยากจะเห็นนะครับ แล้วก็เรายังมองถึงในแง่ถึงว่าการแทรกแซงนี้ยอมไม่ไปแทรกแซงแม้กระทั่งผู้ที่ประกอบอาชีพสื่อมวลชนที่อยู่ในหน่วยงานของรัฐก็ดี หรืออยู่ในหน่วยงานของเอกชนก็ตามนะครับ ว่าการเสนอข่าวหรือการแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะของพนักงานหรือลูกจ้างของเอกชนที่ทำหน้าที่ประกอบวิชาชีพด้านสื่อนี้จะต้องได้รับการคุ้มครองนะครับ เว้นแต่การกระทำดังกล่าวเป็นไปตามกฎหมาย ถ้าพูดถึงในแง่ของการทำงานแล้วนะครับว่าสื่อมวลชนทั้งหลายเมื่อเวลาทำงานภายใต้กรอบจริยธรรมของตนเองแล้วก็ควรจะต้องได้รับการคุ้มครอง ยกเว้นเสียแต่ว่าไปทำการที่ผิดกฎหมายหรือว่าทำการละเมิดข้อกฎหมายอะไรต่าง ๆ มาก นอกเหนือจากการประกอบวิชาชีพแล้วก็ขอให้เป็นไปตามกฎหมายครับ

ประเด็นถัดมา ก็คือเป็นประเด็นเรื่องการคุ้มครองเสรีภาพและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพและสวัสดิการของผู้ประกอบวิชาชีพสื่อสารมวลชน บ่อยครั้งนะครับว่าสื่อมวลชนเวลาทำงานแล้วนี่นะครับ -----

บางครั้งก็เกิดเป็นปัญหาในเรื่องของการทำงานด้านการประกอบวิชาชีพเช่นเดียวกัน เราต้องเข้าใจว่าคนที่มาทำงานด้านสื่อบางทีก็ไม่ได้เรียนจบนิเทศศาสตร์หรือไม่ได้เรียนรู้ในเรื่องนี้มาก่อน แต่เมื่อเข้ามาแล้วก็จำเป็นต้องมีมาตรฐาน หรือมีการอบรม หรือมีการที่พัฒนาเขาให้เป็นผู้สื่อข่าวมวลชนที่ดี ซึ่งอันนี้เราก็มองดูว่าเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องของการที่จะทำให้เขาได้มีมาตรฐานวิชาชีพ แล้วก็เป็นการที่ให้ได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพได้ถูกต้องด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชนนี่นะครับ ก็ควรจะได้รับการรับรองในเรื่องของเสรีภาพ เรื่องของการประกอบวิชาชีพและรวมทั้งในเรื่องของการพัฒนาตัวเขาเองด้วยว่า สิ่งต่าง ๆ ที่เขาเข้ามาแล้วเมื่อประกอบวิชาชีพนี้ เขาจะได้รับการดูแลอย่างไรนะครับ นอกเหนือจากนั้นบางครั้งรวมทั้งในเรื่องของสวัสดิการ เรื่องของสวัสดิภาพของเขาด้วย การไปทำการประกอบอาชีพของเขาก็ล่อแหลมต่อการที่อาจจะถูกอำนาจมืดได้ทำร้ายเอาอะไรต่าง ๆ พวกนี้ ซึ่งอันนี้เราก็คิดว่าเป็นประเด็นที่จะต้องมีการดูแลด้วยนะครับ

ถัดมาเป็นประเด็นหลังจากที่เราไปดูในเรื่องของเมื่อใช้เสรีภาพ ผู้ประกอบวิชาชีพมีเสรีภาพแล้ว ก็ยังต้องคิดถึงในแง่ที่ว่า การประกอบเสรีภาพนั้นต้องมีความรับผิดชอบ ใช้เสรีภาพอย่างไร ก็ต้องคิดถึงเหมือนกันว่าจะต้องดูแลตัวเองอย่างไร รับผิดชอบต่ออย่างไร การรับผิดชอบต่อนี้ก็มี การรับผิดชอบต่อตั้งแต่ตนเองตามหลักจรรยาวิชาชีพและยังต้องคิดถึงในแง่ที่ว่าในหมู่ของผู้ที่ทำประกอบวิชาชีพนั้นจะต้องมีการดูแลซึ่งกันและกัน เท่ากับว่าประเด็นที่เราพูดถึงก็คือการส่งเสริมให้จัดตั้งองค์กรวิชาชีพ เพื่อดูแลสื่อมวลชนด้วยกันนะครับ เพื่อให้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักจริยธรรม แล้วก็เราอยากให้มีกลไกกำกับตนเองของสื่อมวลชนเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพและความเป็นธรรม ความเป็นธรรม ในที่นี้ความเป็นธรรมในแง่ของการรายงานข่าวสารที่มีความเป็นธรรมที่เกิดขึ้นกับประชาชนด้วยการนำเสนอข่าวสารจะต้องให้ความเป็นธรรมอย่างไร อันนี้เราก็อยากจะเสนอว่าในยุคปัจจุบันนี้จริง ๆ แล้วสื่อมันก็ไม่ใช่ว่ามีเพียงแค่วิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์นะครับ มันมีสื่ออื่น ๆ อีกเยอะแยะ สื่อโซเชียล มีเดีย (Social media) หรือสื่อออนไลน์ (Online) ทั้งหลายอีกมากมาย เพราะฉะนั้นเราอยากจะเสนอให้มีองค์กรวิชาชีพในระดับประเทศ ซึ่งมีสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนมาจากองค์กรวิชาชีพต่าง ๆ ในแต่ละสื่อเพื่อเข้ามารวมกันเพื่อตั้งเป็นองค์กรวิชาชีพในระดับประเทศ เพื่อให้มีการกำกับดูแลกันเองอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นนะครับ เพื่อให้สามารถกำกับดูแลกันเองได้ แล้วก็มีการกำหนดเงื่อนไขการประกอบวิชาชีพสื่อมวลชน โดยมีการเสนอให้มีการสังกัดองค์กรวิชาชีพสื่อมวลชนนะครับ จนทุกวันนี้

ก็เกิดขึ้นในลักษณะที่ว่าเมื่อเกิดมีปัญหาขึ้นมาทีละออกจากสภาวิชาชีพเสียก็ไม่ต้องรับผิดชอบอะไร ซึ่งอันนี้เราอยากจะเสนอว่าให้มีสังกัดองค์กรวิชาชีพที่ชัดเจนแน่นอนนะครับ อันนี้ก็จะเป็นการที่จะดูแลและกำกับดูแลกันเองได้อย่างมีประสิทธิภาพนะครับ แต่ไม่ใช่เป็นการออกใบอนุญาตให้สื่อมวลชนนะครับ เรื่องนี้ไม่เกี่ยวกันนะครับ เราเสนอเพียงแค่ว่าให้ทุกคนที่ประกอบอาชีพนี้ได้มีสังกัดองค์กรวิชาชีพของตัวเอง

ถัดมาเป็นเรื่องประเด็นของคลื่นความถี่ เรื่องของทรัพยากรของชาติ อันหนึ่งที่เป็นเรื่องของการสื่อสาร เราเองก็อยากจะเสนอประเด็นว่าคลื่นความถี่ที่เป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติเพื่อประโยชน์สาธารณะ และให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระที่ทำหน้าที่จัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการนั้น อยากจะให้คำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของประชาชนในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น จริง ๆ แล้วมันก็เป็นการพูดง่าย ๆ ว่าเราไม่ได้เปลี่ยนอะไรไปจากรัฐธรรมนูญฉบับเดิมปี ๒๕๕๐ หรือปี ๒๕๔๐ ที่เราอยากให้เห็นในสิ่งเหล่านี้ยังคงอยู่ แล้วก็เราจะขยายอยากจะมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องขององค์กรอิสระที่เราอยากจะเสนอในที่นี้ก็คือว่า ให้มีองค์กรอิสระขึ้นมาจะมีก็องค์กรก็ได้ว่านะครับ ตรงนี้เราไม่ได้เสนอว่าต้องมีการเดี่ยวนะครับ สำหรับในกลุ่มกรรมาธิการชุดเรานะครับ

ขอเป็นว่า ให้มีองค์กรอิสระขึ้นมากำกับดูแลเพื่อที่จะได้จัดสรรความถี่หรือว่าดูแลหรือกำกับดูแลในเรื่องของประโยชน์สาธารณะทั้งหลายนะครับ แล้วก็รวมทั้งการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม นอกจากนั้นจะต้องจัดให้ชุมชน ท้องถิ่น ได้สามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานสื่อมวลชนสาธารณะด้วย ทั้งนี้เนื่องจากว่าที่ผ่านมาเรามีปัญหามากมายในเรื่องของการที่ประชาชนที่อยู่ห่างไกลพื้นที่ที่จะรับฟังข่าวสารได้ รวมทั้งประชาชนผู้ด้อยโอกาสบางที่ก็ขาดการเข้าถึงสื่อ ซึ่งตรงนี้เราก็อยากจะให้การกำกับดูแลตรงนี้ได้เข้าไปถึงตรงนี้ด้วยนะครับ ช่วยส่งเสริมหรือช่วยดำเนินการอย่างไรก็ตามที่จะทำให้ประชาชนที่ขาดโอกาสเหล่านี้ได้เข้าถึงหรือมีความเสมอภาคในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนท้องถิ่นที่หมดไปแล้วว่า เขาจะต้องสามารถที่จะเข้าถึงสื่อได้ รัฐมีหน้าที่อำนวยความสะดวก รัฐมีหน้าที่ที่จะส่งเสริมให้มีเทคโนโลยีใด ๆ ก็ตามที่จะทำให้เขาสามารถที่จะเข้าถึงสื่อได้ทุก ๆ รูปแบบ โดยเฉพาะในสื่อที่เป็นสื่อหลักทั้งหลายนะครับ

ประเด็นถัดมาเป็นประเด็นในเรื่องของแนวทางการดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่ เมื่อมีองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่แล้ว เราก็อยากจะเสนอให้มีแนวทางการดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และการกำกับประกอบกิจการภายใต้ภูมิทัศน์สื่อที่เปลี่ยนไป คำว่า ภูมิทัศน์สื่อ นี้ก็หมายความว่า มันมีสื่อที่หลากหลายที่เกิดขึ้นมากมาย จะมีวิธีการควบคุมดูแลกันอย่างไร หรือมีสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดประโยชน์หรือพัฒนาทำให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไร ตรงนี้ก็อยากจะให้มีองค์กรอิสระนี้ได้เข้าไปดูแลให้สามารถที่จะดูว่าสื่อในยุคนี้เป็นสื่อที่หลอมรวม เราทราบดีว่าเราสามารถดูโทรทัศน์ เราสามารถฟังวิทยุ เราสามารถอ่านอะไรต่าง ๆ ได้ภายในมือถือหรือว่าภายในสื่อ ๆ เดียว ซึ่งอันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่งที่ได้ชี้ให้เห็นว่า เทคโนโลยีมันเปลี่ยนไปมาก และเทคโนโลยีในอนาคตอีก ในอนาคตเราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีนี้เพิ่มขึ้นอีกมากมาย ซึ่งอันนี้เราก็อยากจะเห็นว่าการกำกับดูแลตรงนี้นะครับ ไม่ว่าจะเป็นการกำกับดูแลในสื่อใดก็ตาม ก็ขอให้ดูในเชิงของการเกิดของสื่อใหม่ด้วยนะครับ แล้วก็องค์กรอิสระนี้เราก็หวังว่าจะดำเนินการตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปสื่อ มีธรรมาภิบาลในการกำกับดูแลและการประกอบกิจการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมสื่อด้วยนะครับ คือคงไม่ใช่เป็นการกำกับดูแลอย่างเดียว แต่ส่งเสริมให้เขาได้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมสื่อ โทรคมนาคมหรือสารสนเทศนี้เพื่อเกิดประโยชน์แก่ประชาชนให้มากขึ้น อันนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เรามุ่งหวังอยากจะเห็นนะครับ

ตลอดจนให้มีการส่งเสริม ให้มีการรวมตัวกันเป็นองค์กรวิชาชีพเพื่อกำกับดูแลตนเองภายใต้กรอบของจริยธรรมแห่งการประกอบวิชาชีพนะครับ

เมื่อเราส่งเสริมทางด้านสื่อไปแล้ว เราก็หันมาส่งเสริมประชาชนด้วย อยากรู้ให้ประชาชนรู้เท่าทันสื่อนะครับ ทั้งนี้ทั้งนั้นไม่อยากจะเห็นว่าสื่อได้เอารัดเอาเปรียบ หรือว่าสื่อได้ให้ข้อมูลข่าวสารในการจูงใจหรือทำให้เกิดความเสียหายหรือเกิดความเข้าใจอะไรผิด ๆ นะครับ เพราะฉะนั้นในหลักการและเหตุผลที่เราอยากจะทำให้มีการส่งเสริมรู้เท่าทันสื่อนี้ก็เพราะว่าเราอยากจะทำให้ประชาชนได้มีทักษะในการดำเนินชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างวิเคราะห์ สามารถวิเคราะห์ได้ สามารถรู้ว่าสื่อเขาทำงานกันอย่างไร เมื่อรู้แล้วว่าเขาทำงานอย่างไรและวิเคราะห์ได้เป็นตลอดจนรู้จักใช้สื่อเหล่านั้นให้เกิดเป็นประโยชน์ต่อตัวเอง พุดง่าย ๆ เป็นการใช้อย่างสร้างสรรค์อย่างไร อยากรู้เห็นประชาชนได้มีความรู้ความสามารถตรงนี้ เพราะฉะนั้นเราก็อยากให้เห็นการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีทักษะในสิ่งเหล่านี้ โดยรัฐอาจจะมีหน้าที่ในการส่งเสริมให้ประชาชนในฐานะผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นอย่างยิ่งที่เรา ก็เน้นนะครับ คือกลุ่มเด็กและเยาวชน ซึ่งปัจจุบันมีแนวโน้มในการใช้สื่อสมัยใหม่นี้ มากนะครับ เราก็อยากให้เห็นว่ารัฐได้เข้ามาดูแลหรือว่าช่วยส่งเสริมอย่างไรเพื่อให้เกิดการใช้สื่ออย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ทั้งนั้นประชาชนเองก็จะได้ไม่ตกเป็นเหยื่อของสื่อที่ไม่ดีต่อไป ซึ่งอันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่เราพยายามที่อยากจะเสนอให้มีทักษะในสิ่งเหล่านี้ เมื่อมีทักษะแล้ว เราก็อยากให้เห็นว่า การทำงานของสื่อในการกำกับดูแลทั้งหลาย -----

เราอยากเห็นว่าประชาชนก็มีส่วนร่วมในเรื่องของการที่จะกำกับดูแลได้เช่นเดียวกันนะครับ เพราะฉะนั้นเราจึงเสนอประเด็นว่าส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของสื่อและผู้ใช้สื่อทั้งหลาย อันนี้ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่เราต้องการสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้บริโภคสื่อหรือว่าผู้ที่จะใช้สื่อต่อไป รวมทั้งคนที่ประชาชนทุกวันนี้ก็ได้เป็นเพียงแค่ผู้รับสื่ออย่างเดียวแล้วนะครับ เป็นผู้ที่ใช้สื่อเองด้วยนะครับ เราจะมามีวิธีการตรวจสอบ เราจะมามีวิธีการดูแลกันอย่างไรโดยภาคประชาชน หรือว่าประชาชนทั่วไปทั้งหลายนี้จะดำเนินการอย่างไร เพราะฉะนั้นการปฏิรูปการใช้หรือบริโภคสื่อของประชาชน เราจะทำการเสริมพลังให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบการทำงานของสื่อและผู้ใช้สื่อ เพื่อให้มีหลักการให้มีมาตรการนะครับ โดยมีการควบคุมสื่อโดยเฉพาะสื่อที่ออกมา ไม่ว่าจะสื่อกระแสหลัก หรือสื่อออนไลน์ หรือสื่อที่จะเกิดใหม่ก็ตามนี้ะครับว่าจะมามีวิธีการกำกับดูแลกันเองได้อย่างไร และรวมทั้งประชาชนเองก็มีส่วนในการกำกับดูแลด้วย นั่นก็หมายความว่าบทบาทของประชาชนนะครับคืออาจจะต้องดำเนินการทั้งในรูปแบบที่พูดง่าย ๆ ว่าต้องสามารถมีองค์กรหรือว่ามีหน่วยงานที่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้ประชาชนได้สามารถกำกับดูแลสื่อได้จริงนะครับ อาจจะเป็นอยู่ในรูปของสภาประชาชน หรือจะอยู่ในรูปของกลุ่มประชาชนที่มีผู้บริโภคนะครับ

ประเด็นสุดท้าย คือการสื่อสารเพื่อก่อให้เกิดความเกลียดชัง ซึ่งอันนี้มันก็พูดง่าย ๆ ว่าย้อนหลังไปเมื่อสัก ๕-๖ ปีที่ผ่านมาเราก็คงเห็นว่า การสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังนี่ก็มีอยู่ และทำให้เกิดเป็นปัญหาประเทศในเรื่องการใช้สื่อต่าง ๆ เพื่อปลูกเร้าสร้างความเกลียดชังอะไรซึ่งกันและกัน เพราะฉะนั้นเราก็เสนอให้มีมาตรการกำกับดูแลอย่างน้อย ๒ ประการ คือ การบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวกับการสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังขึ้นมาเป็นการเฉพาะ หรือการเพิ่มเติมสาระหรือเกณฑ์เกี่ยวกับการสื่อสารที่ก่อให้เกิดความเกลียดชังซึ่งมีความผิดทางอาญาให้ชัดเจน รวมทั้งการกำกับดูแลตนเองผ่านตัวกลางในสื่อออนไลน์ ทั้ง ๑๐ ประเด็นนี้ก็เป็นส่วนที่เราได้นำเสนอให้มีการบัญญัติในรัฐธรรมนูญ ขอบคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเทียนฉาย กีระนันทน์ ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์เพื่อดำเนินการประชุมต่อไป)

๑๔๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๗๕/๒

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานจุมพล มีสมาชิกที่ยื่นขออภิปรายไว้ ๒ ท่านนะครับ คุณทิวา การกระสัง กับคุณวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา เชิญคุณทิวาครับ ท่านมีเวลา ๖ นาที

นายทิวา การกระสัง : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม ทิวา การกระสัง อยากจะนำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้สิทธิเสรีภาพในรัฐธรรมนูญ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการใช้สิทธิเสรีภาพของสื่อครับ มุมมองเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของประเทศเรานี้ครับ ประเทศที่เกิดปัญหาอยู่ทุกวันนี้เนื่องจากว่าเราใช้คำว่า สิทธิเสรีภาพกับสิทธิมนุษยชน นะครับ โดยมุ่งถึงปัจเจกชนหรือปัจเจกบุคคลมากกว่าประโยชน์ของสาธารณะ ที่ผมกล่าวอย่างนี้เนื่องจากว่ามันมีแนวคำพิพากษาเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพนะครับ ของประเทศตะวันตกเมื่อเทียบกับมุมมองเรื่องสิทธิเสรีภาพของประเทศเรานี้มันแตกต่างกันครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่ามีคำพิพากษาคดีหนึ่งในสหรัฐอเมริกา เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคดีข่มขืนหรือคดีเกี่ยวกับความผิดทางเพศนะครับ มีผู้หญิงมีสุภาพสตรีท่านหนึ่งเดินทางไปทำงานจากซอยในระยะ ๑๐๐ เมตร ขอบแตงตัวก็คือนั่งกระโปรงสั้น แล้วก็ไปใส่เสื้อชั้นในนะครับ เดินผ่านซอยเวลาประมาณ ๑ เดือนปรากฏว่าถูกคนเร่ร่อนที่อยู่ในซอยนั้นข่มขืน ถูกจับไปที่ศาล จำเลยสู้ว่าเหตุที่เขาต้องข่มขืนเนื่องจากว่า เกิดจากการยั่วยุของการแต่งกายของสตรีที่แต่งกายในลักษณะนั้น สตรีก็สู้ว่า นั่นคือสิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญของอเมริกาที่บอกว่า ทุกคนมีสิทธิเสรีภาพในการที่จะไปไหน ทำอย่างไรก็ได้ ที่ไม่ขัดต่อสิทธิของคนอื่นนะครับ จำเลยก็สู้ว่าสาเหตุเกิดจากการแต่งกายของหญิงนั้น ศาลพิพากษายกฟ้องครับ

แล้วมีอีกเรื่องหนึ่งก็คือเจเน็ต แจ็คสันไปแสดงคอนเสิร์ตแกล้งทำให้เสียหูตเห็นหน้าอก ทั้ง ๒ ข้าง กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของอเมริกาห้ามเจเน็ต แจ็คสันออกทีวี วิทยุ ออกสื่อ ๒ ปี เนื่องจากเห็นว่าขัดต่อวัฒนธรรม แต่มุมมองเรื่องสิทธิเสรีภาพของไทยนะครับ มีนักร้องคนหนึ่งชอบนุ่งกระโปรงเสมอ หู แต่งกายที่ล่อแหลมขัดต่อวัฒนธรรม กลับถูกยกย่องว่าเป็นคนกล้า เข้าไปในวัดได้โดยอ้างแค่แต่เพียงว่านั่นเป็นสิทธิเสรีภาพหนึ่งนะ ครับ ผมอยากจะกราบเรียนว่าสิทธิเสรีภาพในประเทศนี้ควรจะมองถึงประโยชน์สาธารณะ ทำไมศาลสหรัฐถึงยกฟ้อง เนื่องจากเขามองว่าถ้าหากปล่อยให้มีการแต่งกายในลักษณะนั้น สังคมอเมริกาก็จะเกิดความวุ่นวายนะครับ จึงมีการพิพากษายกฟ้อง เขามองถึงประโยชน์สาธารณะเป็นหลัก แต่ของเรานั้นมองถึงประโยชน์ของปัจเจกชนนะครับ เมื่อหลายปีมาแล้วท่านคงจะทราบว่ามี ส.ว. หญิงท่านหนึ่งออกมาโวยวายว่าการที่ พระธาตุคุดอัยสุเทพที่จังหวัดเชียงใหม่ ห้ามสุภาพสตรีขึ้นไปทำทักษิณาวรรตชั้นบนนั้น เป็นการขัดรัฐธรรมนูญ เป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพ ซึ่งผมได้เขียนกลับไปว่านั่นเป็นเรื่องของ จารีตประเพณีวัฒนธรรม เราจะใช้สิทธิเสรีภาพโดยพร่ำเพรื่อไม่ได้ การที่เขาออกกฏอย่างนั้น เป็นเรื่องของการคุ้มครองประโยชน์สาธารณะ สื่อก็เช่นเดียวกันครับท่านประธาน การใช้สิทธิ ทางสื่อของไทยเรานี้ะครับ บางทีไปละเมิดสิทธิของคนอื่น อยากจะกราบเรียนไปทาง คณะกรรมการเกี่ยวข้องกับสื่อะครับ ท่านมีมาตรการในการควบคุมสื่อเหล่านี้อย่างไร สิ่งที่อยู่ในมือผมนี้ะครับ คือสื่อเกี่ยวกับกีฬา เขาเขียนข่าวอย่างไรครับ เขาเขียนข่าวเรื่อง การแข่งขันกีฬานะครับ เขาบอกว่า ชลบุรีเสียวข้าง เทพฮอท (Hot) บุรีรัมย์แบบเบอร์ ชัยนาททีมน้องแพ้มสถานเดียว นี่ลงความเห็นอย่างนี้ แล้วเขียนเข้าไปในบทบรรยายว่า ทีมชัยนาทสู้บุรีรัมย์ไม่ได้หรอก เพราะว่าเป็นทีมน้อง และเจ้าของทีมเป็นหัวหน้าพรรค กับทีมลูกพรรค นี่เป็นการใช้ความเห็นของคนเขียนข่าว ไม่ใช่วิจารณ์อย่างเป็นกลางว่า การแพ้มของทีมนั้นไม่ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเป็นทีมพี่ทีมน้อง และฟุตบอลมีทีมพี่ ทีมน้องไม่ได้ ทำให้คนเข้าใจว่าเป็นการแข่งขันที่ฮั้วกัน สื่อรับผิดชอบอย่างไรนะครับ นี่ผมฝากกราบเรียนไปยังคณะกรรมการเกี่ยวข้องกับสื่อ และนี่หนังสือพิมพ์ ที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเช่นเดียวกันข้างในเป็นอย่างไรรู้ไหมครับท่านประธาน บอกเลยว่า ทีมนี้จะชนะ มีการต่อรอง นี่เป็นการสื่อในลักษณะที่สนับสนุนให้มีการเล่นการพนัน แล้ววางขายเกรอเลยนะครับ และเราก็ปราบไม่ให้มีการเล่นฟุตบอล แต่หนังสือพิมพ์ ที่เกี่ยวกับกีฬาฟุตบอลบอกเลยว่าควรจะเล่นทีมไหน หนังสือพิมพ์กีฬา และอีกอย่างหนึ่ง

หนังสือพิมพ์เกี่ยวกับดาราครับท่านประธาน กรรมาธิการเกี่ยวข้องกับสื่อเมื่อเราจะปฏิรูปแล้ว
ทำไมดาราเอารูปที่โชว์สีระเรื่อนร่างออกขายเกร่อเลยนะครับ ทำได้ แต่ถ้าคนธรรมดา
ไปทำอย่างนี้บอกว่าเป็นอนาจาร อันนี้ก็ต้องมีการปฏิรูปนะครับ อันนี้ฝากไปยัง
คณะกรรมาธิการสื่อสารมวลชนนะครับ อยากจะให้มีการปฏิรูป ไม่ใช่ว่าปฏิรูปในเรื่อง
เกี่ยวกับสิทธิของสื่อ ต้องปฏิรูปเกี่ยวกับการที่สื่อมันจะต้องเป็นกลาง เป็นผู้รายงานข่าว
อย่างแท้จริง อย่าใช้ความคิดของตนเองนั้นชี้ผิดชี้ถูกแล้วให้เกิดความวุ่นวายเกี่ยวกับ
ประเทศนะครับ

สุดท้ายนี้ก็ขอฝากไปยัง คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ
แล้วก็ประธานกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปสื่อ นะครับ เดี่ยวผมจะฝากหนังสือพิมพ์นี้
ไปยังท่านนะครับ ขอขอบพระคุณ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
เชิญคุณวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา ครับ

นายวรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา : กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิก แล้วก็
ท่านคณะกรรมาธิการนะครับ ผม วรวิทย์ ศรีอนันต์รักษา สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ประเด็นเกี่ยวกับเรื่องการปฏิรูปสื่อที่มีทั้งหมด ๑๐ ประเด็น เท่าที่ผมดูก็จะเน้นเรื่องเสรีภาพ
ของสื่อ แล้วก็การกำกับเสรีภาพของสื่อ -----

ซึ่งจริง ๆ แล้วเสรีภาพของสื่อไม่ได้มีอะไรแตกต่างจากเสรีภาพของประชาชนนะครับ ประชาชนในระบอบประชาธิปไตยจำเป็นต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารให้ถึงที่สุดนี่นะครับ ฉะนั้นการปิดกั้นข้อมูลข่าวสารไม่สามารถทำได้ สื่อจึงมีหน้าที่ที่จะต้องไปนำข้อมูลข่าวสารออกมาให้มากที่สุด ที่นี้ทั้ง ๑๐ ประเด็น ผมคุยมีพูดแต่เรื่องสื่อมวลชน ในฐานะที่ผมเป็นทั้ง นักวิชาชีพอยู่ในอาชีพสื่อมา ๓๐ ปีแล้วก็เป็นนักวิชาการด้วยนะครับ มีไปบรรยาย ไปเขียนตำราในมหาวิทยาลัยนี่นะครับ ผมว่าเรายังติดกับดักอยู่นิดหนึ่ง เพราะว่าสื่อมวลชน ไม่ได้เป็นหน่วยงานเดียวหรือว่าเป็นกลุ่มคนกลุ่มเดียวที่จะสื่อสารในสังคมนี้ นะครับ ยังมีคนอื่น ๆ อีก ซึ่งในร่างรัฐธรรมนูญผมเกรงว่าจะไปไม่ถึงนะครับ ผมก็จะขออภิปรายถึง ตรงนี้ นะครับ อย่างเช่น ในประเด็นที่ ๕ ของคณะกรรมการสิทธิการที่เสนอมาว่าจะต้องมีมาตรการ ควบคุมจริยธรรมของสื่อมวลชน ซึ่งอันนี้ผมเห็นด้วยและผมเป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้ง หรือเป็น คณะทำงานก่อตั้งสภาการหนังสือพิมพ์ในช่วงปี ๒๕๔๐ เป็นเรื่องที่น่าเป็น แต่ที่นี้เมื่อคุณ สื่อมวลชน สื่ออื่นซึ่งมีอิทธิพลมากกว่าสื่อมวลชนด้วยซ้ำตอนนี้ นะครับ ๒ สื่อ แล้วก็กรรมการไม่ได้พูดถึงนะครับ นั่นก็คือพาร์ทิซาน มีเดีย (Partisan media) หรือสื่อเฉพาะกลุ่มนะครับ ซึ่งเราเคยตีความว่าสื่อนี้เป็นสื่อเทียม หรือสื่อจริง หรืออะไรนั่นนะครับ ที่จริงพาร์ทิซาน มีเดีย หรือสื่อเฉพาะกลุ่มมีโครงสร้างทาง กายภาพเหมือนสื่อมวลชนเลยครับ ตั้งเป็นทีวีบ้าง เป็นวิทยุบ้าง แม้กระทั่งหรือจะเป็น หนังสือพิมพ์ แต่ว่าจุดเป้าหมายไม่เหมือนกัน สื่อมวลชนจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นกลาง แล้วก็ถูกถ่วง แต่ในขณะที่พาร์ทิซาน มีเดีย มีลักษณะของการโฆษณาชวนเชื่อ พรอพเพแกนดา (Propaganda) ให้ข้อมูลทางด้านเดียว ตรงนี้ไม่มีใครไปตรวจสอบ แล้วก็ทำให้เป็นเหตุให้ สังคมไทยเกิดความขัดแย้งอย่างรุนแรง เพราะมีการปลุกทัศนคติในสมองคนทุกวัน ในรัฐธรรมนูญใหม่นี้ยังไปไม่ถึงตรงนี้นะครับ มีพูดถึงเรื่องภูมิทัศน์สื่อ ซึ่งผมว่าอาจจะทำให้ กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญอาจจะไม่เข้าใจตรงนี้นะครับ ผมก็เลยขยายความว่าถ้าจะมี กฎหมายมาต้องคลุมถึงตรงนี้ด้วย และตัวที่ ๒ อันนี้ดูแล้วจะรุนแรงกว่า หรือมีอิทธิพล ซึ่มลึกกว่านะครับ นั่นก็คือโซเชียล มีเดีย จะใช้ศัพท์ภาษาไทยอย่างไรผมไม่ทราบเหมือนกัน สื่อสังคมหรืออะไรก็แล้วแต่ การสื่อสารแบบของโซเชียล มีเดีย แต่เดิมเป็นการสื่อสารจาก บุคคลไปบุคคลนะครับ แต่ว่าด้วยเทคโนโลยีของอินเทอร์เน็ตก็สามารถจะ broadcast (Broadcast) หรือแพร่กระจายไปได้ไม่ได้แตกต่างจากสื่อมวลชนเลย ในขณะที่สื่อมวลชนจะมี เอ็ดดิเตอร์ (Editor) คอยกั้นกรองและรับผิดชอบทางกฎหมาย มีระบบตรวจสอบ

๑๕๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

ครุณี ๗๗/๒

ทุกขั้นตอน แม้กระทั่งคำผิดนะครับ ในขณะที่โซเซียล มีเดีย แต่เดิมนั้นก็จะไม่มีอะไร เพราะเป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อนกับเพื่อนในแบบอินเทอร์เน็ตเพอร์ซันแนล (Inter-personal) คุยกัน แต่ว่าในเมื่อมีการแพร่ออกไปได้ การควบคุมไปไม่ถึงนะครับ แม้กระทั่ง กสทช. ก็คุมได้เฉพาะคลื่น แต่ถ้าเกิดไปอยู่ในอินเทอร์เน็ตแล้วนี่นะครับ ตัวที่เป็นเนื้อหาคอนเทนท์ (Content) คุมไม่ได้ ไม่ว่าจะอยู่ในยูทูป (YouTube) หรืออะไรนะครับ มีเว็บไซต์ที่ผิดกฎหมาย อยู่เยอะมากหลายปีแล้วด้วย บางเว็บนี้อยู่หลายปีแล้วผมดูทุกวัน ทีนี้ประเด็นเหล่านี้ รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะจัดการได้อย่างไร เพราะว่าการปล่อยให้สื่อ เราก็พูดแต่เรื่อง สื่อมวลชน ไม่ได้ไปพูดถึงสื่อประเภทอื่นและปล่อยให้สื่อเหล่านี้สร้างภาวะอนาธิปไตยในการ สื่อสารขึ้นมา ผมอยากให้ทางคณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญได้เขียนแล้วก็หาองค์กร ที่จะมาดูแล เพราะว่าทางสื่อมวลชนเขาดูแลกันเอง และอาจจะดูตามโครงสร้างและได้มี คนนอกเข้ามาผสมด้วย แต่ว่าทั้งปาร์ทิสาน มีเดีย แล้วก็โซเซียล มีเดีย ยังไม่มีและจับได้ยากมาก เรื่องเสรีภาพผมก็เป็นคนหนึ่งี่เลี้ยงชีพด้วยคำนี้นะครับ เป็นสื่อมวลชน แต่ว่าในเสรีภาพนั้น ก็ต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมและต่อผู้อื่น คณะกรรมการการยกร่างรัฐธรรมนูญที่ผมจะ ฝากไว้นี้ครับ อยากรู้ให้ท่านหาจุดสมดุลหรือเส้นแบ่งระหว่างเสรีภาพกับความรับผิดชอบต่อ สังคมให้ได้ครับ ขอบพระคุณครับ

๑๕๓

สปช. ๙/๒๕๕๗

นวพร ๗๘/๑

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ท่านประธานกรรมาธิการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ท่านอาจารย์จุมพลมีอะไรจะประมวลสรุปไหมครับ

นายจุมพล รอดคำดี (ประธานกรรมาธิการ) : ครับ ก็ขอบพระคุณที่ได้เสนอแนะ เราก็อยากหวังว่าอยากจะเห็นสื่อมวลชนเป็นสื่อที่มีคุณภาพ มีเสรีภาพและใช้เสรีภาพอย่างรับผิดชอบ แล้วก็มีการพัฒนาการในการใช้เสรีภาพนั้นอย่างมีคุณประโยชน์ต่อประเทศชาติ ต่อประชาชน เราก็อยากเห็นการกำกับดูแลที่ให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างแท้จริง การกำกับดูแลนั้นนอกจากส่งเสริมเสรีภาพ ส่งเสริมให้การทำงานของสื่อเป็นไปได้อย่างอิสระแล้ว แต่ก็ต้องช่วยกันดูแลในเรื่องของจริยธรรม เรื่องของการทำงานที่ทำทั้งหมดนะครับ ตลอดจนในเรื่องของการกำกับในส่วนของผู้ที่อาจจะทำให้เกิดเสรีภาพนั้นลดลงหรือทำให้เกิดความเสียหาย ซึ่งความเสียหายนั้นมันไม่ได้เกิดแต่เฉพาะสื่อมวลชน มันเกิดขึ้นกับประชาชนโดยทั่วไปด้วยนะครับ เราก็หวังว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้คงจะได้มีสิ่งที่เราได้นำเสนอในเรื่องเหล่านี้ เพื่อที่จะทำให้เกิดการปฏิรูปไปในทิศทางที่จะทำให้สื่อมวลชนที่ดี หรือเทคโนโลยีที่จะมาสนับสนุนในการทำงานด้านสื่อที่ดี หรือรวมทั้งสื่อที่เกิดขึ้นใหม่ ๆ ก็ดี ก็จะอยู่ในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน แล้วก็มีการกำกับดูแลกันอย่างมีประสิทธิภาพ ขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ทางท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เชิญครับ

นายมานิจ สุขสมจิตร (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติ ในนามของกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็ขอเรียนว่า จะรับเอาข้อเสนอแนะของคณะกรรมาธิการปฏิรูปสื่อมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ ไปประกอบในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญ ข้อเสนอหลายเรื่องสามารถบรรจุในรัฐธรรมนูญได้ ข้อเสนออีกหลายเรื่องเหมือนกันก็คงไม่อยู่ในฐานะที่บรรจุในรัฐธรรมนูญ หรือบางเรื่องก็จะเป็นได้แค่เป็นกฎหมายหรือว่าอยู่ในข้อบังคับว่าด้วยจริยธรรมแห่งวิชาชีพครับ ในฐานะที่กระผมเองพอมีความรู้เรื่องสื่อมวลชนบ้าง เพราะทำงานมา ๕๖ ปี ก็อยากจะเรียนอย่างนี้ว่า ช่วงระยะเวลาที่ผ่านมาสื่อมวลชนได้ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปฏิรูป ทั้งสื่อมวลชนของเอกชน และสื่อมวลชนของรัฐ เพราะสื่อมวลชนของรัฐ

๑๕๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

นวพร ๗๘/๒

ก็ถูกวิพากษ์วิจารณ์ว่า แทนที่จะเป็นสื่อมวลชนของรัฐคือของประเทศ แต่กลายเป็นสื่อมวลชนของรัฐบาลไป ขณะเดียวกันสื่อมวลชนของเอกชนก็ไม่ได้ใช้เสรีภาพที่มีความรับผิดชอบเป็นตัวกำกับอยู่ ความจริงเรื่องเสรีภาพกับความรับผิดชอบไม่ใช่แยกจากกัน ต้องเดินไปด้วยกัน คือใช้เสรีภาพด้วยความรับผิดชอบ ความรับผิดชอบนั้นเป็นความรับผิดชอบตามกฎหมาย ความรับผิดชอบในจริยธรรมแห่งวิชาชีพ แต่ที่ผ่านมาก็มีอิทธิพลต่าง ๆ เข้ามาครอบงำ อันนี้ก็เป็นเรื่องน่าเห็นใจสื่อว่าอิทธิพลที่มาครอบงำนั้นมีอิทธิพลทั้งด้านผู้ประกอบการ อิทธิพลทั้งผู้มีอิทธิพลซึ่งไม่ถูกกฎหมาย แล้วก็อิทธิพลทางการเงิน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้เงินโฆษณาของรัฐบาลเป็นเงินจากภาษีอากรมาซื้อเนื้อที่สื่อ ซื้อเวลาสื่อ แต่แทนที่จะโฆษณาเพื่อประโยชน์ของส่วนร่วม แต่โฆษณาเพื่อตัวเอง แล้วก็ใช้เงินตัวนี้เป็นเครื่องมือในการบีบบังคับให้สื่อต้องปฏิบัติตามสิ่งซึ่งฝ่ายผู้มีอำนาจรัฐต้องการ -----

- ๗๘/๑

เพราะฉะนั้นผมก็ได้ยืนยันว่าทางคณะกรรมการการปฏิรูปสื่อได้เสนอให้มีกฎหมายออกมาฉบับหนึ่งเรียกว่า กฎหมายควบคุมการโฆษณาของรัฐ ซึ่งจะต้องมีภูมิเกณฑ์ที่แน่นอนในการที่จะโฆษณา อันนี้ก็เป็นเรื่องซึ่งคิดว่าจะเป็นตัวช่วยได้อย่างหนึ่ง แต่ในการประพจน์ในการปฏิบัติของสื่อนั้นก็เรียนว่าสื่อที่ไม่อยู่กับร่องกับรอยนั้นก็ยังมี แต่ในขณะเดียวกันก็มีกฎหมายมากมายหลายฉบับที่ผู้รักษากฎหมายไม่รักษากฎหมาย ไม่ควบคุมให้การทำหน้าที่สื่อได้เป็นไปอย่างถูกต้อง มีหลาย ๆ เรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการกระทำผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. คดีเยาวชนและครอบครัว ยังไม่ปรากฏว่ามีการดำเนินคดีกับผู้ละเมิดกฎหมายเหล่านั้น และมีอีกอย่างหนึ่งซึ่งวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่บ่อย ๆ ก็คือว่าสื่อไม่วางตัวเป็นกลาง อันนี้ก็อยากจะเรียนว่าการวางตัวเป็นกลางนั้นมันจะต้องพิจารณาว่าเรื่องที่กำลังวิจารณ์อยู่นั้นเป็นเรื่องของข่าวหรือว่าเป็นเรื่องของการออกความเห็น ถ้าเป็นเรื่องของการออกความเห็นแล้วไม่ใช่วางตัวเป็นกลางครับ จะต้องชี้ถูกชี้ผิด แต่ส่วนเรื่องของการเสนอข่าวนั้นก็จะต้องเป็นไปในรูปที่ว่าเสนอข่าวอย่างถูกต้องครบถ้วนและรอบด้าน อันนี้ละครับถึงเป็นที่มาของคำว่า เสรีภาพ ถ้าหากสื่อปราศจากเสรีภาพเสียแล้วก็จะไม่สามารถเสนอข่าวสารข้อมูลได้อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และรอบด้านก็จะเสนอเพียงด้านใดด้านหนึ่ง ซึ่งประชาชนผู้บริโภคข่าวก็ไม่สามารถจะตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งได้ถ้าหากได้ข่าวที่ไม่ครบ ไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นคิดว่าในรัฐธรรมนูญใหม่นี้ก็น่าจะได้มีมาตรการในการให้สิทธิเสรีภาพกับสื่อไว้ไม่น้อยกว่ารัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐ ขณะเดียวกันก็ต้องมีความรับผิดชอบ ในเรื่องความรับผิดชอบก็ได้ยืนยันท่านประธาน อาจารย์จุมพลพูดถึงว่า ก็จะกำหนดให้สื่อต้องมีสังกัดในกลุ่มสมาคมหรือสภาวิชาชีพ ไม่ปล่อยลอย ๆ อยู่อย่างที่ผ่านมา ขณะเดียวกันก็มีผู้เสนอว่าควรจะได้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเหมือนกับอาชีพอื่น ๆ ซึ่งอันนี้ก็เรียนว่า ในประเทศที่เป็นประชาธิปไตยนั้นไม่มีประเทศไหนที่ออกใบอนุญาตวิชาชีพ เพราะไม่เหมือนกับวิชาชีพอื่น ๆ วิชาชีพอื่น ๆ นั้นแม้จะมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ รัฐบาลก็ไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยว แต่ถ้าหากอาชีพสื่อมีการออกใบอนุญาตเมื่อไร เมื่อนั้นละครับรัฐบาลก็จะเข้ามาเกี่ยวข้องทันที ถ้าคนไหนไม่ทำตามที่ต้องการก็จะถูกถอนใบอนุญาต อันนี้เป็นอันตรายต่อประชาชนอย่างยิ่งทีเดียวครับ อย่างไรก็ตามก็ขอเรียนว่าข้อเสนอต่าง ๆ นั้นก็จะรับเอาไปพิจารณาครับ หลาย ๆ เรื่องเป็นเรื่องที่น่าสนใจมากนะครับ อย่างที่ผมเรียนไปแล้วเรื่องการออกกฎหมายควบคุมการโฆษณาของรัฐก็คงชี้แจงเพียงแค่นี้ครับ ขอบพระคุณครับ

๑๕๖

สปช. ๘/๒๕๕๗

ศิริพร ๗๘/๒

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ เราจะเข้าไปพิจารณาในประเด็นถัดไปนะครับ เรื่องการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ขอเรียนเชิญท่านผู้แทนของประธานกรรมาธิการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้แถลงครับ เชิญครับ

นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านอาจารย์พารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา ท่านมีภารกิจสำคัญต้องไปเป็นประธานในพิธีพระราชทานเพลิงศพ ก็เลยมอบหมายให้กระผม นายวิวัฒน์ ศัลยกำธร รองประธานทำหน้าที่เกริ่นนำแทนครับ การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ คงเป็นคำกล่าวที่ไม่เกินเลย ท่านประธานพารณฝากไว้ว่า -----

- ๘๐/๑

การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ การศึกษาและการพัฒนามนุษย์นั้นจะช่วยตอบสนองความต้องการของทุกระบบ ทุกกลไกที่ท่านกำลังจะปฏิรูป ถ้าการปฏิรูปกฎหมายปฏิรูประบบกลไกใหม่ ไม่ว่าจะดีสมบูรณ์อย่างไร ถ้าการปฏิรูปการศึกษาไม่สามารถผลิตคนที่มีความดี มีวินัย มีคุณธรรม และมีความรู้ความสามารถเหมาะสมกับสิ่งที่ทุกท่านทุกระบบคาดหวัง การปฏิรูปของเราจะไม่สำเร็จ การพัฒนาคนกับการพัฒนาระบบหรือการปฏิรูประบบกับคนนั้นเป็นเรื่องคู่กัน ระบบดี คนดีต้องดีแน่ ระบบดีคนแย่ต้องแก้ไขระบบแย่คนดีดีเรื่อยไป ระบบเลวคนจัญไรบรรลัยเอ๋ย นี่เป็นคำกล่าวที่มีมานานมากครับ คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาทั้ง ๒๗ คน มีแรงกดดันมากครับ ในครั้งนี้ เพราะว่าอีกทั้ง ๑๗ กรรมการบอกว่าโครงสร้างใหม่ ระบบใหม่ กฎหมายใหม่ทุกอย่างที่จะปฏิรูปใหม่จะสำเร็จไม่ได้เลยถ้าการปฏิรูปการศึกษาไม่สามารถปรับปฏิรูปโครงสร้างใหม่ ระบบใหม่ระเบียบใหม่ และที่สำคัญคือต้องพัฒนาคนให้เหมาะกับโลกยุคใหม่ ซึ่งไม่ใช่ยุคซึ่งจะทำอะไรได้เหมือนเดิม โลกเป็นยุคของโลกาภิวัตน์ การเปลี่ยนแปลงรวดเร็วมาก การแข่งขันรวดเร็วมาก เราจะอยู่ในสังคมใหม่ได้คนต้องมีระบบการพัฒนาที่แตกต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง การที่จะรวมศูนย์อำนาจเอาไว้ที่กระทรวงเดียว ทำหน้าที่ในการพัฒนามนุษย์ เป็นไปไม่ได้เลย นี่คือข้อเสนอแนะจากทุกภาคส่วน กรรมการการศึกษาเราทั้ง ๒๗ คน ทำงานหนักแล้วก็มีความที่ต้องทำในระยะยาวก็คือเสนอประเด็นปฏิรูปรัฐธรรมนูญ แล้วก็งานที่ต้องทำเร่งด่วน เราทำงานร่วมกัน ๓ ส่วนครับ ท่านประธานกรรมการปฏิรูปการศึกษา ท่านอาจารย์พารณเป็นประธานกรรมการที่เราเรียกย่อ ๆ ว่าสภาพัฒน์ด้วย แล้วก็เราทำงานร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ มีกรรมการในคณะนี้ไปร่วมเป็นที่ปรึกษา เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ และกระทรวงศึกษาธิการได้ตั้งกรรมการปฏิรูปการศึกษาขึ้นทำงานควบคู่ไปกับกรรมการการศึกษาของสภาปฏิรูปแห่งชาติแห่งนี้ครับ นอกจากนี้ ๓ ส่วนนี้แล้วเรายังทำงานร่วมกับภาคส่วนต่าง ๆ ที่สนใจแล้วก็ทำการศึกษาค้นคว้า มีการประชุมสัมมนาเรื่องปฏิรูปการศึกษากันมาอย่างต่อเนื่อง เฉพาะที่เตรียมการกันมาก่อนที่จะมีการปฏิรูปการศึกษานี้ก็ไม่ใช่น้อยกว่า ๓ ปี บุคลากรจำนวนมากร่วมกันทำงาน เพราะเราถูกคาดหวังมาก กระผมขออนุญาตให้ท่านเลขานุการของคณะกรรมการการศึกษาได้ชี้แจงในรายละเอียด ทั้งหมดที่เราระบุไว้ในข้อเสนอมีอยู่ ๖ ประเด็นหลัก ๆ นะครับ

ประเด็นที่ ๑ เป็นด้านของความเป็นพลเมือง

ประเด็นที่ ๒ เป็นเรื่องของสิทธิเสรีภาพในด้านของการศึกษาของบุคคล

๑๕๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

นำพร ๘๐/๒

ประเด็นที่ ๓ เป็นหน้าที่พลเมืองที่มีต่อการศึกษาศึกษา

ประเด็นที่ ๔ อยู่ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการศึกษา

ประเด็นที่ ๕ การกระจายอำนาจการศึกษา

ประเด็นที่ ๖ สุกท้ายเป็นประเด็นของการปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในด้านของการศึกษา ซึ่งในรายละเอียดจะขออนุญาตให้ ท่านอาจารย์ประกฤษฏ์ นิยม เลขานุการของคณะกรรมการได้กรุณาชี้แจงครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

- ๘๑/๑

นางประภาภัทร นิยม (กรรมาธิการ) : เรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกสภาที่เคารพทุกท่านนะคะ ดิฉัน ประภาภัทร นิยม เป็นกรรมาธิการในชุดปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นะคะ อย่างที่ท่านประธานได้แถลงเบื้องต้นแล้วว่าเราทำงานเป็นทีม เพราะฉะนั้นสิ่งที่ดิฉันจะนำเสนอวันนี้คือผลสรุปที่เราประมวลและช่วยกันพิจารณาสังเคราะห์มาเป็นเวลาที่นานพอสมควร และพยายามเรียบเรียงให้ได้ลำดับความสำคัญแล้วก็กระชับที่สุดที่จะส่งต่อไปยัง คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญเพื่อให้ช่วยพิจารณานะคะ ก่อนอื่นดิฉันขออนุญาต นำเสนอด้วยอินโฟกราฟิกที่ได้แจกในเอกสารในมือของท่านแล้วในหน้าแรก เพื่อที่จะให้เกิดความเข้าใจตรงกันแล้วก็ให้เห็นความจำเป็นของประเด็นการปฏิรูปที่จะอยู่ในรัฐธรรมนูญที่จำเป็นจะต้องบรรจุอยู่ในรัฐธรรมนูญ ในหน้าแรกที่พูดถึงแนวคิดและหลักการ ๖ ประการ สิ่งนี้จะไม่ได้อยู่ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ หรือปี ๒๕๕๐ ในเรื่องของการศึกษาที่ผ่านมา นะคะ เพราะฉะนั้นดิฉันจะขออนุญาตกล่าวถึงความจำเป็นในแต่ละประเด็น เช่น

ประเด็นที่ ๑ เรื่องนโยบายการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ควรเป็นนโยบายระดับชาติที่มีความสำคัญสูงสุด เพราะว่าในครั้งนี้นะเราจะมองถึงเรื่องของการศึกษา ไม่ใช่จำกัดอยู่แต่ในห้องเรียน ในชั้นเรียนตามระบบการศึกษาเท่านั้น แต่เรามองถึงการพัฒนามนุษย์ตลอดตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต แล้วก็บูรณาการในทุกมิติของความเป็นมนุษย์ ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ให้เห็นว่าเราสามารถที่จะปิดช่องว่างของการส่งต่อการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดไปสู่ปฐมวัย ซึ่งเป็นวัยที่มีความสำคัญในการที่เราจะต้องปูพื้นฐานการพัฒนาสมองให้ถูกต้อง ซึ่งที่ผ่านมาไม่ได้รับการดูแลเท่าที่ควร แล้วก็ขาดเจ้าภาพที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องที่จะต้องพูดให้ครอบคลุมทุกมิติ ทุกวัย แล้วก็บูรณาการกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยเข้ามา เพราะฉะนั้นเราจึงต้องการที่จะยกระดับนโยบายการศึกษานี้ต่อเนื่องไปยังการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นนโยบายระดับชาติ แล้วก็มีความสำคัญสูงสุดเพื่อที่จะตอบโจทย์การพัฒนาในด้านอื่น ๆ ต่อไปนะคะ

ประเด็นที่ ๒ จะเน้นเรื่องของการยกระดับคุณภาพการศึกษา เรื่องนี้แม้จะอยู่ในรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา เขียนไว้ค่อนข้างดีทีเดียว แต่ว่าเราก็จะพบว่าผลที่เกิดขึ้นสิ่งที่เขียนเอาไว้ในรัฐธรรมนูญไม่ได้รับการนำไปปฏิบัติให้เกิดผลอย่างที่เขียนเอาไว้ นะคะ ตรงนี้มีปัญหาแน่นอน เพราะฉะนั้นในจุดนี้เราจะต้องมาเน้นกันว่าเหตุใด และเราจะต้องแก้ไขเหตุนี้ได้อย่างไร ในเรื่องของการดูแลผู้เรียนเพื่อให้เกิดผลจากการได้รับการศึกษา

๑๖๐

สปช. ๙/๒๕๕๗

ศรัณรัตน์ ๘๑/๒

ให้เขาเป็นผู้ที่มีสติปัญญา มีความรู้ความสามารถ และมีคุณธรรมจริยธรรม มันไปติดขัดที่ระบบอะไรบ้าง ไม่ว่าจะเป็นระบบการเรียนการสอน ระบบผลิตและพัฒนาครู หลักสูตร หรือสื่อตำรา หรือแม้แต่การพูดถึงความหลากหลายของการจัดการศึกษา ซึ่งถ้าหากว่าพูดถึงคุณภาพ เราจะไม่ไปติดกับในเรื่องที่ว่า เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งประเทศ ซึ่งต่างบริบทและต่างวัฒนธรรมนะคะ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ก็จะได้รับการยกระดับคุณภาพการศึกษาในอีกนัยหนึ่งนะคะ

- ๘๒/๑

ในประเด็นที่ ๓ เรื่องการสร้างระบบการคุ้มครองสิทธิและระบบความรับผิดชอบต่อผลการเข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม อันนี้คือจุดอ่อนอีกเรื่องหนึ่งที่ทำให้การจัดการศึกษานี้ไม่ได้ตอบโจทย์ของสังคมแล้วก็ได้พิสูจน์แล้วว่าเมื่อจัดการศึกษาแล้วนี้เกิดผลเชิงคุณภาพกับผู้เรียนหรือไม่ อย่างไรก็ตามไม่มีการตรวจสอบติดตามในเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นต่อไปนี่เราก็คงจะต้องมีกฎหมายเพื่อที่จะให้เกิดการคุ้มครองสิทธิแล้วก็มีระบบความรับผิดชอบต่อผลการเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันนะคะ

ส่วนประเด็นที่ ๔ นี้เป็นเรื่องของสิ่งที่เราคิดว่าเป็นข้อน่าสังเกตมากนะคะว่าเรามีกระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้รับงบประมาณสูงมาก สูงเป็นลำดับที่ ๒ ของโลกถ้าเทียบกับจีดีพี แต่ผลของการจัดการศึกษาออกมานั้นไปสวนทางกันนะคะ เพราะฉะนั้นวิธีการบริหารจัดการโดยรัฐเป็นผู้จัดการศึกษาแต่ผู้เดิวนั้นไม่สามารถจะทำได้ทั่วถึงนะคะ ในไมโคร ออฟเพอเรชัน (Micro operation) หรือในการปฏิบัติการของหน่วยย่อย หากการตัดสินใจจากศูนย์กลางไปเสียทุกเรื่องจะซ้ำมากและไม่สามารถที่จะดำเนินการได้อย่างคล่องแคล่ว เพราะฉะนั้นตรงนี้น่าจะเป็นจุดอ่อนอีกส่วนหนึ่งที่เรากำลังจะต้องพูดถึง การปรับและลดบทบาทการเป็นผู้จัดการศึกษาของรัฐให้ไปเป็นผู้สนับสนุนและผสมผสานความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ตรงนี้เราจะเห็นได้ว่ามันจะครอบคลุมไปถึงเรื่องของการสร้างองค์กระธรรมาภิบาล ซึ่งจริง ๆ แล้วหน่วยงานทางด้านจัดการศึกษาน่าจะเป็นตัวอย่างขององค์กระธรรมาภิบาลด้วยซ้ำไปนะคะ แต่กลับกลายเป็นว่าที่ผ่านมานั้นการรวมศูนย์ การผูกขาด การตัดสินใจต่าง ๆ เป็นเหตุที่ก่อให้เกิดการทุจริตแล้วก็คอร์รัปชันในระบบมากมายนะคะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็จะต้องได้รับการแก้ไขนะคะ

ส่วนในประเด็นที่ ๕ เมื่อเราปรับลดบทบาทในประเด็นที่ ๔ ลง เราจำเป็นต้องมองหากลไกใดที่จะทำหน้าที่รับการกระจายอำนาจการบริหารจัดการจากส่วนกลางลงไปสู่หน่วยปฏิบัติในส่วนย่อยที่แท้จริง เราก็มองว่าถ้าหากว่าให้สถานศึกษามีความเป็นนิติบุคคลที่สมบูรณ์นะคะ สามารถที่จะมีอำนาจในการตัดสินใจในการบริหารคนก็ดี บริหารงานและบริหารเงินด้วยตัวเองและรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นจากการบริหารนั้น น่าจะเป็นการสร้างโอกาสและความเติบโตของหน่วยปฏิบัติที่แท้จริงแล้วก็ทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งมีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรง เนื่องจากว่าผู้ปกครองก็ดี บุคคลทุกครอบครัวย่อมมีลูกหลานแล้วก็มีส่วนร่วมต่อการจัดการศึกษาได้นะคะ มีส่วนที่จะสนับสนุนหน่วยปฏิบัติ

๑๖๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

ธนัญญา ๘๒/๒

คือสถานศึกษานี้ได้โดยตรง หากว่าสถานศึกษามีความคล่องตัวในการที่จะบริหารจัดการด้วยตัวเองก็สามารถที่จะรวมพลังของผู้มีส่วนร่วมในภาคส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้นะคะ

ในประเด็นที่ ๖ ประเด็นสุดท้ายก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนกว่ากัน เพราะว่าหากเราจะทำ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ได้สำเร็จนี้นะคะ เราคงจะต้องมีหลักประกันเพื่อที่จะประกันโอกาสในการที่เราจะทำงานเหล่านี้ การพัฒนาทั้งระบบให้ต่อเนื่องและยั่งยืนแล้วก็ปราศจากการแทรกแซงจากกลุ่มผลประโยชน์ใด ๆ นะคะ ก็ได้แก่ การสร้างกลไกระดับนโยบายเพื่อให้เกิดการพัฒนาการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นี้มีความต่อเนื่องนะคะ ในรายละเอียดก็จะกระจายลงไปสู่บรรจุในโครงสร้างกรอบรัฐธรรมนูญใน ๖ ข้อด้วยกัน

- ๘๓/๑

ในข้อแรกในหน้าถัดไปท่านจะเห็นถึงเรื่องความเป็นพลเมือง ซึ่งเราจะพยายามใช้ เวิร์ดดิ้ง (Wording) ใช้คำทุกคำที่เป็นคำสำคัญบรรจุลงเอาไว้แล้วก็ตรวจกันแล้วก็คิดว่าไม่อาจจะตัดทอนลงไปได้ นะคะ เช่น ในเรื่องความเป็นพลเมือง เราพูดถึงพลเมืองที่มีคุณภาพ เราเซต (Set) เป้าหมายคะว่าเรามองถึงการผลิตในเรื่องของการศึกษาเพื่อให้เกิดบุคคลที่มีคุณลักษณะอย่างไร คุณภาพของชีวิตที่สมดุลทั้งในความดีงาม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีเหตุผล ความมีสำนึกต่อส่วนรวม เพื่อการอยู่ร่วมกันในสังคมที่แตกต่างหลากหลายอย่างสันติสุข นะคะ มีจิตใจใฝ่เรียนรู้แล้วก็มีความสมรรถนะในการประกอบหน้าที่การงาน สามารถจะปรับตัวและรองรับการเปลี่ยนแปลงทั้งในสังคมไทยและสังคมโลก ในยุคสารสนเทศได้อย่างเท่าทัน โดยยังคงธำรงรักษารากและวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของสังคมไทยไว้ให้ยั่งยืน อันจะช่วยนำพาประเทศไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันระดับโลก นะคะ เพราะฉะนั้นก็จะเห็นได้ว่าเราปักธงในเรื่องของเป้าหมายหรือคุณลักษณะของบุคลากรที่เราอยากให้เห็นและอยากจะทำให้เด็กและเยาวชนของเราเติบโตไปนะคะ

ในลำดับต่อไปก็เป็นในหมวดของสิทธิเสรีภาพในการศึกษาของบุคคล นะคะ จะเห็นได้ว่ามีคำใหม่ ๆ ที่เราบรรจุเข้าไปในเรื่องสิทธิซึ่งแต่ก่อนนี้อาจจะไม่ได้เน้น นะคะ คือสิทธิในการรับการศึกษาเท่านั้น แต่ว่าสิทธิในการจัดการศึกษาด้วยนะคะ แล้วก็สิทธิในการรับหรือเข้าถึงและใช้ประโยชน์ คือหากว่าได้รับการศึกษาแล้วแต่ไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ อันนี้ก็ยิ่งถือว่าต้องตรวจสอบในเรื่องนี้นะคะ เพราะฉะนั้นจะครอบคลุมตั้งแต่การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากการศึกษาที่มีคุณภาพในรูปแบบที่หลากหลาย นะคะ อันนี้เราก็เน้นในเรื่องของการพัฒนาตนเองตั้งแต่แรกเกิดจนตลอดชีวิต โดยสอดคล้องกับศักยภาพของแต่ละบุคคล และโดยได้รับการรับรองและคุ้มครองสิทธิตามกฎหมายโดยไม่ขัดต่อหน้าที่ของพลเมืองหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนและความเป็นเอกภาพของชาติ และพูดถึงวรรคที่มีอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วก็คือผู้ยากไร้ ผู้พิการ ตลอดจนบุคคล หรือครอบครัวที่อยู่ในสภาวะยากลำบากต้องได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่งตั้งนั้นด้วยนะคะ แล้วก็ในข้อ ๒.๒ พูดถึงข้อความซึ่งอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้วด้วย คือเสรีภาพในทางวิชาการต้องได้รับการคุ้มครอง นะคะ

ส่วนประเด็นถัดไปก็บรรจุไว้ในหัวข้อของหน้าที่พลเมือง ก็ย้ำไว้อีกครั้งหนึ่งว่าบุคคลมีหน้าที่เข้ารับการศึกษาและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อได้รับการปลูกฝังทัศนคติและจิตสำนึกในความซื่อสัตย์สุจริต ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ มีหน้าที่

๑๖๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

ภริญา ๘๓/๒

ในการดูแลปกป้อง ร่วมรับผิดชอบสาธารณะประโยชน์ของส่วนรวม มีส่วนร่วมในการตรวจสอบและป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมทั้งเคารพสิทธิในความแตกต่างหลากหลาย ส่วนที่สำคัญจะอยู่ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการศึกษา ซึ่งอยู่ในรายละเอียดตั้งแต่หน้า ๑๐๘ ถึงหน้า ๑๑๑ ท่านอ่านดูได้ในเอกสารนะคะ

และในส่วนสุดท้ายที่ดิฉันมีเวลาจำกัดและอยากจะพูดถึงก็คือ คิวิก วิน (Quick win) ในส่วนที่ ๓ ซึ่งเราได้ดำเนินการเริ่มที่จะปฏิบัติการแล้วนะคะ เช่น ในการกระจายอำนาจหรือว่าบทบาทการบริหารจัดการการศึกษาเราเริ่มมาดูที่การจัดสรรงบประมาณ จัดวิธีการน่าจะต้องจัดวิธีการใหม่ในเรื่องทดลองจัดงบประมาณที่มุ่งลดสัดส่วนหรือว่าจัดสมดุลสัดส่วนระหว่างงบประมาณส่วนกลางที่อยู่ส่วนกลางกับการที่จะกระจายลงไปให้สถานศึกษา คาดว่าในปี ๒๕๕๘ เราคงจะได้มีโอกาสทดลอง แล้วในขณะนี้ก็คงจะต้องทำบางส่วนในปี ๒๕๕๗ เพื่อที่จะไปอุดช่องโหว่ต่าง ๆ เหมือนเลือดที่ไหลจากแผลต่าง ๆ รอบตัว เราจะต้องไปห้ามเลือดเสียก่อนนะคะ -----

- ๘๔/๑

แล้วก็ในระยะกลางก็จะปรับกฎ ระเบียบที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่มากมาย และระบุไว้ในประเภท ของ พ.ร.บ. ต่าง ๆ ในเอกสารแล้ว ส่วนในระยะยาวนั้นเราก็คาดหวังว่าเมื่อเราตั้งต้น ในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ที่จะพูดถึงกลไกระดับชาติ ๒ ชุดด้วยกัน คือคณะกรรมการพัฒนา การศึกษาทรัพยากรมนุษย์และวัฒนธรรม อันนั้นเป็นคณะกรรมการระดับชาติ ชุดที่จะดู ภาพรวมทั้งหมด และอีกชุดหนึ่ง คือคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา ซึ่งควรจะมีอายุ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีนะคะ เพราะฉะนั้นทั้งหมดนี้ก็จะต้องทำไปเริ่มตั้งแต่ระดับบน แล้วก็ในขณะเดียวกันก็ดูที่การแก้ไขระดับล่างไปด้วยพร้อม ๆ กัน จึงนำเสนอเพื่อบรรจุ ในร่างรัฐธรรมนูญเท่านี้ ขอบพระคุณค่ะ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ประเด็นเรื่องปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้เข้าชื่อขออภิปรายทั้งสิ้น ๑๙ ท่าน และขอถอน ๑ ท่าน ก็จะขอไล่รายชื่อเพื่อทราบแล้วก็ อภิปรายตามลำดับนะครับ คุณคณิตศร ชูริรัง ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ นายจิรวุฒิ เวียงด้าน คุณเจน นำชัยศิริ คุณเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ คุณชัย ชิดชอบ คุณชัยพร ทองประเสริฐ คุณชาติ เอียดสกุล ของคุณชาติ ตั้งจิรวงษ์ เข้าใจว่าถอน ผมได้รับแจ้ง เช่นนั้นนะครับ พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย คุณทวีกิจ จตุรเจริญคุณ คุณธรณ์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ คุณประสิทธิ์ ปทุมารักษ์ คุณปรีชา เกาทอง คุณศักดิ์ ศรีวิริยะไพบูลย์ คุณสมเกียรติ ชอบผล คุณสืบพงศ์ ธรรมชาติ คุณสุชาติ นวกวงษ์ และคุณอรพินท์ สพอโชคชัย ขอเชิญ คุณคณิตศร ชูริรัง เริ่มครับ ๖ นาทีครับ ขอบคุณครับ

นายคณิตศร ชูริรัง : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผม คณิตศร ชูริรัง สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จากสภาพปัญหาด้านการศึกษาในปัจจุบันนั้น เนื่องจาก โครงสร้างของสังคมไทยมีทั้งเมือง มีทั้งชนบท และพื้นที่ห่างไกล ซึ่งนำมาสู่ความไม่เท่าเทียม ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาบนพื้นฐานความมีขีดจำกัดของทรัพยากร และฐานะของ ครอบครัว ก่อให้เกิดช่องว่างทางการศึกษา ดังนั้นรัฐจำเป็นต้องสนใจและให้ความสำคัญกับ การศึกษาของชาติเป็นลำดับต้น ๆ ปัญหาทางการศึกษาไม่ใช่มีเฉพาะด้านผลสัมฤทธิ์ตกต่ำ แต่ปัญหาทางการศึกษา คือปัญหาการพัฒนาคน เพื่อเป็นเครื่องมือในการพัฒนา รัฐ ฐานของคนจึงเป็นเรื่องสำคัญที่สุดในการพัฒนาชาติ ที่ผ่านมามาการปฏิรูปการศึกษาของชาติ ที่สำคัญภายใต้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ นำมาสู่การมีกฎหมายหลายฉบับ มีการปรับโครงสร้าง กระทรวงศึกษาธิการชัดเจน มีการกระจายอำนาจทางการบริหาร นั่นก็คืออำนาจการบังคับบัญชา

๑๖๖

สปช. ๘/๒๕๕๗

จินตนา ๘๔/๒

ไปสู่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา แต่ก็ยังเป็นเพียงเล็กน้อย แท้จริงแล้วอำนาจยังกระจุก
อยู่ที่ส่วนกลางและเขตพื้นที่การศึกษาเท่านั้น ส่วนโรงเรียนเป็นเพียงฐานรองรับ
ความชอบธรรม ทั้งที่โรงเรียนเป็นหน่วยจัดการศึกษาที่สำคัญที่สุด นักเรียนที่อยู่ในโรงเรียน
ความสำเร็จของผู้เรียนจึงอยู่ที่สถานศึกษาเป็นด้านหลัก นับตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน
จึงไม่มีความแตกต่างทั้งทางด้านครู นักเรียน หลักสูตร และสถานศึกษา การปฏิรูปได้มา
เฉพาะเขตพื้นที่การประถมศึกษา เขตพื้นที่มัธยมศึกษา และการบังคับบัญชา พร้อมกับระดับ
เงินเดือนของผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเท่านั้น ท่านประธานที่เคารพครับ การศึกษา
มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาคนอันเป็นทรัพยากรเพื่อพัฒนา
ประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรือง ก้าวหน้า มั่นคง สามารถแข่งขันกับประชาคมโลกได้
ทุกองค์กร ทุกสถาบันย่อมมาจากการศึกษาทั้งสิ้น -----

- ๘๕/๑

๑๖๗

สปช. ๙/๒๕๕๗

จกนอม ๘๕/๑

ดังนั้นภาครัฐจึงควรให้ความสำคัญในการจัดการศึกษาให้กับพลเมืองด้วยความเสมอภาคเท่าเทียมและมีคุณภาพอย่างทั่วถึง จึงเป็นโอกาสที่ดีที่สภาปฏิรูปแห่งชาติและคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจะได้กำหนดแผนพัฒนาชาติให้ยั่งยืนด้วยการกำหนดให้มีการปฏิรูปการศึกษาเป็นวาระแห่งชาติอย่างจริงจัง โดยกำหนดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ นั่นก็คือกำหนดให้รัฐธรรมนูญมีหมวดว่าด้วยการศึกษาของชาติโดยเพิ่มอยู่ในโครงสร้างของรัฐธรรมนูญ และมีประเด็นสำคัญที่ควรพิจารณาเพื่อปฏิรูปการศึกษา เช่น

๑. สิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองในการได้รับการศึกษาโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย

๒. กำหนดให้ครู บุคลากรทางการศึกษาเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูงโดยมี

กฎหมายรองรับ

๓. กำหนดให้สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายมหาชน

๔. กำหนดหลักสูตรแกนกลางที่คำนึงถึงความเป็นชาติไทยอย่างเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน

๕. กำหนดงบประมาณเพื่อการศึกษาด้วยความเท่าเทียมและเป็นธรรมจัดสรรให้กับสถานศึกษาโดยตรง

๖. กำหนดโครงสร้างภาษีเพื่อการศึกษาและจัดสรรให้กับสถานศึกษาโดยตรงด้วย

๗. ปรับปรุงพัฒนากฎหมายทางการศึกษาด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ผู้เรียนจะได้รับเป็นสำคัญ

๘. กระจายอำนาจการศึกษาสู่ชนบทและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ชัดเจนเพื่อลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาระหว่างภาคชนบทและชุมชนเมือง

๙. จัดระบบการศึกษาเพื่ออาชีพและชีวิตในระดับชุมชนท้องถิ่นให้เข้มแข็งโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน กระทรวงศึกษาธิการเป็นกลไกขับเคลื่อนโดยมีหลักการ วิธีการชัดเจน และมีทรัพยากรอย่างเพียงพอ ความรู้คืออำนาจ สร้างชาติต้องสร้างที่คน ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ เชิญ ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ ครับ

ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม ว่าที่ร้อยเอก จิตร ศิริธรานนท์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ทุกคนคงจะเห็นพ้องต้องกันว่าการศึกษาหรือการพัฒนาคนเป็นหลักใหญ่ในการปฏิรูปชาติบ้านเมือง

๑๖๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

จงถนอม ๘๕/๒

ทั้งหมด เราจะออกกฎหมายดี ๆ อย่างไรก็ตาม มีรัฐธรรมนูญที่ชัดเจนแจ่มแจ้งอย่างไรก็ตาม แต่ถ้าคนไม่ได้เรื่องแล้วมันก็ไม่มีความหมายอะไร เพราะฉะนั้นเท่าที่ทางคณะกรรมการการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้เสนอมานำให้ เป็นวาระแห่งชาติ เป็นวาระสำคัญ อันนี้ผมสนับสนุนเต็มที่นะครับ มีส่วนที่ผมจะเสนอเพิ่มอีก ๒ ประเด็น

ประเด็นที่ ๑ เนื่องจากว่าในปัจจุบันนี้พลเมืองของเราหรือประชากรของประเทศไทย หรือผู้อาศัยอยู่ในประเทศไทยมี ๒ ประเภท ประเภทที่ ๑ ก็คือพลเมืองไทยโดยสัญชาติ อีกประเภทหนึ่ง ก็คือพลเมืองที่เข้ามาอาศัยอยู่ ซึ่งเดิมทีก็อาจจะมีผู้ไร้สัญชาติ หรือผู้ไร้สัญชาติ แล้วก็แรงงานต่างด้าว ต่อไปเมื่อเราเปิดเออีซี (AEC) แล้วก็จะจะมีผู้เข้ามาในลักษณะที่ว่ามาประกอบการในประเทศไทยของเรา ซึ่งตรงนี้ผมคิดว่ารัฐธรรมนูญเราหรือกฎหมายเราในส่วนของการศึกษานั้นไม่ได้คิดถึงเรื่องอย่างนี้มาก่อน แล้วก็เฉพาะแรงงานต่างด้าวตอนนี้หลายล้านคนที่อยู่ในประเทศไทย และส่วนกระบวนการศึกษาที่เราพยายามที่จะปรับในการที่จะดึงเขาเข้าสู่ระบบการศึกษานั้นก็ค่อนข้างยาก ต้องมีการรับรอง ต้องไปแจ้งที่ สพฐ. กว่าที่จะขึ้นทะเบียน กว่าอะไรก็แล้วแต่กว่าจะเข้าเรียนได้ ส่วนถ้าโรงเรียนเอกชนแล้วหมดสิทธิเพราะว่าเบิกเงินไม่ได้ เงินสมทบนี้เบิกไม่ได้ เพราะฉะนั้นโรงเรียนเอกชนจะไม่ค่อยรับ เพราะฉะนั้นในเรื่องกระบวนการต่าง ๆ ผมคิดว่าในส่วนของคุณลักษณะของแรงงานหรือพลเมืองที่มาอยู่ในประเทศไทย ที่ไม่ใช่คนไทย ตรงนี้ต้องคำนึงถึง ควรจะเป็นเนชันแนล ทรีตเมนต์ (National treatment) ด้วยซ้ำไปว่าเราปฏิบัติกับคนของเราอย่างไร ก็ควรจะปฏิบัติในส่วนของการศึกษากับของคนที่ไม่ใช่คนไทยเช่นกัน มันมีผลทางด้านความมั่นคง เพราะว่าแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ ถ้าเขาเข้าโรงเรียนยากหรือเข้าโรงเรียนแล้วไปศึกษาเล่าเรียนไม่ได้ เรียกว่าเป็นเหมือนกับขยะสังคม หรือว่าเป็นคนที่อาจจะไปก่ออาชญากรรมเกิดปัญหาสังคมขึ้นมา ตรงนี้ก็จะปัญหาในอนาคต -----

ผมก็ฝากคณะกรรมการมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญตรงนี้ว่า เราจะผูกเข้ามาในส่วนหนึ่งของรัฐธรรมนูญใหม่ว่ารัฐบาลจะต้องคำนึงถึงในส่วนของพลเมืองประเภทที่ ๒ นี้ นะครับ เพื่อให้เกิดความรักชาติ รักบ้านเมือง มาร่วมกันพัฒนาประเทศในขณะที่เขาอาศัยอยู่ในประเทศของเรา มันก็จะทำให้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งกำลังเกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการฆ่านายจ้าง หรือสร้างปัญหาสังคมนั้นลดน้อยลง อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของมาตรฐานการศึกษานี้ ระยะเวลาหลัง ๆ ผมไม่อยู่ในส่วนของการศึกษา ผมอยู่ในภาคเอกชน ปัญหาของภาคเอกชนคือแรงงานที่เขาผลิตออกมาในส่วนของการศึกษาไม่ตรงกับความต้องการของเรา เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าทำไมเราถึงต้องไปหาแรงงานจากที่อื่น หรือว่าแรงงานที่ออกมาแล้วบางที่เขียนไว้ในใบสมัครเลยว่า โลว์ โพรไฟล์ (Low profile) คือไม่ตรงกับที่เราต้องการ บางแห่งเมื่อสถาบันการศึกษาผลิตบัณฑิต หรือว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาไม่ตรงกับสิ่งที่เราต้องการ เขาก็ไปตั้งโรงเรียนเอง ตั้งโรงเรียนผลิตเพื่อที่จะให้กิจการของเขาไปได้ ผมคิดว่าในส่วนตรงนี้ กรรมการในส่วนของการปฏิรูปการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็เขียนไว้ดี ๆ หลายประการ แต่ผมอยากจะให้มีมาตรฐานที่ชัดเจนในตรงนี้นะครับ ยกตัวอย่างเช่นในข้อ ๔.๑ ในเรื่องภาค ๒ ผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ข้อ ๔.๑ ในบรรทัดที่ ๕ เขียนว่า มีความสามารถในการแข่งขันผ่านกระบวนการศึกษาเพื่อที่มีความสามารถในการแข่งขันเท่านั้นหรือ จริง ๆ แล้วมันต้องแข่งขันได้ครับ เพราะฉะนั้นมาตรฐานตรงนี้ในต่างประเทศ เวลาเขาสอนนักเรียนของเขา เขาสอนอยู่ ๔ เรื่องครับ

เรื่องที่ ๑ ก็คือเรื่องโนเลจ (Knowledge) คือเรื่ององค์ความรู้ ไม่ได้เอาครูเป็นตัวตั้ง เอานักเรียนเป็นตัวตั้ง สอนทักษะในการเรียนรู้ ไม่ได้สอนให้มีความรู้เยอะ ๆ ของเรานี้สอนนักเรียนให้มีความรู้เยอะ ๆ เพราะฉะนั้นเวลาออกข้อสอบจะเห็นว่า ก ข ค ง ถูกทุกข้อ ในต่างประเทศนี้เขาเอาลิงชิมแปนซีมาทดลองสอบ ก ข ค ง ถูกทุกข้อ ถูก ๒๐ เปอร์เซนต์ครับ เพราะฉะนั้นตรงนี้เป็นเรื่องทีบอกว่ถ้าวัดความรู้อย่างเดียวไม่จำเป็นแล้ว อาจารย์กูเกิล (Google) เขาบอกได้หมด เพราะฉะนั้นทักษะในการเรียนรู้จำเป็น

เรื่องที่ ๒ เขาสอนสกิล (Skill) คือทักษะ ทักษะในที่นี้ก็คือการเอาความรู้ที่ไปใช้ประโยชน์ได้

เรื่องที่ ๓ เขาสอนคอลลาบอราทีฟ แอคชั่น (Collaborative action) คือการทำงานร่วมกัน ทำงานเป็นทีม ของเรานี้ทำงานเป็นทีมเหมือนกัน แต่ทีมใครทีมมัน มันก็เลยยุ่งอยู่ทุกวันนี้ครับ

เรื่องสุดท้ายเขาสอนไรท์ วิชั่น (Right vision) คือวิสัยทัศน์ที่ถูกต้อง ให้มีคุณธรรม คุณธรรมของเรามันกลายเป็นคุณนะทำ ผมไม่ทำ มันก็คนละเรื่องเลยนะครับ เพราะฉะนั้นในเรื่องของคุณธรรม เรื่องของการวางเป้าหมายชีวิต ในต่างประเทศ เขาวางไว้ชัดเจน แต่การศึกษาของเราเด็กจบมา บางทีจบออกมาจับในสาขาที่เรา ไม่ต้องการตั้ง ๔๐๐,๐๐๐-๕๐๐,๐๐๐ คน ส่วนที่ต้องการมีอยู่ ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ คน ไม่พอใช้ แรงงานในขณะนี้ในภาคเอกชนขาดแคลน ไม่ได้ตามที่ต้องการ แต่เราผลิตบัณฑิต ที่จบเรื่องอะไรมาก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าตรงนี้ต้องมีหลักข้างหน้าที่ชัดเจน มีมาตรฐาน ของนักศึกษาที่จบมา ที่สามารถที่ว่าผู้รับเข้าไปทำงานแล้วสบายใจได้ ไม่ต้องไปฝึกต่อ เพราะฉะนั้นในส่วนต่าง ๆ ที่เขียนมาผมคิดว่าหลายเรื่องดีแล้ว แต่ถ้าเรากำหนดมาตรฐาน ชัดเจนว่าการศึกษาของเราไม่ใช่ให้แต่ปริญญาบัตรออกมา ให้กระดาษออกมาใบหนึ่ง แต่ปรากฏว่าไปแค่ชงกาแฟ ทำอย่างอื่นก็ไม่มี ความอดทนก็ไม่มี ถ้าอย่างนี้แล้วภาคเอกชน นี่ลำบากครับ ไม่รู้จะไปหาแรงงานที่ไหน ในที่สุดอาจจะต้องไปหาจากต่างประเทศ ก็ขออนุญาตฝากทั้ง ๒ เรื่องนี้ไว้กับท่านประธานครับ กราบขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ คุณจิตร ภัคไปคุณจิรวัดน์ เวียงด้าน ครับ

นายจิรวัดน์ เวียงด้าน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรวัดน์ เวียงด้าน สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ลำดับที่ ๔๒ ถ้าพูดถึงการศึกษาบ้านเราก็คงเหมือนกับ การร่างรัฐธรรมนูญนะครับ วนกันไปวนกันมาเหมือนพายเรือในอ่าง เราพยายามที่จะทำให้ การศึกษาบ้านเราเป็นระดับอินเตอร์ (Inter) เรามีนักการศึกษาที่จบมาจากต่างประเทศ เยอะแยะ เราเองเราก็เหมือนกับการร่างรัฐธรรมนูญ เราก็พยายามที่จะให้รัฐธรรมนูญ เป็นเหมือนระดับอินเตอร์เหมือนกัน เพราะฉะนั้นถ้าเรากลับมามองสมัยก่อน บังเอิญคุณพ่อผม เป็นครูบ้านนอก เมื่อก่อนนั้นการสอนก็มีแค่ไม้เรียวกับชอล์ก (Chalk) กับกระดานดำ ก็สามารถส่งลูกศิษย์ลูกหาขึ้นถึงฝั่งได้อย่างมีคุณภาพ เราเองต้องกลับมาดูว่าเราจะสอนวาง ระบบการศึกษาบ้านเราให้มันถูกต้องตามประเพณี หรือว่าวัฒนธรรมบ้านเราได้อย่างไร ก่อนอื่นเราก็ต้องมามองว่า ถ้าเราอยากจะได้คนมาสอนคน เราจะต้องกำหนดมาตรฐาน

๑๗๑

สปช. ๙/๒๕๕๗

ประกฎาถักษณั ๘๖/๒

ของคณอย่งไร ถักสมมุถวถักเกถเรามองวถักผู้ถักจะมาสอนคณนัถักจะต่งเปถักผู้ถักมีความรู้
การศักษา มาก ๆ เรอาจจะเปถักไปได้หมถักเรถักคถักครูถักมีความรู้ คณวุถักมถักเกถักเคถักยถักกับหมหรือ
วถักวิศวกร ถักนัถักเรถักคถักวถักคณถักจะมาสอนคณนัถักจะต่งเปถักผู้ถักมีความรู้ เรจะทำอย่งไรจะถักให้คณถัก
ถักมีความรู้ระถักบถักนัถักเข้ามาเปถักนครู เรถักถักต่งมถักองเรถักองผลตถักอบแทนถักจะต่งให้เขาใช้หมครถัก
วถักคณถักจะถักมีความรู้ความสามารถจถักริง ๆ จะต่งมถักองผลตถักอบแทนถักดี สวถักสถักการถักดีให้เขา -----

- ๘๗/๑

๑๗๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๘๗/๑

ถ้าเราได้อะไร ๒ สิ่งนี้มาแล้ว เราเองจะวางระบบการศึกษาการสอนให้คนจบออกมาแล้วมีสถานะอย่างไรในสังคม เท่าที่ผมดูการศึกษาบ้านเรานี้ครับไม่ได้สอนให้เด็กนักเรียน นักศึกษาสามารถที่จะอยู่ในท้องถิ่นตัวเองได้เลย เราสอนให้เขาเข้าสู่เมือง ละทิ้งถิ่นฐานและไม่สามารถที่จะดูแล แล้วก็สร้างอนาคตตัวเองได้ เด็ก ๆ หลายคนรู้จักวัฒนธรรมต่างประเทศเป็นอย่างดี แต่บางครั้งเข้าวัดยังใส่กางเกงขาสั้น เสื้อสายเดี่ยว อันนั้นเราไม่ได้สอนให้เขารู้จักตัวตนที่แท้จริงของเขาเองนะครับ ถ้าเมื่อเราได้อะไร ๓ อย่างนี้มาแล้ว เราจะวางรากฐานการศึกษาอย่างไร ในส่วนตัวเองผม นะครับ ถ้าเราทำภาคบังคับให้ดี ๆ เราจะทำ ๙ ปีหรือ ๑๒ ปี เพราะเรารู้แล้วว่า การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ ถ้าอย่างนั้นถ้าเราวางรากฐานการศึกษาให้แน่นที่สุดนะครับ อนาคตทุกอย่างได้ลงไปเบื้องล่าง ตั้งแต่ระดับก่อนเรียน คือวัยปฐม ก็คือในส่วนของการศึกษาภาคประถม มัธยมแล้วก็มัธยมปลาย ถ้าเรามองในลักษณะอย่างนี้ มันจะทำให้การต่อยอดในเรื่องของระดับอุดมศึกษาเราจะง่าย แต่ที่ผ่านมาระยะเวลาที่เราพยายามที่อยากจะพัฒนาระดับบนก็คือระดับภาคอุดมศึกษาเยอะ เราไปดูบางแห่งในส่วนของเราโรงเรียนปฐมวัยนะครับ บางทีนะครับอาคารเรียนเล็ก ๆ เหมือนแค่อ่างน้ำนะครับ แต่พอขับรถผ่านไปมหาวิทยาลัยบางมหาวิทยาลัยของรัฐในบางจังหวัด รัฐมหาวิทยาลัยแพ่งกว่างบประมาณของจังหวัด คือระบบการศึกษาทั้งจังหวัดรวมกันด้วยซ้ำไป แต่ถ้าเรามองว่าการสร้างประเทศนี้ถ้าผมมองว่า ถ้าเราสร้างด้วยระบบการศึกษาอย่างนั้นแล้วเราต่อยอดด้วยการตอกฐานให้แน่นทุกอย่างที่เราทำทั้งหมดลงไปพื้นฐานล่างให้หมดก่อน เพื่อให้ความรู้ องค์ความรู้ ประชากรมีความรู้ให้แน่นที่สุดในภาคบังคับที่จะเป็น ๙ ปีหรือ ๑๒ ปี ผมคิดว่าเราเองเราจะสร้างมาตรฐานการศึกษาได้ค่อนข้างจะดีนะครับ แล้วก็เวลาเราจะมาขัดเกลาในระดับบนที่จะเป็นเรื่องของอุดมศึกษานี้จะทำให้มันง่ายในการที่จะบริหารการศึกษาขอฝากไว้แค่นี้ครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ ถัดไปคุณเจน นำชัยศิริ ครับ

นายเจน นำชัยศิริ : เรียนท่านประธาน ผม เจน นำชัยศิริ ครับ ขอเรียนนำเสนอเป็นทั้งหมด ๖ ประเด็นนะครับ แต่ก็มีหลายประเด็นที่ท่านสมาชิกได้กล่าวไปแล้ว ก็คงจะใช้เวลาสั้น ๆ นะครับ

ประเด็นแรก ผมอยากจะเรียนว่าในหน้า ๑๐๘ ในข้อที่ ๑ ผมตั้งศัพท์คำเดียวครับ ในข้อ ๑ นี้ นะครับ ความเป็นพลเมือง นี้ผมตั้งคำว่า นำพา เพราะว่าเท่าที่

๑๗๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๘๗/๒

เรียนมาและเท่าที่ค้นคว้ามาคำว่า นำพา นี่แปลว่า สนใจ ใส่ใจ นะครับ เพราะฉะนั้นการที่จะนำประเทศไทย ผมคิดว่าใช้คำว่า นำ พอแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็อยากจะเรียนตั้งในศัพท์คำนี้ จริง ๆ แล้วศัพท์คำนี้ไปปรากฏในคำขวัญวันเด็กด้วยนะครับ ในช่วงปีสองปีนี่ละครับ ก็เรียนฝากประเด็นที่ ๑ นะครับ

ประเด็นที่ ๒ เป็นประเด็นที่เห็นด้วยอย่างยิ่งนะครับ จริง ๆ แล้ว ๒ กับ ๓ ต่อเนื่องกันเองนะครับ ประเด็นที่ ๒ คือเรื่องของการที่ว่า รัฐจะต้อง ในข้อ ๔.๒ นะครับ รัฐจะต้องปรับเปลี่ยนบทบาท ลดบทบาทจากการเป็นผู้จัดการศึกษามาเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุน อันนี้เห็นด้วยอย่างยิ่งเลยครับ และจริง ๆ แล้วนี่นะครับผมยังมองว่าองค์กรของรัฐเอง ก็คือตัวกระทรวงศึกษาธิการอาจจะต้องมีการปรับลดขนาด เพราะว่าการที่มีขนาดใหญ่ขึ้นนะครับ การขยับปรับเปลี่ยนหรือว่าความอ่อนตัวอาจจะขยับไม่ได้ เพราะว่าปัจจุบันเรื่องความรู้ต่าง ๆ มันเปลี่ยนแปลงเร็วมากนะครับ เพราะฉะนั้นในส่วนนี้ก็คิดว่าผมเห็นด้วยกับการที่จะปรับบทบาทตรงนั้น แล้วก็จริง ๆ แล้วอาจจะเสนอว่าน่าจะลดขนาดลงมาด้วยนะครับ เพื่อที่จะทำให้มีความคล่องตัวนะครับ

ซึ่งก็สอดคล้องกับประเด็นที่ ๓ ที่อยากจะนำเสนอก็คือข้อ ๕.๓ ครับ การที่สนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมที่มีศักยภาพเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เป็นสิ่งที่ดีมากและควรจะทำมาตั้งนานแล้ว และจริง ๆ แล้วปัจจุบันก็มีการร่วมกันอยู่ในหลายส่วนนะครับ ในภาคเอกชนเองก็เริ่มเข้ามามีบทบาทในด้านของการศึกษา การที่มีโครงการร่วมกันระหว่างสถาบันศึกษากับสถาบันเอกชนก็มีหลายส่วนที่ได้ทำกันไปแล้ว อยากจะให้มีการส่งเสริมในส่วนนี้ให้มากขึ้นด้วยเข้าไปนะครับ

ประเด็นที่ ๔ ผมอยากจะท้วงติงเกี่ยวกับเรื่องของวัตถุประสงค์ ซึ่งในนี้ผมคิดว่ายังขาดไป วัตถุประสงค์ของการศึกษาผมคิดว่าเรายังไม่ได้เขียนให้ชัดว่าเราส่งเสริมการศึกษาไปเพื่ออะไร ผมอยากให้เห็นคำพูด ยกตัวอย่างนะครับว่า การศึกษาเพื่อความเป็นเลิศ ให้สอดคล้องกับศักยภาพของประเทศ ตลอดจนความถนัดและศักยภาพของบุคคล ซึ่งถ้าทำได้แบบนี้ผมคิดว่าเราจะมุ่งสู่ความเป็นเลิศของตัวบุคคลแล้วก็การใช้ประโยชน์ ใช้ความคิดของแต่ละบุคคลให้เป็นประโยชน์มากที่สุด ซึ่งอันนั้นจะเป็นการทำให้ประเทศมีบุคลากรที่จะมาช่วยพัฒนาประเทศได้อย่างรวดเร็ว แล้วก็ไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง เคยมีโจ๊ก (Joke) ที่เขาพูดถึงว่าสมอง มีการเปรียบเทียบสมองของคนหลาย ๆ ชนิด เขาบอกสมองคนไทยราคาแพงที่สุด ถามว่าเป็นเพราะอะไร เพราะว่าสมองคนไทยไม่ค่อยได้ใช้ สไลลียูส (Slightly used) ใช้ชนิดเดียวนะครับ ในขณะที่สมองคนอื่นมันยูส (Use) กันไปมาก ๆ แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นก็ฝากประเด็นนี้ครับ

แล้วก็อีกอย่างนะครับ ก็คือในตัวเป้าหมายเรื่องของแนวคิดที่รองรับบริบททางด้านไอที (IT) ของโลกที่เปลี่ยนไป อันนี้ก็ยังไม่เห็นนะครับ อยากจะเห็น เพราะอะไร เพราะปัจจุบันนี้ถ้าเราพูดถึงเรื่องครูที่เน้นเฉพาะเรื่องเนื้อหา เรื่องเนื้อหาอย่างที่ท่านสมาชิกได้ให้ความเห็นไปแล้วคือเรื่องของอย่างกูเกิล (Google) อย่างนี้เป็นต้น สามารถที่จะหาเนื้อหาได้เยอะแยะ แต่ถามว่าถ้าเช่นนั้นครูจะต้องมีหน้าที่อะไร ครูต้องเป็นต้นแบบครับ เพราะฉะนั้นในบริบทอย่างนี้ต้องมีการปรับ

ประเด็นซึ่งเป็นประเด็นถัดไปก็คือเรื่องครุนะครับ จากการที่ผมมีลูกเอง แล้วก็ได้ผ่านการศึกษาตัวเองนี่นะครับ ก็ยืนยันว่าครุมีความสำคัญอย่างยิ่ง ครูที่ดีสามารถทำให้นักเรียนมีความรักในวิชาการหรือว่าในเนื้อหาของวิชาที่เรียนอยู่นะครับ เพราะฉะนั้นเรื่องของการทำให้ครุมีความมั่นคง มีความก้าวหน้าในทางวิชาการในทางการสอนเป็นสิ่งที่มีความหมาย แล้วก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ผมเคยได้หาหรือแล้วก็พูดคุยกับศึกษานิเทศก์ท่านหนึ่งนะครับ ท่านก็พูดว่าจริง ๆ แล้วตอนนี้ถ้าจะพัฒนาครุไม่ต้องทำอะไรหรอกนะครับ คืนครุสู่ห้องเรียน เพราะตอนนี้ครุมีหน้าที่ทำอะไรเยอะแยะมากมายซึ่งไม่จำเป็นเลยนะครับ ก็อยากจะขอให้รับประเด็นนี้ไปด้วยนะครับ

ประเด็นสุดท้าย ก็คือเรื่องของ การรับรองผลเชิงคุณภาพ ซึ่งผมคิดว่ามันยังขาดไป ซึ่งอันนี้ก็เห็นด้วยนะครับว่าการรับรองผลเชิงคุณภาพในกระบวนการในปัจจุบันยังไม่มีอะไรที่ชัดเจนมากนักนะครับ อยากจะเห็นตรงนี้แล้วก็เห็นเป็นรูปธรรม แล้วก็ในเชิง

๑๗๕

สปช. ๘/๒๕๕๗

หทัยกาญจน์ ๘๘/๒

คุณภาพด้วยแล้วก็เชิงปริมาณด้วย ซึ่งอันนี้ก็จะทำให้การพัฒนาการศึกษาเป็นไปด้วยความสมบูรณ์มากขึ้นครับ ก็คงฝากประเด็นไว้เท่านี้ครับ ขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
ถัดไปนะครับ คุณเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ ครับ

นายเฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ : เรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติและท่านกรรมการครับ กระผม เฉลิมศักดิ์ อบสุวรรณ ขออภิปรายในประเด็นที่จะฝากไปถึงท่านคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ประเด็นของผมนั้นอยู่ในลำดับที่ ๔ ของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้เสนอความคิดเห็นมานะครับ

ในส่วนของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการศึกษา ซึ่งอยู่ในภาคที่ ๒ ผู้ว่าการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง หมวด ๒ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ผมมีความเห็นด้วยในกรอบที่ท่านนำเสนอมา แล้วก็อยากจะฝากประเด็นหนึ่งที่ว่ามีความสำคัญแล้วก็บางครั้งเราอาจจะมองข้ามไปในเรื่องของการกวาดวิชานะครับ -----

ซึ่งผมคิดว่าถ้าตราบิโดระบบการศึกษาของบ้านเรานั้นยังไม่ได้มีการบริหารจัดการที่ดีเกี่ยวกับเรื่องการกวดวิชานั้น ผมคิดว่าเราจะปฏิรูพอ่างไรก็ตาม ผมคิดว่าล้มเหลว ก็อยากจะฝากท่านคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ฝากท่านดูประเด็นนี้ด้วยว่าเราจะร่างรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับการศึกษาของในด้านการศึกษาของประเทศนั้น ให้มีผลที่สามารถทำให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการการศึกษาที่ดีนะครับ โดยอาจจะต้องมองถึงปัญหาในเรื่องของการกวดวิชา ซึ่งปัญหาตรงนี้ที่ผมบอกที่สำคัญ เพราะว่าเราจะเห็นว่าการกวดวิชานั้นจริงอยู่แต่ก็อาจจะได้รับความรู้เพิ่มเติมมากขึ้น แต่ในส่วนที่เกิดผลเสียนั้นมีมากมายนะครับ สถาบันครอบครัวก็จะอ่อนแอลง ลูกก็ไม่ค่อยได้อยู่กับพ่อแม่ บางครั้งก็อาจจะไม่ได้ไปเรียนจริงก็อ้างว่าไปกวดวิชานะครับ รวมทั้งเป็นการเพิ่มต้นทุนค่าใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งก็อาจจะนำไปสู่กระบวนการที่ไปเกิดการคอร์รัปชันทุจริตคอร์รัปชันได้นะครับ เพราะว่าบางครอบครัวนี้อาจจะไม่ได้มีเงินมากมายนักนะครับ ก็เลยคิดว่าบางครั้งเรื่องเล็กน้อยซึ่งอาจจะนำไปสู่ปัญหาที่ใหญ่ได้นะครับ แล้วเท่าที่ศึกษาดูในประเทศแถบตะวันตกก่อนข้างจะเรียนแบบสบาย ๆ นะครับ แต่ในประเทศซีกตะวันออกในโซนเอเชียเราค่อนข้างจะมุ่งเรียนแข่งขันกันสูงขึ้นนะครับ ผมคิดว่าบางครั้งมันไม่ได้อยู่ที่ความรู้อย่างเดียวที่จะต้องให้อัจฉริยะต้องไปกวดวิชากันอย่างเต็มที่ มันควรจะมิด้านอื่นประกอบด้วยในเรื่องของการสร้างทักษะ ให้เด็กได้มีความรู้ทางด้านเชิงทักษะ แล้วก็ประกอบกับในเรื่องการเสริมสร้างพฤติกรรมของเด็กเยาวชนของเรา รวมทั้งการสร้างค่านิยมที่ดีนะครับ อันนี้ถือว่าเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของเราที่ดีนะครับ ผมคิดว่ามันควรจะถึงเวลาที่เราจะต้องให้น้ำหนักในเรื่องนี้นะครับ ถ้าเรามองข้ามเรื่องนี้ผมคิดว่าสุดท้ายเราก็เห็นเยาวชนเรามุ่งเข้าไปรวมศูนย์กันที่สถาบันกวดวิชา แล้วก็ไม่ได้ก่อให้เกิดประโยชน์เท่าไรนัก อาจจะเก่งจริงแต่ว่าทางด้านจิตใจอาจจะไม่ได้พัฒนาไปจุดนั้นครับ ผมก็มีประเด็นนี้ประเด็นเดียวครับ ฝากเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญครับ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ถัดไปเรียนเชิญคุณชัย ชิดชอบ ครับ

นายชัย ชิดชอบ : กราบเรียน ฯพณฯ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ เลขที่ ๕๕ มาในนามพรรค พรรคอะไรผมไม่บอกครับ เพราะว่าผิดกฎหมาย เนื่องจากตอนนี้เป็นการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งกระผม

๑๗๗

สปช. ๘/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๘๘/๒

เห็นด้วยในการที่ท่านเขียนมาทั้งปี่งนี้ที่ให้ผม เห็นด้วยครับ แต่คงทำไม่ได้หรอกครับ
ท่านประธานครับ ผมขอรวบรัดเวลา เนื่องจากว่าเรื่องการศึกษาของประเทศเป็นเรื่อง
สำคัญมากตามที่ท่านผู้อภิปรายได้อภิปรายไปแล้วหลายท่านเข้าเนื้อหาสาระทั้งนั้น แต่ทำไม่ได้
แม้แต่ท่านประธานที่นั่งอยู่ข้างบนทำไม่ได้ แล้วจะทำอย่างไรครับ ก็อยู่ที่ท่านประธานร่าง
ชื่อท่านดอกเตอร์บรรศักดิ์ครับ มีท่านผู้เดียวที่ทำได้ ท่านจะช่วยกรุณาทำตามที่ผมจะบอก
ต่อไปนี้นะครับ ในรัฐธรรมนูญต้องมีกลไกในการกำหนดให้รัฐต้องกำหนดนโยบาย
ด้านการศึกษาให้มีศักยภาพทุกระดับชั้น ท่านคงทำได้ โดยการกำหนดหลักสูตรตำราเรียน
ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมือนกันทุกโรงเรียน ต้องเหมือนกันทุกโรงเรียนเพื่อให้
ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียม -----

- ๘๐/๑

ไม่ว่าจะเรียนโรงเรียนประจำหมู่บ้าน ตำบล อำเภอ จังหวัด หรือโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา นักเรียนแต่ละโรงเรียนเขาจะได้อ่านตำราเรียน ได้รับความรู้จากสื่อการเรียนการสอนที่เหมือนกัน เพื่อความเท่าเทียมและเป็นธรรมในการศึกษาและลดค่านิยมของผู้ปกครองที่ชอบวิ่งเต้นให้ลูกได้เข้าเรียนโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา โดยยอมจ่ายค่าไต่เตาะเพื่อให้ลูกได้เข้าเรียน ทำให้บุคลากรของโรงเรียนเหล่านั้นขาดคุณธรรม จริยธรรมเนื่องจากมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง นี่ผมยกตัวอย่างง่าย ๆ นะครับ มีผู้อำนวยการโรงเรียนหนึ่งบ้านนอกนะครับ ให้ชาวบ้านเรียนในโรงเรียนนั้นหมด แต่ลูกเจ้าของต้องเอาไปเรียนโรงเรียนจังหวัด อย่างนี้เป็นต้น หรือสมมุติว่าเป็นลูกผม ผมก็เอาไปฝากท่านประธานอย่างนี้ให้เข้าจุฬาอย่างนี้ แต่ความจริงมันก็อยู่ที่การศึกษาของชาติที่ผู้รู้ทั้งหลายคือท่านประธานผู้ร่างกฎหมาย ท่านรู้ดีนะครับ รู้หมดทุกตัวอักษร

อันดับที่ ๒ ผมขอประทานกราบเรียนฝากไปอีกนะครับ ในรัฐธรรมนูญ ต้องกำหนดให้การศึกษาเป็นความสำคัญระดับประเทศนะครับ ต้องสำคัญจริง ๆ เพราะเดี๋ยวนี้ท่านประธานคงทราบงบประมาณสมัยก่อนนั้น ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ ล้านบาท เดี่ยวนี้เท่าไรครับ ปี ๒๕๕๗ ๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วเด็กอ่านออกเขียนได้ไหมครับ อาจารย์ ท่านประธานที่เคารพ มันอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ แต่ได้ประกาศนียบัตรนะครับ ถ้าอย่างนั้นประเมินไม่ได้ เขาก็ไม่ให้ซี ๘ ซี ๙ อีกมันลำบากเหลือเกินนะครับ ท่านประธานยกร่างรัฐธรรมนูญช่วยพิจารณาด้วยนะครับเรื่องนี้สำคัญมาก ท่านต้องมีเขียนกฎหมายรัฐธรรมนูญบัญญัติ แต่ว่ากฎหมายรัฐธรรมนูญก็ไม่เคยทำโทษใครเลย ไม่เคยได้รับโทษอะไรต่าง ๆ นี่ลำบากมากครับ

อันดับที่ ๓ ในรัฐธรรมนูญจะต้องมีกลไกในการจัดการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงการศึกษาในทุกมิตินะครับ เพื่อให้ได้บุคลากรทางการศึกษาที่มีคุณภาพ และมีจริยธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ อันนี้ท่านเป็นเรื่องสำคัญนะครับ มีข้อปลีกย่อยอีก ๕ ข้อ ท่านฟังผมขออนุญาตเวลาเพื่ออนสมาชิกที่เคารพทุกท่านให้ผมจบนะครับ อย่าเพิ่งไล่ผม ขอความกรุณาสักนิดเพื่อเราจะทำอย่างไรให้การศึกษาไปได้ เพื่อประกอบกับคณะอนุกรรมการที่ได้ส่งเอกสารอันนี้มาเพื่อประกอบเสริมขึ้นเพื่อให้ผู้ร่างกฎหมายรัฐธรรมนูญฉบับชุดปัจจุบันที่กำลังจะร่างมีแต่ผู้หลักผู้ใหญ่ทั้งนั้นนะครับ พลเอก พลโท ครบไปแล้ว ผมยังไม่ได้อ่านสักคำหนึ่งครับ ขอต่อสัก

๑๗๙

สปช. ๙/๒๕๕๗

วีรพร ๙๐/๒

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : เชิญท่านต่อ
เลยครับ

นายชัย ชิดชอบ : ครับ เป็นพระคุณอย่างสูงครับ ขอให้ท่าน
อายุมั่นขวัญยืนครับ ๑. ต้องปฏิรูปครูครับ โดยดำเนินการปฏิรูปครูทั้งระบบ โดยการปรับปรุง
การบริหารงานบุคคล กระบวนการผลิตครู การสรรหาและคัดเลือกให้ได้คนดี คนเก่ง
และมีความเหมาะสมเพื่อบรรจุเป็นครู ตอนนี้มีแต่ครูไปวิ่งเต้นซื้อตำแหน่ง แต่ครูดี ๆ
คนที่มีหัวสมองดี ๆ ไม่ค่อยเข้าเรียนครู เพราะได้เงินเดือนน้อยอย่างนั้นหรือครับ
อันนี้ก็ฝากท่านด้วย -----

- ๙๑/๑

จัดระบบเงินเดือนหรือค่าตอบแทนที่เหมาะสม โดยปรับระบบฐานเงินเดือน และให้มีสวัสดิการหรือผลประโยชน์เกื้อกูลต่าง ๆ อย่างเพียงพอเพื่อให้ครูมีขวัญกำลังใจจะได้ปฏิบัติหน้าที่ในการสอนอย่างเต็มความรู้ความสามารถมากยิ่งขึ้น และที่สำคัญเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาหนี้สินขึ้นตามมา ท่านก็คงทราบนะครับ หนี้สินครูประจำตำบล หรือว่าครูมัธยมอะไรต่าง ๆ ตามบ้านนอกบ้านนา แต่ในกรุงเทพฯ คงไม่มีหนี้สิน เพราะว่ามันมีการสอนนอกเวลาเรียนได้ บ้านนอกมันไม่มีที่สอน มันก็เป็นหนี้ครับ พอเป็นหนี้แล้วก็ลือบ้าง ช่างบ้างอะไรต่าง ๆ แล้วก็อย่างที่ท่านอาจารย์รู้ ท่านประธานรู้แน่ครับ อันนี้เป็นเรื่องสำคัญครับ จะทำอย่างไรก็ต้องทำกำหนดมาตรการบริหารจัดการและพัฒนาครูให้เกิดทักษะในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น กำหนดให้มีแผนเพิ่ม ลด กระจายครูที่เหมาะสม และแผนสมรรถนะและความก้าวหน้าทางวิชาชีพ ปรับระบบใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เร่งแก้ปัญหาการขาดแคลนครู โดยเฉพาะครูระดับอาชีวศึกษาและครูในสาขาวิชาหลัก ได้แก่ วิชาคณิตศาสตร์ คณิตศาสตร์นี้บอกเลขยังไม่ค่อยออกเลยครับ แต่ถ้าชื่อเบอร์ชื่อห่วยนี้ เลขเร็วเหลือเกิน วิทยาศาสตร์และภาษาซึ่งเป็นเรื่องสำคัญมาก กำหนดมาตรการให้ครูอยู่ประจำห้องเรียนหรือคืนครูสู่ห้องเรียน เพื่อให้ครูมีเวลาสำหรับทำหน้าที่ในการสอนมากยิ่งขึ้น เดียวนี้โรงเรียนหนึ่งมีครูสัก ๘ คน ผู้บริหารสัก ๓-๔ คน มีคนสอนไม่ถึง ๔ คนแล้วก็ต้องไปทำประเมินอีก พอไปประเมินครูก็ขาด ห้องที่จะสอนเด็กก็ไม่มีครูสอน แล้วครูไม่มีสอนเด็กมันจะเอาความรู้ที่ไหนครับท่านประธานครับ อันนี้ก็ฝากสภาorangด้วยนะครับ ฝ่ายร่างจะทำอย่างไร กฎเกณฑ์อย่างไร อย่าเพิ่งไปบอกว่าต้องออกกฎหมายลูกไม่ต้องนะครับ เอากฎหมายรัฐธรรมนูญเป็นหลักเลยครับ ไม่อย่างนั้นบ้านเมืองมันไปไม่รอด ประธานโทษ ผมขอต่อเรื่องการปฏิรูปการบริหารจัดการนะครับ ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการศึกษา ปรับโครงสร้างและบทบาทการบริหารงานของกระทรวงศึกษาธิการ กระจายอำนาจการบริหารจัดการจากส่วนกลางสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาที่สามารถนำไปปฏิบัติอย่างมีความเป็นอิสระและคล่องตัว เพื่อเพิ่มความเป็นอิสระในการบริหารแก่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ดังที่เพื่อนสมาชิกได้อภิปรายไปแล้ว ปรับระบบการจัดสรรงบประมาณเพื่อการศึกษาและระบบเงินอุดหนุนรายหัวให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพิ่มการอุดหนุนรายหัวแก่นักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยนักเรียนสายสามัญในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และให้มีการเพิ่ม

๑๘๑

สปช. ๙/๒๕๕๗

ครุณี ๙๑/๒

อัตราเงินรายหัวให้เหมาะสมตามภาวะเศรษฐกิจ ส่วนนักเรียนสายอาชีพ อาชีวศึกษา
เสนอให้จัดค่าอุปกรณ์การเรียนตามความจำเป็นในทุกสาขาและให้ดูแลเด็กกลุ่มที่มี
ความต้องการพิเศษ โดยเฉพาะเด็กยากจนและเด็กพิการ อย่าเพิ่งกดเลยครับ จะจบแล้วครับ

- ๙๒/๑

๔. ปฏิรูปการกระจาย เพิ่มโอกาสและคุณภาพการศึกษาอย่างทั่วถึงเท่าเทียม โดยจัดให้มีการพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล เพื่อเพิ่มคุณภาพและโอกาสกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับทุกสื่อ อาศัยสื่อเป็นหลัก จัดรายการเพื่อการศึกษา ปรับระบบเงินอุดหนุนรายหัวทุกประเภท ทุกระดับให้เป็นธรรม ปรับระบบการให้ทุนการศึกษาแก่เด็กยากจน และเด็กด้อยโอกาส รวมทั้งพัฒนาการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้ และโรงเรียนชายขอบ บริเวณรอบขอบของประเทศ ให้การสนับสนุนระบบการศึกษาเด็กเล็กที่พระภิกษุให้การอุปถัมภ์ภายในวัดต่าง ๆ ที่ผ่านมารัฐไม่ได้ให้ความสนใจปล่อยให้ไปตามยถากรรม ท่านประธานคงจะเห็นนะครับ เด็กเล็ก ๆ ผู้หญิง ผู้ชาย อาจารย์ที่วัดท่านเอาไปทำกระท้อบสำหรับสอนแล้วก็เลี้ยงเอาข้าวเหลือกันบาตรสำหรับให้อาหารกลางวันก็มี อย่างนี้เป็นต้น อันนี้ก็ฝากท่านประธานไว้ด้วย เร่งแก้ไขปัญหาโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและความไม่เป็นธรรมทางการศึกษา อันจะส่งผลให้การเพิ่มกระจายโอกาสและคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึงเท่าเทียมยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาอย่างกว้างขวางผลิตและพัฒนานักวิจัยระดับปริญญาเอก รวมทั้งปรับปรุงหลักสูตรเนื้อหาและกระบวนการเรียนการสอนให้สนองต่อความต้องการของสังคมและประเทศยิ่งขึ้น ควรมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาที่ใช้บังคับอยู่ให้เอื้อต่อการพัฒนาการศึกษา เช่น นี่เรื่องสำคัญครับ อยู่ตรงนี้ตอนท้าย ๆ นะครับ

๑. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ นี่สำคัญมากครับ ฝากท่านประธานด้วยครับ และคณะผู้ร่างทุก ๆ ท่านด้วยครับ ต้องแก่นะครับ

๒. พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ นี่ก็เหมือนกันครับ รัฐมนตรีแต่ละท่านไปยังไม่ได้อะไรเลย เดียวก็มีปัญหา ร้อยแปด กระทรวงศึกษาธิการ แล้วได้ยืนยันว่าจะทำเป็นทบวง ทบวงอะไร ทำแล้วทำอีกยกเล็ก ยุบร้อยแปด ทำให้เป็นหลักเพื่อการอยู่รอดการศึกษาของชาติเรา

๓. พระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา อันนี้สำคัญสำคัญมาก สำคัญจริง ๆ ขอฝากท่านได้ลงในรายละเอียด อย่างน้อยที่สุดก็เนื้อหาสาระเพื่อจะได้ไปประกอบในการร่างกฎหมายลูก เพื่อประกอบการพิจารณาในพระราชบัญญัติเหล่านี้ครับ และต้องเร่งรัดดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี ถ้าไม่เร่งรัดก็ให้มีความผิดทำอย่างไรให้มันได้เกิดประโยชน์ กระผมก็กราบขอขอบพระคุณท่านประธานและเพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่านที่ให้โอกาสกระผมเกินเวลามาไม่มากนักน้อยนิดเดียวครับ

๑๘๓

สปช. ๙/๒๕๕๗

นวพร ๙๒/๒

ก็หวังว่าที่ประชุมนี้คงเมตตาผม เพราะนาน ๆ ผมพูดที ก็ขอฝากที่ประชุมนี้ และคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญไปประกอบการพิจารณา เมตตาแก่กระผม และพี่น้องประชาชนชาวไทยที่รอความหวังจากสภาของเรา นี้ เพราะตอนนี้เขารอฟังอยู่ว่า การศึกษาเมื่อไรจะอ่านออกเขียนได้ทั้งหมดทั่วประเทศ จาก ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็น ๕๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๑๙.๙ เปอร์เซ็นต์ของเงินงบประมาณแผ่นดิน มันลำบาก เหลือเกินเงินไปอยู่กระทรวงศึกษาธิการหมด แต่การศึกษาไม่ได้อะไรเลย ท่านประธานครับ ท่านประธานเป็นอธิการบดี ท่านประธานทำทุกอย่าง ดีที่สุดจดจำ เหมือนกับ กระทรวงมหาดไทยจุฬาทั้งนั้น กระผมขอขอบคุณครับ

- ๙๓/๑

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ คุณชัย ผมได้ท่อนเวลาที่ท่านสมาชิกอภิปรายเหลืออยู่ตั้งแต่เช้าทั้งหมดมาไว้ตรงนี้เรียบร้อยแล้ว ถัดไปนะครับ คุณชัยพร ทองประเสริฐ ครับ

นายชัยพร ทองประเสริฐ : ท่านประธานสภา ท่านประธานกรรมการ และคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพครับ ผม นายแพทย์ชัยพร ทองประเสริฐ จากอำนาจเจริญ สำหรับประเด็นที่จะขออนุญาตใช้เวลาที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพมากที่สุดครับ ในส่วนที่อยากจะตั้งข้อสังเกตเพิ่มเติมในข้อที่ ๖ ที่คณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาได้ร่างไว้ ผมขออนุญาตอภิปรายเหตุผลประกอบอย่างนี้นะครับ ผมคิดว่าหลายท่านได้อภิปรายมาแล้ว และเราคงจะเข้าใจตรงกันว่าขณะนี้ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของบ้านเรามีปัญหา แล้วก็เรื่องของงบประมาณมันไม่ใช่ปัญหา เพราะว่ามันเกือบ ๒๐ เปอร์เซ็นต์ของงบประมาณประเทศอยู่แล้ว ทีนี้ประเด็นปัญหาที่มันเกิดขึ้นมันเกิดขึ้นเพราะอะไร ผมคิดว่าโครงสร้างระบบการศึกษาต้องขอบคุณคณะกรรมการปฏิรูปนะครับ เพราะว่าพูดเรื่องปฏิรูปการศึกษาก็มีคนพูดมาหลายรอบ แล้วหลายคนก็ใจไม่สู้ก็เลิกไปก่อน ทีนี้ปัญหาของการศึกษามันเป็นเรื่องสำคัญ เพราะว่าการศึกษารสร้างคน คนสร้างชาตินี้นะครับ และขณะนี้ในอนาคตบ้านเราก็จะเป็นสังคมผู้สูงอายุ เด็กและเยาวชนตอนนี้ วันข้างหน้าเราก็จะต้องอาศัยพื้นฐานการศึกษานี้ละครับ เพื่อพัฒนาเขาไปเป็นกำลังสำคัญของประเทศ ที่จริงวันนี้เด็กอายุ ๐-๑๘ ปีเรามีประมาณ ๑๖ ล้านคน ในจำนวนนี้เข้าอยู่ในระบบการศึกษาที่เราลงทุนสูงประสิทธิภาพต่ำ เพราะว่า ๓๐,๐๐๐ กว่าโรงเรียนมันเป็นโรงเรียนขนาดเล็ก และโรงเรียนขนาดเล็กมากเป็นหมื่น ปัญหาของการศึกษานี้มาก และผมคิดว่าการศึกษาที่จะยกประเด็นเพื่อที่จะประกอบเพื่อที่จะเพิ่มเติมในข้อ ๖ เพียงแต่จะอธิบายว่าในส่วนของเด็กและเยาวชนในจำนวน ๑๖ ล้านคน ๐-๑๘ ปีนี้ นะครับ ถ้าจะดูเด็กยากจนและด้อยโอกาส แยกครับ มันหาตัวเลขไม่ได้ ทั้ง ๆ ที่เทคโนโลยีมันควรจะทำให้ได้ แต่ว่าต้องขอบคุณสถาบันรามจิตตินะครับ เพราะว่าเขาทำโครงการติดตามเด็กและเยาวชนใน ไชลด์ วอช (Child watch) เขาบอกว่า ๑ ใน ๔ เป็นเด็กที่มีปัญหาเลยครับ เป็นเด็กยากจนและด้อยโอกาส เป็นเด็กเร่รอน ๓๐,๐๐๐ คน เด็กกำพร้า ๙๐,๐๐๐ คน เด็กถูกบังคับค้าประเวณี ๒๕,๐๐๐ คน -----

ติดยาเสพติด ๑๐,๐๐๐ คน ติดเชื้อเอชไอวี (HIV) ๕๐,๐๐๐ คน ถูกบังคับขายแรงงาน ๑๐,๐๐๐ คน อยู่ในสถานพินิจ ๕๐,๐๐๐ คน เด็กชนบทห่างไกล ๑๖๐,๐๐๐ คน แม่วัยรุ่น ๑๐๐,๐๐๐ คน เด็กพิการและบกพร่องการเรียนรู้เกือบ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน เด็กไร้สัญชาติ ๓๐๐,๐๐๐ คน ลูกแรงงานต่างด้าว ๒๕๐,๐๐๐ คน ผมคิดว่าในจำนวนเหล่านี้ ๑ ใน ๔ ของ ๐-๑๘ ปีที่จะเป็นกำลังของชาติในอนาคตนี้ นะครับ นอกจากนี้ทั้งหมดต้องอยู่ในการศึกษาที่เราต้องปรับปรุงประสิทธิภาพแล้วในกลุ่มนี้ต้องดูแลเป็นพิเศษ การศึกษานี้ นะครับ ในทางหลักการเพื่อที่จะพัฒนาความรู้ทางปัญญาทั้งไอคิว (IQ) อีคิว (EQ) ขณะนี้ในพื้นที่มีคนทำอยู่แล้วครับ ในระหว่างห้อง ก่อนคลอด หลังคลอดนี้เจ้าหน้าที่สถานีนามัย เจ้าหน้าที่ติดตาม อสม. ดูแลอยู่แล้ว เด็กคลอดออกมาไปเข้าศูนย์เด็กเล็กท้องถิ่นก็รับผิตชอบแล้วการส่งต่อไปโรงเรียนประถมมีคนรับผิตชอบเยอะครับ เพราะฉะนั้นในภาคของการศึกษาที่เราบอกว่าการศึกษาเพื่อทุกคนแล้วทุกคนเพื่อการศึกษา เกิดปัญหา เพราะว่าเราไปอ้างการถ่ายโอน ในรอบ ๑๐ ปีที่ผ่านมาจึงมีความร่วมมือในพื้นที่ต่ำมาก ในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ แล้ว พ.ร.บ. กระจายอำนาจ ปี ๒๕๕๒ ถ่ายโอนมีปัญหาครับ ถ่ายโอนได้นิดเดียว มีปัญหาเพราะคนที่ไม่พร้อมจะถ่ายโอนแล้วไปทำให้กระบวนการถ่ายโอนมีปัญหา วันนี้เราต้องไม่พูดอย่างนั้นแล้วครับ สมมุติว่าจะเขียนใหม่ โดยหลักการถ่ายโอน ก็อาจจะเขียนอย่างนี้ครับ เสริมพลังประชาชน สานอำนาจรัฐเลย ถ้าถ่ายโอนไม่ได้ก็สานเข้าไปเลย แล้วก็มาพัฒนาด้วยความปรองดอง เพราะอะไรครับ เพราะว่ากระบวนการในการที่จะจัดการทางการศึกษามันมีหลายเหตุปัจจัย การเตรียมพร้อมในการศึกษาต้องบูรณาการทรัพยากรทั้งหมดในพื้นที่ทั้งหลายทั้งปวงเหล่านี้เพื่อที่จะขออนุญาตว่าคณะกรรมการธิการเขียนในข้อ ๖ ๔ ข้อย่อยนั้นดีแล้วครับ แต่ว่าเขียนว่าให้มีคณะกรรมการระดับชาติ รัฐธรรมนูญเขียนนี้ต้องแก้เลยครับว่า นอกจากมีคณะกรรมการระดับชาติแล้วต้องมีคณะกรรมการระดับพื้นที่เขียนไปเลยว่า มีคณะกรรมการเพื่อบูรณาการในระดับจังหวัด แล้วจังหวัดต้องไปสร้างคณะกรรมการระดับพื้นที่ เพราะงบประมาณทั้งหมดจะได้บูรณาการกัน วันนี้เด็กของเราต้องมีการเตรียมความพร้อมในการที่จะเลือกทางเดินชีวิต เพราะเด็ก ๐-๑๘ ปี วันข้างหน้าต้องเลือกแล้วครับ ไม่ขายแรงงานก็ไปเรียนอาชีวะ ไม่เรียนอาชีวะก็ไปเรียนมหาวิทยาลัย เพราะฉะนั้นก็ด้วยความเคารพท่านกรรมาธิการนะ ครับ แล้วผมก็ฝากว่าจะเขียนว่าอย่างไร ก็ฝากท่านคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญนี้ครับไปช่วยกัน เพื่อที่จะให้การศึกษาเป็นของทุกคน ทุกคนจัดการศึกษาครับ ขอขอบคุณครับ

๑๘๖

สปช. ๙/๒๕๕๗

นำพร ๙๔/๒

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
เชิญคุณชาติ เอียดสกุล ครับ

นายชาติ เอียดสกุล : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ
บรรดาสมาชิกผู้ทรงเกียรติและบรรดาคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญที่เคารพทุกท่านครับ
กระผม นายชาติ เอียดสกุล สมาชิกลำดับที่ ๖๐ ท่านประธานครับ เรื่องการปฏิรูป
ด้านการศึกษา กระผมได้ศึกษาเอกสารและรับฟังตัวแทนของท่านประธานกรรมาธิการ
ด้านการศึกษาได้รายงานให้ที่ประชุมรับทราบ กระผมขอเรียนว่ากระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งครับ
ที่แนวนโยบายในเรื่องของการคิด การเขียนถ่ายทอดออกมา เพื่อที่จะนำพาหรือนำไป
ปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา แต่อย่างไรก็ตามครับ กระผมก็ยังมีข้อคิดข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
เพื่อการปฏิรูปให้ชัดเจนยิ่งขึ้นตามแนวทางที่กระผมได้มีประสบการณ์ ขอเรียนว่ากระผมนั้น
ก็อยู่ในวงการศึกษา -----

- ๙๕/๑

ขณะนี้เป็นผู้อำนวยการสถานศึกษาอยู่ ท่านประธานครับ ประเด็นที่อยากจะนำเสนอในเรื่องของแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่จะไปสนับสนุนที่เขียนว่า การจัดการศึกษาเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม ขจัดความเหลื่อมล้ำ เพื่อให้ผู้เรียนนั้นได้เข้าถึงการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมกัน สำคัญมากเรื่องนี้ ขอนำเรียนว่าปัจจุบันนี้มีสถานศึกษาในสังกัดการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหลายโรงเรียนครับ ขณะนี้นักเรียนลดน้อยถอยลงไปเรื่อย ๆ ขณะนี้มีโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนไม่ถึง ๕๐ คน มากกว่า ๑๐๐ โรงเรียนครับ ในขณะเดียวกันก็ยังมีโรงเรียนที่มีนักเรียนมาก ผู้ปกครองต้องการเข้าเรียนมาก จนโรงเรียนไม่มีอาคารที่จะสร้าง ไม่มีห้องเรียนที่จะให้นักเรียนเข้าเรียน อย่างโรงเรียนอนุบาลประจำจังหวัดเหล่านี้เป็นต้นครับ ตรงนี้ชี้ให้เห็นว่าการจัดการศึกษา ณ วันนี้มีความเหลื่อมล้ำ ผู้ปกครองมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องแสวงหาสถานศึกษาที่มีคุณภาพที่เหนือกว่าส่งลูกเข้าไปเรียนส่งผลกระทบต่อในด้านอื่น ๆ อีกมากมายนะครับ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐได้บ่งบอกว่ารัฐจะต้องจัดการศึกษาด้วยการสนับสนุนค่าใช้จ่ายอย่างเพียงพอและเท่าเทียมกัน ในระดับปฐมวัยและระดับประถมศึกษา หรือการศึกษาภาคบังคับ ว่าอย่างนั้นนะครับ กำหนดไว้เรื่องเดียว กระทบคิดว่า ณ วันนี้ไม่เพียงพอครับท่าน สิ่งที่เราอยากจะทำเรียนเสนอผ่านไปยังท่านประธานเพื่อส่งต่อไปยังท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณาเพิ่มเติมครับ

ประเด็นแรก รัฐจะต้องจัดสรรครูที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมให้เพียงพอตามความต้องการของผู้เรียนและสถานศึกษา เรื่องอย่างนี้ยังไม่มีในรัฐธรรมนูญฉบับไหนได้กำหนดไว้ และเป็นปัญหาของการจัดการศึกษา ในมุมมองของครูบาอาจารย์หรือผู้ปกครองในโรงเรียนต่าง ๆ ครับ กระทบใคร่ขออนุญาตเรียนว่าปัจจุบันนี้มีโรงเรียนหลาย ๆ โรงเรียนมีครูครบ แต่ว่าครูครบนั้นมิได้หมายความว่าครูที่มีความสามารถตามความต้องการของผู้เรียน เป็นต้นว่า โรงเรียนหนึ่งขาดครูภาษาไทย ขาดครูคณิตศาสตร์ ขาดครูวิทยาศาสตร์ แต่ไปมีครูสังคม มีครูพลศึกษาอะไรก็แล้วแต่นะครับ ตรงนี้ไม่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน แต่เราต้องการยกระดับผลสัมฤทธิ์ให้ไหมครับท่าน ผลสัมฤทธิ์นั้นจำแนกแยกแยะออกไปเป็นกระบวนวิชา โรงเรียนที่ไม่มีครูภาษาอังกฤษจะยกระดับภาษาอังกฤษได้ไหมครับ โรงเรียนที่ไม่มีครูคณิตศาสตร์อยู่จะยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางด้านคณิตศาสตร์อย่างไรครับในเมื่อรัฐไม่จัดสรรไปให้ ไม่มีการพัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ

๑๘๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

ศรัณรัตน์ ๙๕/๒

ด้านคณิตศาสตร์ อย่างนี้เป็นต้นครับท่าน เพราะฉะนั้นผมจึงเสนอแนะเพิ่มเติมไปว่า จะต้องให้ความสำคัญกับครู จะให้ความสำคัญกับเรื่องเงินอย่างเดียวไม่ได้ครับท่าน

ประเด็นต่อไปครับ สิ่งที่กระผมจะเสนอแนะไปยังท่านประธานและผ่านไปยัง กรรมการธิการอีกเรื่องหนึ่งก็คือ ต้องกำหนดให้รัฐส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันครอบครัว ให้เป็นสถาบันที่เป็นสถาบันแห่งการเรียนรู้ สถาบันต้นแบบแห่งการเรียนรู้ในระดับครอบครัว ให้ผู้ปกครองได้ร่วมมือกับทางโรงเรียน สถาบันการศึกษาเพื่อพัฒนาลูกหลานนะครับ

- ๙๖/๑

อีกประการหนึ่งครับ ที่กระผมอยากจะใคร่กราบเรียน เรื่องนี้มีการพูดกันมากแล้ว โดยเรียนว่าเรื่องของการกระจายอำนาจเขียนกันมาทุกกฎหมายรัฐธรรมนูญ ไม่ว่าจะเป็นรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ หรือรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็แล้วแต่ เรื่องการกระจายอำนาจครับ ที่บ่งบอกว่ากระจายอำนาจสู่สถานศึกษาและชุมชนที่กรรมาธิการได้นำเสนอไปอย่างนั้น กระผมใคร่ขอเพิ่มเติมว่าขอให้บอกให้ชัดเจนครับว่าด้านไหนบ้างนะครับ เช่น ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล ด้านบริหารทั่วไป เพราะที่ผ่านมานั้นก็เขียนแต่ที่ว่าไปกระจายด้านเดียวครับ คือด้านวิชาการ งบประมาณ บริหารบุคคล อยู่ที่เขตพื้นที่ อยู่ที่กรม อยู่ที่กระทรวงครับ จึงไม่ได้ผล ทำให้การบริหารจัดการในองค์กรของโรงเรียน ด้อยประสิทธิภาพ ไม่เกิดประสิทธิผลและประสิทธิภาพในการบริหารจัดการครับ

ประการสุดท้าย สิ่งที่กระผมอยากจะเสนอเพิ่มเติม นั่นก็คือให้มีองค์กร ตรวจสอบการขับเคลื่อนกลไกการปฏิรูปในระดับชาติ กรรมาธิการได้เสนอไว้แล้ว แต่กระผม เสนอต่อไปว่าให้มีระดับพื้นที่ ระดับจังหวัด เพื่อประสานงานกันอย่างกลมกลืนและเป็นไป อย่างรูปธรรมชัดเจน ขอขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ คุณชวลี ถัดไปขอเรียนเชิญ พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย ครับ

พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ กระผม พลเอก ชูศิลป์ คุณาไทย สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ขออนุญาตอภิปรายในประเด็น ที่จะขอเสนอให้พิจารณาเพิ่มข้อความต่อไปนี้ ความรักชาติ เสียสละเพื่อชาติ ในร่างรัฐธรรมนูญ หมวดประชาชน ส่วนความเป็นพลเมืองและหน้าที่พลเมือง จากปัญหา ความแตกแยกของสังคมไทยที่แบ่งเป็นพรรคเป็นพวก หลายสี มีความเห็นแก่ตัว เห็นแก่พรรค เห็นแก่พวก ขาดการเห็นแก่ส่วนรวม หรือขาดการรับผิดชอบต่อส่วนรวม ปัญหาเหล่านี้ มีส่วนมาจากคนไทยขาดจิตสำนึกในความรักชาติ เสียสละเพื่อชาติ ความรักชาตินั้น ไม่ใช่คำพูด แต่ว่ารักชาติเท่านั้น อยู่ที่การกระทำ มีวิธีการที่แสดงออกว่าเป็นการรักชาติ ได้แก่ การเสียสละเพื่อชาติ ซึ่งเราจะเห็นตัวอย่างในประวัติศาสตร์ไทยที่บรรพบุรุษของเราได้ เสียสละชีวิตและเลือดเนื้อเพื่อปกป้องประเทศชาติและรักษาผืนแผ่นดินไทยไว้ ปัจจุบันทหารและตำรวจที่ปฏิบัติหน้าที่ตามชายแดนของประเทศในพื้นที่เสี่ยงภัย อันตรายกับชีวิตก็เป็นตัวอย่างของผู้เสียสละเพื่อชาติ การแสดงออกของความรักชาติ ที่ทำได้ง่ายคือการช่วยกันรักษาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรของชาติ การภูมิใจ

๑๙๐

สปช. ๙/๒๕๕๗

ธนัญญา ๙๖/๒

ในความเป็นชาติไทย เช่น การรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่งดงาม
ของความเป็นไทย ทั้งการแสดงออกด้านกิจกรรมารยาทที่สุภาพเรียบร้อย อ่อนน้อมถ่อมตน
มีการเคารพผู้สูงอายุ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖
ได้มีพระบรมราชาธิบายถึงการแสดงความรักชาติว่า ให้เอื้อเฟื้อคนในชาติเดียวกัน
ไม่ประทุษร้ายกัน ประพฤติตนเป็นพลเมืองดี เต็มใจยอมเสียสละให้แก่ชาติ ไม่ยอมให้ใครมา
ทำลาย ไม่ยอมให้ใครมาแย่งถิ่นที่ตั้งชาติ ใครมารุกรานดินแดนของเรา เราต้องต้านทาน
จนสุดกำลังถึงแม้จะต้องเสียเลือดเนื้อหรือชีวิตก็ต้องยอมเสีย เพื่อสงวนชาติไว้เป็นมรดกแก่
ลูกหลานของเราสืบไปจงได้ -----

- ๙๗/๑

การปลูกฝังให้คนไทยมีจิตสำนึกในความรักชาติ เสียสละเพื่อชาติจึงเป็นเรื่องสำคัญ วิธีการปลูกฝังจิตสำนึกในความรักชาติเสียสละเพื่อชาตินั้นรัฐอาจกระทำได้หลายวิธี เช่น การเคารพธงชาติ ปลูกฝังให้มีการฟังและเข้าใจในเนื้อความของเพลงชาติที่มีความหมายต่อการเสียสละและจงรักภักดีต่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มิใช่ยืนตัวตรงอย่างเดียว ให้มีการศึกษาประวัติศาสตร์ไทยเริ่มตั้งแต่เยาวชนให้ได้ทราบเรื่องราวความเป็นมาของชาติ พระมหากษัตริย์ วีรบุรุษ วีรสตรีที่เสียสละเลือดเนื้อและชีวิตเพื่อสร้างชาติและปกป้องประเทศไทยให้เป็นปึกแผ่น การส่งเสริมและปลูกฝังขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่ดีงามของความเป็นไทย การสนับสนุนให้มืองค์กร หรือหน่วยงานที่ทำงานหน้าที่ในการยกย่องและเชิดชูเกียรติ แต่ผู้ที่รักชาติ เสียสละเพื่อชาติ ผู้ที่ทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติอย่างเป็นรูปธรรม ให้เป็นที่ประจักษ์และมีผลทำให้ความรักชาติ เสียสละเพื่อชาติอยู่ในจิตวิญญาณของเยาวชนและคนไทยทุกคน และมีผลให้ความรัก ความสามัคคีกลับมาสู่สังคมไทย คนไทยร่วมมือร่วมแรงกันทำคุณประโยชน์ให้กับประเทศชาติ ผมจึงขอเสนอต่อคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญพิจารณาเพิ่มข้อความ ความรักชาติ เสียสละเพื่อชาติ อยู่ในร่างรัฐธรรมนูญ หมวดประชาชน ส่วนความเป็นพลเมือง และหน้าที่พลเมือง

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ พลเอก ชูศิลป์ ขอประทานโทษผมเอ่ยชื่อท่านผิดไปเมื่อสักครู่ ถัดไปขอเรียนเชิญคุณทวิกิจ จตุรเจริญคุณ ครับ

นายทวิกิจ จตุรเจริญคุณ : เรียนท่านประธานครับ คณะกรรมการธิการ ผม ทวิกิจ จตุรเจริญคุณ สปช. ครับ คือที่ยกร่างทั้ง ๘ ร่าง ของคณะกรรมการธิการปฏิรูป การศึกษา ในส่วนหนึ่งผมก็ย้ายไปดูการศึกษาที่ทางกระทรวงศึกษาธิการเขามีอยู่นะครับ เขาวางนโยบายด้านการศึกษาเร่งพัฒนาคุณภาพศึกษาโดยการปฏิรูประบบความรู้และสังคมไทย สร้างโอกาสทางการศึกษา กระจายโอกาสทางการศึกษาให้สังคมไทย อย่างที่ ๓ ก็คือปฏิรูปครู ยกฐานะครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง ข้อ ๔ การศึกษาขั้นอุดมศึกษา และอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงานในเชิงปริมาณและคุณภาพ ๕. เร่งพัฒนาใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้เท่าเทียมกับนานาชาติ ๖. สนับสนุนการวิจัยพัฒนา เพื่อมุ่งสร้างภูมิปัญญาของชาติ ๗. เพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับ

๑๙๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

ภิญญา ๙๗/๒

การเปิดเสรีประชาคมอาเซียนนะ ครับ ส่วนหนึ่งประกอบด้วยผู้ที่ใหญ่โตอยู่ใน
กระทรวงศึกษาธิการ คือสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ๒. สำนักงานเลขาธิการ
สภาการศึกษา ๓. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ๔. สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา ๕. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา -----

- ๙๘/๑

๑๙๓

สปช. ๙/๒๕๕๗

จินตนา ๙๘/๑

เรียนท่านประธานนะครับ แล้วก็สมาชิกผมว่าในนี้ก็เยอะนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้นในประเทศไทยก็คือในอาเซียน ๑๐ ประเทศนะครับ คุณภาพการศึกษาไทยมาอันดับ ๘ ทั้ง ๆ ที่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบขนาดนี้ไทยมาอันดับ ๘ อันดับ ๙ ผมก็ไม่แน่ใจว่าจะเป็นลากับกัมพูชา ไม่รู้ใครมาอันดับ ๙ อันดับ ๑๐ นะครับ นี่ผมปริ้นท์ (Print) ออกมาจากอินเทอร์เน็ตนะครับ เราจะเห็นว่าการศึกษาของประเทศเรามันน่าจะลำบากมาก เพราะฉะนั้นสิ่งที่เกิดขึ้น ณ เวลานี้สถาบันการศึกษาต่าง ๆ ส่วนใหญ่มุ่งเน้นการแข่งขันด้านเดียว คือการผลิตนักศึกษาเท่านั้นไม่ได้คำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงาน ดังนั้นกระบวนการศึกษาไทยจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการศึกษาให้สอดคล้องกับตลาดแรงงาน ให้ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการ อีกทั้งสร้างคนออกมาต้องมีคุณภาพแล้วก็มีตลาดรองรับ สามารถชีวิต เคพีไอ (KPI) ได้ นะครับ ณ ปัจจุบันนี้นักศึกษาที่จบออกมาโดยส่วนมาก ผมว่าเริ่มเรียนปี ๑ สิ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าเด็กทุกคนมีความหวัง แล้วก็มีความฝันหมดนะครับ พอเรียนปีที่ ๒ ไปก็ยังสนุกอยู่ เรียนปีที่ ๓ ไม่ค่อยมั่นใจ เรียนปีที่ ๔ กลัวจบครับ เพราะจบแล้วตกงานครับ ไม่อยากให้ออกมาจบแล้วนะครับ นี่ก็คือสิ่งที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นการศึกษาเวลานี้ผมว่าสถาบันแต่ละสถาบันแย่งกันแย่งนักศึกษาแล้วก็แย่งกันผลิออกมา และผลิตแล้วสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าจบแล้วไม่ได้ติดตามไปดูว่ามีงานทำไหมนะครับ ถ้าเป็นนักธุรกิจอย่างพวกเรา อย่างผมเวลาเราผลิตสินค้าออกไปนะครับ ถ้าไม่ตรงคุณภาพ และคุณภาพไม่ได้ก็ตีคืน รีเจกต์ (Reject) ที่นี้มหาวิทยาลัยถ้าสอนนักศึกษาออกมาแล้วใช้ไม่ได้ตีคืนได้ไหมครับ เขียนในรัฐธรรมนูญได้ไหมครับ ถ้าได้ผมว่าทุกอย่างน่าจะดีขึ้น สิ่งหนึ่งก็อยากฝากว่าเวลานี้ผมอยากให้คุณไปศึกษานะครับ แล้วก็อยากจะให้ทางประธานกรรมการศึกษานะครับ ไปเปิดในอินเทอร์เน็ตออกมาดูได้นะครับ ผมไปดูของเยอรมันนะครับ เยอรมันเขาจะแบ่งเป็น ๓ เกรด (Grade) คือนักศึกษาที่มีผลการเรียนระดับต่ำ เขาจะให้เรียนสายอาชีพจะเลยครับ เขาไม่ให้เรียนปริญญาตรีนะครับ เป็นข้อบังคับออกมาลักษณะนั้น ถ้าออกมาระดับกลางเขาก็จะให้เรียน เขาใช้คำว่า ค่อยเป็นค่อยไป ค่อยเป็นค่อยไปก็คือเรียนไปแล้วก็ดูลักษณะไปว่าจะไปไหวไหม แล้วก็จะไปเรียนระดับตรงไหน หรือระดับวิชาอะไรที่เขาชอบ ถ้าระดับสูงเขาให้เรียนสายสามัญเลยครับ เช่น เรียนเป็นครู เรียนเป็นหมอ เพราะฉะนั้นนักศึกษาถ้าความรู้มีควรจะเรียนครูนะครับ แล้วก็ควรจะเรียนหมอ เพราะว่าคนเก่งเท่านั้นที่จะสอนคนให้เก่ง คนไม่เก่งก็สามารถสอนคนให้ไม่เก่งนะครับ ขอขอบคุณครับ

๑๙๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

จินตนา ๘๘/๒

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณครับ
เชิญดอกเตอร์ธรรม์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ ครับ

นายธรรม์ ชำรงนาวาสวัสดิ์ : เรียนท่านประธานนะครับ ในส่วนของ
การศึกษา ผมพูด ๓ เรื่องชัด ๆ นะครับ ก็คือเรื่องเด็กเรียนอะไร เด็กเรียนอย่างไร
แล้วก็เด็กเรียนกับใคร เพราะว่าผมก็เป็นอาจารย์อยู่นะครับ

ในส่วนแรกนะครับ คือเด็กเรียนอะไร พอตีก็มีลูกอยู่ ผมรู้สึกว่าการศึกษาของ
ประเทศไทยทั้งหมดผู้ใหญ่เป็นคนบอกเด็กว่าเด็กควรจะเรียนอะไร เรามีปัญหา แต่ก่อนเรียน
วิชาการ ปัจจุบันศีลธรรมต่ำ เราก็ให้เรียนเรื่องศีลธรรม -----

- ๘๘/๑

ในอนาคตราก็เรียนหน้าที่พลเมือง ตอนนีก็ทำหน้าที่พลเมือง คำถามก็คือว่าการเรียนเหล่านี้เด็กเขาเข้าใจไหม เขาโดนบังคับให้เรียน แล้วมันจะได้ก่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติจริงหรือเปล่า อันนั้นเป็นประเด็นที่ผมสงสัยมานาน เพราะว่าถ้าเกิดเอาลูกผมวัดนี้ไม่ก่อผลแน่นอนนะครับ ท่องไปเรื่อย ๆ แล้วก็กลับไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นจะมีวิธีการใดที่เราจะสามารถทำให้เด็กอยากเรียน ตรงนั้นคือปัญหา ที่สำคัญที่สุดก็คือทำอย่างไรให้เด็กมีความสุข มีความสนุกกับการเรียน ซึ่งในความคิดของผม รัฐธรรมนูญในส่วนนี้นอกจากเราให้ทุกภาคส่วนมาบีบบทบาทแล้ว ภาคส่วนที่สำคัญที่สุดก็คือเด็ก เด็กมีบทบาทใหม่ต่อการวางแผนการศึกษา ยุทธศาสตร์การศึกษา สถานักเรียนของเราเคยมีบทบาทอะไรบ้างไหม เพราะฉะนั้นตรงส่วนนี้นั้นเป็นส่วนที่ผมคิดว่าเด็กเขาควรจะต้องมีสิทธิในการ อาจจะไม่ใช้หมายความว่า ให้เด็กมาออกหลักสูตรเอง แต่เด็กก็ควรจะมีสิทธิในการที่จะบอกว่าเขาอยากเรียนอะไร และทำอย่างไรถึงจะทำให้การเรียนศีลธรรมหรืออื่น ๆ อีกมากมายมันเป็นอะไรที่มีความสนุก และเด็กสามารถทำได้

ในส่วนที่ ๒ ก็คือเด็กเรียนอย่างไร เรียนจากตำรา เราพูดกันถึงเรื่องตำรา เรื่องข้อมูลต่าง ๆ มากมาย ทราบไหมครับว่าตำราต่าง ๆ มันผิด มันผิดเยอะมาก ผมอ่านแบบเรียนลูกผมก็รู้สึกว่ามันผิด หลายต่อหลายอย่างหลายต่อหลายข้อเรากำลังสอนผิด เพราะฉะนั้นตรงนี้นั้นผมเน้นย้ำเลยนะครับ เยาวชนต้องมีสิทธิในการเรียนสิ่งที่ถูกต้อง เพราะว่าตำราผิด คราวนี้ก็ผิดกันมายาวเหยียด มีแน่นอน เพราะว่าผมแก้ตำรามาหลายต่อหลายเล่มแล้วผมก็สงสัยว่าเรื่องง่าย ๆ อย่างปลิงทะเลเป็นปลิงที่ดูดเลือด สอนอย่างนี้ก็ไปกันหมด มันมีอะไรหลายอย่างผิด เพราะฉะนั้นตรงนี้ในการควบคุมตำราเรียนสำคัญที่สุดก็คือต้องถูกต้อง เราต้องสอนสิ่งที่ถูกต้องให้กับเด็กนะครับ

ในเรื่องของการเรียนว่ามันเยอะแยะมากมายมหาศาลนี่คงไม่ต้องพูดถึง ท่าน สปช. บางคนบอกว่าเลิกเรียนกวดวิชาเด็กจะได้อยู่กับพ่อแม่มากขึ้น ลูกผมอยู่ ม. ๔ ตอนนี้ทำการบ้านวันละ ๔ ชั่วโมงไม่จบ คือไม่รู้จะอยู่กันตอนไหน ต่อให้ไม่เรียนพิเศษเลยก็ ๔ ชั่วโมง คือเราเรียนคล้าย ๆ กับ ม. ๔ ม. ๕ อัดให้เต็ม พอ ม. ๖ จะให้วิ่งรอบสอบตรงได้ เพราะฉะนั้นตรงนั้นปัญหา เราก็เลยเอาวิชา ๓ ปีมาอัดกัน ๒ ปี แล้วบางอย่างเราก็เรียนโดยที่เด็กเองก็ไม่ทราบว่าเรียนไปเสร็จแล้วมันจะมีอะไรกับชีวิต ความสำคัญอะไรกับชีวิตของเขา ทั้งที่เขายังไม่ได้อัดสติใจที่จะต้องอยากเป็นวิศว แต่เขาต้องเรียนหลักสูตร วิศวฯไปก่อนหนึ่งเรียบร้อยแล้วอะไรอย่างนี้ ตรงนั้นเป็นอะไรอีกอันหนึ่ง

๑๙๖

สปช. ๙/๒๕๕๗

จงถนอม ๙๙/๒

อีกอันหนึ่งที่ยากพูดถึงก็คือการเรียนนอกโรงเรียน เราพูดถึงโรงเรียน เราพูดถึงครู เราพูดถึงเด็ก แต่การเรียนนอกโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นเรื่องการเรียนจากอ่าน การเรียนจากสื่อสารสนเทศ เรียนจากการท่องเที่ยว การไปดูโลก ไปท่องเที่ยวกับครอบครัว ต่าง ๆ ตรงนี้ผมคิดว่ารัฐต้องเปิดโอกาสในการศึกษานอกรูปแบบ คือนอกโรงเรียน ว่าง่าย ๆ นะครับ โดยการสนับสนุนเรื่องการอ่านหนังสือ สนับสนุนหนังสือที่ดีให้แก่ประเทศไทย ส่งเสริมรายการวิทยุดี ๆ และอื่น ๆ อีกมาก สนับสนุนครอบครัวให้มีส่วนร่วมอย่างชัดเจน ในเรื่องของการศึกษาบุตร พ่อแม่ต้องมีบทบาทสำคัญในการสอนบุตรหลาน พ่อแม่ และผู้ปกครอง ตรงนี้เป็นอีกจุดหนึ่งที่พยายามอยากจะทำให้มีการเน้น เพราะว่าเรียน ในโรงเรียนอย่างเดียวมันคงไม่พอ จะปรับปรุงอย่างไร ผมก็คิดว่าระบบสนับสนุนของเรา มันไม่ไหวนะครับ

สุดท้ายคือเด็กเรียนกับใคร เด็กเรียนกับครู จริง ๆ แล้วผมเป็นอาจารย์ ผมเขียนประเมินเพียง หลายคนเป็นอาจารย์ก็คงจะเข้าใจ คนประเมินไม่รู้จักผม ไม่รู้จักเด็ก แต่สามารถประเมินผมกับเด็กได้ว่าผมกับเด็กเก่งหรือไม่เก่ง มันแปลก ๆ อยู่ครับ ตรงนี้ผมรู้สึกว่ามันแปลกมากเลย เพราะนั่นจริง ๆ แล้วควรจะปรับระบบการประเมิน จะให้เด็กประเมินก่อนว่าถ้าเกิดครูผ่าน ครูก็ไม่ต้องกลับมาประเมินกันอีกแล้ว แต่ถ้าเกิด ครูคนไหนมีปัญหาจริง ๆ หน่วยงานกลางหรืออะไรต่าง ๆ ค่อยมาประเมิน ไม่ใช่ประเมินทุกคน แล้วทุกคนก็ใช้แต่เวลาในการประเมินต่าง ๆ เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญ

สุดท้ายที่ลูกศิษย์หลายคนเขาฝากมานะครับ ก็คือในเรื่องของเด็ก การศึกษากับเงิน ตอนนี้นักศึกษาผมสอนเป็นครูอยู่ สอนเด็กห้ามตก ทำไม เพราะว่าเราตั้ง งบประมาณล็อกกับหัวเด็ก ถ้าเกิดเด็กตกเมื่อไรปีต่อไปจะมีปัญหา เพราะว่าเด็กตกซ้ำชั้น ทำให้งบประมาณเกิดความผิดพลาดทำไมได้ -----

เพราะฉะนั้นตรงนี้สำคัญมากครับ เด็กถ้าไม่พร้อมมันก็ไม่พร้อม ไม่ใช่เด็กห้ามตก สอบซ่อมเข้าไป ลดความง่ายของข้อสอบลงไปเรื่อย ๆ อย่างนี้มันไม่ได้ครับ เด็กต้องมีสิทธิติดได้ อาจารย์ต้องมีสิทธิในการพยายามที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ ตรงนี้เป็นส่วนที่ผมพยายามจะเน้นย้ำ สุดท้ายนี้ผมคิดว่าตอนจบมันมีอยู่อันเดียวก็คือผมไม่ทราบว่า ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาทหายไปไหน แต่ผมเป็นอาจารย์สอนเด็กนี่ผมแทบไม่เห็นเงินเลย อาจจะไปอยู่กับคาร์ด ค่าคนขับรถ ค่าอื่น ๆ อีกมากมาย ตรงนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือจะวัดงบประมาณของเรา ประสิทธิภาพของงบประมาณของเราต้องไปวัดที่ตอนจบ ก็คือวัดที่คุณครูกับเด็กในห้องเรียนหรือในอื่น ๆ อีกมาก ต้องวัดตรงนั้น ไม่ได้วัดว่าโรงเรียนนี้ใช้งบประมาณบริหาร เลขา รถยนต์หรืออะไรต่าง ๆ เท่าไร วัดตรงจุดจบนะครับ ก็ขอบคุณท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ ขอขอบคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอขอบคุณนะครับ เชิญท่านปรีชา เกาทอง ครับ

นายปรีชา เกาทอง : กราบสวัสดิ์ท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ ด้านการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นะครับ และท่าน สปช. ทุกท่าน ผมคิดว่าสิ่งที่ท่านกรรมาธิการด้านการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ได้ดำเนินการทำข้อเสนอมา ผมคิดว่าโดยภาพรวมในหลักการแล้วผมคิดว่าน่าพอใจและยินดีนะครับ ผมรับได้หมดเลย โดยเฉพาะในประเด็นอันแรกในเรื่องของแนวคิดหลักนี้ผมคิดว่าผมโอเคเลยนะครับ ผมว่าน่าภาคภูมิใจกับ ๖ ประเด็นที่ท่านได้ประมวลมา ผมขออนุญาตผ่านไปเลยนะครับ

ในกลุ่มของเนื้อหาในโครงสร้างของรัฐธรรมนูญ ผมคิดว่าในความเป็นพลเมืองในสิทธิเสรีภาพในการศึกษาของบุคคลนะครับ หน้าที่พลเมืองผมจะไม่พูดถึง เพราะว่ามันเป็นหลักการที่คิดว่าคงรับได้และไม่ปฏิเสธตรงนั้น ผมขออนุญาตพูดในหมวดที่ ๔ ประเด็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐด้านการศึกษา คิดว่าก็เห็นด้วยในหลายประเด็น ทุกประเด็นเลยนะครับ ทั้ง ๔.๑ ๔.๒ ๔.๓ ๔.๔ ๔.๕ และ ๔.๖ รวมไปถึง ๔.๗ คิดว่าอันนี้สำคัญ เพียงแต่ผมคิดว่าต้องทำให้ได้จริงนะครับ ผมอยากเรียนเสนอท่านประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ ผมว่าการศึกษารสร้างคน คนสร้างชาติที่เราพูดกันอยู่เสมอ มันเป็นวัฒนธรรมที่น่าสนใจมากเลย แต่เราจะทำอย่างไรที่ทำให้คน ๖๔ ล้านคนในประเทศนี้ที่มีอยู่จริงเป็นอยู่จริง ๖๔ ล้านคนเขามีบริบทอะไรบ้าง คนในประเทศนี้ก็มีความขัดแย้ง มีจุดเด่น มีบุคลิกภาพที่เป็นอัตลักษณ์อย่างไร นั่นคือเราเอาคน

๑๙๘

สปช. ๙/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๑๐๐/๒

เป็นศูนย์กลางของการศึกษาแน่นอน ถ้าเราเอาการศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ เป็นตัวคีย์เวิร์ด (Keyword) เราคิดว่าหลักสูตรที่เราจะผลิตคนเพื่อจะไปสร้างชาตินั้น เราก็คงต้องมองไปที่บุคลิกของคนในประเทศแห่งนี้ ๖๔ ล้านคนมีบริบทอะไรบ้าง ฉะนั้นการศึกษาก็จะไหลเข้าไปตบโจทย์ตรงนั้น ซึ่งเป็น ๔.๑ นะครับ แล้วก็ ๔.๒ ผมคงไม่เข้าไปแตะ แล้ว ๔.๓ คิดว่ารัฐส่งเสริมความเป็นนิติบุคคลของสถานศึกษา เราก็มีจัดการกันอยู่ แต่ผมคิดว่านิติบุคคลที่เป็นอยู่จริง มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้พูดตะมาหลายประเด็นแล้ว นั่นเป็นปัญหาเก่า ๆ ของบ้านเมืองเรา มันเกิดอะไรขึ้นกับการศึกษา ของบ้านเราที่เรียนแบบจ่ายครบจบแน่ หรือเรียนแบบผลิตบัณฑิตแบบเอาปริมาณเป็นตัวตั้ง โดยไม่พูดถึงคุณภาพ และไม่รู้ว่สิ่งทีผลิตออกมานั้นใช้งานได้ไหม หรือสั่งกรมรองรับได้ หรือเปล่า นั่นคือเป็นปัญหาเก่า ๆ ทีเราต้องปฏิรูป ต้องปฏิรูปแน่นอนนะครับ ฉะนั้น ในข้อ ๔.๒ คิดว่านิติบุคคลก็ควรเข้ามีส่วนร่วม แต่ต้องควบคุมเขาให้ได้ว่าเขาจะบริการ ด้านผลิตคนหรือการศึกษาอย่างไรให้ไปในทิศทางของหลัก คือที่อ้างถึงทิศทางที่เราตั้งไว้ว่า การศึกษาสร้างคน คนสร้างชาติ เราจะมุ่งเป้าไปที่การศึกษาประเภทไหน อย่งไร และผลิตนักศึกษาในทิศทางไหนเพื่อจะมาสสร้างชาติ ไม่ใช่ปล่อยให้เปิดออกมาแล้วก็ผลิต กันไปเต็มประเทศ แล้วก็ล้งงานหรือไม่ม้งงานทำ ผมว่านั่นคือสิ่งที่ตบโจทย์นะครับ ในรายละเอียด

- ๑๐๑/๑

ผมจะขออนุญาตผ่านไปในหมวดของข้อ ๕ อันนี้สำคัญมาก ผมเห็นด้วยอย่างมากเลย คือการกระจายอำนาจของการจัดการศึกษา ผมว่ารัฐต้องเปลี่ยนบทบาทจากผู้จัดการศึกษาเป็นผู้สนับสนุน อันนี้สำคัญมากต้องปฏิรูปครับ เพราะที่ผ่านมามหาหน่วยงานของรัฐ กึ่งองค์กรก็ตามที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กล่าวไว้แล้วที่อยู่ในกระทรวงศึกษาธิการ อยู่ในอะไรต่าง ๆ ผมคิดว่าทำอะไรกันอยู่ เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสิ่งที่เป็นอย่างมั่นอาจจะเป็นผลทำให้ระบบการศึกษาเราล้มเหลว เพราะว่าเราไปควบคุมหรือวางแผนแม่บทที่ไม่มีทิศทาง ถ้าแผนแม่บทมีทิศทางอย่างที่เราตั้งในข้อที่ ๑ ไว้คือการศึกษасร้างคน คนสร้างชาติ เราต้องการให้คนในประเทศเราไปทิศทางไหน ผมว่าการที่จะปล่อยมือให้สถานศึกษา หรือชุมชนเข้าไปบริหารการศึกษาเองโดยเป็นคลัสเตอร์ (Cluster) เป็นกลุ่มกัน ผมว่าน่าจะเป็นทิศทางที่ดีนะครับ เพราะฉะนั้นรัฐต้องลดบทบาทจากผู้จัดการเป็นผู้สนับสนุน อันนี้ผมเห็นด้วยอย่างมากในการกระจายอำนาจนะครับ

ในหมวดต่อไปคือหมวด ๖ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมและการศึกษา ผมคิดว่่าก็คงเห็นด้วยในทุกประเด็นนะครับ เพียงอยากจะเรียนเสริมว่าการมีคณะกรรมการในระดับชาติหรือคณะกรรมการในการปฏิรูป การศึกษาก็มีหลายท่านได้กล่าวไว้ว่า กลุ่มองค์กรที่เข้ามาดูแลจะเป็นใครบ้างคงต้องมาคุยกัน อีกทีว่าจะมีใครบ้างที่เข้ามาดูแลในคณะกรรมการชุดนี้นะครับ คงไม่ใช่เฉพาะที่เป็นแค่ระดับชาติอย่างเดียว อาจจะมีอื่น ๆ องค์กรวิชาชีพหรือผู้นำสถานศึกษาที่เขาเกี่ยวข้อง ในสายอาชีพต่าง ๆ มารวมกัน นั่นในเรื่องรายละเอียดคงขออนุญาตผ่านไปในะครับ

ข้อที่จะเรียนฝากก็คือที่หลายคนบ่นกันนักหนาคือว่า เราพูดถึงการศึกษา เรามองผลของตัวหลักสูตรที่สร้างคน คนสร้างชาติ ทุกคนบ่นถึง บ่นในหลายประเด็น แต่ไม่พูดถึงเรื่องการปฏิรูปครู อาจารย์นะครับ หรือปฏิรูปคุณภาพของความเป็นครู อาจารย์ อันนี้สำคัญมาก เพราะครู อาจารย์ในบ้านเมืองเป็นอาชีพที่ด้อยค่าและไม่เห็นความสำคัญ คนไม่เห็นความสำคัญจนทำให้บุคคลที่มาเรียนอาชีพครูอาจจะเป็นบุคคลที่ไม่มีคุณภาพ แล้วมาเรียนกันหรือเปล่านะครับ นั่นประเด็นที่ผมอยากจะเรียนฝากว่าอันนี้ต้องเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องปฏิรูปเรื่องการได้มาซึ่งอาชีพครูและคุณภาพของครู

สุดท้ายจริง ๆ ครับ ผมคิดว่าการประกันคุณภาพการศึกษา ผมคิดว่าสิ่งที่ทำประกันคุณภาพการศึกษาในบ้านเมืองเราอยู่นี้ ที่เป็นอยู่นี้ผมว่าไม่ตอบโจทย์กับการไปประกันที่วัดคุณภาพ วัดปริมาณ วัดอะไรก็ไม่ทราบ และคุณภาพ เครื่องมือในการตรวจสอบ

ของหน่วยงานของรัฐที่เข้าไปประเมิน ผมคิดว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ไม่ได้ ผมเรียนด้วยความเคารพ อาจจะเป็นเรื่องรายละเอียดซึ่งเราคงจะต้องปฏิรูป อันนี้เป็นประเด็นหนึ่ง ผมเรียนฝากไว้เป็นประเด็นที่ต้องปฏิรูปแบบเร่งด่วน เพราะไม่อย่างนั้นทิศทางของการศึกษที่บ้านเราไปไม่ถูก เพราะการประเมิน การประกันคุณภาพ มีเครื่องมือการตรวจสอบที่ผมคิดว่า อาจจะไม่ถูกกับธรรมชาติ ลักษณะวิชาหรือการได้มาซึ่งองค์ความรู้และคุณภาพนะครับ ขอบพระคุณครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
อาจารย์ปรีชา ถัดไปคุณศักดิ์ ศรวิริยะไพบูลย์ ครับ

นายศักดิ์ ศรวิริยะไพบูลย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ
กระผม นายศักดิ์ ศรวิริยะไพบูลย์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จังหวัดระนอง ผมเองจริง ๆ ไม่ได้อยู่ในการศึกษานะครับ แต่ผมเองมีความหวัง มีความคิด แล้วก็ได้รับความรู้สึกนี้มาจากตัวลูกผมเอง ซึ่งเขาเองเขาเรียนหนังสืออยู่ที่ประเทศไทยในระดับของ ม.๓ นะครับ แล้วก็ไปเรียนต่อ ก็ขอผมไปเรียนที่สิงคโปร์ แล้วผมก็ส่งไปเรียนสิงคโปร์ระยะ ๒ ปีที่เขาไปเรียนสิงคโปร์นี้ เขากลับมาสะท้อนให้กับผมค่อนข้างเยอะมาก -----

ผมเรียนว่าอย่างนี้ วันนี้เองผมได้แลกเปลี่ยนกับคณาจารย์หลาย ๆ ท่านที่อยู่ที่นี่ ผมรู้เลยว่า คณาจารย์ทุกท่านทราบถึงปัญหา รู้ถึงปัญหาทั้งหมด แต่ผมก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าที่ผ่านมา ประเทศไทยเรามันเกิดอะไรขึ้นมันถึงไม่มีการแก้ปัญหานี้ แล้วยังคงมีปัญหานี้เรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้ วันนี้เองผมถือว่าเป็นนิมิตหมายที่ดีอย่างยิ่ง ผมมีความหวัง มีความใฝ่ฝัน มีความคิดว่า วันนี้คงจะเป็นวันหนึ่งที่เราจะช่วยกันผลักดัน ช่วยกันแก้ปัญหานี้ที่ทุก ๆ ท่านรู้ใส่ใจ เพื่อประโยชน์ของลูกหลานของเรา เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ผมเองผมมีความรู้สึกในหลาย ๆ เรื่อง อยากรู้ก็ดีในเวลาที่กำลังผมคงขอพูดในประเด็นที่เป็นปัญหาที่เห็นอยู่ วันนี้เองครูที่มีอยู่ผมคิดว่าท่านต้องให้ความสำคัญกับครูอย่างมากที่สุด ครูต้องเป็นบุคลากรที่มีลักษณะพิเศษจริง ๆ ที่มีความเป็นครู แล้วเราก็ต้องพร้อม ประเทศชาติต้องพร้อมที่จะสนับสนุนให้ครูเป็นครูที่มีคุณภาพ ทั้งความรู้ ทั้งชีวิตความเป็นอยู่ ทั้งวิทยฐานะทุกอย่าง เพราะเราบอกแล้วว่าการสร้างคนมันเป็นการสร้างชาติ ฉะนั้นความสำคัญจึงอยู่ที่คนที่จะมาสร้าง อยากรู้ก็ดีครับผมเองเนื่องจากว่าในช่วงที่ผ่านมาได้ไปร่วมสัมมนาที่มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ผมได้รับเรื่องราว ได้รับรู้เรื่องหนึ่งขึ้นมาก็คือเรื่องของครูที่อยู่นอกระบบ คือการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาในระบบโรงเรียนผมเข้าใจว่าทุกท่านก็ได้ให้ความสำคัญอยู่ แต่การศึกษาในระบบที่ออกไปสู่นอกโรงเรียน การศึกษาในลักษณะของนอกโรงเรียนจริง ๆ มีความสำคัญอย่างยิ่ง ผมเองต้องเรียนว่าชีวิตของผมได้มาอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะ กศน. ฉะนั้นในที่นี้ผมขอให้ทุกท่านได้ช่วยดูในเรื่องของการศึกษานอกโรงเรียน การศึกษาให้ความสำคัญกับคณาจารย์เหล่านี้กับระบบเหล่านี้ เพราะการศึกษาในส่วนนี้มีความสำคัญต่อพี่น้องชนบทของเราเป็นอย่างยิ่ง เขาได้มีโอกาสที่จะปรับปรุง ได้ความรู้ ได้มีโอกาสที่จะไปเล่าเรียนสูงขึ้น มีโอกาสไปสร้างชีวิต สร้างโอกาสในการพัฒนาตัวเองมากขึ้น ผมเองก็คิดว่าและนี่ก็เป็นประเด็นหนึ่งที่ผมอยากจะฝาก

ประเด็นที่ ๒ ผมคิดว่าในสถานศึกษาโดยเฉพาะในระดับอุดมศึกษา มหาวิทยาลัย ทำอย่างไรให้เรามีการเปิดช่องให้คนที่มีความสามารถพิเศษ เด็กที่เก่ง ๆ ที่เขาอยากจะเรียนรู้ในเรื่องนั้นได้เข้าไปได้ อันนี้ขอฝากให้ท่านที่อยู่ในวงการณ์นี้ อยู่ในส่วนนี้ช่วยพิจารณานะครับ เพื่อที่จะว่าคนที่เก่ง ๆ บางครั้งเขาสามารถที่จะไปเข้าสู่กระบวนการที่จะเรียนในสิ่งที่เขาอยากได้ อันนี้ก็เป็นส่วนหนึ่งที่ผมขอฝากไปนะครับ อยากรู้ก็ดีในส่วนนี้ผมก็คิดว่าเขาคงมีประเด็นที่จะร้องขอ แล้วผมก็หวังว่าในการปฏิรูปประเทศไทยในครั้งนี้ ในการปฏิบัติหน้าที่ของสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติในครั้งนี้ โดยเฉพาะด้านการศึกษา

๒๐๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

หทัยกาญจน์ ๑๐๒/๒

จะไม่มีคำว่าแก้ตัวอีกครั้งต่อไปว่าเราแก้ปัญหาไม่ได้ จากสิ่งที่มีอยู่นะครับ ขอกราบ
ขอบพระคุณครับ สวัสดีครับ

นายเทียนฉาย กีระนันทน์ (ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ) : ขอบคุณครับ
เชิญอาจารย์สมเกียรติ ชอบผล ครับ

- ๑๐๓/๑

นายสมเกียรติ ชอบผล : กราบเรียนท่านประธาน ที่จริงผมอยู่ในคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาด้วย แต่อย่างไรก็ตามอยากให้ข้อมูลเพิ่มเติมสัก ๒-๓ เรื่อง ที่คิดว่าสำคัญแล้วก็มี ความจำเป็น ที่จริงเป็นที่ทราบกันอยู่แล้วว่า กระแสการปฏิรูป การศึกษามันเริ่มมาตั้งแต่ก่อนรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ ถูกบรรจุข้อความสำคัญไว้พอสมควร พัฒนามาถึงรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ก็ได้ดำเนินการมาอย่างต่อเนื่อง สำหรับโจทย์ของการปฏิรูปการศึกษาที่สำคัญถ้าเราแบ่งเป็น ๓ ส่วน เรื่องโอกาส เรื่องคุณภาพ เรื่องประสิทธิภาพ มันก็จะเห็นชัดเจนว่า เรื่องโอกาสคนก็ได้รับการศึกษามากขึ้น แต่เรื่องคุณภาพ ประสิทธิภาพนี่ก็ยังเป็นปัญหาที่หลายท่านก็ได้พูดถึง ทีนี้ปัจจัยที่นำไปสู่ความไม่สำเร็จ ที่สำคัญก็มีอยู่ ๒-๓ เรื่อง บางทีรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้เดิมมันอาจจะแข็งตัวจนเกินไป เช่น เรื่องทรัพยากรและค่าใช้จ่าย ที่จริงเรื่องค่าใช้จ่ายที่มาจากรัฐ แต่เพียงอย่างเดียว ที่ทำมาก็ปรากฏว่ามันไม่เพียงพอ เพราะว่าถ้าเราไปดูข้อมูลเบื้องต้นที่มันอยู่ในสังคมไทย คน ๖๕ ล้านคนหรือปัจจุบันเขาบอก ๖๗ ล้านคน มีคนเสียภาษีก็ไม่ถึง ๑๕ ล้านคน และเปอร์เซ็นต์การเสียภาษีก็ค่อนข้างต่ำ ถ้าเปรียบเทียบกับหลายประเทศที่เป็นประเทศสวัสดิการ เช่น สวีเดน เขาก็บอกว่าการเสียภาษีถึง ๖๒ เปอร์เซ็นต์ อย่างนี้เป็นต้น พอทรัพยากรมันไม่เพียงพอ มันก็มาจากรัฐฝ่ายเดียว โครงสร้างของงบประมาณที่ลงไปสู่สถานศึกษามันก็ขาดความเหมาะสม ที่เราบอกว่างบประมาณเยอะที่จริงมันไม่ได้ลงไปสู่การพัฒนาคุณภาพที่แท้จริง มันลงไปด้านอื่นตามข้อจำกัดที่งบประมาณ อันนี้เป็นประเด็นที่ ๑ ที่เห็นได้ชัดเจน

ประเด็นที่ ๒ ในช่วงเวลาของการปฏิรูปการศึกษา เราก็ได้พบปะกับผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศหลายคนได้มาวิเคราะห์ทิศทางการศึกษาของประเทศไทย ผมยกตัวอย่างให้ท่านหนึ่งที่ในวงการศึกษาที่รู้จักดี ยอมรับเป็นปรมาจารย์คือ ดอกเตอร์ไมเคิล พูลแลน เขาก็บอกว่าแนวปฏิรูปการศึกษาของไทยก็ค่อนข้างเหมาะสม แต่ว่าประเด็นที่เขาเห็นอันหนึ่งก็คือวัฒนธรรมการทำงานมันไม่เปลี่ยน การปฏิรูปการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้เราก็ไปพัฒนากันมา แต่พอถึงโรงเรียนมันไม่เปลี่ยนนะครับ อันนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศเขาได้มองเห็น เพราะฉะนั้นเองวัฒนธรรมการทำงานมันยิ่งขึ้นมาถึงข้างบน กระทรวงศึกษาธิการเองมันก็ไม่เปลี่ยน เพราะฉะนั้นสิ่งพวกนี้ ก็เลยถูกเขียนไว้ตามคณะกรรมการปฏิรูปเสนอนี้ โดยเฉพาะการทำงานในระดับสถานศึกษามีหลายส่วน ขณะนี้ถ้าดูกระแสโลกหรือการเรียนรู้ในศตวรรษที่ ๒๑

๒๐๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๑๐๓/๒

ซึ่งรัฐธรรมนูญที่เราเขียนนี้มันอาจจะไปถึงศตวรรษที่ ๒๔ หรืออะไรก็ได้ มันไม่ได้อยู่แค่ศตวรรษที่ ๒๑ ถ้ามองไปไกล ๆ นะครับ ก็มีคำถามเล็ก ๆ นี้อันหนึ่งที่เราก็คิดว่าเป็นเรื่องเล็กเราไม่สนใจ แต่ว่าในประเทศอังกฤษเขาถามว่าขณะนี้เด็กมันนอนพอหรือเปล่า เวลาที่เด็กนอนพักผ่อนมันทำให้สมองขาดการพัฒนาซึ่งทางการแพทย์ก็น่าจะเข้าใจดี การมาโรงเรียนในระยะปิดเปิดโรงเรียนนี้เราไปบังคับให้โรงเรียนทั่วประเทศเหมือนกันหมด เพราะฉะนั้นการกระจายอำนาจอะไรพวกนี้ที่เขียนไว้มันถึงมีความจำเป็น แล้วที่ท่านสมาชิกได้พูดถึงความต้องการของครูที่โรงเรียนต้องการ ถ้าเปิดโอกาสให้โรงเรียนเขาสามารถสรรหาครูเองได้มันก็จะแก้ปัญหาที่พูดได้ ผมยกตัวอย่างต่างประเทศ สมาชิกคงไม่ว่าอย่างประเทศอังกฤษตอนนี้เขาก็พยายามที่จะเอาครูใหญ่ออก ครูใหญ่ที่ให้อำนาจไปแล้วไม่ได้ทำให้เกิดผล คือคุณภาพการศึกษาไม่สูงขึ้น ซึ่งกำลังตกต่ำเหมือนกัน เขาก็พยายามให้ครูใหญ่ออกไป อย่างนี้เป็นต้น

- ๑๐๔/๑

ประการสุดท้าย อันหนึ่งที่ผมอยากเรียนไว้ก็คือการที่กลไกการขับเคลื่อน การปฏิรูปการศึกษาที่ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ตามวัตถุประสงค์ พวกเราก็คงเห็นชัดเจนว่า มันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่เรื่อย แล้วกลไกที่ปฏิรูปที่จะผลักดันให้มันต่อเนื่องเป็นระยะเวลา ไม่น้อยกว่า ๑๐ ปีอะไรมองไม่เห็นเลย เพราะฉะนั้นทางกรรมาธิการ ทางท่านประธาน ก็กำหนดให้มีคล้าย ๆ ที่เรียกว่า ซุปเปอร์บอร์ด (Super board) ที่จะเข้ามาดูเพื่อ ให้การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างต่อเนื่องนะครับ แล้วก็กรรมการที่จะเข้ามาต้องเป็นคน มีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถ มีแคลิเบอร์ (Caliber) ที่จะขับเคลื่อนโดยการปฏิรูป การศึกษาให้มันไปได้เต็มที่ ถ้าดำเนินการไปอย่างนี้แล้วมันยังไปไม่ได้ก็คิดว่าอาจจะ มีการปฏิรูปรอบใหม่ แต่หลายท่านก็พูดแล้วว่าคงไม่มีการแก้ตัวนะ เพราะฉะนั้นตรงนี้ มันก็จะมาปิดจุดที่เราเห็นว่าเป็นปัญหานะครับ ขอบพระคุณครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายเทียนฉาย กีระนันทน์ ประธาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นางสาวทัศนาศุภา บัญทอง รองประธาน สภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

นางสาวทัศนาศุภา บัญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านอาจารย์สีบพงศ์ ธรรมชาติ ค่ะ

นายสีบพงศ์ ธรรมชาติ : เรียนท่านประธาน รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ทัศนาศุภา บัญทอง ผม สีบพงศ์ ธรรมชาติ สปช. นครศรีธรรมราช เป็นครูมา ๔๒ ปีคราวนี้นะครับ ทั้งมัธยมและอุดมศึกษา ได้ยินเสียงเพลง แสงเรือง ๆ ที่ส่องประเทืองอยู่ทั่วเมืองไทยเมื่อไร นึกถึงครูเมื่อนั้นครับ แล้วน้ำตาจะไหลทุกที สงสารครูครับ พวกเราทุกคนเป็นนักเรียนมาก่อน ไม่ว่าจะท่านจะเป็นพลเอก ท่านจะเป็นศาสตราจารย์ หรือผม รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์ ขณะนี้ครับ ล้วนแต่ผลผลิตที่ครูได้ผลิตเรามาทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นการให้ความสำคัญกับครู จึงเป็นเรื่องสำคัญอย่างยิ่งเหมือนที่บางท่านอภิปรายไปแล้ว แต่ครูในที่นี่ผมหมายถึง ครูที่บ้านด้วย คือครูพ่อ ครูแม่ ครูบุคคลที่เป็นแวดล้อมนะครับ เพราะฉะนั้นสิ่งที่กรรมาธิการ การศึกษาได้ร่างมาทั้งหมดผมเห็นด้วยทุกข้อครับ ซึ่งดีหมดแหละนะครับ แต่อย่างไรก็ตาม มีบางอย่างที่ผมก็อยากจะเพิ่มเข้าไป อย่างในประเด็นที่ ๑ ถ้าหากจะเพิ่มคำว่า มันคง เข้าไป หน้าคำว่า สามารถในการแข่งขันระดับโลก ก็น่าจะหนักแน่นขึ้นไหม อันจะช่วยนำพาประเทศไทย ให้มีความมันคงและมีความสามารถในการแข่งขันระดับโลก เพราะการสร้างให้คนเป็นพลเมือง ต้องให้ความมันคงกับประเทศเราด้วย ประเด็นที่ ๔ ๔.๑ การศึกษาคือ การพัฒนาคน

ให้เป็นมนุษย์ ที่จริงคำว่า คน ก็คือสิ่งมีชีวิตที่เกิดขึ้นจากเพศหญิง เพศชาย และคำว่า มนุษย์ ก็ใช้ ต่างกันแต่ว่า คนเป็นภาษาไทย มนุษย์เป็นภาษาสันสกฤต แค่นั้นเองครับ แต่บางท่าน บอกว่า มานะ อุษยะ แปลว่า ใจงาม ที่จริงเป็นภาษาธรรมนะครับอันนี้ ผมเลยน่าจะ เปลี่ยนเป็น พัฒนาคนให้เป็นคนดีมีความรู้ความสามารถนะครับ ผมว่าน่าจะใช้อย่างนี้ ถ้าความเห็นผมนะครับ อย่างไรก็ตามในรัฐธรรมนูญท่านก็คงคิดคำขึ้นมาที่ชัดเจนและ มีความหมายได้แน่นอน ข้อ ๔.๔ ใน ๔ ผมอยากจะเติมคำว่า อย่างทั่วถึง นะครับ การจัดการศึกษาต้องสร้างความเป็นธรรมอย่างทั่วถึง เพราะคำว่า เป็นธรรม นั่นก็คือ ความถูกต้อง การให้ความเท่าเทียม แต่ทั่วถึงหรือไม่ อันนี้คือสิ่งหนึ่งที่ผมว่าถ้าใส่เข้าไป มันน่าจะมีความหมายอะไรเพิ่มขึ้นไหม และในเรื่องของแนวนโยบายผมอยากจะทำให้เพิ่ม ข้อ ๔.๘ ว่า รัฐต้องจัดให้มีการประเมินคุณภาพสถานศึกษาให้มีคุณภาพทุกระดับ ตอนนี้เท่าที่ผมดูยังไม่มีการประเมินการศึกษานะครับ และการประเมินที่เป็นอยู่ในขณะนี้ ผมเองเป็นผู้ประเมินด้วยทั้งระดับมัธยมและอุดมศึกษา สภาพความจริงเป็นอย่างไร ก็ทราบนะครับ เราทำอย่างไรให้การประเมินนั้นมีคุณภาพ นี่คือเรื่องหนึ่งที่พูดกันค่อนข้างจะ หนาหูนะครับ

และสุดท้ายในประเด็นที่ ๖ ซึ่งมีขีดเส้นใต้ไว้สำคัญนะครับ ผมเห็นด้วยกับกรรมาธิการที่ท่านขีดเส้นใต้ไว้ซึ่งสำคัญทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเรื่องพัฒนาครูหรืออะไรก็แล้วแต่ พ.ร.บ. ต่าง ๆ ที่ต้องแก้ไข เนื่องจากมีเวลาน้อย ผมขออภิปรายเสริมนะครับ

อันที่ ๑ เรื่องของการศึกษาที่เป็นธรรมและทั่วถึง ขณะนี้ยังไม่ทั่วถึงครับ ผมกล้ายืนยันนะครับ การศึกษาของเรายังไม่ทั่วถึง ถ้าทั่วถึงประเทศไทยก็คงจะไม่ตกอยู่ในสภาพที่เป็นอยู่นะครับ การซื้อเสียง หรืออะไรต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ขณะนี้ เพราะการศึกษาเรายังไม่ทั่วถึงครับ เราต้องแก้ปัญหาตัวนี้ ต้องเป็นธรรมและทั่วถึง ที่นี้ในเรื่องของความทั่วถึง เราจะทำอย่างไรละ ก็อยู่ที่ผู้บริหารนะครับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งระดับรัฐมนตรี ผู้มาเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการนั้นผมว่าต้องมีความพร้อมนะครับ ถ้าหากว่าใครก็ได้มาเป็นรัฐมนตรี อะไร ๆ มันก็ไม่เป็นไปตามที่เราหวังเราคาด นี่คือเรื่องหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นความเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการจึงเป็นเรื่องสำคัญนะครับ

อีกประการหนึ่งที่ยากจะพูดในเรื่องนี้ก็คือเรื่องของปัญหาในการบริหารต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มาก ผมก็อยากจะให้มีการแบ่งโครงสร้างที่ไม่เทอะทะอย่างที่เป็นอยู่ขณะนี้เทอะทะมากครับ ซึ่งท่านเลขาธิการ รองเลขาธิการเองท่านก็นั่งอยู่ในห้องนี้ละครับ เหตุที่เทอะทะเป็นเพราะไปรวมกันหมดครับ ประถม มัธยม อุดมศึกษา ในที่สุดก็ลากกันไปลากกันมาจนกระทั่งขณะนี้ปัญหาเกิด แม้แต่จัดวันครูยังจัดยากเลยครับ ๕ อำเภอจะจัดวันครูที่เดียว ค่าน้ำมันก็แพง ขับริดจ์ก็ไกล มันจัดไม่ได้ เมื่อก่อนแบ่งเป็นอำเภอ มีหัวหน้าการจัดอำเภอเดียวสร้างสามัคคีจัดวันครูได้ดี อันนี้ยกตัวอย่างนะครับ เพราะฉะนั้นความเห็นผมต้องปฏิรูปโครงสร้างครับ อุดมศึกษาเอาไว้เฉพาะเถอะครับ ส่วนสำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานซึ่งขณะนี้ท่านเลขาธิการก็ดูแลอยู่ ไม่ว่าจะประถม มัธยม แต่มัธยมก็มีแนวโน้มว่าทำท่าจะขอออกเพื่อที่จะให้การดำเนินการคล่องตัวยิ่งกว่านี้ อันนี้ขอฝากกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญนะครับว่าดูอย่างไรให้มันคล่องตัวกว่านี้ในเรื่องของโครงสร้าง

ที่นี้คุณภาพครู เมื่อกี้หลายท่านพูดนะครับ อันนี้คือความจริงต้องยอมรับ ครูทุกวันนี้ส่วนหนึ่งสอนก็สอนไม่ค่อยเป็น เพราะหลักการสอนและศิลปะการสอนไม่ได้เรียนสักเท่าไร นี่คือเรื่องหนึ่งครับ เพราะฉะนั้นสถาบันครูต้องสร้างโดยเฉพาะเหมือนมหาวิทยาลัย บางแห่งที่บอกว่ามหาวิทยาลัยครู เวลาหมดแล้ว ผมขออีกนิดเดียวว่าสร้างคุณภาพครู แล้วอีกอย่างหนึ่งการประเมินคุณภาพให้เกิดขึ้น และที่สำคัญสุดท้ายก็คือว่าอนาคตของ

๒๐๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

ต.ร.ณ. ๑๐๕/๒

ประเทศไทยขออภัยว่าอยู่ที่หัวใจของการศึกษา ถ้าไม่มีการศึกษาที่ดี ไม่มีคุณภาพ ประเทศไทย
จะเป็นอารยชาติ อารยประเทศไม่ได้ครับ ขอขอบคุณครับ ท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอพระคุณของท่านอาจารย์ ต่อไปขอเชิญอาจารย์สุชาติ นวกวงษ์ นะคะ

นายสุชาติ นวกวงษ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ กระผม สุชาติ
นวกวงษ์ ครับ เป็นอาจารย์อยู่มหาวิทยาลัยมหิดลนะครับ ฐานะ สปช. หมายเลข ๒๑๘
ท่านประธานครับ ที่ผมขออนุญาตพูดเรื่องการศึกษาในวันนี้ครับ เพราะว่าได้ติดตามแล้วก็
ติดตามอยู่หลายเรื่องครับท่านประธาน อย่างไรก็ตามประเด็นต่าง ๆ ที่กรรมการ
ด้านการศึกษานำเสนอมา ผมก็ไม่มีอะไรขัดข้อง ออกจะเห็นด้วยนะครับ แต่ผมมีอยู่
๔-๕ ประเด็นด้วยกันที่จะต้องนำเสนอเพิ่มเติม ดังนี้ครับ

ผมเห็นว่าการศึกษาคควรเป็นการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะฉะนั้นทั้งครู
ทั้งนักเรียนต้องแสวงหาความรู้ตลอดเวลา โดยเฉพาะครูนะครับจะต้องหาความรู้
เพิ่มเติม เมื่อเกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ขึ้น -----

- ๑๐๖/๑

ครูก็ต้องเอาความรู้ที่ได้รับ เช่น การเกิดภัยพิบัติขึ้น ครูต้องเอาความรู้เชิงภัยพิบัติไปสอนให้นักเรียนทราบ ครูต้องบอกว่าดินถล่มเป็นอย่างไร ครูต้องบอกว่าน้ำป่าไหลหลากเป็นอย่างไร ครูต้องบอกว่าการกัดเซาะชายฝั่งเป็นอย่างไร ถ้าครูไม่บอก ครูไม่พูด นักเรียนก็ไม่รู้ เพราะฉะนั้นนี่คือการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องตลอดชีวิตและนักเรียนเขาจะได้คิดเป็น คิดเป็นว่าเมื่อเหตุการณ์เหล่านั้นเกิดขึ้นแล้ว เขาจะต้องตัดสินใจอย่างไรในสภาวะเช่นนั้น นี่คือการเรียนรู้ครับ

ข้อ ๒ ผมเห็นว่าการศึกษาคควรจะเป็นการกระจายอำนาจนะครับ ไม่ใช่เป็นการกระจุกอำนาจ ต้องกระจายอำนาจเพราะว่ากระทรวงศึกษาธิการใหญ่เกินไปแล้วครับ ใหญ่จนกระทั่งไม่รู้ว่าจะใหญ่อย่างไร คิดดูก็แล้วกันว่ามีหน่วยงานขนาดใหญ่อยู่ในนั้น ตั้งเยอะแยะ เพราะฉะนั้นต้องทำให้เล็กลง คำว่า เล็กลง ไม่ได้แปลไม่มีคุณภาพ เล็กลงก็ได้ เพราะการศึกษาในระดับใหญ่ ๆ ในระดับทั่วไป การศึกษาจะไปตัดสินใจที่คน ๒-๓ คนนั้น คงเป็นไปได้ครับ มันต้องมีการกระจายอำนาจออกไป กระจายอำนาจในการตัดสินใจออกไป เพราะฉะนั้นผมจึงเห็นด้วยว่าสถานการณ์การศึกษาคควรจะต้องเป็นนิติบุคคล แต่ว่าเราต้องมาคิดกันต่อไปว่า จะเป็นนิติบุคคลระดับไหน โรงเรียนเป็นนิติบุคคลได้หรือเปล่า หรือว่าวิทยาลัยเป็นนิติบุคคลได้ไหม คงต้องมาตัดสินใจว่าเพื่อที่จะให้สถานศึกษาเหล่านั้น เขาคิดเองว่า ถ้าเขาต้องเป็นนิติบุคคลเขาจะต้องทำอย่างไร เพราะฉะนั้นในระดับนี้ทุกภาคส่วนต้องมาช่วยกันพัฒนาจัดการศึกษานะครับ

ข้อ ๓ ผมเห็นว่าการศึกษาคควรจะต้องช่วยลดความเหลื่อมล้ำในเรื่องของคุณภาพชีวิตของคนได้ นะครับ ครูที่สอนหนังสือครูที่จะเข้าสู่ตำแหน่งต้องมีธรรมาภิบาล ทุกวันนี้เรารู้ว่ามีการฉ้อฉลในการเข้าสู่ตำแหน่ง นะครับ เพราะฉะนั้นเราต้องหาทางแก้ไข ตรงนี้ให้ได้ นะครับ พ.ร.บ. ทางการศึกษาตั้งหลายเรื่องหลายฉบับต้องมีการแก้ไข การเข้าสู่ตำแหน่ง หรือไม่ก็ พ.ร.บ. การศึกษาของครู ของข้าราชการ การศึกษาเหล่านี้ นะครับ ต้องมีการแก้ไขให้มีการพัฒนาที่ดีขึ้น นะครับ สถานศึกษาโดยทั่ว ๆ ไปผมเห็นว่าควรจะต้องมีการรับรองคุณภาพการศึกษา เมื่อก็มีสมาชิกท่านหนึ่งพูดถึงว่าถ้าหากว่ามีการรับรองคุณภาพ การศึกษามันก็จะ เป็นเรื่องที่ดีขึ้น แต่ทำอย่างไรจึงจะมีการรับรองคุณภาพการศึกษา ผู้ที่จบการศึกษาไปแล้ว โดยทั่วไปมหาวิทยาลัยก็พยายามรับรองคุณภาพการศึกษา โดยมีใบรับรองเกิดขึ้น นะครับ แต่ใบรับรองอันนั้นไม่ได้แปลว่า คุณภาพของคนจะดีขึ้น เพราะฉะนั้นต้องมีการรับรองคุณภาพการศึกษาที่ดีกว่านั้น นะครับ

ข้อ ๔ ท่านประธานครับ ผมเห็นด้วยที่จะต้องมีการปฏิรูประบบอาชีวศึกษา เพราะว่าอาชีวศึกษานี้แหละครับ เป็นการทำให้บุคคลเข้าสู่อาชีพอย่างไร การเข้าสู่อาชีพของบุคคล ของพนักงาน ของบุคลากร ของคนไทยนี่แหละครับ ต้องทำให้เข้าสู่อาชีพแบบมีคุณภาพ เพราะฉะนั้นสถานศึกษาในระบบอาชีวศึกษา ไม่ว่าจะเป็นวิทยาลัยเทคนิค วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยต่อเรือ วิทยาลัยเทคโนโลยีการเกษตรเหล่านี้แหละครับ จะต้องมีการพัฒนาให้มีคุณภาพมากขึ้นให้นักเรียนที่จบออกไปมีความรู้ มีคุณภาพ เพราะเป็นการเตรียมคนเข้าสู่ระบบแรงงานของประเทศ อันนี้จึงเป็นการที่เราจะต้องคิดว่าเราจะผลิตกำลังคนเข้าสู่อาชีพได้อย่างไร ดังนั้นเราต้องมีการพัฒนาทักษะของครูที่สอนวิชาชีพในสถานศึกษาระดับอาชีวะให้มีความเข้มข้นมากขึ้น นั่นคือเราต้องมีการพัฒนาครู ต้องเอาครูไปอบรม หรือไม่ก็ต้องไปอบรม ณ สถานศึกษาเหล่านั้น ดังนั้นผู้บริหารการศึกษาในระดับอาชีวะต้องมีธรรมาภิบาลด้วยนะครับ เขาให้อยู่ ๔ ปี แต่บางคนขอยู่ ๘ ปี พอ ๘ ปีก็รู้แล้วครับ วิธีฉ้อฉลทำอย่างไร ผมก็ทำเป็น ถ้าให้ผมอยู่นาน ๆ ผมก็ทำเป็นนะครับ เพราะฉะนั้นก็ไม่ควรจะต้องอายุการบริหารข้าราชการในสถานศึกษาเหล่านั้นให้อยู่ต่อเนื่องแล้วก็ยาวเกินไปนะครับ

ข้อสุดท้ายที่ผมอยากจะเห็นนะครับ ผมได้เรียนประธานไว้ตั้งแต่นานไว้แล้วว่าผมมีแม่เป็นผู้หญิง ผมไม่ได้มีแม่เป็นผู้ชายนะครับ เพราะฉะนั้นผมยังคิดถึงเรื่องของแม่อยู่ตลอดเวลา คิดว่าอย่างไรครับ ในโรงเรียนในสถานศึกษาที่ห่างไกลนี่นะครับ มีโรงเรียนมีผู้หญิงไปสอนหนังสือด้วย -----

เพราะฉะนั้นโรงเรียนหรือว่าผู้บริหารการศึกษาได้คิดถึงร่างกายสตรีที่อ่อนแอเหล่านี้ให้มีความคุ้มครอง มีสวัสดิภาพเพียงพอในการเดินทางแล้วหรือยัง หรือว่าในสถานศึกษาต่าง ๆ เหล่านี้มีบ้านพักให้ไหม มีความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินของผู้เป็นแม่ของผมหอหรือยัง ดังนั้นนักเรียนเยาวชนก็ต้องอยู่ในสถานะในสถานศึกษาที่มีคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วย ดังนั้นอีกข้อหนึ่งครับท่านประธาน ขอเวลานิดเดียวครับ ผมจึงเห็นว่านโยบายของรัฐที่สำคัญอีกข้อหนึ่งคือว่า รัฐต้องกระจายอำนาจการบริหารการศึกษาไปสู่ระดับล่างให้มากขึ้นครับ ขอบขอบคุณท่านประธานครับ

นางสาวทัศนยา บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณอรพินท์ สฟโซคชัย ค่ะ

นางสาวอรพินท์ สฟโซคชัย : กราบเรียนท่านประธาน ก็ขอขอบคุณนะคะ เข้าใจว่าเป็นคนสุดท้ายแล้วนะคะท่านสมาชิกพี่น้องของดีมีสุดท้ายค่ะ ขออนุญาตพูดถึงเรื่องของการปฏิรูปการศึกษาซึ่งมีคนพูดมาหลายปีแล้วดิฉันเองก็เข้าไปวนเวียนอยู่ในวัฏจักรของการปฏิรูปนี้มาร่วม ๒๐-๓๐ ปีนะคะในการปฏิรูป ดิฉันคิดว่าสิ่งที่เราควรจะทำควรจะต้องหาจุดที่เรียกว่านำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่แท้จริง เห็นด้วยกับที่ท่านกรรมาธิการได้เสนอข้อเสนอแนะหลาย ๆ ข้อ ซึ่งดิฉันคิดว่าเป็นหลักการที่ดี แต่อยากจะฝากไว้เป็นส่วนที่เรียกว่าอาจจะไปเสริม ในเรื่องของการจัดการศึกษานั้น ดิฉันคิดว่าน่าจะมองถึงการจัดการศึกษาที่มีความยืดหยุ่น สามารถที่จะเปลี่ยนแปลง ดิฉันอยากจะทำให้มีการจัดการศึกษาที่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้อย่างรวดเร็ว เพราะดิฉันมองการศึกษาประเทศไทย การจัดหลักสูตรที่ดี การจัดบทเรียนต่าง ๆ นั้นเป็นการจัดที่ค่อนข้างที่จะแข็งตัว ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมหาวิทยาลัย บังเอิญดิฉันได้มีประสบการณ์ไปสอนหนังสือที่มหาวิทยาลัยที่ประเทศเกาหลี จะเห็นเลยว่าการจัดคณะของมหาวิทยาลัยที่ดิฉันไปสอนเขาจะจัดคณะที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามความต้องการของตลาด แล้วก็คณะที่เขาจัดก็เป็นคณะแปลก ๆ ซึ่งไม่เคยเห็นในเมืองไทย เมืองไทยเราก็จะมีคณะสังคมศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นคณะยืน แต่ของเขาจะมีคณะที่เรียกว่าเป็นคณะที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและความต้องการของตลาดอย่างค่อนข้างที่จะชัดเจน เพราะฉะนั้นถ้าเราจัดการศึกษาของเรานี้ให้มีความยืดหยุ่นแล้วก็ทันสมัยตามความเปลี่ยนแปลงของความต้องการของทั้งภายในและภายนอกประเทศนั้น ดิฉันคิดว่าก็สามารถที่จะสร้างคนไทยในอนาคตที่สามารถที่จะแข่งขันได้

๒๑๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

ศิริพร ๑๐๗/๒

ประเด็นต่อมา ดิฉันคิดว่ามีความสำคัญก็คือว่า ในการจัดการศึกษาของบ้านเรา เราจัดการศึกษาแบบพื้นฐานที่เหมือนกันนะคะ ยังขาดการดูแลเด็กที่มีความสามารถพิเศษหลาย ๆ ด้าน ดิฉันยังมองไม่เห็นว่ามีเจ้าภาพที่แท้จริงที่ลงมาดูแลเรื่องนี้นะคะ ดิฉันไปดูที่สิงคโปร์ สิงคโปร์เขาจับเรื่องของเด็กที่มีความสามารถพิเศษโดยที่ไม่ได้คัดออกมาว่าเด็กเหล่านั้นใครบ้างมีความสามารถพิเศษ เขาดูแลเด็กทุกคนว่าเด็กทุกคนเกิดมา จะมีความสามารถพิเศษแต่ละด้าน เด็กที่เกิดมาจะมีความสามารถพิเศษแต่ละด้าน แต่ว่าจากการวิจัยพบว่าความสามารถพิเศษเหล่านั้นมันถูกทำลาย ผู้ที่ทำลายจริง ๆ แล้วไม่ใช่ใครอื่นไกลเลยนะคะ คือพ่อแม่แล้วก็ครูในระยะต้น เพราะฉะนั้นเด็กของเราไม่ได้แสดงความสามารถพิเศษอย่างชัดเจนอย่างแท้จริง

ในประเด็นต่อมา ดิฉันคิดว่ามีความสำคัญนะคะ มีหลายท่านที่พูดถึงเรื่องการกระจายอำนาจการศึกษาลงไปสู่ระดับท้องถิ่น การกระจายอำนาจการศึกษาลงไปสู่ระดับท้องถิ่นนั้นเป็นเรื่องที่ดี จะทำให้การศึกษานั้นกระจายตัวลงไปสอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่ แต่การกระจายอำนาจนั้น กลไกที่มีความสำคัญแล้วจะขับเคลื่อนนโยบายการศึกษานั้นคือกลไกส่วนกลาง ก็คือกระทรวงศึกษาธิการ ดิฉันคิดว่าในช่วงนี้เราควรจะมองถึงบทบาทของกระทรวงศึกษาธิการที่จะต้องเปลี่ยนไป หลายท่านพูดถึงเรื่องกระทรวงศึกษาธิการที่มีความใหญ่โต ที่มีความใหญ่โตนั้นเพราะในอดีตกระทรวงศึกษาธิการทำหน้าที่ในเชิงปฏิบัติ คือมีโรงเรียนแล้วก็ดูแลโรงเรียนมาก ดิฉันคิดว่าสิ่งที่สำคัญที่เราขาดไปคือเราขาดกลไกในการขับเคลื่อนนโยบายการศึกษาที่ชัดเจน ในส่วนที่กรมวิชาการได้เสนอมาก็คือเสนอให้กลไกระดับชาตินี้เป็นกลไกที่สนับสนุนนะคะ -----

- ๑๐๘/๑

ดิฉันคิดว่าขาดไปเรื่องหนึ่งที่มีความสำคัญ ก็คือว่าขาดในเรื่องของคนกำกับนโยบายนะคะ กระทรวงศึกษาธิการในระดับชาตินั้นต้องเปลี่ยนบทบาทมาเป็นผู้กำกับเชิงนโยบายที่แท้จริง กำกับถึงมาตรฐานต่าง ๆ ที่จะต้องทำให้การศึกษาของเราเป็นไปอย่างถูกต้องนะคะ เมื่อกระจายอำนาจลงไปนั้นจะต้องมีหน่วยงานที่สามารถที่จะดูแลว่ามาตรฐานของการศึกษาในพื้นที่ต่าง ๆ นั้น อย่างน้อยเป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำนะคะ ที่จะเกิดขึ้น การศึกษาที่จัดอยู่ในปัจจุบันนั้นเราต้องยอมรับนะคะ เป็นการจัดการศึกษาที่นำไปสู่การทำให้สังคมเกิดความเหลื่อมล้ำ มีโรงเรียนที่ในตัวเมืองหลาย ๆ แห่งที่ดิฉันไปดูไม่ว่าจะเป็นในเขตเทศบาลหลาย ๆ เมืองมีการจัดการศึกษาที่ดีมากนะคะ แต่ขณะเดียวกันเราพูดถึงคุณภาพการศึกษานั้นเราพูดถึงคุณภาพการศึกษาของเด็กที่ด้อยโอกาส เด็กที่ยังขาดโอกาสอยู่ในชนบทหลาย ๆ แห่งนะคะ ซึ่งตรงนั้นดิฉันคิดว่าเราควรจะต้องหันมาปฏิรูประบบการศึกษาที่จะต้องทำให้ลดช่องว่างหรือความเหลื่อมล้ำของคนในสังคม เปิดโอกาสให้เด็กเหล่านั้นได้มีการศึกษาที่มีคุณภาพดีขึ้นนะคะ

สำหรับเรื่องสุดท้าย ดิฉันคิดว่าเป็นเรื่องของครู เราพูดถึงเรื่องครู เราพูดถึงเรื่องการเพิ่มสวัสดิการ เพิ่มเงินเดือนนะคะ แต่ดิฉันคิดว่าอยากขออนุญาตคิดทวนกระแส มาข้างนอกนะคะว่า จริง ๆ แล้วในการที่จะทำให้ครูสามารถที่จะดูแลเด็กได้ ทำไม่ไม่วัดผลงานของครูจากผลงานของเด็กนะคะ ในต่างประเทศในสหรัฐอเมริกาตอนที่เขาปฏิรูปการศึกษานั้นเขาไม่ได้ดูว่าครูจะทำเพเปอร์ (Paper) หรือจะทำวิจัยได้ก็เรื่องนะคะ แต่เขาดูว่าครูจะได้ขึ้นเงินเดือนหรือจะได้ต่อสัญญาอีกปีหนึ่งหรือว่าปีต่อไปเมื่อครูคนนั้นสามารถที่จะทำให้นักเรียนในห้องนั้นมีความรู้เพิ่มขึ้น แล้วความรู้เพิ่มขึ้นนั้นเขามีกลไกในการที่จะทดสอบเพราะฉะนั้นดิฉันคิดว่าระบบการทดสอบของเราต้องมีการเปลี่ยนแปลงมีการปฏิรูปนะคะ ระบบการที่จะเอื้อ หรือให้รางวัล หรือว่าที่จะต่อสัญญา หรือว่าจ้างครูต่อ นั้นจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงนะคะ มีการเปลี่ยนในเรื่องของตัวกลไกในเรื่องของการกำกับดูแลการศึกษาจะขอขอบคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะขณะนี้สมาชิกที่แจ้งความจำนงไว้ที่จะอภิปรายในเรื่องของการปฏิรูปการศึกษา ๑๙ คนนี้ครบแล้วนะคะ ต่อไปดิฉันจะขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการปฏิรูปการศึกษาเพื่อท่านจะมีอะไรเพิ่มเติมค่ะ

๒๑๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

นำพร ๑๐๘/๒

นายพารณ อิศรเสนา ณ อยุธยา (ประธานกรรมการ) : เรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผมในนามของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์
ขอรับข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ของกรรมการทุกท่าน เพื่อเสนอแนะต่อ
คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญต่อไป ขอบพระคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ท่านคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญไม่ทราบว่าจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมไหมคะ
ขอเชิญค่ะ

นายชูชัย ศุภวงศ์ (กรรมการ) : ท่านประธาน เพื่อนสมาชิกที่เคารพ
ทุกท่านครับ เรื่องการศึกษานี้เป็นเรื่องใหญ่มากนะครับ แล้วก็ยังมีปัญหามากด้วย แต่ว่าก็เป็น
ที่น่ายินดีว่าผู้คนทุกภาคส่วนในสังคมไทยเห็นไปในทางเดียวกันครับว่าต้องปฏิรูปการศึกษา
หาไม่แล้วประเทศไทยมองไม่เห็นอนาคตนะครับ มองไปข้างหน้าก็ไม่เห็นความหวัง
เหลือวไปข้างหลังก็มีดมน ท่านประธานและเพื่อนสมาชิกครับ ผมเคยได้ยินได้ฟัง
ท่านอาจารย์หมอเกษม วัฒนชัย ซึ่งท่านเป็นนักการศึกษาและเคยเป็นอดีตรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงศึกษาธิการนะครับ พูดเกี่ยวกับเรื่องระบบการศึกษา แต่ว่าท่านเป็นรัฐมนตรีอยู่ได้แค่
๓ เดือนเท่านั้นครับ ผมไม่ทราบเหตุผลที่แท้จริงที่ท่านไม่สามารถที่จะอยู่ต่อได้เพราะว่า
ท่านลาออก แต่ว่าข้อมูลที่ชัดเจนก็คือว่ากระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงหนึ่งที่กินรัฐมนตรี
มากที่สุดกระทรวงหนึ่ง อยู่กันได้ไม่นานหรอกครับ แล้วลักษณะเช่นนี้เราจะหวังให้เกิด
การปฏิรูปการศึกษาได้อย่างไร แต่ว่าในฐานะที่ท่านเป็นนักการศึกษา ท่านก็ยังได้กล่าวอ้างถึง
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานหลักในการทำงานการศึกษาอยู่
๓ ข้อด้วยกันนะครับ

ข้อแรก ท่านบอกว่าทำอะไรให้ครูรักเด็ก แล้วก็เด็กรักครู จะทำให้ การเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงมาก ผมเชื่อว่าความซื่อนี้ทุกท่านที่นั่งอยู่แห่งนี้คงมีประสบการณ์ ไม่มากก็น้อยนะครับ สำหรับผมแล้วมีประสบการณ์ตรงที่โชคดีได้มีโอกาสเจอครูท่านหนึ่ง ตอนนี้อายุ ๘๘ ปีแล้วครับ ผมยังรำลึกถึงบุญคุณของท่าน เพราะว่าความเมตตา ความรักของท่านทำให้เด็กนักเรียนซึ่งไม่เห็นศักยภาพของตัวเอง สามารถเห็นและค้นพบ ศักยภาพของตัวเองได้ ผมจำได้จากวันนั้นถึงทุกวันนี้ครับ อันนั้นก็ป็นข้อยืนยันอย่างดี

ข้อที่ ๒ ให้ครูสอนให้เด็กมีความเอื้อเฟื้อต่อกันนะครับ เด็กที่เก่งก็ให้ช่วยติว เด็กที่เรียนไม่เก่ง ตรงนี้จะเกิดความเอื้ออาทรต่อกัน

ข้อที่ ๓ ให้ครูจัดกิจกรรมที่ทำงานเป็นทีมนะครับ ท่านบอกว่าการทำงานเป็น หมู่คณะจะทำให้เด็กเห็นคุณค่าของความสามัคคี ประเด็นนี้เป็นความสำคัญมากกับ สถานการณ์ของชาติบ้านเมืองขณะนี้แหละครับ อาจจะมีสะท้อนให้เห็นว่าระบบการศึกษาของเรา ล้มเหลวหรือเปล่า เราเลยเผชิญปัญหาในขณะนี้ที่เกิดความแตกแยกอย่างมากในบ้านเมือง ยังมีงานวิจัยที่พูดถึงครู หลายท่านพูดถึงครูนะครับว่าครูที่มีศักยภาพ แล้วการทำงานให้เด็ก ทำงานเป็นทีมมีความสำคัญสูงมาก ถ้าครูท่านนั้นสามารถตั้งโจทย์หรือคำถามที่ถูกต้อง จะเกิดการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพของนักเรียนอย่างมาก เรื่องนี้ผมคิดว่าเป็นเรื่อง ที่ผู้คนอยู่ในวงการศึกษาคงทราบดีอยู่แล้ว

ท่านประธาน เพื่อนสมาชิกครับ ข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูป การศึกษานั้น ผมอ่านไม่น้อยกว่า ๒-๓ เทียว เพราะว่าในฐานะที่เป็นกรรมการ ยกร่างรัฐธรรมนูญและทำเรื่องเกี่ยวกับปฏิรูปต้องดูเรื่องปฏิรูปทั้งหมด แล้วผู้แทนของ คณะกรรมการด้านปฏิรูปการศึกษาคือท่านอาจารย์ประกฤษณ์ นิยม ก็ได้นำเสนอ ในที่ประชุมชุดของผมนี่แหละครับ ประมาณ ๒-๓ ครั้งด้วยกัน และวันนี้ได้มาฟัง เพื่อนสมาชิกได้พูดถึงเรื่องการศึกษา ก็รู้สึกได้เห็นความหวังครับ เห็นอนาคต และผมคิดว่า ในเวทีแห่งนี้จะได้สร้างประวัติศาสตร์ในการที่จะนำพาก้าวแรกของการปฏิรูปการศึกษา เป็นก้าวแรกที่ยั่งยืนและเป็นก้าวแรกที่มีความสำคัญ และเป็นก้าวแรกที่ถูกทิศทางนะครับ ผมมีความหวังอย่างนั้นคณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญจะนำข้อคิดเห็นทั้งหมดจะไป กำหนดในรัฐธรรมนูญอย่างรอบคอบที่สุดนะครับ เพราะจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการที่จะ ใช้ปฏิรูปการศึกษา เพื่อนำพาประเทศชาติต่อไปในอนาคตครับ ขอขอบคุณครับ

๒๑๖

สปช. ๘/๒๕๕๗

ศรีธนรัตน์ ๑๐๘/๒

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณคณะ เป็นอันจบการพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปการศึกษา
และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์นะคะ

ต่อไปเป็นการพิจารณาของคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม
พาณิชย์ การท่องเที่ยวและบริการ ขอเชิญท่านประธานกรรมการค่ะ

นายเกริกไกร จีระแพทย์ (ประธานกรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เกริกไกร จีระแพทย์ ประธานกรรมการที่มีชื่อยาวมากนะครับ แต่ผมก็เรียนว่า
ชื่อมันควรจะเป็นคณะเศรษฐกิจ ยกเว้นสาขาการเงิน การธนาคาร จริง ๆ แล้วมันก็เกี่ยวกับ
ทุกสาขา ขณะนี้มีผู้ที่เข้าใจว่าเราทำแต่เรื่องเกษตร แต่ไม่ใช่ นะครับ ขอเรียนว่าเป็นเรื่อง
เศรษฐกิจทุกสาขา ยกเว้นการเงิน การธนาคารนะครับ ผมขอบคุณท่านประธานอย่างยิ่ง
ที่ให้โอกาสกรรมการคณะผมได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอของเราที่มีต่อ
กรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ผมไม่ทราบว่าผมจะขออภิสิทธิ์มีเวลามากกว่าปกติได้หรือไม่
เนื่องจากผมให้ความร่วมมือกับท่านประธานในการพูดก่อนพ่วงนี้นะครับ -----

- ๑๑๐/๑

แต่ไม่เป็นไรครับ ผมจะพยายามพูดให้อยู่ในเงื่อนไขเวลาที่ให้ไว้ แต่เนื่องจากผมมี ๓๖ สไลด์ ผมไม่ทราบว่าผมจะพูดสไลด์ละ ๐.๔๕ วินาทีได้อย่างไร แต่จะพยายามนะครับ ท่านประธานครับ ผมเข้าใจว่าสิ่งที่เรากำลังทำอยู่ใน ๓ วันนี้เป็นก้าวแรกของก้าวสำคัญ ในประวัติศาสตร์ชาติไทยแต่ไม่ใช่ก้าวสุดท้าย ในขณะนี้เรากำลังก้าวไปสู่การเสนอความคิดเห็นแล้วไปถกเถียงกันเพื่อทำเป็นร่างรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งกรรมาธิการ คณะผมได้ทำนั้นนอกจากจะคุยกับผู้รู้ในกรรมาธิการแล้วก็สถาบันการคลังสมองต่าง ๆ นานา แล้วนี่เรายังถือว่าข้อคิดเห็นของเรานั้นยังเป็นเบื้องต้น ยังไม่ใช่เป็นสุดท้ายหรือถกเถียงกันอย่างรอบคอบแล้วแม้ว่าจะได้ทำถึงระดับหนึ่งนะครับ เพราะฉะนั้นผมจึงขอให้ท่านกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญได้กรุณาพิจารณาข้อเสนอเราในเชิงของเนื้อหาสาระ และจิตวิญญาณของมันไม่ใช่เพียงแต่ลายลักษณ์อักษรเท่านั้น เพราะว่าเราไม่ได้เสนอในแง่ของกฎหมายรัฐธรรมนูญ เราอยากให้อยู่ในรัฐธรรมนูญแต่ภาษาอาจจะไม่ใช่ภาษากฎหมายเป็นภาษาเศรษฐกิจ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้ฟังความมากกว่า อ่านถ้อยแถลงแล้วก็ดูจากลายลักษณ์อักษรนะครับ ผมได้แจกเอกสารไปนะครับ ผมจะขอเรียนว่าผมมีหัวข้อเสนออยู่ทั้งหมดอยู่ ๔ ประเด็นด้วยกัน

อันที่ ๑ คือเป้าหมาย เป้าหมายของการทำข้อเสนอ อันที่ ๒ คือเราประเมินปัญหาต่าง ๆ ที่เรามีอยู่ทั้งเศรษฐกิจภายใน ภายนอก และความแข็งแรงของประเทศไทย ผมได้แจกเอกสารไปแล้ว แล้วก็นำไปสู่ว่าด้วยปัญหาเช่นไร จึงไปสู่เรื่องของแนวคิดในการปฏิรูปแล้วจึงไปถึงข้อเสนอทั้งหมดที่มี ๑๗ บวก ๗ เป็น ๒๔ ข้อ ๓ ประเด็นครับ ความสามารถในการแข่งขัน ความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม และเสถียรภาพเศรษฐกิจและความยั่งยืนของการพัฒนา นี่คือ ๓ ประเด็นที่เราพยายามที่จะตอบโจทย์ปัญหาในประเทศอันนี้อาจจะรวมถึงโอกาสด้วย ข้อเท็จจริงนะครับ เราเป็นประเทศที่พึ่งพิงการส่งออก เมื่อ ๒๐ ปีที่แล้วเราส่งออกได้ ๑ ล้านล้านบาทเราฉลองนะครับ ปีที่แล้วเราส่งออกได้ ๗ ล้านล้านบาท เพราะฉะนั้นเราโต ๗ เท่า ใน ๒๐ ปี ความสำคัญของการส่งออกเป็นอย่างไรมันไม่ต้องพูดถึงนะครับ

อันที่ ๒ เราเป็นตลาดภายในที่เล็ก ๖๗ ล้านคน เราจึงต้องการตลาดรองรับ ผมกราบเรียนทุกประเด็นย่อ ๆ เพื่อให้ท่านเห็นว่าทำไมเราจึงต้องนำไปสู่ประเด็นที่เราเสนอให้กรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญได้พิจารณากำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญนะครับ

๒๑๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

ธนัญญา ๑๑๐/๒

อันที่ ๓ คือเราขาดดุลทรัพยากรธรรมชาติ เราต้องไปเอาจากที่อื่น ที่ไหนครับ เราแข่งขันได้ลดลง ความสามารถในการแข่งขันของเราลดลงในช่วง ๒๐ ปีที่ผ่านมา ผมไม่เคยเห็นขยับไปเกินกว่าอันดับที่ ๒๖ ๒๗ เลยนะครับ ๓๐ ๓๑ ๒๙ เทคโนโลยีของเรา ยังอยู่ในระดับต่ำโดยเฉพาะนวัตกรรม ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจต่ำ ถ้าเป็นการลงทุนของเอกชนเขาอาจจะเลิกลงทุนไปแล้วนะครับ ลงไป ๑๐๐ ได้มา ๓ เพอร์เซ็นต์นี้ผมคิดว่า ไม่ใช่สิ่งที่น่าปรารถนา ธรรมมาภิบาลบกพร่อง ภาครัฐอ่อนแอ โดยเฉพาะการเมือง ความสามารถในการบริหาร ความสามารถในการที่จะรู้ประเด็นปัญหา หรือจริง ๆ แล้ว อาจจะรู้แต่ทำไม่รู้ แรงงานฝีมือน้อยและสังคมเหลื่อมล้ำ ผมมีบางประเด็นที่จะทำให้ ท่านเห็นครับ นี่เป็นการแสดงถึงโครงสร้างเศรษฐกิจของไทยนะครับ ท่านจะเห็นว่า ๓๙ คนของไทยหาเงินได้ ๑๒ บาทคือเกษตรกร ๓๔ คนในอุตสาหกรรมหาเงินได้ ๓๓ บาท ผมเปรียบเทียบเป็นคร่าว ๆ แล้วกันนะครับ แล้วก็ ๔๗ คนทำเงินให้ประเทศได้ ๕๕ บาท เกษตร อุตสาหกรรมล้วนแล้วแต่มีปัญหาทั้งสิ้น เราใช้แรงงานครับ เราไม่ได้ใช้ปัญญา เราขาดทิศทางและยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนที่จะก้าวไปข้างหน้าอย่างต่อเนื่องนะครับ รัฐมีแผน เรามีผลิตภาพต่ำ เรามีผลตอบแทนจากการลงทุนต่ำ เพราะฉะนั้นเราจะทำอย่างไร จึงจะทำให้ภาคเกษตรเป็นเกษตรที่สามารถ มีอุตสาหกรรมที่ฉลาด -----

- ๑๑๑/๑

ไม่ใช่อาศัยมีแรงงานแล้วให้คนอื่นมาเป็นเจ้าแก่ แล้วเราหาความร่ำรวยให้เขาเราไม่จิกจกครับ แต่เราต้องการสิ่งที่เราได้ลงทุนลงแรงไปนั้นกลับคืนของเราให้สูงกว่านี้แล้วมีประสิทธิภาพกว่านี้ บริการ บริการเรามีบริการทางการแพทย์ บริการการท่องเที่ยว บริการคมนาคมขนส่ง แต่ความสามารถเหล่านี้ยังอยู่ในระดับที่ไม่สากลและต่ำอยู่ ทำอย่างไรจะทำให้บริการเกิดเป็นการบริการที่ใช้ภูมิปัญญา ความสามารถในการแข่งขัน นี่ผมกราบเรียนไปแล้ว ๓๑ ครั้งในปีที่แล้ว เป็นอันดับ ๔ ในอาเซียน อาเซียนมีแค่ ๑๐ ประเทศครับ เราเป็นอันดับ ๔ ถ้ามี ๑๕ ประเทศ เราอาจจะเป็นอันดับ ๙ ในโลกนี้ เราเป็น ๓๑ เราจะเห็นว่าข้างบนจีนเป็นอันดับที่ ๑๔ มีอันดับการแข่งขันที่ ๑๔ เมื่อปีที่แล้ว จีนเคยอยู่หลังเราครับเมื่อ ๑๐ ปีก่อน ขณะนี้แข่งเราไปเรียบร้อยแล้ว และคงจะไปเรื่อย ๆ อะไรครับที่เราอ่อนแอ ปัจจัยพื้นฐาน ปัจจัยพื้นฐานหมายถึงระบบคมนาคม ระบบน้ำ ระบบการบริหารจัดการจีปาะ เรื่องเกี่ยวกับการคมนาคมขนส่ง เรื่องของสถาบันต่าง ๆ อยู่อันดับที่ ๔๐ ปัจจัยประสิทธิภาพการศึกษา ความพร้อมด้านเทคโนโลยี ประสิทธิภาพของตลาดแรงงานอยู่อันดับที่ ๓๙ นวัตกรรมอันดับที่ ๕๔ ครับ เพราะฉะนั้นสรุปแล้วไม่ต้องสงสัยว่าทำไมเราจึงมีปัญหาในเรื่องนี้ ความเหลื่อมล้ำปัญหาภายในผมมองความเหลื่อมล้ำสักครู่หนึ่งจะพูดถึงในรายละเอียดต่อไป ดีขึ้นนะครับ คนจนน้อยลง เมื่อปี ๒๕๓๕ เรามีคนจนอยู่ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ของประเทศคือที่ ๒๗ ล้านคน นี่ตัวเลขของสภาพพัฒน์นะครับ แต่เมื่อปี ๒๕๕๕ เรามีคนจนลดลงเหลือ ๘.๔ ล้านคน ๑๒.๖๔ เปอร์เซ็นต์ คนจนลดน้อยลงแต่ความเหลื่อมล้ำมันไม่ได้หายไป คนที่รวยที่สุด ๑๐ เปอร์เซ็นต์แรก มีเศรษฐกิจทรัพย์สินทั้งหมดอยู่ในมือ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ขณะที่จนที่สุด ๑๐ เปอร์เซ็นต์แรกมีอยู่ที่ ๑.๕๖ เปอร์เซ็นต์ ท่านมองเห็นถึงความแตกต่างไหมครับ ถ้าตรงนี้ไม่ได้รับการแก้ไข โดยวิธีการทางเศรษฐกิจที่ถูกต้องเป้าหมายนี้จะห่างไปเรื่อย ๆ แล้วสังคมจะมีปัญหาตามมา ผมไปที่ปัญหาเศรษฐกิจภายนอกนะครับ สิ่งที่เกิดขึ้นในโลกนี้คือเรื่องโลกาภิวัตน์ ท่านอย่าบอกว่าทำไมมันเกิดมาตั้งนานแล้วนี่ ถูกต้องครับ มันเกิดมานานแล้ว แต่ขณะนี้มันมีทั้งข้อดีและข้อเสียของโลกาภิวัตน์ เราต้องพึ่งพาทลาดข้างนอก สิ่งที่เกิดขึ้นในมุมหนึ่งของโลกสะท้อนสะท้อนมาถึงเรา เราไม่ได้ทำผิดอะไรเลยเรื่องแฮมเบอร์เกอร์ (Hamburger) แต่เราต้องรับผลพวง น้ำมันจะถูกจะแพง เราก็ต้องรับภาระ มันมีผลนัยเกิดขึ้นทั้งสิ้น มันต้องบริหารจัดการการโลกาภิวัตน์ให้เป็นประโยชน์กับประเทศเราให้ดีที่สุด เรามีความขาดสมดุลในระหว่างประเทศ เงินที่สะพัดมาทุกวันออกไปเร็วเข้าเร็วออกเร็ว

๒๒๐

สปช. ๘/๒๕๕๗

ภริญา ๑๑๑/๒

มันทำให้เกิดความผันผวนขึ้น อย่างนี้เราจะจัดการอย่างไร เราไม่มีพลังเพียงพอครับ เราต้องร่วมมือกับใครสักคนหนึ่งคนนั้นคืออาเซียน แล้วโลกเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาคือความไม่มีสมดุลนี้ ต่อไปคือการแข่งขันที่สูงขึ้น ท่านเชื่อผม ในไม่ถึง ๑๐ ปีข้างหน้าท่านต้องแข่งกับแขก อินเดีย อีก ๑,๕๐๐ ล้าน ขณะนี้การลงทุนมากกว่าจีนแล้ว บราซิล รัสเซีย แล้วก็บรรดาประเทศทั้งหลายในแอฟริกาซึ่งกำลังจะโตขึ้นมา ในบางมุมของแอฟริกา การเปิดเสรีทางการค้าจะมีขึ้นเรื่อย ๆ มันไม่เคยจบสิ้นลงนะครับ ตั้งแต่ปี ๑๙๘๖ จนบัดนี้และในอนาคตเดี๋ยวผมจะมีตัวอย่างให้ดูนะครับ รวมทั้งการรวมกลุ่มทางภูมิภาค ตรงนี้มีนัยสำคัญมาก ต่อนโยบายเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศของเรา ถ้าเราไม่ตระหนักเพียงพอ ความเพียงพอทางอาหาร ความเพียงพอทางพลังงาน ความมั่นคงทางสิ่งแวดล้อม และสังคมสูงวัยล้วนแต่มีปัญหาต่อนัย มีนัยต่อนโยบายและสิ่งที่เราจะทำในอนาคตทั้งสิ้นนะครับ

- ๑๑๒/๑

ผมขอให้ท่านได้ดูภาพหนึ่งนะครับ นี่เป็นภาพที่แสดงถึงการมีการรวมกลุ่มทางการค้าต่าง ๆ เกิดขึ้น รูปนี้แสดงว่าประเทศอะไรเจรจาไปแล้วกับกี่ประเทศ และกำลังจะเจรจากับใครอีก ผมยกตัวอย่างอินเดียนะครับ เสร็จไปแล้วมี ๖ เอฟทีเอ ๑๖ ประเทศ แต่กำลังเจรจากับอีก ๕๕ ประเทศ ในโลกนี้มีแค่ ๑๙๐ ประเทศนะครับในสหประชาชาติ แล้วก็จีนทำไปแล้ว ๑๐ กับ ๒๒ ประเทศ ขณะนี้เจรจายู่อีก ๑๘ ประเทศ ประเด็นก็คือมันเป็นอย่างไรรับ ประเด็นก็คือว่าถ้าคนอื่นเขามีความตกลงทางการค้าเสรี คู่แข่งเราในตลาดนั้นจะได้เปรียบเรา ผมคิดว่าประเด็นนี้คงจะผ่านนะครับ ที่นี้มาดูไทย ไทยทำอะไรครับ ตรงกลางที่ท่านเห็นนั่น สี่น้ำเงินแล้ววงข้างในอาเซียน ฮองกง อาเซียน นี่คือนี่ที่ไทยมีความตกลงผ่านอาเซียนบ้าง โดยตัวเอง ๒ ฝ่ายบ้าง แต่เรายังกระจุกตัวอยู่ในเอเชียแปซิฟิก (Asia-Pacific) อีสท์เอเชีย (East Asia) ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เกาหลี ใต้หวัน จีน กับอินเดีย มันมีนัยมากนะครับว่า เราจะอย่างไรต่อไปกับสิ่งเหล่านี้ ที่นี้พูดไปแล้วเหมือนกับมีแต่สิ่งที่น่าเศร้าใจ ผมขอเรียนว่า สิ่งที่ดี ๆ ก็มีเยอะนะครับ จุดแข็งของเราครับ เรามีส่วนผสมเศรษฐกิจที่ดีมาก อาหาร อุตสาหกรรม บริการ เราปิดประเทศเราก็อยู่ได้ ๒. เอกชนมีความสามารถดี หมายถึงธุรกิจที่อยู่บนที่อุป ๆ นะครับ แต่เสียมีแค่ประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่ารายเท่านั้นเอง จากทั้งหมด ๒.๘ ล้านรายที่เป็นเอสเอ็มอี (SME) ผู้ส่งออกอาหาร เราส่งออกอาหารหลายประเภท โครงสร้างพื้นฐานถึงแม้ว่าจะบกพร่องยังต้องทำอีกเยอะ แต่ก็ยังใช้ได้พอสมควร ประชากร ๖๗ ล้านคนไม่เบา ก็เป็นผู้ที่จะใช้จ่ายได้ดีพอสมควร มีสิ่งอำนวยความสะดวกทางสังคมดีนะครับ แล้วก็วัฒนธรรมที่มีเมตตาริใจ ใครมาก็ดีใจ ที่สำคัญคือเรามีภูมิที่ดีครับ ใครจะมาจะไปในอาเซียนมาประเทศไทยก่อนได้ แล้วเราสามารถเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริงต่อไปนะครับ เรามีอันดับการส่งออกที่ดีมาก ข้าว มัน ยาง น้ำตาล อาหารทะเล ผลไม้ ผักทั้งหลาย และเรายังไม่ได้นับถึงเรื่องของการลงทุนของเราที่มีเอกชนต่าง ๆ ไปลงทุนในต่างประเทศมารายขึ้นในหลาย ๆ ประเทศ และเป็นผู้เล่นตัวสำคัญในภูมิภาคนี้ ตลาดเราเปลี่ยนครับ จากอเมริกา ยุโรป ญี่ปุ่น มาเป็นจีนอันดับ ๑ อาเซียนรวมกันเป็นอันดับ ๑ แต่ถ้าไปนับเป็นประเทศจีนอันดับ ๑ เพราะฉะนั้นเราไม่ได้สุขใจเท่าไรแล้ว เพราะฉะนั้นจากปัญหาเหล่านี้ครับ แนวคิดของเราคือว่าเราจะทำอย่างไรจึงจะแก้ปัญหาพวกนี้ได้

ประเด็นที่ ๑ เราควรจะต้องเปลี่ยนแนวคิดและปรัชญาการดำเนินธุรกิจ เศรษฐกิจของเรา ใช้ปัญญา กล้าแข่งขัน เอกชนจะต้องกล้าแข่งครับ จะมาบอกว่าผมไม่แข่ง

๒๒๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

จินตนา ๑๑๒/๒

เปิดตลาดไม่ได้ ผมว่านั่นไม่ใช่แนวความคิดทางธุรกิจที่ถูกต้องในอนาคต

อันที่ ๒ เราจำเป็นต้องมีวิสัยทัศน์ระยะยาวที่น่าจะเป็นไปได้ กล่าวคือ มีเป้าหมายร่วมกัน เราจะกำหนดทิศทางยุทธศาสตร์ให้ประเทศนี้เดินไปในทิศทางนั้นอย่างไร เพื่อเอกชนจะได้เข้าใจเช่นนั้นแล้วเดินไปด้วยกัน ขณะเดียวกันเมื่อเรากำหนดยุทธศาสตร์ ซึ่งผมไม่ทราบว่าใส่ในรัฐธรรมนูญได้เป็นอย่างไร แต่ถ้าใส่ไปได้ผมคิดว่านั่นจะเป็นรัฐธรรมนูญทางเศรษฐกิจฉบับแรกของโลกก็ว่าได้ หรือฉบับแรกของประเทศไทย แต่โลกไม่ได้อยู่นิ่ง เราจำเป็นต้องมีกลไกที่สามารถให้เกิดการปรับตัวให้กับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ถ้าจะกำหนดในรัฐธรรมนูญมันจำเป็นต้องมีกลไกกฎเกณฑ์และวิธีการที่พรรคการเมืองหรือรัฐบาลในอนาคตสามารถมาปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสถานการณ์ได้ แต่โครงสร้างมัน จิตวิญญาณของมันจะต้องไม่ถูกบิดเบือนนะครับ ข้อเสนอรัฐธรรมนูญ ผมมีทั้งหมดจากคณะ ๑๗ บวก ๗ ง่าย ๆ นะครับ เราเริ่มจากปรัชญา แล้วก็ไปวิสัยทัศน์ อย่างที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่ ทิศทางยุทธศาสตร์ กลไกเพื่อความยืดหยุ่น แล้วจึงเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจภายในและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

๒๒๓

สปช. ๙/๒๕๕๗

จงถนอม ๑๑๓/๑

ประเด็นที่ ๑ สังคมเสรีนิยม ตัวนี้จะมีอยู่ ๒ ตัวนะครับ เสรีนิยมกับสังคม ๒ ตัวนี้จะต้องอยู่บนคานที่สมดุลกัน อย่างที่ปรากฏอยู่บนจอทางซ้ายมือ แล้วมีขาอยู่ ๒ ขา ข้างล่าง คือประโยชน์ของสังคมและคุณภาพของสังคม ทุนนิยมไม่ได้ทำให้กลไกตลาดทำงานอย่างเต็มที่ และไม่สามารถทำได้เต็มที่ มันจำเป็นจะต้องมีคนเข้าไปเขาเรียกว่า จูน (Tune) หรือว่าปรับเครื่องเสมอ หน้าที่นั้นเป็นหน้าที่ของรัฐบาลและต้องเห็นแก่สังคมส่วนใหญ่ ทำอะไรที่จำเป็นต้องทำ และทำเพื่อสังคมส่วนใหญ่

ประเด็นที่ ๒ ประเด็นนี้เป็นประเด็นปรัชญาที่ผมขอฝากท่านกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้เสรีและสังคม แต่ยังคงจะต้องมีปรัชญาอันหนึ่งกำกับ ความเพียงพอหรือความสมเหตุสมผล มีการพึ่งพาตนเอง แล้วก็มีเสถียรภาพที่ยั่งยืน นั่นคือเศรษฐกิจพอเพียง เหตุผลก็เพราะว่ารัฐแม้จะทำเพื่อสังคมก็อาจจะใช้จ่ายเกินตัวได้ มีปัญหาทางเสถียรภาพ ประชาชนมีสิทธิเอาอย่าง เห็นใครออกปิคอัพก็ไปออกโทรศัพท์มือถือต้องแพง ๆ อย่างนี้เป็นต้น และเรายังไม่สามารถทำให้ประชาชนเกิดความตระหนักรู้ในการพัฒนาตนเองและเพื่อการแข่งขันได้

ประเด็นที่ ๓ ที่เสนอนะครับ สังคมอุดมปัญญาเป็นวิสัยทัศน์ เราต้องการให้มีสังคมที่ฉลาด ๑. มีความสามารถในการแข่งขัน สังคมที่มีคนเก่ง สังคมที่เอื้ออาทรและแบ่งปันซึ่งกันและกัน สังคมที่มีความเสมอภาคทั้งการศึกษา ทั้งสาธารณสุข ทั้งวิธีการเข้าหาสู่อำนาจและเป็นสังคมที่อุดมธรรม มีความซื่อสัตย์สุจริต จริยธรรม ถ้าเรามีวิสัยทัศน์เช่นนี้ เราจะเป็นสังคมที่ชาญฉลาดได้หรือไม่ ผมคิดว่านั่นเป็นความปรารถนาที่เราน่าจะตั้งไว้

ประเด็นที่ ๔ และพยายามเดินทางไปให้ถึงด้วยยุทธศาสตร์ ๔ ทิศทางด้วยกัน คือ ๑. ความเป็นชาติการค้า อันที่ ๒ เราจะเป็นนักลงทุนที่จะใช้ประโยชน์จากทรัพยากรของคนอื่นเพื่อนำมาสู่ความเป็นประโยชน์ในประเทศชาติ รัฐบาลจะอย่างไร จะช่วยอย่างไร จะจัดระบบอย่างไรให้นักลงทุนของไทยออกไปข้างนอกได้ อันที่ ๓ คือเราเป็นผู้ค้าบริการที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของภูมิปัญญา ไม่ใช่ใช้แรงงานถูก ๆ แล้วก็ไปเป็นเศรษฐกิจที่แข่งขันได้อย่างที่ทราบเรียนมาตั้งแต่ต้น

ประเด็นที่ ๕ ที่นี้กลไกเพื่อความยืดหยุ่นก็ฝากท่าน ผมได้ทราบเรียนไปแล้วว่า เราจำเป็นต้องมีกลไกเพื่อให้เขาปรับตัวได้โดยที่ไม่ไปบิดเบือนเจตนารมณ์อันแท้จริง

ประเด็นที่ ๖ เราต้องการการแข่งขันที่เป็นธรรม ระหว่างเอกชนกับเอกชน ระหว่างรายใหญ่กับรายเล็ก ระหว่างรัฐกับเอกชน และระหว่างฐานะที่รัฐเป็นผู้กำกับ

๒๒๔

สปช. ๙/๒๕๕๗

จงถนอม ๑๑๓/๒

กับรัฐต้องเป็นผู้เล่นบทบาทเสียเอง ผมจะกราบเรียนแต่ประเด็น ส่วนรายละเอียดนั้นผมยื่นให้ท่านไปแล้วตั้งแต่เมื่อวันที่ ๑๐ นะครับ เศรษฐกิจภายใน ตรงนี้ผมคงไม่ต้องพูดมากนักครับ

ประเด็นที่ ๗ หลักคุณธรรม จริยธรรม ธรรมาภิบาล มีหลายคณะที่พูดถึงเรื่องนี้มาก มันเป็นเรื่องสำคัญของการทำธุรกิจเพื่อความน่าเชื่อถือ เพื่อความน่าไว้วางใจ และเพื่อให้เห็นว่ามันมีความแน่นอนในอนาคตและมีต้นทุนที่ไม่สูงเกินไป

ประเด็นที่ ๘ การรักษาวินัยการคลัง พຽນนี้ท่านสมชัยคงจะมาพูดถึงประเด็นนี้ซึ่งเราเสนอคล้ายกัน

ประเด็นที่ ๙ รัฐจะต้องทำการสนับสนุนให้องคาพยพต่าง ๆ ในเศรษฐกิจนั้นสามารถแข่งขันกับต่าง ๆ ได้ ผมไม่ได้ยินครับ เวลาผมพูดเสียงดังผมไม่ค่อยได้ยินอย่างอื่นเลย เราจะต้องทำให้เกษตร อุตสาหกรรม ลงทุน ท่องเที่ยวและบริการนั้นสามารถแข่งขันได้สั้น ๆ

ประเด็นที่ ๑๐ เราจะต้องกระทำให้ภาคส่วนต่าง ๆ นั้นสามารถรวมตัวผนึกกำลังเพื่อสร้างแรงตํอรองและพัฒนาตนเองอย่างมีพลัง เช่น สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม สถาบันเกษตรกร สมาคม สถาบันวิชาชีพ ที่นี้ตั้งแต่ระดับรากหญ้าขึ้นมาจนกระทั่งให้มียูนิต (Unit) มีหน่วยของการผลิต หน่วยของการค้า หน่วยธุรกิจขึ้นมา มาก ๆ ให้มันมากที่สุดไบนแผ่นดินนะครับ

ประเด็นที่ ๑๑ โครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ (Logistic) ของเรา ๑๔ เปอร์เซ็นต์นะครับ คอสต์ (Cost) ของเราต้นทุน คนอื่นเขาอยู่ที่ประมาณ ๑๑ เปอร์เซ็นต์ ๙ เปอร์เซ็นต์ เราต้องทำตรงนี้ให้ลงมา แล้วให้มันสามารถเชื่อมโยงต่อกันให้ได้ เพื่อให้เราสามารถเป็นศูนย์กลางของอาเซียน เมื่อไรเรามีสิ่งเหล่านี้ผมเชื่อว่าเราเป็นโดยธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมครับ ผมจะไม่พูดถึงในประเด็น ๑๒ นะครับ

ประเด็นที่ ๑๓ นโยบายเปิดและเสรี ประเทศไทยต้องมีนโยบายระหว่างประเทศที่เปิดและเสรี ทำไม่ครับ เพื่อเปิดตลาดเขา เราไม่สามารถจะเปิดตลาดเขาโดยที่ไม่เอาตลาดเราไปแลกเปลี่ยน หัวใจอยู่ที่ความสามารถในการแข่งขันและการป้องกันตนเองครับ

ประเด็นที่ ๑๔ เมื่อเราเปิดเสรี เราไม่ใช่ปล่อยให้คนของเราสู้อย่างเดียวคนผู้ผลิตในประเทศจะต้องมีระบบการคุ้มกันที่เป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ฝรั่งเศสเรียกว่า เซฟการ์ด (Safeguard) เป็นเรื่องธรรมดาครับที่เราจะต้องปกป้องเขาจากสิ่งที่กำลังที่แรงกว่า การทุ่มตลาด การตั้งราคาที่ไม่เป็นธรรม จิปาถะ แล้วเราจำเป็นจะต้องมีกลไกการปรับตัวให้เขา ผมเคยตั้งกองทุนเมื่อปี ๒๕๕๐ แต่บัดนี้กองทุนนั้นอาจจะร่อยหรอจนไม่มีแล้วก็ได้ กลไกในการปรับตัว กลไกในการที่เขาจะเปลี่ยนแปลงไปเป็นอาชีพอื่นเราจะทำอย่างไร ไม่ใช่ให้เขาตายไปต่อหน้า

ประเด็นที่ ๑๕ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานครับ ถ้าไม่มีสิ่งเหล่านี้ เราจะเป็นศูนย์กลางของอาเซียนไม่ได้ แต่ถ้าเราเป็นศูนย์กลางของอาเซียนไม่ได้ เราจะหาประโยชน์ให้กับเศรษฐกิจ ๖๗ ล้านคนได้อย่างไร และ

ประเด็นที่ ๑๖ ธุรกิจสู่สากล ผมอยากเห็นการบัญญัติในรัฐธรรมนูญว่า ไทยจะต้องให้การสนับสนุนประชาชน นักธุรกิจทั้งเล็กทั้งใหญ่เพื่อให้มีโอกาสเป็นผู้เล่นในระหว่างประเทศได้ และถ้าจะเป็นเช่นนั้นมันนำไปสู่ประเด็นที่ ๑๗ ประเทศไทยต้องเป็นสังคม ๒ ภาษา ผมตั้งเป้าในใจไว้ว่า ในปี ๒๕๗๕ วิสัยทัศน์เราที่จะเป็นเทรดดิ้ง เนชัน (Trading nation) เป็นสังคมที่ทรงภูมิปัญญา มีความเสมอภาค มีความสามารถในการแข่งขัน สามารถจะบรรลุได้หรือไม่ใน ๑๘ ปีข้างหน้า ซึ่งเป็น ๑๐๐ ปีเปลี่ยนแปลงการปกครองประเทศไทย และ ๒๕๐ ปีรัตนโกสินทร์ ผมฝากท่านทั้งสภานี้และท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญช่วยกรุณาคิดด้วย

สำหรับเรื่องของความเหลื่อมล้ำ กรรมาธิการคณะผมนี้มองความเหลื่อมล้ำเป็น ๒ มิติ คือความจนกับความขัดเทียม ความขัดเทียมก็จะมี ๖ เส้นใยสังคมที่จะต้องดู

๒๒๖

สปช. ๙/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๑๑๔/๒

เกษตรกรกับคนอื่น คนผู้ใช้แรงงานกับคนอื่น ชนบทกับเมือง ผู้มีเงินได้ต่ำกับผู้มีเงินได้สูง
ราชการกับธุรกิจ เอกชนกับเอกชน เราจะสร้างความทัดเทียมของเขาได้อย่างไร

ประเด็นที่ ๑ เกษตรกรจัดรูปที่ดิน รัฐไม่จำเป็นต้องเอาที่ดินมาให้เอกชน
รายย่อย ๆ เราให้กับชุมชน นี่ในความคิดที่มีอยู่แล้วนะครับ แล้วก็กำกับเสียว่าจะต้องมี
เงื่อนไขในการใช้อย่างไร

ประเด็นที่ ๒ สวัสดิการการศึกษา เราดูแลคนที่อ่อนด้อยให้เขาช่วยตัวเองได้
ผมพูดสั้น ๆ อย่างนี้นะครับ แล้วก็คงจะมีประเด็นที่ไปกล่อมเกลากันให้เป็นแนวคิด

ประเด็นที่ ๓ ก็คือเรื่องของนโยบาย มาตรการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์และ
ยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาลต้องทำเรื่องนี้อย่างจริงจังครับ ถ้าเรากำหนดวิสัยทัศน์แล้ว
ทิศทางแล้ว ต้องเอามาเป็นแผนงานที่จับต้องได้ และมีเงื่อนไขในการกำกับ
และการประเมินนะครับ

ประเด็นที่ ๔ เราต้องปฏิรูประบบการศึกษาให้เราเป็นสังคม ๒ ภาษา ผมพูด
เป็นครั้งที่ ๒ แล้วการศึกษาก็เพิ่งพูดจบไป

ประเด็นที่ ๕ รัฐต้องปรับปรุงปฏิรูประบบการจัดเก็บภาษี พFRINGEการเงิน การคลัง
จะมาพูดรายละเอียดนะครับ

ประเด็นที่ ๖ รัฐต้องสนับสนุนการสร้างความแข็งแรงยั่งยืนของเอสเอ็มอี
๒.๗ ล้านรายนะครับ สหกรณ์ สถาบันเกษตรกร อันนี้ไปอยู่ มันอาจจะคาบเกี่ยวกับ
๑๗ ประเด็นที่ผมพูดมาแล้ว แต่อันนี้เป็นประเด็นของความเหลื่อมล้ำที่เราจะต้องทำให้เขา
แข็งแรงขึ้น มีรายได้มากขึ้น

แล้วก็ประเด็นสุดท้ายที่ทางกรมการเสนอไว้ก็คือการปรับปรุงกฎหมาย
การแข่งขันเพื่อให้มีความทัดเทียมในการแข่งขันและการดำเนินธุรกิจของผู้ที่ใหญ่กว่า
กับผู้เล็กกว่า

ท่านประธานที่เคารพ ผมใช้เวลาท่านเกินไปนิดหน่อย ผมคิดว่าถ้อยแถลงของผมน่าจะชัดเจนนะครับว่า ประเทศไทยควรจะก้าวไปสู่ทางใดในทางเศรษฐกิจ ความสำเร็จของประเทศไทยไม่ได้อยู่ที่การเมืองอย่างเดียว การเมืองและเศรษฐกิจมันไปด้วยกัน แต่ความสำเร็จทางเศรษฐกิจผมขอกราบเรียนท่านกรรมการอีก ๑๗ คนว่า ความสำเร็จของเศรษฐกิจอยู่ที่ความสำเร็จนอกเศรษฐกิจ ถ้าไม่มีการศึกษาที่ดี ไม่มีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีที่ดี ไม่มีระบบธรรมาภิบาลที่ดี ไม่มีจริยธรรมที่ดี ไม่มีการบริหารราชการแผ่นดินที่ดี ไม่มีนักการเมืองระบบการเมืองที่ดี ผมคิดว่าระบบเศรษฐกิจเราคงไม่มีความหวัง ผมฝากความหวังไว้กับท่านทุกคนด้วยนะครับ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอขอบคุณคณะท่านประธาน ต่อไปเป็นการอภิปรายของสมาชิกที่ได้แจ้งความประสงค์ไว้แล้ว มีอยู่ทั้งหมด ๑๗ ท่านด้วยกันคะ ดิฉันจะขออ่านรายชื่อสัก ๕ ท่านก่อนนะคะ คุณกิตติ โกสินสกุล พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ คุณจิรวุฒิ เวียงด้าน คุณเจริญศักดิ์ ศาลากิจ และคุณจำลอง โพธิ์สุข คะ ขอเชิญคุณกิตติ โกสินสกุล คะ ท่านมีเวลา ๖ นาทีนะคะ

นายกิตติ โกสินสกุล : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ท่านคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ท่านสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ กระผม กิตติ โกสินสกุล สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ จังหวัดตราด ท่านประธานที่เคารพครับ ก่อนอื่นผมต้องขอชื่นชมท่านประธานกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการว่าท่านได้นำถ้อยแถลงที่มีความสำคัญในการปฏิรูปครั้งนี้ได้ดีมาก กระผมเองจึงอยากจะขอโอกาสนี้เสริมในส่วนของท่านประธานสักเล็กน้อยครับ

ในด้านการเกษตรถือว่าเป็นรากฐานของประเทศไทยก็ได้ครับ เนื่องจากประเทศไทยมีพื้นที่ทำการเกษตรเป็นส่วนมาก การเกษตรที่ได้กล่าวถึงมีทั้งทางทะเลและทางบก ทางทะเลหรือเรียกว่าทางด้านการประมงนั่นเองครับ การประกอบกิจการทั้ง ๒ ด้าน ไม่ว่าจะทางบกหรือทางน้ำจะมีสิ่งหนึ่งที่จะต้องให้ความสำคัญ อย่างเช่น ทางทะเลหรือเรียกว่า ทางด้านการประมงนั่นเอง ด้านการประมงหรือประมงต่อเนื่อง ทำรายได้เข้าประเทศปีละไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาท เป็นรายได้ที่ไม่น้อย แต่ในปัจจุบันนี้ในด้านการประมงก็เกิดความวุ่นวายในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของทรัพยากรสัตว์น้ำ

๒๒๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๑๑๕/๒

ลดลง และเป็นเรื่องของการที่จะบริหารทะเลหรือว่าบริหารทรัพยากรนั้นก็ไม่น้อยเกินไป ในทิศทางที่ถูกต้องนะครับ อาชีพประมงนี้รัฐเองก็พยายามที่จะแก้ไขและจะพัฒนาเพื่อให้เกิด ความสมดุลในส่วนของทรัพยากรในการจับและในการเกิดของสัตว์น้ำ ตลอดจนกระทั่ง ถึงเรื่องของการแรงงานในเรือประมงเองก็มีปัญหา มีการขาดแคลนจนกระทั่งในปัจจุบันนี้ ก็เป็นสิ่งที่ได้ทราบกันดีว่า เป็นปัญหาที่ใคร ๆ เขากล่าวหาว่าเรือประมงเป็นต้นเหตุ ของการค้ำมนุษย์ จึงทำให้ธุรกิจในด้านอื่น ๆ ที่เป็นอุตสาหกรรมแปรรูปที่มาจากสินค้า ประมงนั้นมีปัญหา ในเรื่องของการส่งออก รัฐเองก็พยายามที่จะแก้ไขมาโดยตลอดมาเป็น เวลานานก็ยังไม่สามารถแก้ไขได้เลย เพราะไม่มีข้อมูลที่ตรงกับความเป็นจริงในส่วนของ จำนวนเรือหรือจำนวนประเภทเครื่องมือ ในการปฏิรูปครั้งนี้กระผมจึงใคร่ขอเพิ่มเติม ในประเด็นที่ ๔ นะครับท่านประธาน รัฐต้องกำหนดทิศทาง ยุทธศาสตร์ของการดำเนินการ ตามวิสัยทัศน์ให้แน่ชัดและผูกพันองค์ภาพต่าง ๆ คือการเป็นชาติการค้า นักลงทุน ผู้ค้าบริการและเศรษฐกิจที่แข่งขันได้ ทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ อยากจะขอ เติบโตในส่วนของทั้งภาคเกษตร อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมและบริการ อยากจะให้ อยู่ในนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เหตุผลในการขอเพิ่มของผมในครั้งนี้ -----

- ๑๑๖/๑

เนื่องจากว่าผมเองนั้นเปรียบเสมือนเป็นตัวแทนของพี่น้องประมง แล้วก็ค่อนข้างที่จะทั้งชีวิตก็อยู่กับประมงมาโดยตลอด เห็นความวุ่นวาย เห็นความที่ไม่เป็นธรรมหรือความเหลื่อมล้ำในสังคมประมงมามาก และครั้งนี้เป็นครั้งที่เรียกว่าน่าจะเป็นครั้งแรก และอาจจะเป็นครั้งสุดท้ายในชีวิตผมก็ได้ นะครับที่จะได้มีการแก้ไข ในส่วนของเหตุผลในการขอเพิ่มของผม

ประเด็นที่ ๑ ประเทศไทยเรียนเลยว่าไม่สามารถบริหารทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างถูกต้อง เพราะทราบว่าการจับสัตว์น้ำลดลงจากการจับในแต่ละชั่วโมงเท่าไร แต่ไม่ทราบว่าเมื่อเรือประมงก็ล่า ท่านประธานครับ มันเป็นเรื่องจริงครับ ถ้ามองไปที่ไหนที่เกี่ยวข้องไม่มีใครตอบได้ชัดเจนว่าเรือประมงในประเทศไทยนั้นมีกี่ลำ ไม่มีใครบอกได้เป็นอย่างนี้มาเป็นสิบ ๆ ปี และถ้าหากปล่อยให้เป็นอย่างนี้ไปอีกเรื่อย ๆ ผมคิดว่าอาชีพประมงคงจะต้องล่มสลาย ถ้าหากไม่ได้รับการแก้ไขและไม่ได้รับการพัฒนาอย่างแท้จริง และอย่างตรงประเด็น

ส่วนในเรื่องที่ ๒ ของเหตุผล เนื่องจากอุตสาหกรรมประมง เรือประมงในประเทศไทยที่บอกว่าเป็นต้นเหตุที่กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาลดอันดับการค้ามนุษย์ของประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์รุนแรง หรือเรียกว่า เทียร์ ๓ (Tier 3) เป็นเหตุให้อุตสาหกรรมประมงต่อเนื่องที่ต้องนำวัตถุดิบที่มาจากภาคประมงผลิตมีปัญหาอย่างมากในปัจจุบัน หลายกระทรวงไม่ว่าจะเป็นกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกระทรวงแรงงานที่จะต้องทำงานอย่างหนัก แล้วก็พยายามทำในหลายสิ่งหลายอย่างเพื่อที่จะแก้ปัญหาและปลดจากการถูกกล่าวหาในครั้งนี้ให้ได้ แต่สุดท้ายต้องเรียนเลยว่าวันนี้พี่น้องประมงหรือชาวประมงของประเทศไทยก็ยังไม่ได้รับการแก้ไขที่ถูกทาง เมื่อสักครู่ก่อนที่จะมีการอภิปรายในเรื่องของการเกษตร ผมดีใจครับมีหลายท่านในเรื่องของการศึกษาได้มีการพูดถึงเรื่องของการศึกษา ได้มีการพูดถึงการฝึกคน ฝึกอาชีพ ก็อยากจะฝากกรมการโยธาธิการร่างรัฐธรรมนูญด้วยนะครับว่าทะเลก็เป็นเส้นเลือดหนึ่งของเศรษฐกิจของประเทศไทยปีละไม่น้อยกว่า ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทเช่นกัน ขอขอบคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่าน พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์

พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท จิตต์ ศรีโยหะ มุกดาธนพงศ์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจากจังหวัดมุกดาหาร กระผมขอสนับสนุนข้อเสนอของ

คณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ทั้ง ๑๗ ประเด็นเป็นอย่างยิ่ง และสิ่งที่ผมจะเน้นย้ำเพิ่มเติมก็คือ ชาวนา ชาวไร่ ชาวสวน จะมีอยู่ มีกิน มีใช้ มีเก็บ เลิกเจ็บ เลิกจน ทุกคนมีความสุขทุกครั้งเร็วได้ด้วยเศรษฐกิจแบบพอเพียง ซึ่งในเรื่องนี้ผมก็พอมีประสบการณ์ เนื่องจากว่าอยู่ชนบทมาตลอด ซึ่งผมขออภิปรายเน้นย้ำตามข้อ ๒ เพิ่มเติมจากท่านประธานที่ได้กล่าวไปแล้วก็คือเรื่องรัฐต้องยึดถือและดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้การดำเนินการตามแนวนโยบายของรัฐและของประชาชนอยู่บนพื้นฐานความพอประมาณ มีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี พึ่งพาตนเองได้เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืนในอดีตที่ผ่านมารัฐบาลหลายรัฐบาลไม่ได้ดำเนินการตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงอย่างแท้จริง เช่น การจัดทำแหล่งน้ำขนาดเล็กโดยการขุดสระน้ำ ขุดบ่อบาดาลในสวน ไร่ไร่นาให้กับประชาชน และสิ่งที่ผมอยากจะเน้นย้ำในที่นี้ก็คือหน่วยงานที่ต้องได้รับมอบหมายจากภาครัฐที่ผมได้ดูจากกิจกรรมก็คือ

๒๓๑

สปช ๙/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๑๑๗/๑

๑. กองบัญชาการทหารพัฒนา หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ของทหาร ในแต่ละจังหวัดก็มีศักยภาพนะครับ มีเครื่องจักร มีรถแบ็คโฮ (Backhoe) รถขุด รถดัก
๒. องค์การบริหารส่วนจังหวัดทุกจังหวัด
๓. กรมพัฒนาที่ดินของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นผู้รับผิดชอบ ดำเนินการอย่างจริงจัง

เนื่องจากว่า ๓ หน่วยงานนี้มีศักยภาพ กระทรวงเกษตรก็มอบหมายให้ กรมพัฒนาที่ดินไปดำเนินการแต่ได้เพียงน้อยนิดนะครับ เพียงน้อยนิด เนื่องจากว่าเครื่องจักร ไม่มีก็ต้องไปจ้างเอกชน ในการปฏิรูปประเทศครั้งนี้ต้องเปลี่ยนวิธีคิดใหม่ก็คือเปลี่ยนวิธีทำ แบบเดิม ๆ คือการขุดลอกห้วย หนอง คลอง บึงที่เป็นสาธารณะ แหล่งน้ำแบบเดิม ๆ เป็นวิธีการจัดทำแหล่งน้ำขนาดเล็กเพื่อการเกษตรในที่ดินของประชาชน ของเกษตรกร แทนนะครับ จะได้ประโยชน์เป็นรายครัวเรือน จะได้มีแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ตลอดปี

ส่วนประเด็นที่ ๒ ก็คือทางด้านการคมนาคมขนส่งนะครับ ทางรัฐบาล ควรเลิกสร้างถนนลูกรังทั่วประเทศ อันนี้ผมก็ยืนยันตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ คราวที่แล้วที่ว่า จะพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอื่นใดก็ควรที่จะสร้างถนนลูกรังให้เสร็จสิ้น ทั่วประเทศก่อน อันนี้ก็ควรที่จะดำเนินการนะครับ เนื่องจากว่าการสร้างถนนลูกรัง สร้างปีนี้ ซ่อมแซมปีนี้ ปีหน้าฝนมาก็สลายไป ก็จะมีซ่อมแซมอยู่ตลอดปีตลอดไปนะครับ เพราะฉะนั้น ก็ควรจะทำถนนลาดยาง ถนนคอนกรีต โดยเฉพาะทางหลวงชนบทจะต้องทำลูกรังให้เป็น ถนนลาดยางทั่วประเทศ กรมทางหลวงแผ่นดินก็ต้องขยายเส้นทางให้มีความคล่องตัว ในการสัญจรไปมา และนอกจากนั้นแล้วทางหลวงในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลนี้ก็ควรจะทำให้เป็นถนนไร้ฝุ่นปลอดฝุ่นทั้งหมด ทำทุก ๆ ปีก็จะทำให้ถนนเหล่านั้นเป็นถนนที่ดีได้

สุดท้ายก็คือผมก็เห็นว่ากระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตรส่งเสริม การผลิตให้ประชาชนทำการเกษตร ไม่ว่าจะเป็นยางพารา ข้าว มันสำปะหลัง หรือทุกสิ่งทุกอย่าง ข้าวโพด การผลิตสัตว์ประมงต่าง ๆ พวกนี้ กระทรวงเกษตรเป็นผู้ส่งเสริมทั้งสิ้น

๒. กระทรวงพาณิชย์ ส่งเสริมการค้าขาย การค้าการขาย การลงทุนทั้งหลาย กระทรวงพาณิชย์เป็นผู้ส่งเสริมให้ดำเนินการนะครับ กระทรวงอุตสาหกรรมทำการแปรรูป แล้วก็ส่งเสริมให้มีการลงทุนในการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรของประเทศไทย ให้มีความก้าวหน้า ทันสมัย ปลอดภัยจากสารพิษต่าง ๆ

๒๓๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

อารีรัตน์ ๑๑๗/๒

๓. กระทรวงคมนาคม ส่งเสริมการขนส่งและสร้างถนนหนทางให้มีความปลอดภัย ให้ประชาชนขนส่งสินค้าได้สะดวก รวดเร็วและเป็นฮับ (Hub) ของอาเซียน ของโลกนะครึบ ทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ

๔. กระทรวงการท่องเที่ยว อันนี้ก็ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งของชาวไทยและของชาวโลกให้มีความสุข มีความประทับใจ ในขณะที่มาท่องเที่ยวประเทศไทยนะครึบ การท่องเที่ยวของไทย ใช้ของไทย กินของไทย และนอนโรงแรม นอนรีสอร์ทของไทย กลับไปก็มีความสุข แล้วก็ไปเล่าสู่ญาติพี่น้องในต่างประเทศกลับมาท่องเที่ยวประเทศไทยอีก เพราะฉะนั้นสิ่งที่กระผมได้อภิปรายวันนี้ก็เป็นการเสริมและเน้นย้ำในคณะกรรมการปฏิรูป ด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การพาณิชย์ การขนส่ง การท่องเที่ยวและการบริการ เพื่อให้คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญได้นำไปพัฒนาปรับปรุง แล้วก็บรรจุในร่างรัฐธรรมนูญ เพื่อประโยชน์สุขของประเทศชาติต่อไปครึบ กราบขอบคุณครึบ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณคะ ต่อไปขอเชิญท่านจิรวัดน์ เวียงด้าน ค่ะ

นายจิรวัดน์ เวียงด้าน : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม จิรวัดน์ เวียงด้าน สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ลำดับที่ ๔๒ จากนครพนมครึบ ก่อนอื่นต้องขออนุญาต พูดถึงประเทศเราก่อนนิดหนึ่งว่าเราเองเรายังไม่เคย มั่นติดปัญหาภาคเกษตรที่เรามีปัญหา ทุกวันนี้ เนื่องจากว่าเราเองไม่ยอมรับตัวเราเองว่าเราเป็นประเทศเกษตรกรรม ที่ผ่านมา เราพยายามพัฒนาประเทศไทยเราให้เป็นเสียเป็นสิ่งที่ห่ออะไรไป ที่ผ่านมาก็เลยในเรื่อง ความเป็นจริงที่ว่าเราคือประเทศเกษตรกรรม เราก็พยายามที่จะไปให้เป็นนิคส์ (NICs) เป็นอะไรจนเราเลยปัญหาเกษตร มันเลยเกิดความสะสมและหมักหมมมา แต่สุดท้าย เราเองเราก็รู้ว่าปัญหาส่วนใหญ่ของประเทศเราก็คือภาคเกษตรกรรม ซึ่งเป็นคนส่วนมาก ของประเทศ เราเองก็เลยไม่ได้มีการบริหารจัดการภาคเกษตรมาเป็นรูปแบบ ที่ผ่านมา ภาคเกษตรกลายเป็นเครื่องมือทางการเมืองในการที่จะเอามาทำในเรื่องของ ประชาชนนิยม แล้วก็สุดท้ายเราเองเราก็รู้ว่า -----

๒๓๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

วีรพร ๑๑๘/๑

เงินทุกอย่างที่เราหามาในประเทศนี้ก็ไปซัพพอร์ต (Support) ในเรื่องของสินค้าเกษตร แล้ววันนี้เราก็ถือว่าเป็นโชคดีของประเทศไทยที่เรามีการปฏิรูปประเทศ ที่นี้ผมเองผมก็สนใจที่จะอภิปรายในส่วนขององค์ประกอบทางด้านภาคเกษตรเป็นหลัก ก็คือว่ามันมีองค์ประกอบอยู่แค่ ๔-๕ ตัวที่จะทำให้ภาคเกษตรเราเข้มแข็งก็คือว่า ๑. ในเรื่องของปริมาณการผลิตก็คือดีมานด์ (Demand) ซัพพลาย (Supply) เราเองเราปล่อยให้มีการปลูกพืชโดยที่เราเองไม่ได้มีการควบคุม เราส่งเสริมได้ตามที่เรา คือเราไม่ได้มีการทำทะเบียนในเรื่องของการปลูกพืชแต่ละชนิดต่าง ๆ ที่ผ่านมา พอเกิดปัญหาที่หนึ่งเราก็ไม่แก้ไขปัญหาโดยการที่เราเอาเงินเข้าไปซับซิดซ์ (Subsidize) หรือจะไปแก้ปัญหามันเป็นการลู่หน้าปะจุมุก เราไม่ได้มีการวางแผนในระยะยาว ตรงนี้มันจะทำให้เกิดปัญหาเขาเรียกว่า จัดโซนนิ่ง (Zoning) สินค้าการเกษตรว่าชนิดไหนควรจะปลูกปริมาณเท่าไร ปลูกอย่างไร เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพนะครับ

ประการที่ ๒ ก็คือว่าผลผลิตหรือว่าปริมาณการผลิตและผลผลิตของสินค้าเราเอง เราก็ทราบดีว่าภาคแต่ละภาค พื้นดินแต่ละพื้นดินมันมีความเหมาะสมในการที่จะปลูกพืชชนิดไหน อย่างไร แต่ทุกวันนี้นักวิชาการทางด้านเกษตรก็พยายามที่จะส่งเสริมให้ประชากรเราปลูกพืชแข่งกันโดยที่ไม่ได้มีการวางแผนโซนนิ่งในเรื่องของการปลูกพืช มันก็เลยทำให้สินค้าออกมาล้นตลาดโดยที่เราไม่ได้ควบคุมกันเลย

ประการที่ ๓ ก็คือว่าในเรื่องของราคา วันนี้เกษตรกรเราไม่ได้มีอำนาจต่อรองในการที่จะขายสินค้า เนื่องจากเรามีพ่อค้าคนกลาง เราเองเราต้องให้ความสำคัญในเรื่องของการขายสินค้าก็คือเราต้องพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร เราเองเราต้องมาพัฒนาในเรื่องขององค์ความรู้แล้วก็ในเรื่องของการต่อยอดทางด้านเกษตรโดยการพัฒนาสหกรณ์หรือวิสาหกิจชุมชน คือเราพัฒนาให้เขาเข้มแข็งโดยที่อาจจะถึงขนาดที่เขาสามารถที่จะส่งออกเองได้ เมื่อเรายอมรับว่าประเทศเราเป็นประเทศเกษตรกรรม อย่างนั้นถ้าเราพัฒนาอย่างนี้แล้ว เราก็จะฝากว่าในกรณีที่รัฐบาลไปเจรจาการค้าต่างประเทศ จะมีสักครั้งไหมที่เราอยากจะให้ตัวแทนเกษตรกรหรือสหกรณ์การเกษตรติดสอยห้อยตามไปด้วย เพื่อให้เขาได้ไปเห็นตลาดเพื่อที่เขาจะส่งออกได้ แต่ที่ผ่านมานี้ไม่ใช่ ทุกครั้งที่มีการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ รัฐบาลไหนไปก็จะมีแต่นายทุนเท่านั้นที่ออกไป เพราะฉะนั้นภาคเกษตรหรือสหกรณ์การเกษตร วิสาหกิจชุมชนเราก็เป็นแค่กลไกหนึ่งทางด้านแก้ไขปัญหา เป็นเพียงแค่เศษเสี้ยวหนึ่งเท่านั้น ทั้งที่ตรงนี้เป็นเรื่องที่ยิ่งใหญ่มาก

๒๓๔

สปช. ๘/๒๕๕๗

วีรพร ๑๑๘/๒

เพราะว่าถ้าเราสามารถที่จะทำให้องค์กรเกษตรเข้มแข็งได้ เราต้องเข้าใจว่าแรงงานในภาคเกษตรเราประมาณ ๔๐-๕๐ ล้านคนมันต่อยอดได้ ถ้าผมจำไม่ผิดประมาณสักเดือนที่แล้วท่านประธานที่ตีอาร์ไอ (TDRI) ท่านก็เคยได้ไปบรรยายเรื่องนี้แล้วบอกว่าในอนาคตเกษตรสมัยใหม่จะเป็นธุรกิจที่ช่วยเหลือประเทศไทยเราได้มากที่สุดมากกว่าอุตสาหกรรมที่เป็นอุตสาหกรรมหนักตรงนี้นะครับ

แล้วอีกประการหนึ่งในเรื่องของการกำหนดราคาซื้อขาย เราเองเรามีแต่การกำหนดราคาซื้อจากเกษตรกร แต่เราไม่ได้ไปตามดูว่าสินค้าเกษตรเวลาเอามาแปรรูปหรือเอามาแปรเป็นสินค้าแล้วขายออกไปนี่ราคาเราไม่ได้ไปตามกำหนดตรงนั้น จะสังเกตว่าอย่างประเทศทุกวันนี้เราไปดูว่าราคาข้าวเปลือกประมาณสัก ๗,๐๐๐ บาทต่อตัน ถ้าท่านไปดูในตลาดนะครับ ข้าวสารนี่ผมว่า ณ ตอนนี้น่าจะประมาณสัก ๓๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท ดังนั้นเราจึงเห็นว่าการควบคุมราคาซื้อกับราคาขายก็ควรจะให้มันแมช (Match) กันด้วย แม้แต่ยางพาราวันนี้ราคายางพาราตกลงมาหลายปี แต่เราไม่เคยเห็นราคายางรถยนต์ตกลงมาเลย เราารู้สึกว่าเวลามันแปรรูปออกมาแล้วเราจะเห็นว่ามูลค่าในการแปรรูปหรือว่าคอสต์ของเขาในการที่จะแปรรูปมันจะเพิ่มขึ้นมาเท่าไร เราต้องเข้าใจว่าเวลาสินค้าเกษตรเวลาแปรรูปเสร็จแล้วจะเอามาขาย ถ้าเป็นคนชั้นล่างใช้ไปในการบริโภค ดังนั้นถ้าราคาสินค้าเกษตรเมื่อแปรรูปถ้าราคาสูงขึ้นมันจะทำให้ค่าครองชีพเราสูงขึ้นด้วย แต่ถ้าเราสามารถควบคุมราคาซื้อกับราคาขายให้มันแมชกันได้มันจะทำให้ช่วยเหลือเรื่องค่าครองชีพของคนส่วนใหญ่ในประเทศได้ดีด้วย

อีกประเด็นหนึ่ง เนื่องจากว่าคณะกรรมการชุดนี้รวมในหลายเรื่อง เข้าด้วยกัน มีทั้งภาคการท่องเที่ยว อุตสาหกรรม แล้วก็ในเรื่องของการพาณิชย์ ผมอยากจะเห็นสักครั้งหนึ่งเป็นเมือง ๆ หนึ่งที่ประเทศไทยเราควรจะทำตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของท่านในหลวงก็คือว่า เรากำหนดสักโซนนิ่งหนึ่ง หรืออาจจะเป็นเมืองสักเมืองหนึ่ง เป็นเมืองเกษตรกรรม แล้วก็ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่ปลอดภัย เขาเรียกว่า เป็นกรีน ทาวน์ (Green town) ในเมือง และใช้พลังงานทดแทนจากสินค้าการเกษตร แล้วทำเป็นเมืองการท่องเที่ยว ส่งเสริมเรื่องการท่องเที่ยวเป็นลักษณะของโฮมสเตย์ (Homestay) แล้วเราให้สิทธิพิเศษของนักท่องเที่ยวมาที่นี้ และบริหารจัดการเรื่องระบบ การโลจิสติกส์ในเรื่องของการขนส่ง และทำเป็นสักเมือง ๆ หนึ่ง หรือเป็นภาคละ ๑ เมืองก็ได้ เราอยากให้เห็นตรงนี้ และเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวด้วย และมันจะตอบโจทย์ตรงนี้ได้ด้วยว่าถ้าทำตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของท่านในหลวงมันจะยั่งยืนได้ไหม อันนี้ก็เป็นการพิสูจน์ด้วยครับ ขอขอบคุณครับท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอพระคุณค่ะ ต่อกับขอเชิญคุณเจริญศักดิ์ ศาลากิจ ค่ะ

นายเจริญศักดิ์ ศาลากิจ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่เคารพ กระผม รองศาสตราจารย์เจริญศักดิ์ ศาลากิจ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ หมายเลขที่ ๔๗ ท่านประธานครับ กระผมมีประเด็นกราบเรียนเพื่อให้สอดคล้องกับภารกิจของกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญตามมาตรา ๓๕ แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งต้องจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้ให้ครอบคลุมในเรื่องต่าง ๆ โดยเฉพาะความในมาตรา ๓๕ (๗) ความสำคัญคือ ร่างรัฐธรรมนูญต้องกำหนดกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับโครงสร้างและขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน และป้องกันการบริหารราชการแผ่นดินที่มุ่งสร้างค่านิยมทางการเมือง ท่านประธานครับ เนื้อหารัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นการตระหนักถึงปัญหาของประเทศ และปัญหาความทุกข์ของกสิกรผู้ดำรงชีพทางการเกษตร ดังคำกล่าวของอดีตนายกรัฐมนตรีท่านหนึ่งที่เคยพูดถึงทุกข์ของชาวนาคือทุกข์ของแผ่นดิน ดังนั้น สิ่งที่จะต้องเน้นในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ ต้องเป็นกฎหมายรัฐธรรมนูญที่กินได้ ท่านประธานครับ เมื่อพิจารณาบัญชีสรุปประเด็นความคิดเห็นข้อเสนอในการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการปฏิรูปเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ จากหน้า ๑๕๔ จนถึงหน้า ๑๗๙ รวมทั้งข้อเสนอแนะของ

๒๓๖

สปช. ๘/๒๕๕๗

ต.ร.ณ. ๑๑๘/๒

คณะอนุกรรมการปฏิรูปด้านความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจหน้า ๑๔๘ หน้า ๑๔๙ และหน้า ๑๕๑ กระผมคิดว่าถ้ามีข้อเสนอดังต่อไปนี้จะก่อให้เกิดกลไกที่ชัดเจนตามเจตนารมณ์แห่งกฎหมายรัฐธรรมนูญ ความสำคัญที่ผมจะกล่าวคือ รัฐต้องปฏิรูปโครงสร้างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และจะต้องจัดทำกฎหมายทางการเกษตรนะครับ เพื่อให้ให้เกิดประโยชน์ต่อการทำเกษตรกรรม การประมง ปศุสัตว์ และป่าไม้ โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างเกษตรกรผู้ผลิตอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร และคำนึงถึงความมั่นคงทางด้านอาหารของประชาชน ข้อความที่ผมกล่าวถึงมันมีข้อคิดที่สำคัญอยู่ ๓ ประเด็นก็คือ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือต้องปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรรัฐ โดยเฉพาะกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ท่านประธานครับ ผมอาจจะไม่มีเวลามาก แต่ผมใคร่จะขอเสนอข้อความเห็นผมผ่านจากท่านประธานไปยังท่านกรรมการร่างรัฐธรรมนูญนะครับ เดี่ยวขอเชิญเจ้าหน้าที่รับไปด้วยนะครับ

ประเด็นที่ ๒ ก็คือต้องบัญญัติกฎหมายเพื่อดูแลการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรแต่ละชนิด แต่ละชนิดนะครับ โดยมีกฎหมายที่ใช้พิจารณาเทียบเคียงคือพระราชบัญญัติอ้อยและน้ำตาล พุทธศักราช ๒๕๒๗

- ๑๒๐/๑

ประเด็นที่ ๓ ก็คือผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากสินค้าเกษตร ต้องแบ่งปัน
อย่างเป็นธรรมแก่ทุกภาคส่วน รวมทั้งเกิดประโยชน์ต่อประชาชน เรื่องอาหารปลอดภัย
และเกิดหลักประกันความมั่นคงด้านอาหารของประเทศ ท่านประธานครับ สิ่งสำคัญของ
ข้อเสนอที่เป็นรูปธรรมก็คือกลไกองค์กรของรัฐและกฎหมายนะครับ ที่จะต้องใช้เป็น
เครื่องมือในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อมุ่งเน้นสร้างความเป็นธรรมที่ยั่งยืน เพราะจะต้องเกิด
การแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมระหว่างผู้ผลิตสินค้าต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ
ตลอดจนก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารปลอดภัย ท่านประธานวันนี้การอภิปรายอาจจะใช้
ถ้อยคำที่สั้นและอาจจะไม่ค่อยมีความรัดกุมครอบคลุมครบถ้วน แต่เป็นความปรารถนาดี
อย่างยิ่งที่อยากจะเห็นร่างรัฐธรรมนูญฉบับนี้เป็นกฎหมายที่กินได้ครับ และเป็นกฎหมายที่
แก้ไขปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นต่อสิทธิผู้ยังชีพทางการศึกษามาอย่าง
ยาวนาน ดังนั้นผมจึงหวังว่าข้อเสนอของกระผมจะได้รับการตอบสนองจากคณะกรรมการ
ร่างรัฐธรรมนูญ ขอขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบพระคุณค่ะ เจ้าหน้าที่รับเอกสาร ต่อไปขอเชิญคุณจำลอง โพธิ์สุข ค่ะ

นายจำลอง โพธิ์สุข : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ท่านคณะกรรมการและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่านครับ กระผม จำลอง โพธิ์สุข
สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจากจังหวัดชัยนาทครับ ท่านประธานครับ ผมขออนุญาตตั้งเป็น
ข้อสังเกตสำหรับข้อเสนอในการยกร่างรัฐธรรมนูญของคณะกรรมการด้านการเกษตร
มีประเด็นเดียวครับ ผมดูในข้อเสนอทั้งหมด ๒๔ ประเด็นที่ทางคณะกรรมการ
ได้นำเสนอไว้ ผมเห็นด้วยครับ แต่ว่าผมขออนุญาตตั้งเป็นข้อสังเกตในประเด็นที่ ๗
ในเรื่องของเศรษฐกิจภายในประเทศ ผมพยายามหาคำว่า การพัฒนาอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยว เราเขียนไว้มีอยู่ประเด็นเดียวในประเด็นที่ ๗ ผมจะขออนุญาตเรียนถึง
ความสำคัญนะครับ ผมคิดว่าเรื่องอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวนั้นเรียกได้ว่าเป็นเสาหลักของ
ประเทศของเราในอดีตที่ผ่านมาครับ ดูจากตัวเลขข้อมูลทางการท่องเที่ยว
เมื่อปี ๒๕๕๕ จากกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ประเทศไทย
มีนักท่องเที่ยวถึง ๒๒.๓ ล้านคน มีรายได้จากการท่องเที่ยวถึง ๘.๗ แสนล้านบาท ไม่น้อย
เพราะฉะนั้นผมอยากจะกราบเรียนผ่านท่านประธานไปถึงคณะกรรมการได้เน้นย้ำในเรื่อง
ของการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในการปฏิรูปครั้งนี้ในการที่เราจะนำไปกำหนดไว้ใน

๒๓๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

นวพร ๑๒๐/๒

รัฐธรรมนูญ เพราะถือได้ว่าอันนี้เป็นแฟล็กชิพ (Flagship) อันหนึ่งของประเทศไทย แล้วก็มีส่วนในการสร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้กับประเทศ ผมเชื่อว่ามีประมาณสัก ๑ ใน ๑๐ ของจีดีพีของประเทศไทย ก็คือรายได้จากการท่องเที่ยวตรงนี้ เพราะฉะนั้นก็ขออนุญาตฝาก ท่านประธานไปถึงคณะกรรมการด้วยนะครับ ให้ยกเป็นประเด็นขึ้นมา อีกประเด็นหนึ่งในเรื่องของการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว อาจจะเขียนถึงขนาดที่กำหนดเป็น โปสิชันนิง (Positioning) ไว้ว่าในภูมิภาคอาเซียน เราจะเป็นศูนย์กลางของการท่องเที่ยว ในอนุภูมิภาคตรงนี้ ประมาณนี้นะครับ ผมก็ฝากความหวังไว้กับท่านคณะกรรมการ ยกร่างรัฐธรรมนูญด้วยครับ ขอขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปดิฉันจะเรียงรายชื่ออีก ๖ ท่านต่อไปนะคะ คุณณรงค์ พุทธิชีวิน คุณเตือนใจ สินธุวณิก คุณเทียนชัย ปิ่นวิเศษ ท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ คุณพิสิฐ ลีอาธรรม แล้วก็คุณภัทริยา สุขะโน ขอเชิญอาจารย์ณรงค์ พุทธิชีวิน ค่ะ

นายณรงค์ พุทธิชีวิน : ท่านประธานที่เคารพ ผม ณรงค์ พุทธิชีวิน สปช. เลขที่ ๐๗๔ ครับ ท่านที่เคารพครับ ผมเห็นด้วยกับท่านประธานเกริกไกรณะครับ ถ้ามองว่าปฏิรูปที่ท่านพูดทั้งหมดนั้นคือการปฏิรูปเศรษฐกิจ แต่ถ้ามองให้ดีแล้วปฏิรูปเศรษฐกิจก็เหมือนกับการปลูกป่า เราปลูกป่าไม่ได้หรอกครับ ต้องปลูกต้นไม้ และต้นไม้ที่จะต้องปลูกมีอยู่ ๓ ต้นเท่านั้น ๑. ส่งออก ๒. คือท่องเที่ยว และ ๓. คือการเกษตร เพราะฉะนั้นข้อเสนอเรื่องแรกของผมก็คือต้องทำให้การเกษตรและการท่องเที่ยวเป็นวาระแห่งชาติของการปฏิรูป

ประเด็นที่ ๒ ก็คือเราพูดถึงเรื่องของการท่องเที่ยว เราต้องทำให้การท่องเที่ยวนั้นสะท้อนเอกลักษณ์ชาติ และดำเนินการโดยชุมชน ท้องถิ่นให้มีบทบาทสำคัญในการจัดการท่องเที่ยว และสิ่งที่ผมอยากจะฝากกับท่านกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญก็คือต้องทำให้การท่องเที่ยวที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนทรัพยากรของท้องถิ่น รัฐต้องมีมาตรการในเรื่องสัดส่วนในเชิงงบประมาณที่คืนให้กับท้องถิ่นนั้น มันเป็นไปได้หรือที่ปล่อยให้ปล่อยปละให้สูญ กระบี่ หรือที่ไหนก็ตามซึ่งมีรายได้จากการท่องเที่ยว เยอะแยะไปหมด แต่ถนนหนทางงบประมาณกลับจำกัด ไม่คุ้ม ไม่ได้สัดส่วนกับรายได้ที่เขาสร้างให้กับประเทศ

ประการถัดมาก็คือรัฐต้องผลิตบุคลากรและส่งเสริมพัฒนาบุคลากรทางด้านการท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพและเพียงพอ

ประการที่ ๕ รัฐเองจะต้องมีโครงสร้างพื้นฐานทั้งไฟฟ้า ประปา คมนาคม การสื่อสารที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ

ประการที่ ๖ อุตสาหกรรมบริการที่สะท้อนเอกลักษณ์ชาติ วัฒนธรรมของชาติต้องส่งเสริมให้ดำเนินการโดยคนสัญชาติไทย เราจะไปกินก๋วยเตี๋ยว เราจะไปทำอะไรที่ผิดโดยคนสวิส โดยคนฝรั่งเศส หรือโดยคนฮ่องกงน่าจะไม่ได้แล้วละครับ มันต้องเป็นหน้าที่ของคนไทยเรา

ประเด็นของการเกษตรครับ ผมมองว่าจะทำอย่างไรก็ตามต้องเปลี่ยนจากเกษตรปัจเจก เกษตรที่เป็นเรื่องของแต่ละบุคคลมาเป็นเกษตรของชุมชน เพื่อรับผิดชอบชะตากรรมทางการเกษตรร่วมกัน

ในส่วนที่ ๒ เรื่องการเกษตรนะครับ ต้องจัดการให้ภาคส่งออก ภาคอุตสาหกรรม แล้วก็กระบวนการในเรื่องของการผลิตทั้งหลายทั้งปวง บูรณาการเป็นเรื่องเดียวกัน

เราจะปล่อยให้การเกษตรก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง การส่งออกเป็นอีกเรื่องหนึ่ง การอุตสาหกรรมก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งคงไม่ได้แล้ว ต้องทำให้เห็นว่าเมื่อเรามองเรื่องการเกษตรเรื่องใดแล้ว กระบวนการคิดในเรื่องการค้า เรื่องของการผลิต ต้องมาคิดรวมกันแล้วก็กำหนดเป็นทิศทางของชาติ

ประการสุดท้ายครับ วันนี้พี่น้องที่สุราษฎร์ธานี พี่น้องที่ภาคใต้และภาคอีสาน ด้วยกำลังทุกข้ออยู่กับสวนยาง ราคาซากิโลกรัมละ ๔๐ บาท เล็กน้อย ถ้าเราปล่อยให้เป็นอย่างนี้ประเทศไทยไม่มีทางที่จะปฏิรูปได้ เพราะฉะนั้นถ้าเราบูรณาการกระบวนการของการส่งออก การผลิต แล้วก็การเกษตรให้เป็นเรื่องเดียวกันอย่างที่ว่าแล้ว กระบวนการประกันราคาของเกษตรกรก็เป็นเรื่องที่ไม่เหลือวิสัย เราสามารถที่จะทำได้ ให้เกษตรกรเขามั่นใจได้ว่าสิ่งที่เขาผลิต สิ่งที่เขาปลูก สิ่งที่เขาสร้างมันไม่มีทางที่จะตกต่ำ มันไม่มีทางที่จะไม่มีทางออกอย่างที่เป็นอยู่วันนี้ ผมมองว่ากรรมาธิการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการที่ท่านกรีกไกรเป็นประธานนั้นไม่มีทางประสบความสำเร็จได้ ถ้าเราไม่มองถึงภาคที่เป็นปัจเจกเฉพาะก็คือเรื่องของการส่งออก การท่องเที่ยวและเรื่องของการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรมครับ ท่านประธานครับ ขอเสนอแนวคิดให้กรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญดำเนินการไปหาช่องทางที่ทำให้สิ่งเหล่านี้เป็นวาระแห่งชาติให้ได้ด้วยความขอบคุณครับ ท่านประธาน

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณคณะอาจารย์คะ ต่อไปขอเชิญคุณเตือนใจ สิ้นธุวนิก ค่ะ

นางเตือนใจ สิ้นธุวนิก : กราบเรียนท่านประธาน ท่านกรรมาธิการ
ยกร่างรัฐธรรมนูญและท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม
พาณิชย์ การท่องเที่ยวและบริการของสภาปฏิรูปแห่งชาติค่ะ ก่อนอื่นอยากจะขอกราบชื่นชม
ทางท่านประธานกรรมาธิการนะคะ ที่ท่านอาจารย์เกริกไกร จีระแพทย์ ที่ท่านได้ร่าง
แล้วก็สรุปรวบรวมความคิดเห็นมาได้อย่างดีมากเลยนะคะ ดิฉันขออนุญาตที่จะเสริมประเด็น
ในประเด็นที่ ๙ และที่ ๑๐ ของท่านค่ะ สำหรับประเด็นที่ ๙ นั้นจะเป็นหมวด ๒ ภาค ๒
แนวนโยบายพื้นฐานของรัฐนะคะ ดิฉันจะขออนุญาตพูดถึงเฉพาะเรื่องของการเกษตรเท่านั้น
ถ้าจะอ่านก็จะบอกว่ารัฐมีหน้าที่ดำเนินการและสนับสนุนการดำเนินงานของภาคเศรษฐกิจ
ต่าง ๆ ในการพัฒนาความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะภาคการเกษตร โดยการสนับสนุน
การแปรรูป เพิ่มมูลค่า ปรับโครงสร้าง พัฒนาสมรรถนะและผลิตภาพด้วยวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยีและนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง อันนี้ดิฉันอยากขอกราบเรียนสนับสนุน
แล้วก็อยากจะขอเรียนเพิ่มเติมด้วยค่ะว่า สำหรับสิ่งที่ท่านได้คิดประเด็นที่ ๙ มานั้น
ดิฉันเห็นควรอย่างยิ่งที่จะต้องมีการดำเนินการอย่างจริงจังนะคะ ด้วยการนำทฤษฎี
เศรษฐกิจพอเพียงขององค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาดำเนินการควบคู่กันไปด้วยค่ะ
ซึ่งอันนี้ดิฉันขอกราบเรียนท่านประธานและที่ประชุมได้โปรดรับทราบว่าดิฉันโชคดีมาก ๆ
ที่ได้ดำรงตำแหน่งผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและได้เป็นผู้ตรวจราชการในเขต ๑๑
และเขต ๑๓ ถึง ๑๗ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ก็ได้มีโอกาสที่จะไปรับทราบถึง
การรวมกลุ่มของพี่น้องเกษตรกรค่ะ ในการดำเนินการ ซึ่งได้รับการส่งเสริมจากภาคเอกชนคือ
ทางหอการค้าไทย นั่นก็คือเรื่องของโครงการทำนา ๑ ไร่ ได้เงิน ๑ แสน ซึ่งก็เป็นโครงการที่
นอกจากจะทำนาแล้วก็ยังมีการชุดบ่อเลี้ยงปลา เลี้ยงสัตว์ หมู ไก่ต่าง ๆ แล้วก็มีการ
ปลูกพืชผักสวนครัวด้วยนะคะ ซึ่งมีกลุ่มเกษตรกรตอนที่ดิฉันเป็นผู้ตรวจราชการนั้น
มีการรวมกลุ่มกันถึงเกือบ ๓๐ กลุ่มด้วยกันแล้วนะคะ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและ
ภาคกลาง รวมทั้งภาคเหนือบางส่วนด้วย ซึ่งอยากจะขอเรียนว่าอยากจะขอให้ทาง
ท่านกรรมาธิการได้กรุณาสนับสนุนเรื่องนี้ เพราะว่าตรงนี้ละค่ะที่ดิฉันมองว่าเป็นเรื่องของ
การที่จะสนับสนุนทำให้การเกษตรนั้นยกระดับขึ้นมาเป็นการเพิ่มมูลค่าเพิ่มของ
การเกษตรของพี่น้องเกษตรกร ซึ่งเป็นกระดูกสันหลังของชาติไทยเรานะคะ

๒๔๒

สปช. ๘/๒๕๕๗

นำพร ๑๒๒/๒

พี่น้องเกษตรกรที่เขารวมตัวกันอย่างดีนั้นในการทำโครงการทำนา ๑ ไร่เขานั้นไม่ได้ปลูกข้าวธรรมดาณะคะท่านประธาน แต่ว่าเป็นการปลูกข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมนิล แล้วก็ป็นข้าวอีกอันหนึ่งที่ดิฉันคิดว่าหลายท่านในที่นี้ก็ทราบกันดีคือข้าวลิ้มผิว อย่างนี้เป็นต้นซึ่งอร่อยมาก ๆ แล้วก็เป็นการปลูกแบบเกษตรอินทรีย์ด้วยคะ ซึ่งตรงนี้ดิฉันอยากจะขอเรียนย้ำว่าน่าจะให้การส่งเสริมในข้อประเด็นของท่านทั้งประเด็นที่ ๘ และประเด็นที่ ๑๐ ท่านจะพูดว่าให้รัฐมีหน้าที่ในการสนับสนุน ดิฉันอยากจะขอกราบเสนอน่าจะต้องส่งเสริมด้วยคะ เพราะว่าในการรวมกลุ่มกันสอนกันเองของพี่น้องเกษตรกรนั้น เท่าที่ดิฉันได้ไปตรวจราชการมานั้น อาจจะเห็นว่าเขามีปัญหาในเรื่องของการที่พอเขาปลูกข้าวหอมนิลอย่างนี้คะ ในการไปสีข้าวที่โรงข้าวธรรมดา แล้วก็ของเขาปลูกเป็นเกษตรอินทรีย์ด้วยทำให้เกษตรอินทรีย์นั้นจะต้องไม่มีปุ๋ยหรือว่าเคมีใด ๆ ทั้งสิ้น ดังนั้นเขาจึงจะต้องพยายามรวมกำลังกันที่จะมีโรงสีชุมชนขึ้น ซึ่งอันนี้ดิฉันคิดว่าน่าจะได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐคะ แล้วก็ทำให้ตรงบริเวณนั้นไม่ว่าจะเป็นจังหวัดอุบลราชธานี อำนาจเจริญ ศรีสะเกษ โยธาธร มุกดาหาร สกลนครด้วยที่ดิฉันได้ไปตรวจราชการอยู่นั้นคะ คิดว่ายังมีจังหวัดอื่น ๆ อีกด้วยนี้ได้รวมกลุ่มกันแล้วทำให้ตรงนั้นคะ ตอนนี้อยู่เทรนด์ (Trend) ของโลกจะมุ่งไปในด้านของการที่จะออร์แกนิก (Organic) หรือเกษตรอินทรีย์แทบทั้งสิ้น แล้วก็ข้าวที่พี่น้องเกษตรกรผลิตได้นั้นได้ถ้ารับการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐบาลในการทำแพคเกจจิ้ง (Packaging) ดี ๆ แล้วส่งขายยังต่างประเทศ -----

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุโรปหรืออเมริกาซึ่งเขานิยม ตอนนี้อยู่ที่ทุกคนหันมาหาธรรมชาติแล้ว ดิฉันคิดว่าด้วยการส่งเสริมสนับสนุนการรวมกลุ่มของพี่น้องเกษตรกรอย่างจริงจังของ ภาครัฐบาล โดยผ่านรัฐธรรมนูญซึ่งอาจจะมีการตราไว้ในเรื่องของการทั้งส่งเสริมและ สนับสนุนพี่น้องเกษตรกรนั้น ดิฉันคิดว่าจะทำให้การเกษตรเศรษฐกิจของเรารุ่งเรืองขึ้น แล้วก็ทำให้พี่น้องเกษตรกรนั้นลืมตาอ้าปากได้อย่างแท้จริงนะคะ แล้วตรงบริเวณ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือของเรานั้นสามารถกะทำน ดิฉันยืนยันได้ว่าพี่น้องเกษตรกร ถ้าได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากรัฐบาลแล้ว จะสามารถที่จะเป็นฮับของแจสมิน ไรซ์ (Jasmine rice) ฮับของโลกได้อย่างดีค่ะ และอันนั้นประเทศไทยเราก็คงจะไม่ต้องห่วง เรื่องของการที่จะต้องไปแข่งขันกับประเทศอาเซียนอื่น ๆ ซึ่งเขาอาจจะแข่งในเรื่องของ การส่งออกข้าว เพราะว่ามันเป็นข้าวธรรมดาค่ะ แต่ของเราเป็นข้าวออร์แกนิกแล้วก็ เป็นข้าวหอมมะลิทั้งข้าวนิลซึ่งเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลกนะคะ ก็ขออนุญาตกราบฝากในประเด็นที่ ๙ และประเด็นที่ ๑๐ ที่จะขอว่าทั้งส่งเสริมและสนับสนุนด้วยค่ะ กราบขอบพระคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณเทียนชัย ปิ่นวิเศษ ค่ะ

นายเทียนชัย ปิ่นวิเศษ : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม เทียนชัย ปิ่นวิเศษ ครับ เพื่อเป็นการประหยัดเวลาครับ กระผมขออนุญาตนำเรียนเสนอ ๓ ประเด็นนะครับ จากทั้งหมด ๒๔ ประเด็น ที่ทางท่านประธานเกริกไกรได้นำเรียน ผมเห็นถ้อยคำที่ปรากฏ ก็คือ รัฐต้อง รัฐฟัง แต่เราขาดไปองค์หนึ่งซึ่งผมคิดว่าท่านอาจารย์ณรงค์ได้แตะไว้ นั่นก็คือ ชุมชนนะครับ ความจริงขออนุญาตกราบเรียนที่จะนำเสนอถึง ๓ ประเด็น

ประเด็นแรกก็คือว่า การที่เราจะไปใช้ทรัพยากรของชุมชนหรือว่าการที่จะนำ ธุรกิจหรือว่าอุตสาหกรรมเข้าสู่ชุมชน เราถามเขาหรือยัง ชุมชนมีส่วนเกี่ยวข้องในการที่จะ ตัดสินว่าเขาควรจะรับอุตสาหกรรมนี้หรือไม่อย่างไร ซึ่งในข้อที่ ๑ นี้ผมต้องการนำเสนอ ก็คือว่าชุมชนต้องมีส่วนในการตัดสินใจในสิ่งที่จะเกิดขึ้นในชุมชนของเขา นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ครับ ชุมชนเองก็ต้องมีสิทธิที่จะยับยั้งหรือว่าสนับสนุนในธุรกิจ หรือว่าอุตสาหกรรมที่จะเข้ามาสู่ในชุมชนของเขา เช่นยกตัวอย่างครับ ที่อัมพวาได้มีครั้งหนึ่ง มีการท่องเที่ยวที่ไปดูหิ่งห้อย จนหลายครั้งคนที่มัตถ์ลำพูอยู่ที่หน้าบ้านก็ต้องตัดต้นลำพูทิ้ง เพราะว่าเรือก็ไปส่องแล้วก็ดูเขาทุกวัน สิ่งเหล่านี้เป็นการรบกวนเขา เราก็คงต้องมาดูว่า

๒๔๔

สปช. ๙/๒๕๕๗

ศักรินทร์ ๑๒๓/๒

ชุมชนนี้เรามีสิทธิที่จะยับยั้งหรือว่าจะสนับสนุนในรัฐธรรมนูญหรือว่าธุรกิจที่จะเข้าไปสู่ชุมชน
เขานั้นด้วย

และสิ่งสุดท้ายครับ ในการที่เราเข้าไปชุมชนหรือว่าไปในท้องถิ่นนั้น
เราไปเสพในทรัพยากรในสิ่งที่เป็นของชุมชน ดังนั้นกระบวนการที่คืนสู่ชุมชนมันจึงต้องมีครับ
ดังนั้นเราต้องมีการคืน ไม่ว่าจะเป็นผลประโยชน์หรือว่าทรัพยากรทางด้านที่แต่ละต้องได้
หรือว่าแต่ละต้องไม่ได้ให้กับชุมชน โดยสรุปของผมนั้นก็คือว่าอยากจะทำเรียนเสนอต่อ
ท่านกรรมาธิการ อยากให้มีการมาพิจารณาแล้วก็มี การนำเสนอในเรื่องที่ว่า ชุมชนต้องมี
ส่วนเกี่ยวข้องและชุมชนก็ต้องมีส่วนที่จะได้รับผลประโยชน์ตอบแทน ขอขอบคุณครับท่าน

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญท่านอาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ ค่ะ

นายประเสริฐ ชิตพงศ์ : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม
อาจารย์ประเสริฐ ชิตพงศ์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจากจังหวัดสงขลา ผมต้องเรียนว่า
ต้องขอชื่นชมทางคณะกรรมการด้านการเกษตร การอุตสาหกรรม ที่ได้กรุณาประมวล
ประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการที่จะปฏิรูปทางด้านนี้เอาไว้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์
เป็นอย่างดีนะครับ แต่ว่าขออนุญาตที่จะมีข้อสังเกตแล้วก็อาจจะต้องขออนุญาตที่จะเพิ่มเติม
บางประการเพื่อให้มีความครบถ้วนมากยิ่งขึ้นนะครับ หากว่าจะได้พิจารณาว่าเป็นประเด็น
สำคัญเพิ่มเติมนะครับ

ในประการแรก อยากจะขอได้พิจารณาในประเด็นที่ ๙ ในหน้า ๑๕๔ ของเล่มใหญ่ นะครับ ซึ่งในประเด็นที่ ๙ นี้ได้พูดเอาไว้ถึงการที่รัฐจะต้องดำเนินการแล้วก็สนับสนุนการดำเนินงานของภาคเศรษฐกิจต่าง ๆ อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติได้กรุณาอภิปรายไปล่วงหน้าแล้วนี่นะครับ ก็ขออนุญาตเรียนว่าในประเด็นนี้ผมอยากจะขออนุญาตที่จะลงเพิ่มเติม ส่วนสำคัญอีกส่วนหนึ่งที่พูดเอาไว้ถึงการปรับโครงสร้างว่า ในการปรับโครงสร้างนั้นผมต้องการที่จะให้เพิ่มเติมในส่วนของการที่ประเทศไทยควรจะมีเรื่องของ การมีศูนย์การตรวจวัดและตรวจสอบมาตรฐานด้วยนะครับ เพราะว่าที่ผมยกประเด็นนี้ขึ้นมาโดยมีเหตุผลที่จะประกอบว่าในขณะนี้ในประเทศไทยในการพัฒนาทางด้านอุตสาหกรรมนะครับ ได้มีการที่เราจำเป็นที่จะต้องส่งชิ้นส่วนหรือส่งส่วนที่ต้องการที่จะพัฒนาไปทดสอบที่ต่างประเทศนะครับ แล้วก็การส่งไปทดสอบนั้นมีค่าใช้จ่ายสูงมาก ภาคอุตสาหกรรมที่เขาได้เคยมาพูดคุยกับทางวุฒิสภาเมื่อในสมัยที่ผมเคยดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่ โดยเฉพาะกลุ่มที่เขาทำเกี่ยวกับเรื่องยางพารา เขาต้องการที่จะสร้างผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ จากยางพารามากมาย แต่ที่เป็นปัญหาสำคัญก็คือว่าผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ในการที่เขาจะต้องส่งไปต่างประเทศก็จำเป็นจะต้องผ่านการตรวจสอบในเชิงของมาตรฐานเพื่อที่จะให้เป็นสินค้าที่เมื่อส่งไปแล้วสามารถที่จะแข่งขันกับตลาดโลกได้ แต่ปรากฏว่าในการส่งไปตรวจสอบต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงมากและใช้เวลามากด้วย ซึ่งทั้ง ๒ ส่วนนี้เองทำให้เกิดการเสียเปรียบในการที่จะสร้างความสามารถในการแข่งขัน เขาก็เสนอว่าถ้าเป็นไปได้ประเทศไทยควรที่จะได้มีการสร้างศูนย์ตรวจสอบวัดคุณภาพมาตรฐาน ซึ่งแน่นอนครับเป็นการลงทุนที่ค่อนข้างสูง และรัฐจะต้องเป็นผู้ลงทุน อาจจะภาคเอกชนเองภาคอุตสาหกรรมเองอาจจะมีส่วนร่วมในการลงทุนส่วนหนึ่งนะครับ แต่ว่าเขาต้องการที่จะให้รัฐมีส่วนสำคัญ เพราะว่า การที่รัฐลงทุนนั้นมันเกิดความเชื่อมั่นในเรื่องของมาตรฐานด้วย หากเป็นภาคเอกชนอย่างเดียวเป็นผู้ดำเนินการความเชื่อมั่นจากต่างประเทศก็อาจจะไม่หนักแน่น อันนี้ก็มีส่วนสำคัญที่ผมอยากจะขออนุญาตที่จะเรียนเพิ่มเข้าไปในข้อ ๙ ซึ่งเป็นการปรับข้อมูลเพียงเล็กน้อย แล้วก็อาจจะสามารถเพิ่มเติมในส่วนของคำอธิบายได้ด้วย เพราะว่าอันนี้เป็นส่วนที่ภาคอุตสาหกรรมก็ได้มาให้ข้อมูลกับทางกรรมาธิการของวุฒิสภาในขณะนั้นในด้านยางพารา ซึ่งผมเป็นประธานอยู่ในยุคที่ยังเป็นสมาชิกวุฒิสภาอยู่นะครับ

ประเด็นที่ ๒ ที่อยากจะขอเพิ่มเติมเป็นประเด็นใหม่ ก็คือว่าถ้าเป็นไปได้อยากจะขอเพิ่มเป็นประเด็นที่ ๑๓ ก่อนที่จะขึ้นในเรื่องเศรษฐกิจระหว่างประเทศในหน้า ๕๕

๒๔๖

สปช. ๘/๒๕๕๗

ธนัญญา ๑๒๔/๒

ถ้าเป็นไปได้ก็คืออยากจะให้เพิ่มในประเด็นเรื่องของรัฐต้องส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ ในผลิตภัณฑ์ที่ผลิตภายในประเทศ เพราะอันนี้เองผมคิดว่าจะเป็นส่วนสำคัญในการที่จะผลักดันให้มีการสร้างความสามารถในการผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมภายในประเทศเพิ่มขึ้น มีผลิตภัณฑ์หลายส่วนโดยเฉพาะผมอาจจะพูดซึ่งเกี่ยวข้องกับยางพารา ซึ่งถ้าหากว่า เป็นไปได้ถ้ารัฐมีข้อกำหนดให้ภาคราชการหรืออาจจะเป็นภาคเอกชนใด ๆ ก็ตามได้มีส่วน ที่จะส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นภายในประเทศ ก็เชื่อว่าจะทำให้ภาคอุตสาหกรรมเอง ก็มีความสนใจที่จะสร้างผลิตภัณฑ์เพิ่มเติมขึ้นมาโดยใช้วัตถุดิบที่เรามีอยู่ภายในประเทศ โดยเฉพาะถ้าพูดกันถึงวัตถุดิบที่มีโอกาสที่จะพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มาก ในขณะนี้ก็คือยางพาราอีกเช่นเดียวกันนะครับ เพราะเป็นวัตถุดิบที่วันนี้เรามีอยู่มากมาย และมันมีโอกาที่จะพัฒนาไปเป็นผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมได้มากด้วยนะครับ เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่าจะเพิ่มเติมประเด็นนี้เข้าไปกำหนดให้รัฐส่งเสริมให้ภาคส่วนต่าง ๆ ได้ใช้ผลิตภัณฑ์ ภายในประเทศเพิ่มขึ้นหรือมากขึ้นก็จะทำให้การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภายในประเทศ มีส่วนเพิ่มขึ้นอีกมากมายด้วย

- ๑๒๕/๑

ประเด็นสุดท้ายที่อยากจะขอเพิ่มนะครับ ผมมาจากพื้นที่จากภาคใต้แล้วก็อยู่ชายแดนนะครับ ขออนุญาตถ้าเกินเวลาไปสัก ๑ นาทีหรือ ๒ นาทีนะครับ ขออนุญาตเรียนว่า ถ้าเป็นไปได้อยากจะขอเพิ่มอีกประเด็นหนึ่ง ก็คือให้กำหนดว่ารัฐต้องส่งเสริมสมรรถนะและประสิทธิภาพของเอกชนและภาครัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่บริเวณชายแดนที่มีความเหมาะสมเป็นพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษ ซึ่งจริง ๆ แล้วในขณะนี้เองรัฐก็ดำเนินการอยู่บ้างแล้ว แต่เรายังไม่เคยกำหนดลักษณะเช่นนี้เอาไว้ในระดับที่เป็นนโยบายหรือเป็นกฎหมาย หรือหากว่าในครั้งนี้อาจสามารถกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญได้ก็จะเป็นการดี เพราะอันนี้เองจะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสามารถของประเทศ ซึ่งเรามีพื้นที่เชื่อมโยงอยู่กับประเทศต่าง ๆ ที่เป็นชายแดนร่วมกันอยู่หลายแห่งมาก แล้วถ้าตรงนี้เองได้กำหนดเอาไว้ในระดับที่อยู่ในระดับเป็นรัฐธรรมนูญได้ก็ต้องส่งเสริมให้มีการพัฒนาเขตพื้นที่พัฒนาพิเศษ เพื่อเป็นเขตพื้นที่ร่วมกับพื้นที่ชายแดนที่ร่วมอยู่กับต่างประเทศที่ชายแดนติดต่อกันได้แล้วก็จะทำให้การพัฒนาเศรษฐกิจในส่วนนี้มีความเข้มแข็งมากยิ่งขึ้น ก็ขออนุญาตที่จะเพิ่มเติมเป็นประเด็นอีกประเด็นหนึ่งนะครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณคะท่านอาจารย์ ต่อไปขอเชิญท่านพิสิฐ ลี้อาธรรม ค่ะ

นายพิสิฐ ลี้อาธรรม : ขอบคุณครับ กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพิสิฐ ลี้อาธรรม สมาชิกเลขที่ ๑๕๗ ครับ กระผมขอขอบคุณท่านประธาน
กรรมการที่ได้นำเสนอข้อมูลให้พวกเราได้เห็นค่อนข้างที่จะมากด้วยกัน ผมก็อยากจะ
ขอเรียนความในใจว่าจริง ๆ ผมมีความรู้สึกว่าการเขียนรัฐธรรมนูญเขียนไปแล้วผู้ปฏิบัติ
ถ้าเขาไม่ปฏิบัติก็จะมีประโยชน์นะครับ อย่างกรณีของรัฐธรรมนูญฉบับปี ๒๕๕๐
กระผมกับหลาย ๆ ท่านในที่นี่ได้มีส่วนในการที่จะเขียนแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจไว้
หลายประการด้วยกัน เช่น เรื่องของการให้มีการออมเพื่อการดำรงชีพในยามชราที่ดี
หรือเรื่องของการออกกฎหมายการเงิน การคลังที่ดี แต่ปรากฏว่า ๗ ปีที่ผ่านมารัฐบาลท่าน
ไม่ได้สนใจเรื่องนี้เลย เพราะฉะนั้นผมก็เป็นห่วงว่าการเขียนรัฐธรรมนูญไปในเรื่องเหล่านี้
คงจะมีประโยชน์น้อย แต่อย่างไรก็ตามเมื่อต้นปีนี้ก็มีการปฏิรูปการเกิดขึ้นที่รัฐบาล
ได้ออกกฎหมายเรื่องของการกู้เงิน ๒ ล้านล้านบาท แล้วก็นำไปสู่การตีความของ
ศาลรัฐธรรมนูญว่าผิดรัฐธรรมนูญ เพราะฉะนั้นผมก็คิดว่าถ้อยคำที่เราจะใช้ในรัฐธรรมนูญ
ฉบับปีใหม่นี้ น่าจะมีความสำคัญ เพราะหากมีเรื่องอะไรเกิดขึ้นก็จะนำไปสู่การตีความ

๒๔๘

สปช. ๘/๒๕๕๗

ภริญา ๑๒๕/๒

ในศาลรัฐธรรมนูญได้นะครับ เพราะฉะนั้นผมเลยขออนุญาตที่จะเกริ่นประเด็นแรกในเรื่องของ
แนวนโยบายพื้นฐานที่ทางท่านประธานได้ยกขึ้นมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของ
ปรัชญาเศรษฐกิจ ข้อแรกที่เขียนว่ารัฐต้องยึดถือปรัชญาเศรษฐกิจ สังคม เสรีนิยม
ผมพยายามจะอ่านแล้วก็ตีความว่ามันคืออะไร ถ้าแปลเป็นภาษาอังกฤษก็จะสับสนมาก
ปรัชญาเศรษฐกิจ สังคม เสรีนิยม ผมเรียนเศรษฐศาสตร์มาตลอดทั้งชีวิตยังหาคำที่ดีกว่านี้
คำที่จะแปลไม่ได้ ก็ต้องขออนุญาตที่จะเรียนว่าต้องไปอ่านเนื้อความข้างใน ก็เลยมีความ
เข้าใจว่าสิ่งที่ท่านต้องการพูดในประเด็นนี้น่าจะหมายถึงรัฐต้องยึดปรัชญาเศรษฐกิจแบบผสม
ก็คือผสมระหว่างเสรีนิยมกับการแทรกแซงของรัฐซึ่งเป็นเรื่องธรรมดาในตำราเศรษฐศาสตร์
ซึ่งประเด็นก็คือว่าแล้วเส้นแบ่งของการแทรกแซงกับเสรีนิยมอยู่ที่ไหน ผมก็คิดว่าเรื่องของ
เสรีนิยมน่าจะเป็นหลักได้ แต่รัฐน่าจะมีบทบาทในการแทรกแซงในยามที่เห็นว่าเศรษฐกิจ
มันนำไปสู่ความเหลื่อมล้ำ นำไปสู่ปัญหาวิกฤติ แล้วก็ปัญหาต่าง ๆ ที่ในเอกสารที่ท่านนำมา
เสนอนี้ได้เขียนไว้มากด้วยกันนะครับ เพราะฉะนั้นประโยคต่อไปที่ท่านเขียนว่า
เพื่อสิทธิความเสมอภาคนี้ผมจึงคิดว่ามันขัดแย้งกัน เพราะการที่รัฐจะแทรกแซงแสดงว่า
มันต้องมีปัญหาเกิดขึ้น จะให้มีความเสมอภาคคงไม่ได้ ประเด็นนี้ผมอยากจะขออนุญาตให้
ท่านได้ดูว่าการที่บอกว่ามีความเสมอภาคเป็นหลักของรัฐธรรมนูญคงจะไม่ได้ เพราะเราต้อง
ยอมรับว่าสังคมไทยทุกวันนี้มีความเหลื่อมล้ำมีคนด้อยโอกาส มีคนที่ไม่ได้รับสิทธิเท่าที่ควร
เพราะฉะนั้นสิ่งที่รัฐต้องแทรกแซง -----

อันนี้คือสิ่งที่เป็นเบื้องต้นที่ขออนุญาตที่จะยกขึ้นมาก่อนนะครับ ที่นี้มีท่านสมาชิกอย่างน้อย ๒ ท่านได้เป็นห่วงว่าที่ท่านร่างมาน่าจะไม่ตรงกับรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราว ปี ๒๕๕๗ มาตรา ๓๕ (๗) ที่บอกว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้ต้องมีกลไกที่มีประสิทธิภาพในการปรับโครงสร้าง และขับเคลื่อนระบบเศรษฐกิจและสังคม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมอย่างยั่งยืน ผมก็คิดว่าประเด็นตรงนี้เป็นประเด็นสำคัญก็เลยอยากจะขอยกขึ้นมาว่ากลไกอันหนึ่งที่จริง ๆ ท่านสมาชิกก็ได้กล่าวไปแล้วก็คือเรื่องของการดูแลโครงสร้างเศรษฐกิจ เพราะขณะนี้ต้องยอมรับว่าโครงสร้างเศรษฐกิจเป็นโครงสร้างที่ไม่เอื้อต่อเกษตรกร ภาคเกษตรนี้เสียเปรียบ ภาคอื่น ๆ ได้เปรียบ แล้วก็เวลามีปัญหาภาคเกษตรก็จะเดือดร้อนทุกที่ แต่อย่างไรก็ตามเราก็เห็นตัวอย่างอันหนึ่งในสังคมไทยที่มีการรวมตัวระหว่างกลุ่มธุรกิจต่าง ๆ และภาคเกษตร ก็คือเรื่องของอ้อยและน้ำตาลที่ได้มีการรวมตัวกัน ถึงแม้ว่าราคาน้ำตาลในตลาดโลกจะตกต่ำเพียงใดก็ปรากฏว่าเกษตรกรในภาคของชาวไร่อ้อยก็ไม่ได้เดือดร้อน เพราะฉะนั้นตรงนี้ที่ท่านสมาชิกได้กล่าวยกมาแล้วผมคิดว่าเป็นกลไกที่น่าจะเอามาเขียนให้ชัดเจนครับว่า ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจในอดีตที่เรามักจะแก้เป็นแบบเฉพาะจุดเฉพาะที่ ในลักษณะที่ผมขอใช้คำว่า ซิโล (Silo) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ก็แก้กันไป อุตสาหกรรมก็แก้ไป พาณิชย์ก็แก้ไป จริง ๆ เราน่าจะใช้หลักเรื่องของแวลู เชิน (Value chain) นะครับ ก็คือทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในห่วงโซ่ของการค้า ควรต้องมาประชุมกันแล้วก็มีการตกลงกัน เหมือนกับที่อ้อยและน้ำตาลได้ดำเนินการ เพราะฉะนั้นปัญหาของข้าวราคาตกก็ดี ยางราคาตกก็ดี หรือมันสำปะหลัง และอื่น ๆ เราไม่ควรจะปล่อยให้เป็นการแก้แบบเมื่อก่อนหน้านี้ ควรจะมีกลไกที่มีการรวมตัวกันแล้วก็หาทางที่จะแก้ในระยะยาวที่ยั่งยืน อันนี้คือตัวอย่างหนึ่งที่ผมคิดว่าเป็นกลไกที่น่าจะตอบโจทย์ข้อนี้ได้ ขณะเดียวกันเราก็จะเห็นปัญหาในเศรษฐกิจไทยที่ทุกวันนี้มีปัญหาระหว่างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรม ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำมีความไม่เท่าเทียมกัน เพราะภาครัฐจะไปปกป้องต้นน้ำ และทำให้ปลายน้ำไม่อาจจะแข่งขันได้ เพราะว่าต้นทุนในการผลิตมันสูงนะครับ ด้วยเวลาที่จำกัดผมก็ขออนุญาตกราบเรียนท่านสมาชิกและท่านประธานแต่เพียงเท่านี้ครับ ขอบพระคุณมากครับ สวัสดีครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ก่อนที่ดิฉันจะเชิญคุณภักธีรยานี นะคะ ดิฉันขอแจ้งรายนาม
ของท่านสมาชิกที่ได้แจ้งความประสงค์ไว้เป็นชุดสุดท้ายค่ะ ต่อจากคุณภักธีรยา

๒๕๐

สปช. ๘/๒๕๕๗

จินตนา ๑๒๖/๒

จะเป็นคุณศักดิ์ดา ศรีวิริยะไพบุลย์ คุณสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ คุณสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง ส่วนอาจารย์อมรวิชัย นาคทรพร ท่านขอถอนนะคะ ถัดไปก็จะเป็นคุณอลงกรณ์ พลบุตร แล้วก็คุณอุทัย สอนหลักทรัพย์ ค่ะ ขอเชิญคุณภักดิ์ริยา สุมะโน ค่ะ

นางภักดิ์ริยา สุมะโน : ค่ะ กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ ที่เคารพ ดิฉัน ภักดิ์ริยา สุมะโน สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาตินะคะ ขออนุญาตเสนอความเห็น และข้อเสนอแนะในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเติมเต็มในบางประเด็นเท่านั้นนะคะ ตามที่ท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูป ด้านการเกษตรได้นำเสนอด้วยเพาเวอร์พอยต์นั้นก็เลยเป็นการสรุปที่ทำให้เข้าใจชัดเจนมากขึ้นว่าท่านเน้นมากในเรื่องของด้านเศรษฐกิจมากกว่าด้านอื่น ๆ ทั้ง ๔ ส่วนที่ท่านรับผิดชอบอยู่นะคะ ทีนี้ดิฉันก็สนใจในประเด็นที่ท่านเสนอเรื่องสังคม ๒ ภาษา ในประเด็นที่ ๑๗ ที่เสนอไว้ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และประเด็นที่ ๔ ในการปฏิรูป ด้านการเหลื่อมล้ำ โดยท่านมีเหตุผลในการมองแง่ของการพัฒนาประชากรไทยให้มีทักษะที่ดี ในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศเพื่อการลงทุน มองประโยชน์ด้านเดียว ที่จริงแล้วประโยชน์ ที่สำคัญอีกประการหนึ่งก็คือในด้านของการส่งเสริมการท่องเที่ยวนะคะ ซึ่งท่านก็ไม่ได้ระบุไว้ ก็อาจจะเป็นที่ละไว้ในที่เข้าใจท่านองนั้นนะคะ -----

- ๑๒๗/๑

๒๕๑

สปช. ๘/๒๕๕๗

จงถนอม ๑๒๗/๑

แต่ว่าดิฉันได้สังเกตว่าในข้อเสนอของคณะกรรมการชุดนี้ได้กล่าวถึงเรื่องการท่องเที่ยววันน้อยมากทีเดียวค่ะ ในประเด็นที่ ๑๒ ท่านกล่าวไว้หนึ่งคำนะคะ แล้วก็ประเด็นที่ ๖ อีกหนึ่งคำเท่านั้นเอง แล้วก็ ๓๖ สไลด์ที่ท่านนำมาเสนอนี้ก็กล่าวถึงการท่องเที่ยวไว้ ๒ คำเช่นเดียวกัน แล้วก็ไม่ค่อยได้พูดถึงเลย ทั้ง ๆ ที่การท่องเที่ยวนี้สำคัญมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ

ดิฉันก็จะย้อนกลับมาพูดถึงตรงเรื่องสังคม ๒ ภาษาก่อน แนนอนค่ะ ดิฉันสนับสนุนไม่ว่าจะใช้เวลานานเท่าใดก็ตาม เพราะว่าทำให้ประเทศของเราสามารถแข่งขันในทุก ๆ ด้านได้กับในกลุ่มอาเซียนและประเทศอื่น ๆ แต่ดิฉันเพียงอยากจะเสนอให้รวมใน ๒ ประเด็นนี้เข้าด้วยกัน เพราะว่ามันเป็นความหมายเดียวกัน ในประเด็นที่ ๑๗ กล่าวสั้น ๆ ไว้เพียงว่ารัฐต้องส่งเสริมและผลักดันให้ไทยเป็นสังคม ๒ ภาษา เหตุผลเดียวกันค่ะ เพื่อแข่งขันทางเศรษฐกิจ ส่วนประเด็นที่ ๔ บอกว่ารัฐต้องปฏิรูประบบการศึกษา และแนวทางการพัฒนาให้ไทยเป็นสังคม ๒ ภาษา อันนี้ฟังแล้วเรื่องเดียวกันนะคะ เพียงแต่เติมว่าภายในปี ๒๕๗๕ เพื่อเพิ่มสมรรถนะของคนไทยในการเข้าถึงโอกาสทางการค้า อันนี้ก็ได้พูดถึงการท่องเที่ยวเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตามดิฉันก็อยากจะเสนอให้รวมกันเพื่อลดประเด็นว่ารัฐต้องส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นสังคม ๒ ภาษา โดยการปฏิรูปและพัฒนาระบบการศึกษาเท่านั้นเองนะคะ เอา ๒ ประเด็นนี้มารวมกัน

ส่วนการกำหนดเวลาว่าภายในปี ๒๕๗๕ ดิฉันไม่แน่ใจว่าเป็นเรื่องที่สามารถกำหนดไว้ได้ในรัฐธรรมนูญหรือไม่ เพราะว่าไปศึกษาในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว ๆ มา ก็ไม่เคยเห็นการกำหนดประเด็นเช่นนี้ มันเป็นเรื่องของการวางแผนแล้วก็กำหนดแผนกำหนดวิสัยทัศน์ ไม่ทราบว่าจะใส่ไว้ได้หรือไม่ แต่ดิฉันอยากจะขอเสนอว่าทำไมแทนที่จะกำหนดไว้ว่าภายในปี ๒๕๗๕ นี้ก็เปลี่ยนเป็นคำว่า โดยเร็ว หรือว่า โดยเร็วที่สุด ดีไหมคะ จะได้ไม่ต้องรอถึง ๑๘ ปี อย่างที่ท่านพูดไว้ค่ะ

ท่านประธานที่เคารพค่ะ ดิฉันอีกประเด็นเดียวเท่านั้น ก็คือพูดถึงการท่องเที่ยวนี้ค่ะ ซึ่งในรัฐธรรมนูญฉบับที่แล้ว ๆ มา ก็ไม่ได้มีการกำหนดระบุมตรการอะไรใด ๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยวไว้อย่างชัดเจน ตามที่ท่านประธานกรรมการชุดนี้เสนอไว้ในประเด็นที่ ๑๒ บอกว่า รัฐต้องคำนึงถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมทรัพยากรธรรมชาติในการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเพื่อความยั่งยืน ก็โดยมีเหตุผลถึงการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยว อันนี้เป็นเหตุผลเดียวที่ท่านพูดถึงการท่องเที่ยว นอกนั้นเศรษฐกิจหมดเลย ๗ บรรทัด ดิฉันเห็นว่าการที่จะดึงดูดใจ

๒๕๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

จกณอม ๑๒๗/๒

ให้ประเทศไทยเป็นทิวทัศน์ แอทแทรกชัน (Tourist attraction) หรือเดสทินเนชัน (Destination) ที่แท้จริงของนักท่องเที่ยวต่างชาติ แน่แน่นอนที่เราจำเป็นต้องมีบริการที่ดีสำหรับนักท่องเที่ยว ตั้งแต่การปรับปรุงถนนหนทาง ยานพาหนะ ห้องน้ำที่สะอาดและเพียงพอ สิ่งแวดล้อมที่สดชื่นสวยงาม ตลอดจนความปลอดภัยและสะดวกสบายนะคะ ซึ่งเราต้องยอมรับว่าขณะนี้สถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยของเรามีมากมาย แต่ว่าขาดสิ่งเหล่านี้ คือก็มีบ้างแต่ไม่ทุกแห่ง ประเทศไทยเราได้เปรียบในเรื่องของสภาพธรรมชาติที่สวยงาม ก็น่าที่จะมีการทำนุบำรุงให้เป็นที่ดึงดูดใจนักท่องเที่ยวมากขึ้น ดิฉันก็ขอเสนอว่าประเด็นนี้ดิฉันก็สนับสนุน แต่อยากจะให้เปลี่ยนคำว่า คำนี้ถึง นี้นะคะ เป็น ต้องส่งเสริม ค่ะ รัฐต้องส่งเสริมการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติในสถานที่ท่องเที่ยวทุกแห่งในประเทศ เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพราะว่า คำนี้ถึง นี้นะคะ มีประสบการณ์มาแล้วในรัฐธรรมนูญฉบับอื่น ๆ คำนี้ถึงดูความเหมาะสม หรือว่าคำนี้ถึงนี้อาจไม่ทำให้เกิดการปฏิบัติก็ได้ แต่ตอนนี้แสดงว่าต้องทำค่ะ ขอขอบคุณค่ะ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณศักดิ์ดา ศิริวิริยะไพบูลย์ ค่ะ

๒๕๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

ประกาศลักษณะ ๑๒๘/๑

นายศักดิ์ดา ศรีวิริยะไพบูลย์ : กราบเรียนท่านประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ กระผม นายศักดิ์ดา ศรีวิริยะไพบูลย์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติจากจังหวัดระนอง ประเด็นที่ ผมจะพูดก็คือเรื่องของความเหลื่อมล้ำนะครับ ปัญหาที่ผมอยากจะฝากกรรมการช่วยไปดูแล แล้วก็บางส่วนก็อาจจะเสนอเข้าสู่ของกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญเพื่อที่จะช่วยกันดูว่า ประเด็นนี้จะใส่ไว้อย่างไร ในส่วนของกรรมการเองอาจจะมีส่วนที่จะไปใช้ในการพิจารณา เพื่อออกกฎหมายอื่น ๆ ต่อไป ประเด็นที่ผมเป็นห่วงวันนี้เองในการเปิดเสรีทางการค้า นอกจากเกิดผลดีในเรื่องของการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมของประเทศเราแล้ว ปัญหาที่สำคัญ อีกเรื่องหนึ่งก็คือทุนข้ามชาติ ระบบทุนที่มีความพร้อม ทุนเหล่านี้วันนี้ก็เข้ามาพร้อมกับการ เปิดเสรี เปิดทุกด้านของเราที่เราเปิดนะครับ ในช่วงที่ผ่านมาเราพยายามทำตัวเราเองให้เป็น อินเตอร์ โดยใจกว้างเปิดทุกอย่างเปิดให้เขาเข้ามาได้ วันนี้ทุนข้ามชาติแล้วก็ทุนในประเทศ ทุนใหญ่ที่อยู่ในประเทศนี้คุกคามแล้วก็สร้างผลกระทบต่อสังคมมากพอสมควร สิ่งที่ผมจะพูด ผมไม่อยากจะเอ่ยถึงชื่อแต่คิดว่าท่านคงทราบ วันนี้การเปิดการใช้กลไก การใช้ศักยภาพ ทางด้านเงินทุน ความพร้อม ทำให้การค้าเล็ก ๆ รายย่อยของเรา โดยเฉพาะพวกโซ่ช่วย ตายกันไป ล้มหายตายจากกันไปมากมาย หลายท่านอาจจะบอกว่ามันต้องปรับตัว เราต้องรับกับการพัฒนา ผมคิดว่าตรงนี้เป็นสิ่งที่เราคงต้องคำนึงถึง ต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริง ต้องดูสิ่งที่เป็นจริงของสังคมที่เราไปสู้เขาได้จริง ๆ หรือไม่ วันนี้กลุ่มทุนเปิดขายของต่าง ๆ ขายเรียกว่าอย่างไร ขายทุกอย่างยอมหญ้าทุกจุด เราไม่มีกติกาและไม่มีกฎเกณฑ์ที่ให้เขาเลย ว่า มันควรจะเป็นแค่ไหน อย่างไร กลุ่มทุนเหล่านี้ไม่เคยพอ ไม่เคยอึด วันนี้สิ่งที่เกิดขึ้นนี้ก่อให้เกิด ผลกระทบต่อพ่อแม่พี่น้อง ต่อประชาชนที่ด้อยที่ขาดโอกาส วันนี้เราจะเห็นได้ว่ากระทั่ง มีการทำผลิตภัณฑ์ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับพ่อแม่ พี่น้องประชาชนอีกกลุ่มหนึ่ง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของข้าวหมูแดง กว๊านเตี๋ย ข้าวมันไก่ นอกจากโซ่ช่วยจะตายแล้วนะครับ อนาคตนี้ถ้าเราไม่ปกป้องนะ เราจะเห็นคนที่ค้าขายรถเข็นต่าง ๆ ของพ่อแม่พี่น้องเราที่อยู่ที่เป็นวิถีชีวิตของคนไทยเราต้องล้มหายตายจากไปอีก ฉะนั้นในเรื่องนี้ผมจึงขอความกรุณาขอให้ เราในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ เป็นคนไทยคนหนึ่งช่วยกันดูแลคนไทยด้วยกัน ปกป้องคนไทยด้วยกัน ดูแลคนที่เขาด้อยโอกาส -----

ถ้าเป็นไปได้หาทางที่จะสนับสนุนเขา ให้เขาได้มีโอกาสที่จะไปสู้กับทุนต่างชาติหรือทุนในประเทศที่เป็นทุนระดับข้ามชาติ หรืออาจจะต้องรบกวนให้พวกท่านช่วยกันคิดนิดหนึ่งว่าจะทำอย่างไรที่ให้แก่เหล่านี้ได้มีโอกาสที่เขาจะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมนี้ต่อไปได้ ๑. ธุรกิจของเขา มันคือ ๑ ครอบครัว ๑ พ่อแม่ ๑ ลูก มันคือลูก คืออนาคตของเขาที่เขาจะดำรงชีวิตอยู่ ถ้าหากเราไม่ดูแลสิ่งที่เกิดขึ้นก็คือจะมาเป็นภาระของรัฐที่จะต้องเข้าไปดูแลอีกอยู่ดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผมหวังว่ากรรมการที่ดูแลในด้านนี้จะได้ช่วยกันหาทางที่จะไปปกป้องดูแลคนเหล่านี้ด้วย เพื่อหวังว่าอนาคตของเรานี้ เราจะสามารถลดความเหลื่อมล้ำที่เกิดขึ้นในสังคมเราที่เป็นอยู่ ลดปัญหาความขัดแย้งที่มีอยู่ได้ ทั้งนี้ก็เพื่อภารกิจที่เราดำเนินอยู่จะได้เป็นประโยชน์กับประเทศชาติของเรา กับทุกคนทุกฝ่ายในสังคม กราบขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ ค่ะ

นายสนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ : กราบเรียนท่านประธานครับ ผม สนธิรัตน์ สนธิจิรวงศ์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติครับ ผมอยากจะขอเรียนประเด็นที่ทางด้านเศรษฐกิจ ที่คิดว่ามีการระบุไว้จากคณะกรรมการ แต่ขณะเดียวกันผมคิดว่าเป็นส่วนที่มีความสำคัญมาก ๆ กับประเทศและอาจจะมีความสำคัญโดยถูกมองข้ามไปก็คือกลุ่มผู้ประกอบการที่เรียกว่าเอสเอ็มอีนะคะ ในประเด็นที่ทางคณะกรรมการเสนอนั้นได้ระบุไว้ในประเด็นของการปฏิรูปในหมวดเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมนี่นะคะ ก็ได้ระบุไว้ครับว่ารัฐต้องสนับสนุนความแข็งแรงยั่งยืน เอสเอ็มอี สหกรณ์และอื่น ๆ ตามความเหมาะสม ซึ่งผมอยากจะขอใช้โอกาสนี้ที่อยากจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของเอสเอ็มอีที่ในรัฐธรรมนูญเองนั้น ถ้าเป็นไปได้ถ้ามีโอกาสผมอยากเห็นคำ ๆ นี้ได้ถูกระบุเพื่อให้กลไกต่าง ๆ ได้มามีโอกาสในการที่จะส่งเสริมเอสเอ็มอีให้เป็นการหลักจริงจัง ๆ ท่านประธานครับ เอสเอ็มอีมีความสำคัญมากจริง ๆ แต่ว่าเป็นเหมือนคนตัวเล็กครับที่ไม่ค่อยมีเสียง ดังนั้นก็เลยไม่ค่อยถูกหยิบยกออกมา เวลาเรามองทางด้านธุรกิจเราจะมองในเรื่องของเรื่องใหญ่ ๆ นะครับ แต่ท่านประธานครับ เอสเอ็มอีในประเทศไทยเราในปัจจุบันมีข้อมูลอยู่ว่ามีถึงประมาณ ๒.๗ ล้านราย ใน ๒.๗ ล้านรายนี่นะคะเป็นบริษัทที่จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ราย แล้วก็เป็นคนตัวเล็กตัวน้อยที่ไม่ได้จดทะเบียนเป็นบริษัทจำกัดประมาณ ๒.๑ ล้านราย คิดเป็นจำนวนของผู้ประกอบการทั่วประเทศอยู่ที่ประมาณ ๙๘ เปอร์เซ็นต์ เป็นคนส่วนใหญ่ของการประกอบการของประเทศ

๒๕๕

สปช. ๘/๒๕๕๗

พุทธชาติ ๑๒๘/๒

แต่เนื่องจากมีปริมาณที่มากอย่างนี้นะครับ แล้วการจัดกระจายก็เลยถูกการบริหารที่ไปไม่ถึงในเอสเอ็มอี ๒.๗ ล้านรายนี้นะครับ ก่อเกิดการจ้างงานกับประเทศไทยที่มีการจ้างงานในระบบถึง ๑๑.๗ ล้านคน คิดเป็นจำนวนของการจ้างงานถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ของการจ้างงานในประเทศ และขณะเดียวกันเอสเอ็มอีนั้นมีความสำคัญเป็นส่วนที่สร้างผลผลิตต่อจีดีพีของประเทศถึง ๓๗ เปอร์เซ็นต์ ด้วยเหตุเช่นนี้การที่เราจะมองข้ามเอสเอ็มอีเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ที่ดูเหมือนได้ระบอบอยู่บ้างนั้นผมคิดว่าอาจจะไม่เพียงพอ ดังนั้นจะถือโอกาสนี้ชี้ให้เห็นถึงแนวทางการส่งเสริมเอสเอ็มอีในต่างประเทศที่อาจจะเป็นประโยชน์ในการเอามาใช้ ในการที่เราจะใช้ในการพัฒนากับทิศทางเศรษฐกิจของประเทศไทยครับ ในประเทศที่เจริญแล้วส่วนใหญ่จะครับ ไม่ว่าจะเป็นสหรัฐอเมริกาที่ดี ญี่ปุ่นที่ดี เกาหลีใต้ ไต้หวัน มาเลเซียนี้ครับ เขามีแนวนโยบายเอสเอ็มอีไปทิศทางเดียวกันหมดครับ

อันที่ ๑ เลยนะครับ ประเทศเหล่านี้เขาชี้ชูประเด็น กำหนดประเด็นให้เอสเอ็มอีเป็นวาระแห่งชาติ ซึ่งรัฐบาลนี้ได้ประกาศเอสเอ็มอีเป็นวาระแห่งชาติ แต่ผมมีความกังวลใจว่าเมื่อผ่านจากรัฐบาลนี้ไปแล้วจะคงเป็นวาระแห่งชาติอยู่หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ในต่างประเทศที่เจริญแล้วเขาบูรณาการเอสเอ็มอีโดยให้งบประมาณส่งเสริมเอสเอ็มอีนี้ได้อยู่ภายใต้ประธานาธิบดีหรือนายกรัฐมนตรี หรือแย่ที่สุดก็จะอยู่ภายใต้กระทรวงเศรษฐกิจที่รวมเอาการวางแผนในทุกด้านมาอยู่ด้วยกัน เช่น อุตสาหกรรมการค้า วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเอามารวมด้วยกันเพื่อบริหารเอสเอ็มอี

ประเด็นที่ ๓ ในต่างประเทศนั้นบางแห่งผู้บริหารองค์กรเอสเอ็มอีมีตำแหน่งหรือที่นั่งในการประชุมคณะรัฐมนตรี นั่นคือความสำคัญที่ต่างประเทศให้

ประเด็นที่ ๔ เขาใช้เอสเอ็มอี อินเด็กซ์ (SME Index) เป็นดัชนีชี้วัดในการติดตามการพัฒนาของเศรษฐกิจทั้งระบบ

แล้วก็ประการสุดท้ายนะครับ เป็นเรื่องที่หลายคนอาจจะมองข้ามไป เขาใช้เอสเอ็มอีเป็นจักรกลในการขับเคลื่อนการพัฒนาเทคโนโลยีและอาร์แอนด์ดี (R and D) ของประเทศ ผมยกตัวอย่างเล็ก ๆ เพิ่มเติมอีกสักนิดหนึ่งนะครับว่าในสหรัฐอเมริกาเขาได้มี พ.ร.บ. ส่งเสริมเอสเอ็มอีระบุครับให้โควตาจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓๐ แก่ธุรกิจขนาดเล็กระบุไว้ใน พ.ร.บ. เพื่อโออบุ้มนธุรกิจขนาดเล็ก ในประเทศญี่ปุ่นในปี ๒๐๑๐ รัฐบาลได้ออกกฎบัตรเอสเอ็มอีที่เรียกว่า เอสเอ็มอี ชาร์เตอร์ (SME Charter) ยกกระดับของเอสเอ็มอีให้เป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติ ระบุไปเลยนะครับว่าเอสเอ็มอีเป็นทรัพย์สินสมบัติของชาติ และเป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจให้หลุดพ้นจากภาวะถดถอย ดังนั้นเขาจะให้ทุกกระทรวง ทบวง กรม เลย์ร่วมมือกับทุกหน่วยงานส่งเสริมเอสเอ็มอีแบบบูรณาการ ประเด็นนี้ละครับที่ประเทศไทยเรายังไม่เห็นที่จะมีหน่วยงานมาส่งเสริมเอสเอ็มอีแบบบูรณาการ นอกจากนั้นแล้วเช่นคล้ายกับทางสหรัฐอเมริกาครับ ให้หน่วยงานรัฐและส่วนกลางและท้องถิ่นนั้นเพิ่มการจัดซื้อจัดจ้างแก่เอสเอ็มอี ระบุไว้ใน พ.ร.บ. เหมือนกัน และขณะเดียวกันนั้นรัฐสร้างระบบสภาวะแวดล้อมที่ก่อให้เกิดการแข่งขันอย่างเท่าเทียมระหว่างบริษัทขนาดเล็กและขนาดใหญ่ในประเทศซึ่งอาจจะเหมือนหลายท่านที่อภิปรายถึงคนตัวเล็กที่ถูกเบียดเบียนโดยคนตัวใหญ่ มีตัวอย่างอย่างประเทศเกาหลีเช่นกันครับ ในปี ๑๙๖๐-๑๙๗๐ รัฐบาลเกาหลีคล้ายประเทศไทยครับใช้บริษัทขนาดใหญ่และรัฐวิสาหกิจเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ แต่ไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างรายได้และกระจายรายได้ให้กับคนส่วนใหญ่ จนกระทั่งเมื่อปี ๑๙๘๐ รัฐบาลเกาหลีนั้นได้สร้างการเติบโตอย่างก้าวกระโดดโดยเอานวัตกรรมใหม่ ๆ ขึ้นมาก็ทำให้ประเทศเกาหลีนั้นเติบโตอย่างก้าวกระโดด ตัวอย่างเหล่านี้ครับท่านประธาน ผมคิดว่าเป็นความจำเป็นที่เอสเอ็มอีนั้นมีบทบาทและมีความสำคัญ

๒๕๗

สปช. ๘/๒๕๕๗

หทัยกาญจน์ ๑๓๐/๒

ทั้งสี่ส่วนของจีดีพี ทั้งการที่จะเป็นตัวที่จะเติบโตขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ทั้งเป็นตัวที่จะทำให้ การกระจายของรายได้ลงไปถึงประชากรในประเทศและที่น่าเป็นห่วงมากนะครับ ถ้าทิศทางเศรษฐกิจที่จะระบุไว้แล้วต้องขับเคลื่อนด้วยกฎหมายเอสเอ็มอีนั้นรองรับไม่ทัน เออีซีที่จะเกิดประเทศครั้งใหม่เอสเอ็มอีต่างชาติ เช่น ประเทศมาเลเซียนายกรัฐมนตรี เขาลงมาขับเคลื่อนเองครับ เขาให้เอสเอ็มอีเป็นนโยบายหลักของชาติ เขาส่งเสริมให้เอสเอ็มอี ช่วยผลักดันประเทศให้ก้าวล้ำจากมีเดียม อินคัม (Medium income) เป็นไฮ อินคัม อีโคโนมี (High income economy) ผมคิดว่าสิ่งเหล่านี้เป็นประเด็นที่ผมคิดว่ามีความจำเป็นที่จะให้ ท่านประธานนั้นได้กรุณาส่งเรื่องไปถึงท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญที่จะให้บทบาท ความสำคัญกับเอสเอ็มอีให้มากขึ้นในเชิงของรูปธรรมที่จะส่งไปสู่การปฏิบัติในอนาคต ขอบคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง ค่ะ

นายสุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง : กราบเรียนท่านประธาน ผม สุทัศน์ เศรษฐ์บุญสร้าง สมาชิกหมายเลข ๒๑๙ ผมมีเรื่องเป็นข้อสังเกต ๑ อัน แล้วก็ยังมีข้อเสนออยู่ ๒ ข้อ ในขณะที่เราพูดถึงเรื่องการแก้ไขรัฐธรรมนูญมีข้อเสนอต่าง ๆ ประเด็นสำคัญ อันหนึ่งก็คือเรื่องการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ประเทศของเรา เราต้องนำมา พิจารณาร่วมอยู่ในการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อยู่ด้วย สิ่งแวดล้อมที่มันเปลี่ยนแปลงไปรอบ ๆ ตัวเรามันมีผลกระทบต่อทั้งเศรษฐกิจ สังคม แล้วก็การเมือง ตอนนี้เราจะดูเรื่องของทางด้าน เศรษฐกิจนี่นะครับ ผมจะยกตัวอย่างอันหนึ่งเกี่ยวกับตลาดของสินค้าการเกษตรนะครับ ในอีก ๕ ปีข้างหน้าจะมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของตลาดสินค้าเกษตรโดยเฉพาะ เรื่องอาหารในโลกอย่างมหาศาล -----

สาเหตุใหญ่เลยเกิดขึ้นมาจากการเปลี่ยนแปลงการบริโภคของประเทศจีน ประเทศจีนตอนนี้มีอัตราการเจริญเติบโตเศรษฐกิจที่สูงมากนะครับ ประชากรที่อยู่ในภาคเกษตร อพยพย้ายเข้าสู่เมือง ทำให้การผลิตอาหารในประเทศจีนลดลง คือเพิ่มอาจจะเพิ่มไม่มาก แต่ว่าไม่พอกับความต้องการของประเทศ นั่นด้านหนึ่ง ทำให้จีนมีการต้องนำเข้าอาหารมากขึ้น ซึ่งเราเห็นตัวอย่างจากการนำเข้าข้าวเพิ่มขึ้นทุกปี อีกด้านหนึ่งคือเอเชียใต้ ซึ่งมีอินเดีย บังคลาเทศ และปากีสถาน ๓ ประเทศนี้รวมกัน ๕ ปีข้างหน้าประชากรเพิ่มขึ้นประมาณ ๑๔๐ ล้านคน ๑ ใน ๓ ของการเพิ่มของประชากรโลกในอีก ๕ ปีข้างหน้า ประชากรเหล่านี้ต้องกินอาหารอาหารที่เขาผลิตได้ตอนนี้มันปริ่ม ๆ พอดี พอหลังจากประชากรเพิ่มมาเขาคงไม่มีส่งออกก็หมายความว่าประเทศจีนจะต้องมุ่งหาอาหารจากที่ใดที่หนึ่งนะครับ แล้วก็ไม่มีอะไรที่มันน่าสนใจเท่ากันประเทศในเอเชียอาคเนย์ ซึ่งมีพื้นที่สีเขียวอยู่เยอะ โครงสร้างของอุตสาหกรรมอาหารจะต้องถูกระทบอย่างมากจากการเปลี่ยนแปลงทั้ง ๒ อันที่กำลังจะเกิดขึ้นในอีก ๔-๕ ปีข้างหน้า ในขณะนี้เราต้องการที่จะดูว่าจะพัฒนาเกษตรของเราอย่างไร เราจำเป็นต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่กำลังจะเกิดขึ้นรอบ ๆ ตัวเราตรงนี้ด้วยการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจเฉพาะที่ผมยกให้เห็นด้านเดียวเรื่องของอาหาร มันมีผลกระทบต่อทางด้านสังคมและการเมืองในภูมิภาคต่อไปอย่างมากนะครับ การที่จีนกักเก็บน้ำ สร้างเขื่อนทรี จอร์จส แดม (Three Gorges Dam) นี่นะครับ ก็เพื่อที่จะทำให้อาหารพอเพียง มันมีผลกระทบไล่ลงมาลำนน้ำโขงทั้งลำนะครับ ผมว่าการเปลี่ยนแปลงในอีก ๕ ปีข้างหน้าจีนคงต้องมีนโยบายต่าง ๆ มากกว่านี้ เราจะรับมือตรงนี้อย่างไรนะครับ คือเรามีการดูเรื่องการทำให้ประสิทธิภาพของเกษตรของเราเพิ่มขึ้นมันพอไหม ศักยภาพของเราขึ้นอยู่กับไหนนะครับ อันนั้นคือเป็นข้อสังเกตนะครับว่าตอนที่เราทำของเราอยู่ตอนนี้โลกไม่ได้อยู่นิ่ง มันเปลี่ยนไปเร็วมาก แล้วก็มิติทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองมาพร้อม ๆ กันนะครับ ผมเลยมีข้อเสนอ ๒ ข้อที่อยากจะขอให้บรรจุไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าเป็นไปได้นะครับ คือการที่จะพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ของประเทศไทยต่อไปข้างหน้า เราจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ชาติที่มันชัดเจนนะครับ ในด้านของทางเศรษฐกิจ ผมเชื่อว่าเราคงจะต้องมีการมาแบ่งกลุ่มอุตสาหกรรมสินค้าออกมาเป็น ๓ กลุ่มหลัก ๆ ด้วยกัน

กลุ่มแรก คือกลุ่มของสินค้าหรืออุตสาหกรรมที่จะมีผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ ซึ่งมีอะไรบ้าง อาหารนี่ชัดเจนที่สุดที่ผมเล่า นะครับ อันที่ ๒ เรื่องการเงิน เราเห็นแล้วว่าถ้าการเงินไม่แน่นนี่นะครับ ภาคการเงินไม่แน่นผลมันจะเป็นอย่างไร

กับประเทศ แล้วก็เรื่องของพลังงาน โครงสร้างพื้นฐาน แล้วก็เรื่องของการศึกษา ต่อไปจะเป็นอุตสาหกรรมของการศึกษาและอุตสาหกรรมบริการ สาธารณสุข ๖ ด้านนี้เป็นอะไรที่จะต้องมียุทธศาสตร์ที่ชัดเจนเพื่อที่จะเดินเศรษฐกิจของไทยไปข้างหน้าอย่างมั่นคง

กลุ่มที่ ๒ เป็นกลุ่มที่ประเทศไทยมีศักยภาพ เราพูดถึงเรื่องของท่องเที่ยว ซึ่งเราเห็นชัดอยู่ตอนนี้ แต่อีก ๔-๕ ปีข้างหน้าอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเรื่องโลจิสติกส์ จะเป็นอุตสาหกรรมเด่นของประเทศไทยนะครับ ก็ต้องมีการเตรียมตัวพร้อมสำหรับอุตสาหกรรมกลุ่มนี้ กลุ่มนี้ก็คือหาเงิน กลุ่มแรกนี้มั่นคงนะครับ กลุ่มที่ ๒ หาเงิน กลุ่มที่ ๓ นี้เป็นกลุ่มที่จะต้องเดือดร้อนจากการเปลี่ยนแปลง จะต้องมีการเยียวยารักษา ผมว่ากลุ่มนี้จำเป็นที่จะต้องมีการดูแลเหมือนกันว่าแผนที่จะออกจากสิ่งที่เขาทำอยู่ ซึ่งเขาไม่สามารถที่จะต่อสู้กับเศรษฐกิจต่อไปนี้ควรจะมีอย่างไรบ้าง จะมีการเยียวยารักษาเขาอย่างไรนะครับ ควรจะมีแบ่งอันนี้ไว้ อันนี้ควรจะมีปรากฏอยู่ในรัฐธรรมนูญในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง

ข้อเสนอที่ ๒ ในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ของชาติ อาจจะมีระดับใหญ่ของประเทศ ซึ่งคงจะต้องไม่ใช่ดูแต่ข้างใน ดูข้างนอกด้วยว่าโลกตอนนี้มันเปลี่ยนแปลงไปถึงไหน ขณะเดียวกันในการวางแผนสำหรับพื้นที่ อย่างเช่น การท่องเที่ยวในพื้นที่ก็ควรจะต้องมีชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนด้วย ก็มีข้อเสนอ ๒ ข้อ ขอบคุณมากครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อกับขอเชิญคุณอลงกรณ์ พลบุตร ค่ะ

นายอลงกรณ์ พลบุตร : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอลงกรณ์ พลบุตร สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ ประเด็นที่กระผมจะนำเสนอต่อท่านประธานผ่านไปถึง ท่านประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญก็คือ ความสัมพันธ์ระหว่างรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปประเทศไทย ผมดีใจที่ท่านประธานกรรมาธิการนั้นได้พูดถึงรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูป แต่ผมจะพูดในประเด็นเรื่องการปฏิรูปรัฐธรรมนูญ แน่แน่นอนที่สุดว่าหลายปีที่ผ่านมาประเทศต้องจมปลักอยู่กับความขัดแย้ง จมปลักอยู่กับความอ่อนแอในขีดความสามารถในการแข่งขัน จมปลักอยู่กับ การเป็นประเทศที่มีรายได้ปานกลางที่ติดกับตัวเอง เราจมปลักอยู่กับปัญหา การผูกขาดทางเศรษฐกิจ ธุรกิจ และการเมือง ทำให้ประเทศไม่สามารถที่จะก้าวไปสู่การเป็น ประเทศพัฒนาแล้วเหมือนบางประเทศที่เป็นประเทศสมาชิกอาเซียนด้วยกัน อะไรคือปัญหา และจะแก้ไขอย่างไร นั่นคือโจทย์สำคัญที่สุดในปีนี้ ปีหน้า และปีต่อ ๆ ไป แน่แน่นอนที่สุดว่า ภายใต้ความเชื่อมโยงของรัฐธรรมนูญและการปฏิรูปนั้นอาจจะกล่าวได้ว่าคราวนี้เป็นโอกาส ครั้งใหญ่ในประวัติศาสตร์อย่างที่ท่านประธานคณะกรรมการปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการ ท่านอดีตรัฐมนตรีเกริกไกร จิระแพทย์ ขอภัยที่เอ่ยนาม ได้กล่าวไว้ในเบื้องต้น นั่นเป็นวิสัยทัศน์ที่ฝากไว้ในข้อเสนอหลายประเด็น ของกรรมาธิการชุดนี้ไม่มีอะไรโต้แย้ง ไม่มีอะไรที่จะไม่สนับสนุน แต่ทำอย่างไรจะให้การปฏิรูปในกรรมาธิการชุดนี้ และรวมทั้งหมด ๑๘ คณะนั้นสามารถสานฝันให้เป็นจริงด้วยพลังปฏิรูปได้ รัฐธรรมนูญจึงเป็นเครื่องมือสำคัญของการที่จะทำให้การปฏิรูปนั้นปรากฏ เป็นจริง ผมเสนอข้อ ๆ ก็คือว่าความสอดคล้องและเห็นด้วยต่อท่านประธานกรรมาธิการ ยกร่างรัฐธรรมนูญที่ต้องการเห็นรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูป ดังนั้นสิ่งที่สามารถบรรจุไว้ให้ปรากฏ ในสภาพบังคับ ไม่ว่าจะ เป็นในระดับของแข่งขัน (Sanction) หรือระดับเอนฟอซเมนต์ (Enforcement) ก็ดีในรัฐธรรมนูญนั้นจำเป็นจะต้องตราไว้ในรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒๐ ถ้าหากต้องการเห็นว่าการปฏิรูปด้านต่าง ๆ ที่สภาปฏิรูปแห่งชาติเสนอความเห็นที่ดี และจะ เสนอความเห็นอย่างต่อเนื่องต่อไปนั้นจะนำมาซึ่งการพลิกโฉมประเทศ ยกเครื่อง อัปเกรด (Upgrade) ประเทศนี้ให้พ้นจากสภาพปัญหาที่เราไม่ต้องการที่จะตกอยู่ในสภาพดังกล่าว อีกต่อไป เพราะรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นควรมีแนวนโยบายปฏิรูปแห่งรัฐ ตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ ท่านประธานคงทราบดีว่าเรามีรัฐธรรมนูญถึงเป็นกฎหมายสูงสุดในการปกครอง

๒๖๑

สปช. ๙/๒๕๕๗

วีรพร ๑๓๒/๒

บริหารประเทศ เป็นครั้งแรกที่มีการตราในเรื่องของแนวนโยบายแห่งรัฐขึ้น ใช้มา ๖ ฉบับจนกระทั่งถึงปี ๒๕๔๐ และปี ๒๕๕๐ จึงได้เปลี่ยนเป็นแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ได้มีการพัฒนาในสภาพบังคับของกฎหมายสูงสุดเพื่อให้รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งได้ปฏิบัติตาม อย่างน้อยให้เห็นทิศทางของประเทศนี้ ให้เห็นแนวทางของการพัฒนาประเทศนี้ ว่าควรที่จะเดินหน้าไปอย่างไร สภาพบังคับหลังสุดอย่างมากเป็นสภาพบังคับในเชิงการบริหารเท่านั้นเอง นั่นก็คือการต้องเสนอรายงานต่อรัฐสภาปีละ ๑ ครั้ง หรือการจะต้องมีการดำเนินการนำเสนอตัวบทกฎหมาย ซึ่งร่างกฎหมายให้เห็นเป็นแผนนิติบัญญัติ เพื่อให้สอดคล้องต่อแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ แต่ถามบอกพอเพียงหรือไม่ ไม่พอเพียงหรือครับ ถ้าต้องการเห็นจุดเปลี่ยนของประเทศไทยในวันนี้เราต้องใช้รัฐธรรมนูญมาเป็นเครื่องมือ ไม่ใช่เพียงแค่กฎหมายของการเมืองการปกครอง แต่เป็นกฎหมายสูงสุดในการพัฒนาและนำประเทศนี้ไปสู่เป้าหมายให้ได้ ถ้าเราบอกเป้าหมายต้องการที่จะให้ประเทศนี้เป็นประเทศพัฒนาแล้ว -----

- ๑๓๓/๑

๒๖๒

สปช. ๙/๒๕๕๗

ดร.ณิ ๑๓๓/๑

ถามบอกว่ายังจมอยู่กับระบบการเลือกตั้ง ระบบการเมือง ระบบการบริหารอย่างเดิม หรือว่าปล่อยให้มีการผูกขาดเศรษฐกิจ ธุรกิจ ปล่อยให้ความเหลื่อมล้ำต่ำสูงนั้นอย่างที่ท่านประธานกรีกไกรได้พูดถึง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ครอบครองความมั่งคั่งร้อยละ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่คน ๑๐ เปอร์เซ็นต์ที่มีรายได้น้อยสุดมีความมั่งคั่งยากจนอยู่เพียง ๑ เปอร์เซ็นต์ มันไม่มีวันที่จะทำให้ประเทศนี้เกิดความเสมอภาคเท่าเทียมในทางเศรษฐกิจและสังคมได้โดยเด็ดขาด และไม่ต้องมองอนาคตอีกต่อไป เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นไปได้ผมเห็นด้วยที่ท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญได้พูดว่าแนวรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นจะเขียนอย่างสั้น ถ้าเป็นเช่นนี้เราก็เสนอเป็นแนวนโยบายปฏิรูปประเทศ ๑๘ ด้าน แนวนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ แนวนโยบายปฏิรูปเรียล เซกเตอร์ (Real sector) ก็คือชุดที่เสนอการปฏิรูป ในขณะนี้ แนวนโยบายปฏิรูปสังคม แนวนโยบายปฏิรูปวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และให้ตราพระราชบัญญัติ และให้สภานี้ละครับเป็นคนตราพระราชบัญญัติ เพราะสภานี้คือสภาปฏิรูปแห่งชาติ ถ้าเราเขียนอย่างนี้ได้ เราจะเห็นความชัดเจนว่าก้าวเดินข้างหน้า ความผูกพันโยงใยระหว่างเครื่องมือของรัฐธรรมนูญกับความคิดที่เรียกว่า วิสดอม ฟอ์ เซนจ์ (Wisdom for change) หรือว่าปัญญาสร้างการเปลี่ยนแปลงให้ประเทศนี้มันจะเกิดขึ้นจริง แต่ถ้าหากว่าเป็นการตรารัฐธรรมนูญแบบในอดีตใช้หลักกฎหมายมหาชนเขียนตามฟอร์มแมท (Format) ยากครับ และพวกเราก็คงจบลงด้วยวัน เวลา และจบลงด้วยความหวังที่จะสลายไปพร้อมกับอนาคตของประเทศ ผมฝากท่านประธานไปถึงท่านประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพราะวันนี้เป็นเรื่องที่สภาปฏิรูปแห่งชาติจะพูดกับท่านประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ เพราะตั้งแต่วันที่ ๑๙ หลังจากเราส่งมอบข้อเสนอความเห็นของสภาปฏิรูปแห่งชาติให้กับท่านแล้ว ท่านจะต้องเขียนรัฐธรรมนูญ ๑๒๐ วัน และกลับมาที่นี่อีก เราหวังว่าการฟังความคิดเห็นวันนี้จะเกิดประโยชน์อย่างยิ่งในการทำให้รัฐธรรมนูญนั้นเป็นเครื่องมือที่จะนำไปให้ประเทศนี้พ้นจากปัญหาทั้งหลายทั้งปวง และก้าวสู่ยุคใหม่แห่งการปฏิรูปอย่างแท้จริง ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณมากค่ะ ต่อไปขอเชิญคุณอุทัย สอนหลักทรัพย์ ค่ะ

นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ : กราบเรียนท่านประธาน เพื่อนสมาชิกที่เคารพทุกท่าน กระผม นายอุทัย สอนหลักทรัพย์ สมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ วันนี้ผมอยากจะพูดถึงประเด็นที่มันเฉพาะหน้าด่วนคือเรื่องของยางราคาตกต่ำ เพราะว่ามันเป็นเรื่องที่จะต้อง

๒๖๓

สปช. ๙/๒๕๕๗

ต.ร.ณ. ๑๓๓/๒

นำไปแก้ไขกันอย่างมียุทธศาสตร์ให้ชัดเจน ถ้าอย่างนั้นก็เดินขบวนกันทุกครั้งที่เกิด
ยางราคาตกต่ำ ซึ่งวันที่ ๙ ก็เดินมา แล้วก็วันที่ ๑๙ นี้ก็จะเดินอีก เขาไม่กลัวอะไรทั้งนั้น
เขากลัวตายมากกว่าเพราะว่ากลัวอดตาย เพราะยางพาราเป็นพืชที่มีความสำคัญ
ต่อเศรษฐกิจของไทยที่ส่งออกมากนะครับ แล้วก็พืชเศรษฐกิจที่ประเทศไทยเป็นผู้ผลิต
และส่งออกเป็นอันดับ ๑ ของโลก จากประเทศผู้ผลิตประมาณ ๒๐ กว่าประเทศทั่วโลก
ตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ เป็นต้นมา ยางพาราประเทศไทยเป็นอันดับ ๑ แต่เมื่อ ๓ ปีที่ผ่านมา
ปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๖ ไทยมีพื้นที่ปลูกยาง ๑๘ ล้านไร่ แล้วก็มา ๒๑ ล้านไร่
แล้วก็ ๒๒ ล้านไร่ คือมันเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ผลผลิตก็จาก ๓,๕๐๐,๐๐๐ ตัน เป็น ๓,๗๐๐,๐๐๐ ตัน
เป็น ๔,๐๐๐,๐๐๐ กว่าตัน ซึ่งทำรายได้ให้กับประเทศไทยถึง ๖๓๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท
แล้วก็ได้ส่งออกในรูปวัตถุดิบ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท แล้วก็นอกจากนั้นก็ทำผลิตภัณฑ์ได้
๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๒๗๐,๐๐๐ ล้านบาทนี่มองให้เห็นแล้วว่ายางเป็นพืช
ที่นำรายได้ต่อประเทศเป็นอันดับ ๑ ของสินค้าเกษตร แล้วก็ครอบคลุมอยู่ประมาณ
๑,๐๐๐,๐๐๐ ครอบครัว หรือประมาณ ๑๐ ล้านคน ทั้งคนกรีดยางด้วยนะครับ
ทั่วประเทศไทยถือว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ -----

- ๑๓๔/๑

และปริมาณการผลิตของยางธรรมชาติ ปริมาณการใช้ยางธรรมชาติของโลกหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา ประเทศใกล้เคียงก็ปลูกกันมากขึ้น คือปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ประเทศไทย แล้วก็ยังเป็น ปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อวงการยางมากคือเกษตรกรชาวสวนยางทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ แล้วก็ปลายน้ำประสบปัญหาถ่วนหน้ากัน จนทุกวันนี้ นะครับ ที่นี้เนื่องจากราคายางเป็นพืช ที่สำคัญเราได้ชี้วัดรายได้โดยของพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางได้ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ ปี ๒๕๕๖ ลดลงเรื่อยจาก ๑๓๒ บาท มา ๙๓ บาท มา ๗๗ บาท แล้วก็ในปี ๒๕๕๗ ลดลงมาเรื่อย ๆ จะ ๖๐ กว่าบาท จนกระทั่งเหลือ ๔๘ บาท นะครับ แล้วก็ตอนนี้รัฐบาลเข้าไปหนุนหน่อย วันที่ ๑๕ วันนี้ยางก็มีราคาถึง ๔๘ บาท แต่ว่าขาย ข้างนอกแค่ ๔๓ บาทเท่านั้น นี่คือผลกระทบต่อพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยางอย่างยิ่งทำให้เกิดความลำบาก แล้วก็ทำให้เป็นผลต่อภาคเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องครับ คือส่งผลกระทบต่อให้ลูกไปเรียนก็ไม่มีอะไรเหล่านี้นะครับ เพราะฉะนั้นผมว่าผลกระทบจากชาวสวนยางที่ราคาปรับตัวสูงและลดลงนี้ เราควรที่จะต้องดูแลพี่น้องเกษตรกรชาวสวนยาง เพราะว่าเนื่องจาก อุปทานมากกว่าอุปสงค์ตั้งแต่ปี ๒๕๕๔ อย่างที่ผมได้กล่าวไปแล้ว ทำให้ยางมีอุปทานมากขึ้น แล้วก็ทำให้สต็อก (Stock) ยางโลกเพิ่มจาก ๑.๕ ล้านตัน เป็น ๓ ล้านตันเมื่อปลายปี ๒๕๕๖ นะครับ แล้วก็เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะว่าประเทศรอบ ๆ บ้านเราก็ปลูกกันมาก ฉะนั้น การเกิดขึ้นในสิ่งเหล่านี้ จึงทำให้ปัญหาเกิดขึ้นแก่พี่น้องชาวสวนยาง ซึ่งทำรายได้ให้กับ ประเทศเป็นจำนวนมาก วิฤติยางซึ่งเราตกต่ำลงขนาดนี้เราก็จะต้องปฏิรูปทั้งระบบ ทั้งระยะสั้น รัฐต้องพยุงราคา คือระยะสั้นรัฐเคยพยุงราคา แต่เราทำมาแล้วก็ต้องแก้ไขกัน ทุกปี มีการประท้วงกันทุกปี แต่ระยะยาวรัฐจะต้องปฏิรูปยางทั้งระบบและจะต้องเลือกพื้นที่ ให้เหมาะสมหรือโซนนิ่ง การแข่งขันเมื่อเราแข่งขันกับต่างประเทศรอบ ๆ บ้านเราไม่ได้ เพราะต้นทุนการผลิตของเราสูงกว่า เราก็ควรหลีกเลี่ยงในการเพิ่มมูลค่าในการทำ ผลิตภัณฑ์ขึ้นมา ที่นี้การแก้ไขปัญหารัฐ เช่น ยางอยู่ในป่าสงวน พี่น้องเกษตรกรพูดกัน มาก ๆ นี้ครับ เพราะว่าเขาก็จ่ายเงินเซส (CESS) เหมือนกัน แต่ว่าเขาอยู่ในป่าสงวน แล้วเขาไม่ได้รับอะไรเลย นี่คือน่าเป็นห่วง และการช่วยไม่ให้ครอบคลุมพื้นที่ถึง คนกรีดยาง คนกรีดยางนี้ไม่ใช่ได้ จะช่วยเฉพาะเจ้าของสวนเท่านั้น เพราะฉะนั้นการช่วย ของรัฐบาลมันล่าช้า อย่างรัฐบาลออกมา ๑๖ มาตรการนี้ผมว่าการทำกลไกของรัฐบาล ก็ล่าช้ามาก มัวแต่สอบโน่นสอบนี่ แล้วทำให้ยางราคาตกลงทุกวัน ๆ พอเสร็จแล้วข้าราชการ ก็มัวแต่ไม่รีบเหมือนกับทางนโยบายที่ส่งออกมา ดังนั้นผมอยากจะกราบเรียนว่าในสิ่งเหล่านี้

๒๖๕

สปช. ๙/๒๕๕๗

นวพร ๑๓๔/๒

เราควรที่จะต้องหามาตรการในการแก้ไขปัญหาเราจะทำคนเดียวไม่ได้ครับขณะนี้ เราอยู่ในอาเซียนมีอยู่ ๘ ประเทศด้วยกันที่มียางถึง ๘๐ เปอร์เซ็นต์ ถ้าอาเซียนบวก ๒ จีนและอินเดียก็ ๙๒ เปอร์เซ็นต์ เราควรจะรวมทั้งอาเซียนแล้วก็บวกจีนและบวกอินเดียเพื่อจะต่อรองราคา แล้วก็ฝ่ายผลิตเราควรจะต้องมาตรฐานต่อรองราคามันถึงจะอยู่รอด ถ้าอย่างนั้นจะอยู่ไม่ได้ เราควรที่จะเพิ่มศักยภาพของยางโดยการเพิ่มมูลค่าให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ไม่ใช่ปลูกยางแล้วขายวัตถุดิบอย่างเดียว เราควรขายเป็นผลิตภัณฑ์ด้วย นี่คือสิ่งที่จะช่วยพี่น้องเกษตรกรในระยะยาวได้ครับ ขอขอบคุณครับ

- ๑๓๕/๑

นางสาวทัศนาศุ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) : ขอบพระคุณค่ะ ท่านสมาชิกคะ ขณะนี้สมาชิกที่ได้แจ้งความประสงค์จะอภิปราย ๑๗ ท่าน ได้อภิปรายครบแล้วนะคะ ดิฉันใคร่ขอเชิญท่านประธานกรรมาธิการได้กรุณาสรุปเพิ่มเติมค่ะ

นายเกริกไกร จีระแพทย์ (ประธานกรรมาธิการ) : ขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ ผม เกริกไกร จีระแพทย์ นะครับ ในช่วง ๕๖ วันที่ผ่านมา ผมมีความรู้สึกว่าคุณสนใจและแสงไฟส่องไปที่การเมืองเสียเยอะ แต่วันนี้ผมตั้งใจที่ เศรษฐกิจซึ่งเป็นเหรียญอีกด้านหนึ่งของเหรียญเดียวกันนั้นได้รับความสนใจเป็นพิเศษ จำนวนท่านที่ขออภิปรายเพิ่มเติมความเห็นนั้นมีถึง ๑๗ ท่านนะครับ ๑๖ ท่านได้ทำหน้าที่ เป็นอันดับ ๔ ของรายนามที่ผมได้รับทั้งหมด เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากแล้วก็น่าดีใจมากกว่าเราให้ความสนใจ แล้วก็มีความเห็นหลายอย่างที่ผมเรียกว่าเป็นความเห็น ที่แหวกแนว เป็นแหวกแนวในเชิงดีนะครับ ความเห็นของท่านอลงกรณ์ ความเห็นของ หลายท่าน ความเห็นของท่านพิสิฐ ผมเอ่ยนามผมไม่ต้องบอกด้วยความเคารพนะครับ ถ้าผมไม่เคารพผมไม่เอ่ยนาม ผมปฏิรูปผมจะเอ่ยนามก็ด้วยความเคารพเท่านั้น ผมคิดว่า ท่านเหล่านี้ได้ให้ความคิดที่มีความสำคัญ ผมเรียนว่าผมพูดตั้งแต่ต้น วันนี้เป็นก้าวแรก ที่เราคิดนั้นเราพยายามคิดถึงถ้อยคำ ความหมาย อรรถและพยัญชนะ แต่บางทีวันนี้ที่ผมพูดอยู่ เดียวนี้ผมกำลังสื่อสารกับท่านประธานผ่านไปที่ประชาชนด้วย ผมเข้าใจว่ากล้องอาจจะจับ ผมอยู่ ผมต้องการให้ประชาชนส่วนใหญ่ได้เข้าใจด้วยสิ่งที่ไม่ซับซ้อนเกินไป และ ไม่ใช่ภาษากฎหมาย แต่เป็นนัยสำคัญที่เราอยากฝากไว้กับกรรมาธิการร่างรัฐธรรมนูญ ท่านทั้งหลายได้ยกประเด็นที่ดีทั้งนั้นนะครับ ผมในฐานะกรรมาธิการผมเรียนว่าผมเป็น เศรษฐกิจทุกสาขายกเว้นการเงิน การธนาคาร เพราะฉะนั้นมันจึงมีความครอบคลุมอยู่เยอะ ผมไม่ลืมการท่องเที่ยวครับ แต่รัฐธรรมนูญไม่ควรจะพูดคำเดียวซ้ำ ๆ หลายคำในที่เดียวกัน ในบทเดียวกัน ถ้าพูดถึงชื่อกรรมาธิการจะสามารถทำได้บ่อย ๆ นะครับ ท่องเที่ยวมีบทบาท ในจีดีพีถึงประมาณ ๑๒-๑๕ เปอร์เซ็นต์ และสาขาเดียวเท่ากับการส่งออกยานยนต์ ทั้งสาขา ลืมไม่ได้หรอกครับ แต่ผมจะไปบอกท่องเที่ยว ท่องเที่ยว ท่องเที่ยว เดียวเขาจะบอก ผมไม่ทำงาน ผมเรียนท่านกฤษฎกับผมคุยกันแล้วก็เรื่องนี้ใส่เข้าไปแน่นอน เศรษฐกิจพิเศษ ไม่ได้ลืมเลยครับ อยู่ในหมวดที่คำว่าด้วยการพัฒนาเอสเอ็มอีก็อยู่ พัฒนาสหกรณ์ เศรษฐกิจชุมชน เศรษฐกิจเพื่อสังคม และรวมทั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อให้เป็นแม่เหล็กของ การพัฒนาในพื้นที่ที่สมควร แต่ตรงนี้นั้นอาจจะต้องไปอยู่ในส่วนที่เป็นการลดความเหลื่อมล้ำ

๒๖๗

สปช. ๘/๒๕๕๗

ศิริพร ๑๓๕/๒

แล้วก็ให้มันหายเข้าไปในอนาคต เพราะเราไม่สามารถจะใส่ทุกอย่างให้มันได้ อันนี้ไม่ใช่หน้าที่ของผม ผมคิดว่าทางกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญคงจะต้องไปทำการบ้าน แต่ผมขอขอบคุณท่านอย่างมากเลยนะครับที่ใส่ความคิดเข้ามา เราจะนำไปสังเคราะห์และปรับปรุงและนำมาผนวกเข้าไป เพราะผมเรียนไว้แต่ต้นว่าผมขอโอกาสได้มีโอกาสหารือกับท่านกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญระหว่างนี้ประชุมกันจนกระทั่งถึงเมษายน เพื่อจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นแล้วก็หาทางที่จะทำอะไรที่ผมคิดว่ามีนัยสำคัญต่อประเทศชาติ และให้มันเป็นรัฐธรรมนูญเชิงเศรษฐกิจสังคมเป็นฉบับแรก ๆ ได้หรือไม่ เมื่อมีฉบับแรก ๆ แปลว่าจะต้องมีต่อไป เราไม่อยากจะเห็น แต่ปรากฏว่าสิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่เราคาดหมายไม่ได้ ผมขอบคุณอีกครั้งหนึ่งครับ แล้วก็คิดว่าเป็นวาระแรกที่เราไม่ได้มีโอกาสคุยกันถึงแนวความคิดต่าง ๆ ผมยังมองอีก ๒ วันข้างหน้าว่าเป็นสิ่งที่น่าดีใจที่เราจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันเพื่อพัฒนาแนวความคิดในการยกร่างรัฐธรรมนูญเสนอกกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญต่อไป ผมขอบพระคุณครับท่านประธานครับ

- ๑๓๖/๑

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอขอบคุณค่ะ ต่อไปขอเรียนเชิญท่านประธานกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญค่ะ

ศาสตราจารย์บวรศักดิ์ อุวรรณโณ (ประธานกรรมาธิการ) : กราบเรียน
ประธานที่เคารพครับ ในนามคณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญ กระผมซึ่งทำหน้าที่
ประธานนั้นขอขอบพระคุณท่านประธาน ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญทั้ง ๘ คณะ
และท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ
รวมเป็น ๙ คณะ ซึ่งได้ให้ความเห็นในการนำบทบัญญัติทั้งหลายที่ท่านเห็นว่ามีสำคัญ
ต่อการปฏิรูปประเทศให้คณะกรรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญนำไปประกอบการพิจารณา
ในการจัดทำร่างรัฐธรรมนูญ เราได้ฟังคณะกรรมาธิการ ๙ คณะ ตั้งแต่เข้าหน้าครับ เริ่มตั้งแต่
ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญ
คณะกรรมาธิการปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค คณะกรรมาธิการปฏิรูปวิทยาศาสตร์
เทคโนโลยี นวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญา คณะกรรมาธิการปฏิรูปการกีฬา
คณะกรรมาธิการปฏิรูปการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ
คณะกรรมาธิการปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส
คณะกรรมาธิการปฏิรูปการสื่อสารมวลชนและเทคโนโลยีสารสนเทศ คณะกรรมาธิการปฏิรูป
การศึกษาและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และเพิ่งจบไปหมด ๆ นี้คือคณะกรรมาธิการ
ปฏิรูปการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและการบริการ แล้วเราก็ได้ฟัง
ท่านสมาชิกได้กรุณาให้ข้อคิดความเห็นอีก ๖๔ ท่าน มีข้อเสนอที่น่าสนใจมากมาย หากรวมกัน
๓ วัน ท่านประธานกรรมาธิการติดตามและให้ข้อเสนอแนะการยกร่างรัฐธรรมนูญก็สรุปว่า
มี ๒๖๔ ประเด็น เฉพาะในวันนี้ ๘ คณะกรรมาธิการหลักก็เกือบ ๑๐๐ ประเด็นเข้าไปแล้ว
แล้วก็มีข้อเสนอแนะให้นำไปบัญญัติไว้ในหมวดต่าง ๆ รวมทั้งแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ
โดยเฉพาะแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้นได้มีการนำเสนอถึง ๘๒ ประเด็นจาก ๑๔ คณะ
ท่านประธานที่เคารพครับ ก็เป็นธรรมดาอยู่เองที่ท่านประธานกรรมาธิการวิสามัญและ
ท่านสมาชิกจะมีความกระตือรือร้นทำงานอย่างเข้มข้นที่ต้องการจะให้การปฏิรูปบ้านเมืองนั้น
เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล แต่กระผมคิดว่ากระผมมีข้อสังเกตที่อยากกราบเรียน
เสนอท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิก ๓ ประเด็นครับ

ประเด็นที่ ๑ ก็คือประเด็นที่ว่ารัฐธรรมนูญฉบับนี้คงไม่เหมือนรัฐธรรมนูญ
ฉบับที่ผ่านมา ๑๙ ฉบับ เพราะรัฐธรรมนูญที่ผ่านมา ๑๙ ฉบับนั้น ไม่มีประเด็นที่จะต้อง

๒๖๙

สปช. ๙/๒๕๕๗

นำพร ๑๓๖/๒

แก้ปัญหาระยะสั้นและระยะยาวของประเทศพร้อมกัน ด้วยเหตุที่รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ถูกกำหนดโดยรัฐธรรมนูญชั่วคราวให้ยกร่างขึ้น แล้วก็มาให้สภาปฏิรูปแห่งชาติเห็นชอบ ต้องทำหน้าที่ในการแก้ปัญหาหลักของบ้านเมืองเฉพาะหน้าก็คือการสร้างให้เกิด ความปรองดองขึ้นในชาติบ้านเมือง ให้ความขัดแย้งที่เป็นอาการสำคัญของโรคนั้นลดลง และถ้าเป็นไปได้ให้หายไปในท้ายที่สุด -----

- ๑๓๗/๑

และระยะยาวนานรัฐธรรมนูญชั่วคราวไม่ได้กำหนดให้มีสภาปฏิรูปแห่งชาติขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่
สภาร่างรัฐธรรมนูญอย่างในอดีต แต่ได้ให้ความสำคัญกับการปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำ
และสร้างความเป็นธรรมขึ้นในสังคม จึงเป็นธรรมดาอยู่เองที่การร่างรัฐธรรมนูญในครั้งนี้
เนื้อหาสาระที่เป็นโครงร่างการพิจารณารัฐธรรมนูญจึงต้องแบ่งเป็น ๔ ภาค

ภาคแรกว่าด้วยพระมหากษัตริย์และประชาชนซึ่งเป็นรากฐานของ
ระบอบประชาธิปไตยไทย คืออำนาจสูงสุดเป็นของปวงชนชาวไทยและพระมหากษัตริย์
ทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล

ภาคที่ ๒ ว่าด้วยผู้นำการเมืองที่ดีและสถาบันการเมือง ซึ่งจะมีการนำเสนอ
ต่อไปในวันพรุ่งนี้ ในวันมะรืนนี้

ภาคที่ ๓ ว่าด้วยนิติธรรม ศาล และการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ และ

ภาคที่ ๔ ซึ่งไม่เคยมีในรัฐธรรมนูญฉบับไหน ๑๙ ฉบับ และผมไม่แน่ใจว่า
เฉพาะในประเทศไทยนี้หรือเปล่า แม้กระทั่งในโลกก็อาจจะไม่มี ชื่อว่าภาค ๔ การปฏิรูป
และการสร้างความปรองดอง หมวด ๑ การปฏิรูปเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและการสร้าง
ความเป็นธรรมขึ้นในสังคม และหมวด ๒ ว่าด้วยการปรองดอง ทั้ง ๒ หมวดนี้ ผมยืนยันได้ว่า
ไม่เคยมีรัฐธรรมนูญ ๑๙ ฉบับของประเทศไทย และเท่าที่ความรู้ผมมีอยู่ในการศึกษา
รัฐธรรมนูญเปรียบเทียบกับยังไม่เห็นมีของชาติไหนที่จะพูดตรง ๆ เพราะฉะนั้นเราจึงเรียก
ได้ว่ารัฐธรรมนูญนี้เป็นรัฐธรรมนูญฉบับปฏิรูป เมื่อเป็นฉบับปฏิรูปก็ต้องให้
สภาปฏิรูปแห่งชาตินี้แหละให้ความเห็นชอบ ไม่ใช่ให้สภาร่างรัฐธรรมนูญ ไม่ใช่ให้
สภานิติบัญญัติแห่งชาติเห็นชอบ

ทีนี้เมื่อจะปฏิรูปแล้วคำถามที่ ๒ ท่านสมาชิกมีความปรารถนาดีเป็นอันมาก
ที่จะให้เกิดการปฏิรูปขึ้นในบ้านเมืองนี้อย่างทั่วถึงรอบด้าน คำถามก็คือว่าแล้วรัฐธรรมนูญ
ควรจะสั้นหรือยาว ฟังดู ถ้าดูจากเอกสารที่เสนอมานี้ก็ทำท่าจะตกใจนะครับ เล่มขนาดนี้
ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าเขียนรัฐธรรมนูญได้เล่มขนาดนี้จะเป็นการทำลายสถิติโลกเลยครับ
เนื้อหามันจะยาวที่สุดในโลก อาจจะยาวกว่าประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของไทย
ที่มี ๑,๗๐๐ กว่ามาตราก็เป็นได้ แต่ว่าผมได้ขออนุญาตท่านประธานให้เจ้าหน้าที่แจกเอกสาร
พระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ทราบเจ้าหน้าที่แจกหรือยัง ช่วยกรุณา
แจกด้วยนะครับ ผมขออัญเชิญพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวซึ่งพระราชทาน
แก่สมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญ ณ ศาลาดุสิดาลัย วันเสาร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ ขออนุญาต

๒๗๑

สปช. ๘/๒๕๕๗

ศรีธนรัตน์ ๑๓๗/๒

อัญเชิญพระราชดำรัสนั้นมาบางตอนบางส่วนดังความต่อไปนี้ มีพระราชดำรัสในย่อหน้าที่ ๒ ว่าในโลกนี้มีรัฐธรรมนูญหลากหลาย ซึ่งบางฉบับก็สั้น บางฉบับก็ยาวเป็นเหมือนหนังสือ ปึกใหญ่ ปัญหาอยู่ที่ว่าท่านจะตัดสินใจที่จะสร้างหรือร่างรัฐธรรมนูญให้ยาวหรือสั้น แต่เข้าใจว่า ถ้ามีข้อความมากเกินไปจะลำบากในการที่จะสร้างรัฐธรรมนูญที่เหมาะสม เพราะความจริง รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายที่เป็นแม่บท หรือเป็นกฎหมายที่วางระเบียบกว้าง ๆ สำหรับที่จะปกครองประเทศ นอกจากนั้นก็ควรจะมีการร่างกฎหมายที่เขาเรียกกันว่ากฎหมายลูก ง่ายกว่าที่จะเอากฎหมายทั้งแม่ทั้งลูกอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน ชัดเส้นใต้นะครับ นอกจากนั้นก็ควรจะมีการร่างกฎหมายที่เขาเรียกกันว่ากฎหมายลูกง่ายกว่าที่จะเอากฎหมาย ทั้งแม่ทั้งลูกอยู่ในรัฐธรรมนูญฉบับเดียวกัน เมื่อเป็นดังนี้คณะกรรมการยกร่างรัฐธรรมนูญ ก็พูดกันในคณะกรรมการว่า คณะกรรมการมีความประสงค์ที่จะอัญเชิญพระราชดำรัสนี้ มาใส่เกล้าใส่กระหม่อม แล้วก็พยายามเขียนรัฐธรรมนูญให้สั้น ให้ได้ใจความเฉพาะที่ สมบูรณ์ -----

- ๑๓๘/๑

เรื่องใดก็ตามที่ปฏิบัติมาช้านาน ๑๗ ปีแล้วจนมีความมั่นคงคงทนถาวรแล้ว เช่น การแสดง บัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน การตรวจสอบบัญชีทรัพย์สิน หนี้สิน ไม่ต้องเขียนในรัฐธรรมนูญ ให้ยาวยืดเยื้อให้เพื่อยั้ง ๑๐ มาตรา เขียนสั้น ๆ ก็พอ เมื่อเป็นอย่างนี้กระผมก็จะขออนุญาต กราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านสมาชิกว่า การบ้านใหญ่ที่ท่านสมาชิกต้องเมตตา ไปช่วยกรรมการคิดด้วยก็คือว่า ทำอย่างไรที่สารัตถะที่ท่านหามาเป็นอันมากหน้าปกขนาดนี้ มีจำนวน ๓๐๐ กว่าหน้าจะสามารถสกัดเอาเฉพาะหัวกะทิ เอาเฉพาะที่เป็นแก่นลงมา บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ส่วนบางเรื่องนั้นอาจจะต้องไปเขียนเป็นกฎหมายลูกแล้วก็ไม่ควรจะไปหวังให้รัฐบาลหลังเลือกตั้งเขามาทำ ท่านสมาชิกมีเวลา ๑ ปีก็ควรจะทำเสียเอง แล้วเสนอรัฐบาลนี้และสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะดีกว่า บางเรื่องก็อาจจะต้องเป็นนโยบาย ของรัฐบาลก็พอ เป็นคำสั่งของนายกรัฐมนตรีก็พอ จึงเป็นการบ้านใหญ่ที่ผมคิดว่าเราทุกคน ต้องช่วยกันคิด

ประเด็นสุดท้ายครับ ท่านประธานครับ วันนี้ทั้งวันเราได้ฟังสารัตถะที่ ๘ กรรมการวิสามัญในการปฏิรูปนำเสนอ เป็นเรื่องดี ๆ ทั้งนั้นเลยครับน่าสนใจทั้งสิ้น แต่ว่าถ้าทุกเรื่องจะไปใส่ไว้ในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตั้ง ๘๒ ประเด็นอย่างที่ปรากฏ ที่ท่านประธานกรรมการติดตามและให้ข้อเสนอแนะในการยกร่างรัฐธรรมนูญท่านบอก แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในรัฐธรรมนูญ ฉบับที่ ๒๐ ก็ยาวไม่แพ้รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ ผมนั่งนับประเด็นทั้งหลายในรัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๕๐ มีอยู่ ๑๐๙ ประเด็น จึงเกิดคำถามว่า ถ้าอย่างนั้นจะทำอย่างไรที่ท่านสมาชิก คุณอลงกรณ์ พลบุตร ท่านเสนอดีหรือไม่ว่า หลักการสำคัญหรือแนวนโยบายในการปฏิรูปเอาไปบัญญัติไว้ในภาค ๔ ว่าด้วยการปฏิรูป เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม

ส่วนแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนั้นเป็นแนวนโยบายที่ต้องอยู่คู่ชาติไทยตั้งแต่วันที่เขียนและจะต้องอยู่ตลอดไปร้อยปีพันปีก็ต้องอยู่อย่างนั้นถ้ารัฐธรรมนูญไม่ถูกแก้ไข เพราะฉะนั้นในปี ๒๕๔๐ เขาจึงเขียนสั้น ๆ แค่ ๑๙ มาตรา ตัวอย่างเช่น มาตรา ๗๑ รัฐธรรมนูญ ปี ๒๕๔๐ บอกว่ารัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช และบูรณภาพแห่งอาณาเขต นี้แปลว่ารัฐบาลไหน ๆ จะเป็นปี พ.ศ. ๒๕๕๗ หรือ พ.ศ. ๒๖๕๗ ก็ต้องทำอันนี้ แต่ถ้าเป็นเรื่องหลักการสำคัญหรือแนวนโยบายในการปฏิรูป ซึ่งมันอาจจะต้องทำให้เสร็จภายใน ๔ ปี ๑๐ ปี แล้วก็จบไป ควรที่จะอยู่ในแนวนโยบาย ในการปฏิรูปในภาค ๔ หมวด ๑ หรือไม่ อย่างไร ท่านสมาชิกก็ต้องเมตตาช่วยกันคิด

๒๗๓

สปช. ๘/๒๕๕๗

ฉันทฎา ๑๓๘/๒

ที่สำคัฎท่านประธานที่เคารพครับ กระทบไม่แนใจว่าในกรรมาธิการวิสามัญ ๑๘ คณะนั้น จะมีคนคิดหรือไม่ แต่ว่าการรมาธิการยกร่างรัฐธรรมนูญมีหน้าที่ต้องเขียนแน ก็คือองค์กรที่จะ รับการปฏิรูป ๑๘ ด้าน หรือ ๒๐ ด้านต่อจากสภาปฏิรูปแห่งชาติ เพราะสภานี้ไม่อาจจะ อยู่ได้ค้ำฟ้า ก็อยู่ได้ตามวาระที่รัฐธรรมนูญชั่วคราวบอกให้อยู่ คำถามก็คือว่าใครจะเป็น คนศึกษาเรื่ององค์กรที่จะดำเนินการปฏิรูปต่อ และนอกจากองค์กรที่จะดำเนินการปฏิรูปต่อ จะมีองค์ประกอบอย่างไร จะมีอำนาจหน้าที่อย่างไร -----

- ๑๓๘/๑

แล้วคำถามใหญ่อีกคำถามหนึ่งก็คือ กลไกที่จะทำให้การปฏิรูปซึ่งมันไม่เสร็จสิ้นลงในสมัยสภาปฏิรูปแห่งชาติปีเศษ ๆ นี้สามารถดำรงคงอยู่ได้จนการปฏิรูปเสร็จสิ้นภายใน ๔ ปี ๘ ปี หรือ ๑๐ ปี สุดแท้แต่แต่ละเรื่อง ผมก็กราบเรียนท่านประธานนะครับว่า เรายังมีเวลาเหลืออีก ๒ วัน แต่เท่าที่ผมลองดู ๆ ใน ๓๐๐ กว่าหน้านี้ยังไม่มีการพูดถึงประเด็นนี้ และคณะกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญหวังที่จะได้ความคิด ความเห็น ในเรื่ององค์กรที่จะสานต่อการปฏิรูปและกลไกที่จะทำให้การปฏิรูปนั้นสามารถเดินไปได้ ถึงแม้จะไม่มีกรรมการการร่างรัฐธรรมนูญ ถึงแม้จะไม่มีสภาปฏิรูปแห่งชาติแล้ว ก็ขอฝากท่านประธานและท่านสมาชิกเอาไว้ในวันนี้แต่เพียงเท่านี้ กราบขอบพระคุณครับ

นางสาวทัศนีย์ บุญทอง (รองประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ คนที่สอง) :
ขอบพระคุณมากค่ะ เป็นอันว่าจบการพิจารณาข้อเสนอของคณะกรรมการปฏิรูปเรื่องการเกษตร อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม การท่องเที่ยวและบริการนะค่ะ ท่านสมาชิกคะ วันนี้เราได้พิจารณาเป็นเวลาพอสมควรจาก ๙ โมงครึ่งมาถึงเวลานี้เป็นเวลา ๑๑ ชั่วโมงครึ่งคะ สำหรับที่เหลือนี้เราก็คงจะต้องขอเลื่อนไปในการพิจารณาในวันพรุ่งนี้นะค่ะ ในวันพรุ่งนี้จะมีคณะกรรมการที่จะเสนอประเด็นปฏิรูปอยู่ ๗ คณะด้วยกัน อันประกอบด้วยคณะกรรมการปฏิรูปค่านิยม ศิลปะ วัฒนธรรม จริยธรรมและการศาสนา คณะกรรมการปฏิรูปเศรษฐกิจ การเงินและการคลัง คณะกรรมการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการปฏิรูประบบสาธารณสุข คณะกรรมการปฏิรูปการแรงงาน คณะกรรมการปฏิรูปพลังงาน คณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และถ้าหากว่าเวลาเหลือก็อาจจะตามด้วยคณะกรรมการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน ท่านสมาชิกกรุณาเตรียมตัวด้วยนะค่ะ เราจะเริ่มประชุมตั้งแต่ ๙ โมงครึ่งคะ ขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการทุกท่านแล้วก็สมาชิกที่ได้ให้ความเห็นกันอย่างสร้างสรรค์ในวันนี้คะ ขอขอบพระคุณคะ

เลิกประชุมเวลา ๒๑.๐๔ นาฬิกา

การประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ
ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗
วันจันทร์ที่ ๑๕ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗

รายนามคณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา นายธงชัย ดุลยสุข รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
นางสาวศิริวศา เทศมทรทรัพย์ ผู้อำนวยการสำนักรายงาน
การประชุมและชวเลข

ผู้ตรวจทานรายงานการประชุม

นางบังอร วิบูลโกศล ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานชวเลข ๑
นางเยาวเรศ นवलสกุล เจ้าหน้าที่งานชวเลขอาวุโส
นางนนทลี พจน์ปฏิญญา เจ้าหน้าที่งานชวเลขอาวุโส
นางสาวณภาดา สัตตวัตรกุล เจ้าหน้าที่งานชวเลขอาวุโส
นางจีรภา เตียวสกุล เจ้าหน้าที่งานชวเลขอาวุโส

ผู้จัดรายงานการประชุม

นางจงถนอม ศรีธนูมาศ นางสาวประภาลักษณ์ ปูนบุตตา
นางพุทธชาติ บุญเจริญฤทธิ์ นางสาวหทัยกาญจน์ คงแก้ว
นางสาวอารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์ นางวีรพร นุชบางเคียน
นางดรุณี จันทพันธ์ นางนวพร อินทร์เขียว
นางศิริพร ดีภาพ นางนำพร ชมพูทอง
นางสาวศรัณรัตน์ เรืองจันทร์ นางสาวธัญญา สายบุตร
นางสาวภริญา สุประดิษฐ์ นางจินตนา เจริญสุข
นางรภััสสา เพ็ชรนิล

กลุ่มงานชวเลข ๑

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ

รายงานการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ คณะกรรมาธิการวิสามัญกิจการสภาปฏิรูปแห่งชาติ ได้ตรวจแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และสภาได้มีมติรับรองรายงานการประชุม ในคราวประชุม สภาปฏิรูปแห่งชาติ ครั้งที่ ๕๙/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ จำนวน ๑๓ ครั้ง ดังนี้

- ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ วันพุธที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ วันอังคารที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ วันอังคารที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ วันอังคารที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ วันพุธที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๗ วันจันทร์ที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗
- ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘
- ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ วันอังคารที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘
- ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘

จึงขอลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน ตามข้อบังคับการประชุมสภาปฏิรูปแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๗

ข้อ ๒๙

(นายเทียนฉาย กีระนันทน์)
ประธานสภาปฏิรูปแห่งชาติ

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข
กลุ่มงานรายงานการประชุม